

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΉΘ'

Τρίτη 8 Ιανουαρίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Κ. Κουκοδήμου και Ε. Κουντουρά, σελ. 5861
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 5845, 5849, 5854, 5867, 5868, 5875, 5876, 5886

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης «Κατάργηση και συγχώνευση νομικών προσώπων του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα - Σύσταση Γενικής Γραμματείας για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις», σελ. 5845 - 5900
2. Αίτηση Αντισυνταγματικότητας που ετέθη από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς / Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σελ. 5867
3. Συζήτηση και λήψη απόφασης επί της αίτησης αντισυνταγματικότητας επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σελ. 5870 - 5876
4. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:
Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Ρυθμίσεις στη φορολογία εισοδήματος, ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών και λοιπές διατάξεις», σελ. 5845

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 5876 - 5888
ΚΟΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 5861 - 5876
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 5888 - 5900
ΝΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 5845 - 5861

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 5849
ΓΛΕΖΟΣ Ε. ,	σελ. 5867, 5868
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 5876, 5886
ΚΟΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 5867, 5868, 5875
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. ,	σελ. 5854
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 5876, 5886
ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 5845, 5849
ΝΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 5845, 5849, 5854

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. ,	σελ. 5845, 5847, 5857, 5858
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 5860
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 5845, 5847
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. ,	σελ. 5892
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 5888, 5889
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 5877, 5878, 5879
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 5878, 5896

ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. ,	σελ. 5856
ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ Μ. ,	σελ. 5897
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ. ,	σελ. 5855
ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 5887
ΓΛΕΖΟΣ Ε. ,	σελ. 5887
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. ,	σελ. 5865, 5866
ΚΕΛΛΑΣ Χ. ,	σελ. 5898
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 5890, 5891
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. ,	σελ. 5899
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 5859
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 5876, 5877
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 5866, 5867
ΜΑΚΡΗ Ρ. ,	σελ. 5890
ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 5868, 5876
ΜΑΡΙΑΣ Ε. ,	σελ. 5880, 5882, 5899
ΜΑΡΚΟΥ Α. ,	σελ. 5864
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 5847, 5884, 5886
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ. ,	σελ. 5849, 5854
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 5882
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 5886, 5887
ΡΗΓΑΣ Π. ,	σελ. 5862
ΣΚΟΝΔΡΑ Α. ,	σελ. 5895
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 5861, 5862
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. ,	σελ. 5894
ΤΑΜΗΛΟΣ Μ. ,	σελ. 5893, 5894
ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ Λ. ,	σελ. 5891
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ. 5883, 5884
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 5884, 5885
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 5879
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. ,	σελ. 5863, 5864

Γ. Επί της αντισυνταγματικότητας:

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 5871
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 5872
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. ,	σελ. 5870
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 5871, 5872
ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 5874, 5875
ΜΑΡΙΑΣ Ε. ,	σελ. 5873
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 5873
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ. 5873
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 5874
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 5870, 5872

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΉΘ'

Τρίτη 8 Ιανουαρίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 8 Ιανουαρίου 2013, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.07', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΝΑΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Κατάργηση και συγχώνευση νομικών προσώπων του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα – Σύσταση Γενικής Γραμματείας για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 20-12-2012 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Μανιάτης ορίζει ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Γεώργιο Ντόλιο.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδας Μαριάς ορίζει ειδική αγορήτρια την Βουλευτή κ. Χρυσούλα – Μαρία Γιαταγάνη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Παππάς ορίζει ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Γεώργιο Γερμενή.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φώτης Κουβέλης ορίζει ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Δημήτριο Αναγνωστάκη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής ορίζει ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Γεώργιο Λαμπρούλη.

Επίσης, η Διарκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Ρυθμίσεις στη φορολογία εισοδήματος, ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών και λοιπές διατάξεις».

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Υπάρχουν τροποποιήσεις;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Θα ήθελα να μιλήσω

για πέντε λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Όχι, κύριε Υπουργέ. Είθισται να παίρνετε το λόγο μετά τους έξι πρώτους ομιλητές. Αλλιώς, μπορεί να πάτε και πιο πίσω, αλλά πιο μπροστά δεν γίνεται. Δηλαδή αφού τελειώσουν οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές από τα άλλα κόμματα και οι έξι πρώτοι ομιλητές επί της αρχής, μετά έχετε το λόγο. Εκτός αν θέλετε να κάνετε παρέμβαση για να διορθώσετε κάτι από το σχέδιο νόμου.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθέριος Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κατ' αρχάς, μια και κάνω ποδαρικό στην Ολομέλεια για το 2013, να ευχηθώ από καρδιάς καλή χρονιά με υγεία, αλληλεγγύη και προκοπή. Οι Έλληνες περιμένουν πολλά από τη σημερινή Κυβέρνηση, η οποία θα πρέπει να σταθεί αντάξια στις απαιτήσεις των Ελλήνων πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, η συζήτηση για το σχέδιο νόμου για την κατάργηση και συγχώνευση νομικών προσώπων του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα και τη σύσταση γενικής γραμματείας για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου συνδέεται άρρηκτα με τη σοβαρή μεταρρυθμιστική προσπάθεια που έχει αναλάβει η Κυβέρνηση ευθύνης και αφορά στη δομή, τη διάρθρωση και το ανθρώπινο δυναμικό της Δημόσιας Διοίκησης της χώρας μας.

Η Δημόσια Διοίκηση οφείλει να υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον και παράλληλα, να σέβεται τα δικαιώματα των πολιτών της χώρας μας. Η στάση του κράτους και των λειτουργών του αποτελούν σημείο αναφοράς και λειτουργούν παραδειγματικά για το σύνολο της κοινωνίας σε μία εποχή που η αλληλεξάρτηση μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα είναι στενή, αλλά και πολυδιάστατη. Άλλωστε, η σπουδαιότητα του δημοσίου τομέα για την κοινωνική και οικονομική ζωή των ευρωπαϊκών χωρών αποτυπώνεται στο υψηλό ποσοστό του ΑΕΠ που καταλαμβάνει για τη χρηστή διακυβέρνηση και την ανταγωνιστικότητα κάθε χώρας, ιδίως στις παγκοσμιοποιημένες αγορές, αλλά και τον κεντρικό ρόλο του κράτους για την ευημερία και την ποιότητα ζωής των πολιτών.

Αξιολογώντας το διοικητικό σύστημα της χώρας μας, τους θεσμούς και τους φορείς της Δημόσιας Διοίκησης, διαπιστώνουμε ότι στην καρδιά του προβλήματος του ελληνικού διοικητικού μηχανισμού, βρίσκεται η λειτουργία του κράτους, η δομή και η λογική λειτουργίας του πολιτικού συστήματος που βασίζεται στην κυριαρχία των πελατειακών σχέσεων στην οικονομία, αλλά και στην κοινωνία, σε πρακτικές νεποτισμού, στην έλλειψη αξιοκρατίας στη Δημόσια Διοίκηση, στις απαρχαιωμένες δομές, στη γραφειοκρατία, τη σπατάλη δημοσίου χρήματος, την αναποτελεσματικότητα, το διογκωμένο κράτος, τις συγκεχυμένες αρμοδιότητες

και την ανεπάρκεια συντονισμού. Διαπιστώνω, όπως και όλοι μας άλλωστε, ότι η Δημόσια Διοίκηση αποτελεί την αχίλλειο πτέρνα του πολιτικού, οικονομικού και κοινωνικού συστήματος της χώρας μας, το μεγάλο ασθενή, όπως εύστοχα έχει χαρακτηριστεί κατά το παρελθόν.

Αναμφισβήτητα όλες οι πολιτικές δυνάμεις των τελευταίων τριάντα ετών έπαιξαν λίγο ως πολύ ρόλο και συνέβαλαν στη δημιουργία ενός τεράστιου και συνάμα αναποτελεσματικού κράτους που αποτελεί τροχοπέδη για την ανάπτυξη του τόπου μας και για την ευημερία της Ελλάδας. Στις μέρες μας η δημόσια γραφειοκρατία έχει γίνει το συνώνυμο της κακής οργάνωσης και της χαμηλής ποιότητας υπηρεσιών.

Επιτρέψτε μου να σας αναφέρω συνοπτικά τις βασικές παθογένειες που δημιουργήθηκαν από τη διακυβέρνηση των τελευταίων είκοσι πέντε ετών με άλλες φορές περισσότερη και άλλες φορές λιγότερη ευθύνη των κυβερνήσεων που πέρασαν: Δημιουργήθηκε ένα διογκωμένο κράτος. Γιγαντώθηκαν απαρχαιωμένες και πεισματικά αμετακίνητες δομές. «Άνθισαν» ο κομματισμός και οι πελατειακές σχέσεις στις διοικητικές λειτουργίες. Ενισχύθηκε η συντεχνιακή λογική ορισμένων συνδικαλιστών. Κατακερματίστηκαν υπηρεσίες με λανθασμένες αποφάσεις και εμπρός στην αγωνία κάποιων Υπουργών να αφήσουν έργο. Δημιουργήθηκαν αλληλοεπικαλύψεις αλλά και σύγχυση των αρμοδιοτήτων μεταξύ των Υπουργείων ή των υπηρεσιών. Τροφοδοτήθηκε η απουσία σύγχρονου πνεύματος και μεθόδων διοίκησης και management. Ενισχύθηκαν η αδιαφάνεια και η διαφθορά. Επαναπαύθηκαν όλοι από τα καθεστώτα μονιμότητας.

Η ελληνική Δημόσια Διοίκηση δεν μπορεί πλέον να αναφέρεται ως παράδειγμα αναποτελεσματικότητας και αναξιοπιστίας. Η Κυβέρνηση ευθύνης έχει αναλάβει πρωτοβουλίες ώστε να αναθεωρήσει και να ανασχεδιάσει το σύνολο των διοικητικών διαδικασιών και κάθε όψη της λειτουργίας των θεσμών. Η αρχή αυτής της προσπάθειας είναι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Στόχος του νομοσχεδίου είναι να προωθηθούν οι στρατηγικές προτεραιότητες της χώρας και είναι μονόδρομος η ικανοποίηση της απαίτησης των πολιτών για μία σύγχρονη, αποτελεσματική αλλά και φιλική Δημόσια Διοίκηση χωρίς καμμία δικαιολογία καθυστέρησης ή αποτυχίας. Η χώρα μας βρίσκεται σε μία δύσκολη περίοδο κατά την οποία ολόκληρη η κοινωνία αναζητά προσανατολισμό. Σε τέτοιες κρίσιμες φάσεις τίθενται με επιτακτικό τρόπο ορισμένα θεμελιώδη ζητήματα όπως εκείνα που αφορούν τη δεοντολογία, τη διαφθορά, την αξιοκρατία, την αποτελεσματικότητα, την οργάνωση. Η ελαφρότητα με την οποία αντιμετωπίστηκαν αυτά τα ζητήματα επί πολλά έτη αποτέλεσε έναν από τους βασικούς παράγοντες που προκάλεσαν τη σημερινή εθνική κρίση.

Πράγματι, την ώρα που η χώρα μας διέθετε περισσότερα μέσα και ποιοτικό ανθρώπινο δυναμικό απ' όσα σε οποιαδήποτε άλλη περίοδο της σύγχρονης ιστορίας της, φθάσαμε σ' ένα σημείο πρωτοφανούς αδυναμίας αλλά και απαξίωσης. Είναι πλέον κοινός τόπος, κοινή βούληση ότι τα πράγματα πρέπει να αλλάξουν, ότι το κράτος πρέπει να αναδιαρθρωθεί, να γίνει λιγότερο δαπανηρό και ταυτόχρονα πιο ευέλικτο και αποτελεσματικό, γιατί οι διαρθρωτικές αδυναμίες της διοίκησης επιδεικνύουν μεγάλη ικανότητα συντήρησης στο χρόνο, αλλά και αποστασιοποιούνται ολοένα και περισσότερο από τους σύγχρονους ρυθμούς και τις απαιτήσεις της κοινωνίας και των καιρών. Έτσι σταδιακά διαμορφώνεται μία αναντιστοιχία της διοίκησης με την οικονομία και την κοινωνία, ιδιαίτερα με τα πιο νέα και δυναμικά στοιχεία της.

Για να επιτευχθεί αποτελεσματικό management της Δημόσιας Διοίκησης, είναι αναγκαία μία σειρά από μεταρρυθμίσεις σε επτά θεμελιώδεις άξονες. Πρώτον, θεμελίωση αξιοκρατικών διαδικασιών στη στελέχωση των υπηρεσιών και την εξέλιξη των δημοσίων υπαλλήλων όπως και στις συναλλαγές της διοίκησης με τους πολίτες. Δεύτερον, καταπολέμηση της διαφθοράς. Τρίτον, απαλοιφή πολιτικών και κομματικών παρεμβάσεων. Τέταρτον, εξορθολογισμός της επιλογής και διαχείρισης του προσωπικού. Πέμπτον, παρακολούθηση δεικτών οικονομικής βιωσιμότητας και αποδοτικότητας των υπηρεσιών. Έκτον, σωστή διαχείριση αξιολόγησης και εξορθολογισμού. Έβδομον, μείωση γραφειοκρατίας αλλά και αποσαφήνιση αρμοδιοτήτων. Οι έννοιες αυτές βρίσκον-

ται στον πυρήνα του προβληματισμού και αφορούν στον τρόπο με τον οποίο η Δημόσια Διοίκηση καλείται να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις διακυβέρνησης, ιδιαίτερα μάλιστα στις προσπάθειες που καταβάλλονται για την υπέρβαση της κρίσης.

Οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να γίνουν και νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε για την αναγκαιότητά τους, ωστόσο πολλοί στηρίζουν τις μεταρρυθμίσεις για όλους τους άλλους, αρκεί να μην αναφέρονται στους ίδιους.

Οι μεταρρυθμίσεις λοιπόν, δεν πρέπει να γίνουν μόνο στη διοίκηση αλλά και στις νοοτροπίες, στις λογικές, αλλά και τον τρόπο δουλειάς όλων μας. Αυτό κάνουμε ως Κυβέρνηση και αυτό επιδιώκουμε με το σημερινό σχέδιο νόμου που συζητάμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κεφάλαιο Α' αφορά στην κατάργηση και συγχώνευση νομικών προσώπων του δημοσίου και του ευρύτερου δημοσίου τομέα. Με τις προτεινόμενες διατάξεις υλοποιείται η συγχώνευση και η κατάργηση μιας σειράς οργανισμών και φορέων. Υλοποιείται η κατάργηση είτε παρωχημένων φορέων είτε φορέων των οποίων η αποστολή δεν ανταποκρίνεται στις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες, αλλά αντιθέτως σε πολλές περιπτώσεις επιβαρύνει δίχως όφελος τον Έλληνα φορο-λογούμενο. Συνιστά ένα σημαντικό δείγμα γραφής για τον εξορθολογισμό του δημοσίου, ένα πρώτο δείγμα γραφής, τη δημιουργία μιας αποτελεσματικής διοίκησης και φυσικά την εξοικονόμηση πόρων.

Με τις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργούνται οκτώ φορείς των οποίων η αποστολή και ο ρόλος μπορεί να ασκηθεί από κάποια υφιστάμενη δομή συνεκτικότερα, ενώ ταυτόχρονα συγχωνεύονται εκατόν ενενήντα επτά νομικά πρόσωπα του δημοσίου τομέα.

Με τις διατάξεις του παρόντος νόμου προβλέπεται η αυτοδίκαιη λύση της θητείας του προέδρου του διοικητικού συμβουλίου και του προσωπικού αζημίως για το δημόσιο και ρυθμίζονται τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού των καταργούμενων ή συγχωνευόμενων ή υπό λύση και εκκαθάριση φορέων.

Στο παρόν σχέδιο νόμου καταργούνται και συγχωνεύονται μια σειρά από νομικά πρόσωπα. Δεν σημαίνει, όμως, ότι διακόπτεται απαραίτητα και η εκτέλεση των αρμοδιοτήτων τους οι οποίες μεταβιβάζονται σε υπηρεσίες των υπουργείων στα οποία ανήκουν.

Αυτό που πρέπει να τονιστεί είναι το γεγονός ότι δεν προβλέπεται καμμία απόλυση για το προσωπικό των υπό συγχώνευση ή κατάργηση ή υπό λύση και εκκαθάριση φορέων και νομικών προσώπων του δημοσίου που συζητούμε σήμερα.

Πιο συγκεκριμένα, καταργούνται τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου Ελληνική Θαλάσσια Ένωση, ο Οργανισμός Τουριστικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών, το Ταμείο Διαχείρισης Πιστώσεων, το Ευρωπαϊκό Κέντρο Επικοινωνίας Πληροφόρησης και Πολιτισμού- Εθνικό Κέντρο Χαρτών και Χαρτογραφικής Κληρονομιάς- Εθνική Χαρτοθήκη.

Ιδρύεται το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου Εθνικό Σύστημα Υποδομών Ποιότητας στο οποίο εντάσσονται το Ελληνικό Ινστιτούτο Μετρολογίας και μια σειρά άλλων φορέων. Το Κέντρο Έρευνας, Τεχνολογίας και Ανάπτυξης Θεσσαλίας εντάσσεται στο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης. Επίσης, το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών καταργείται. Έχουμε και μια σειρά άλλων συγχωνεύσεων και καταργήσεων για τα οποία όμως θα συζητήσουμε αναλυτικότερα στην αυριανή επί των άρθρων συζήτηση.

Οι αρμοδιότητες των συγχωνευόμενων μονάδων κοινωνικής φροντίδας να σημειώσω –αν και θα τα πούμε αύριο αναλυτικότερα – ότι θα εκπληρώνονται στο εξής από τα δώδεκα νέα συνιστώμενα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τα παραρτήματά τους.

Τα συγχωνευόμενα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με τις διατάξεις του παρόντος νόμου συγχωνεύονται από τριάντα οκτώ σε δώδεκα. Τα υπό συγχώνευση κέντρα είναι σημαντικό να τονιστεί ότι συνεχίζουν να λειτουργούν πλέον ως παραρτήματα.

Τέλος, για το Κεφάλαιο Α' αξίζει να σημειωθεί ότι οι χίλιοι πεντακόσιοι τέσσερις φορείς και νομικά πρόσωπα του δημοσίου και

του ευρύτερου δημοσίου τομέα πρέπει να αξιολογηθούν και να υπάρξει ξεχωριστή μέριμνα από την Κυβέρνηση. Θα γίνει σωστά και άμεσα. Οι συγχωνεύσεις και καταργήσεις των φορέων και νομικών προσώπων που συζητούμε είναι η αρχή μιας σειράς στοχευμένων μεταρρυθμίσεων. Είναι στην πραγματικότητα η γέφυρα για το μέλλον της αυτοδιαχείρισης των φορέων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως προς το Κεφάλαιο Β', δηλαδή τη σύσταση γενικής γραμματείας για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου, το γαλλικό διοικητικό σύστημα με την ορθολογική διάρθρωση, αλλά και την τεχνοκρατική και διαχειριστική επάρκεια που το χαρακτηρίζει, έχει επηρεάσει και έχει συμβάλει στη διαμόρφωση του διοικητικού συστήματος της χώρας. Σήμερα στην προσπάθεια υπέρβασης της κρίσης για μια ακόμα φορά αποτελεί σημείο αναφοράς σε πολλές συζητήσεις. Σε μια εποχή που παγκοσμίως προτάσσονται αποκλειστικά τα ιδιωτικά οικονομικά κριτήρια της μείωσης του κόστους και της αποδοτικότητας χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν η διασφάλιση του κοινωνικού οφέλους, το γαλλικό μοντέλο που προτάσσει στο επίκεντρό του την έννοια του *service public* και του δημοσίου συμφέροντος, αποτελεί μια αντίρροπη προσέγγιση σε αυτό το κυρίαρχο πρόταγμα.

Η Ελλάδα έχει υιοθετήσει εδώ και δεκαετίες το συγκεντρωτικό χαρακτήρα οργάνωσης της γαλλικής δημόσιας διοίκησης, αλλά δεν έχει ακολουθήσει την οργανωτικότητα, την αποτελεσματικότητα, ούτε τον τρόπο διαχείρισης των υπαλλήλων.

Στη Γαλλία οι υπάλληλοι χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες: τους κρατικούς υπαλλήλους, τους υπαλλήλους των τοπικών και περιφερειακών αρχών και τους υπαλλήλους δημοσίων νοσοκομείων. Παράλληλα, υπάρχει διαχωρισμός των υπαλλήλων σε τρεις επιμέρους κλάδους βάσει εκπαιδευτικού επιπέδου, για τους οποίους προβλέπονται ξεχωριστά αυστηρά πλαίσια αξιολόγησης με σαφή και προκαθορισμένα κριτήρια για την αποδοτικότητα και συγκεκριμένη στοχοθεσία.

Περιλαμβάνει επίσης ένα σύστημα αμοιβών και ποινών ανάλογα με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, ενώ η οργάνωση του κυβερνητικού έργου, ο συντονισμός των δημοσίων πολιτικών, η παρακολούθηση της εφαρμογής τους, η ύπαρξη χρόνιων ενδογενών αδυναμιών, όπως για παράδειγμα πληθώρα συναρμοδιοτήτων, απουσία οριζόντιας συνεργασίας, αποσπασματικές μεταρρυθμίσεις και απουσία ενός ισχυρού συντονιστικού κέντρου διοίκησης αποτελούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την αποτελεσματικότητα του κυβερνητικού προγράμματος αλλά και τη διαχείριση ζητημάτων που ανακύπτουν κατά την πορεία εκτέλεσής τους.

Ένα ακόμα χαρακτηριστικό που επιβαρύνει τις δημόσιες λειτουργίες και που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε στην Ελλάδα είναι η πολυνομία και η ασάφεια. Χαρακτηριστικό είναι –και κρατήστε το- ότι από το 1975 μέχρι και σήμερα έχουν ψηφιστεί τρεις χιλιάδες τετρακόσιοι τριάντα νόμοι, δεκαπεντέμισι χιλιάδες ρυθμίσεις, είκοσι χιλιάδες πεντακόσια προεδρικά διατάγματα, περίπου εκατόν είκοσι χιλιάδες υπουργικές αποφάσεις και μερικές άλλες χιλιάδες εγκύκλιοι.

Για τους ανωτέρω λόγους καθίσταται αναγκαία η σύσταση της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού του Κυβερνητικού Έργου με τους εξής στόχους και υποχρεώσεις:

Κατ' αρχάς το συντονισμό για τον προγραμματισμό και την αποτελεσματική εφαρμογή των πολιτικών αποφάσεων από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, την παρακολούθηση του κυβερνητικού έργου με βάση τις κατευθύνσεις του Πρωθυπουργού και τις αποφάσεις των συλλογικών διευθυντικών οργάνων, τη συνεχή επίδωξη για αποφυγή των αντιφατικών αποφάσεων, την εποπτεία της καλής εκτέλεσης των κυβερνητικών αποφάσεων, την ενημέρωση του Πρωθυπουργού για την πορεία εκτέλεσης του κυβερνητικού έργου. Είναι αναγκαία η θεσμοθέτηση ενός πάγιου μηχανισμού που θα αποτελεί το δυναμικό βραχίονα για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του ίδιου του Πρωθυπουργού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ.

Η τεκμηρίωση της αναγκαιότητας του μηχανισμού αυτού θεμελιώνεται και στις συστάσεις του ΟΟΣΑ. Η Γενική Γραμματεία

Συντονισμού θα λειτουργεί ως το ανώτατο επιτελικό όργανο από το οποίο εκπορεύονται οι πολιτικές, τόσο για τη λήψη αποφάσεων όσο και για την εκτέλεσή τους. Η αναγκαιότητα της σύστασης της Γενικής Γραμματείας για το Συντονισμό του Κυβερνητικού Έργου αποδεικνύεται από την έλλειψη καθοδηγητικού μοχλού σε επιχειρησιακό πάντα επίπεδο. Έτσι στο πολιτικό επίπεδο θα λειτουργεί η Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης ενώ στο επιχειρησιακό επίπεδο η Γενική Γραμματεία για το Συντονισμό του Κυβερνητικού Έργου.

Εδώ θα πρέπει να επισημάνω τη διαφορά ανάμεσα στις υποστηρικτικές δομές του κέντρου διακυβέρνησης ή Γενικής Γραμματείας Συντονισμού. Πιο συγκεκριμένα, η Γενική Γραμματεία Συντονισμού συντονίζει τα στελέχη των Υπουργείων ως προς την προετοιμασία αλλά και την ορθή εφαρμογή των αποφάσεων και η Γενική Γραμματεία της Κυβερνήσεως συντονίζει το νομοθετικό έργο των Υπουργών και φυσικά του Υπουργικού Συμβουλίου. Έτσι δημιουργείται μία σταθερή δομή για τον καλύτερο συντονισμό και αποτέλεσμα του διευθυντικού έργου.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι η ριζική μεταρρύθμιση της Δημόσιας Διοίκησης δεν είναι μία απλή υπόθεση, αλλά απαιτεί ρήξεις με τον κομματισμό, με τις πελατειακές σχέσεις, την προχειρότητα και την αναποτελεσματικότητα αλλά και την ίδια την αντίληψη του τρόπου ανάπτυξης της χώρας και της λειτουργίας του κράτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Απαιτεί ισχυρή πολιτική βούληση. Το παρόν νομοσχέδιο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση κι αυτό διότι προωθεί αναγκαίες μεταρρυθμίσεις και οι μεταρρυθμίσεις αυτές πρέπει να γίνουν όχι μόνο στην διοίκηση αλλά και στις νοσοτροπικές και στις λογικές και στον τρόπο δουλειάς όλων μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Θέλω να σας ενημερώσω ότι μέχρι στιγμής έχουν εγγραφεί τριάντα ομιλητές, γι' αυτό θα παρακαλέσω να είμαστε απόλυτα ακριβείς στην τήρηση του χρόνου.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αλέξιος Μητρόπουλος για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρόνια σας πολλά και καλή χρονιά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όπως τονίσαμε και στη συζήτηση ενώπιον της επιτροπής, το σχέδιο νόμου που συζητάμε ακρωτηριάζει τις δημόσιες δομές και καταστρέφει ό,τι απέμεινε από το αναλλοκλήρωτο ελληνικό κοινωνικό κράτος. Με τις διατάξεις του στοχεύει να αφανίσει κυριολεκτικά ό,τι η δράση της πολιτικής κοινωνίας δημιούργησε στους τομείς της πρόνοιας, της κοινωνικής φροντίδας, της αλληλεγγύης, της έρευνας και της οργάνωσης του δημοκρατικού λαού μας. Είναι προφανές ότι η τριαρχία των δανειστών και η εσωτερική μνημονιακή τριαρχία έχουν χάσει κάθε αίσθηση κοινωνικού και ιστορικού χρόνου. Σε καμμία άλλη χώρα όπου τρέχει σήμερα πρόγραμμα διακυβέρνησης από δανειστές δεν έχει επιδειχθεί τόσο μεγάλη ετερονομία και ετεροπροσδιορισμός για τη συγκρότηση των εσωτερικών θεσμικών δημιουργημάτων ενός λαού. Κυρίως εκπλήσσει η επιθετική ορμή εναντίον των καθιδρυμάτων και των θεσμών που έχουν θεσπιστεί για την προστασία και υποβοήθηση της διεξαγωγής της ζωής των ευάλωτων ομάδων του πληθυσμού.

Το κράτος μεταμορφώνεται από κυρίαρχος θεσμός της πολιτικής κοινωνίας, της οποίας αποτέλεσε –υπό δημοκρατική πάντα μορφή- τη μεγαλύτερη επινόηση του ελληνικού, αλλά και του ανθρώπινου πολιτισμού, σε ταπεινή θεραπευτική της κυρίαρχης οικονομικής λειτουργίας. Όλες οι μνημονιακές αλλαγές, όλες οι επιχειρηματικές παρεμβάσεις της παρωχημένης και αντικοινωνικής όσο και αντεθνικής νεοφιλελεύθερης αίρεσης στοχεύουν στη δημιουργία ενός δευτερεύοντος θεσμικού μορφώματος που θα τεθεί στην υπηρεσία των αγορών και των ιδιωτικών συμφερόντων. Αυτό είναι και κατά τους σπουδαιότερους σήμερα φιλοσόφους και κοινωνιολόγους της Ευρώπης ο μεγαλύτερος κίνδυνος για το δημοκρατικό πολίτευμα. Το κράτος ως εγγυητής των στοιχειωδών αρχών της δημοκρατικής λειτουργίας μιας κοι-

ωνίας ατομικής ιδιοκτησίας χάνει και τα τελευταία ίχνη της ταξικής ανοχής και εξισορρόπησης και εισέρχεται πλησίον στην εργαλειοθήκη του γενικευμένου καπιταλισμού που θα το χρησιμοποιεί πια προς εξυπηρέτηση και ικανοποίηση των αναγκών και των συμφερόντων του.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτός ο απώτερος σκοπός συντελείται στην πατρίδα μας ερήμην της κοινωνίας και δυστυχώς με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Δυστυχώς, η καταγιστική σωτηριολογική, μνημονιακή δημοσιολογία των ΜΜΕ έχει αποκρύψει από τους Έλληνες πολίτες τις κυριότερες δεσμεύσεις που ανέλαβε η Κυβέρνηση απέναντι στους δανειστές, ότι δηλαδή με το ν. 4046 αναλήφθηκε η υποχρέωση για τον άμεσο εντοπισμό δεκαπέντε χιλιάδων δήθεν υπεραριθμών δημοσίων υπαλλήλων που θα απολυθούν μέσω του εξευτελιστικού θεσμού της εφεδρείας, αλλά και της κατάργησης ή –επιεικέστερα– συγχώνευσης των αντιστοιχών διοικητικών μονάδων. Μόνο που τώρα η υλοποίηση αυτού του αντικοινωνικού στόχου μετατέθηκε κατά ένα χρόνο, το 2016.

Δεύτερον, η σύσταση της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού της Κυβέρνησης υπακούει στον επιχειρηματικό σχεδιασμό του ιδιωτικού τομέα και στοχεύει στην απομάκρυνση από το συντονισμό της κυβερνητικής δράσης των πρόσφατων αποφάσεων της λαϊκής ετυμηγορίας. Η αντίληψη είναι ότι οι προτιμήσεις του λαού και τα προγράμματα των κομμάτων δεν μπορούν να αλλάζουν τα χαρακτηριστικά της εταιρικής διακυβέρνησης των δανειστών. Είναι το πρώτο στάδιο για μία μεταδημοκρατική περίοδο, όπου δεν θα τηρούνται πλέον ούτε τα τυπικά προσχήματα και τα εξωτερικά γνωρίσματα της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Δυστυχώς, Έλληνες επιστήμονες και Βουλευτές, απόγονοι των επινοητών της άμεσης δημοκρατίας προγόνων, δέχονται να συζητήσουν και να ψηφίσουν επιχειρησιακό πανοπτικό όργανο πενταετούς θητείας, όπως είναι ο Γραμματέας Συντονισμού, που θα καταργεί στην πράξη την ποιοτική και προγραμματική έκφραση των εκλογών.

Ποιό είναι το επόμενο βήμα, κύριοι Βουλευτές; Εάν η χώρα ακολουθήσει αυτόν τον ολισθηρό δρόμο, τότε, προϊόντος του χρόνου, το δημοκρατικό πολίτευμα θα καταστεί ένα πουκάμισο αδειανό, ένα κέλυφος χωρίς κανένα περιεχόμενο και επομένως εν τέλει περιττό. Η μακρά, όπως προβλέπεται από τα σχετικά μνημόνια, επικυριαρχία των δανειστών με τη δεκτικότητα και τη δουλικότητα μέρους του πολιτικού προσωπικού δεν αποκλείει στο μέλλον να αξιώσει και να επιβάλλει τον απευθείας διορισμό των οργάνων της αφυδατωμένης κοινοβουλευτικής μας δημοκρατίας.

Με αυτόν τον τρόπο οι αλλαγές στις αξιώσεις και το φρόνημα του λαού, που είναι η πεμπουσία της δημοκρατικής λειτουργίας δεν θα επηρεάσουν καθόλου το πρόγραμμα κυβερνητικής δράσης, τον έλεγχο των Υπουργείων, τις κύριες κατευθύνσεις της εσωτερικής και εθνικής μας πολιτικής.

Είναι ένα μεταδημοκρατικό μοντέλο της ύστερης νεωτερικής περιόδου σύμφωνα με το οποίο η αυταρχική νεοφιλελεύθερη ευρωπαϊκή τεχνοδομή, που συν τοις άλλοις δηλώνει απερίφραστα ότι απεχθάνεται τα λαϊκά δημοψηφίσματα, επιβάλλει τις κύριες επιλογές της ανεξάρτητα των προτιμήσεων του δημοκρατικού λαού μας.

Επομένως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι ενστάσεις μας επί του νομοσχεδίου είναι και τυπικές και ουσιαστικές, με την αντίληψη αυτή που εκφράζει το παρόν νομοσχέδιο.

Ειδικότερα: Πρώτον, παραβιάζει την ουσία του πολιτεύματος μας. Δεύτερον, καταργεί την αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου. Τρίτον, προσβάλλονται τα άρθρα 81 και 82 και επόμενα του Συντάγματος, αφού η καινοφανής Γραμματεία Συντονισμού έχει αποφασιστικές αρμοδιότητες υπεράνω των οργάνων της λαϊκής κυριαρχίας.

Εάν το μείζον εσωτερικό πρόβλημα της πατρίδας μας είναι η λειτουργία του κράτους με διαφάνεια, αμεσότητα ευελιξία και κοινωνική αποδοτικότητα, εάν το διαχρονικό αίτημα του λαού μας είναι η ανεξάρτητη λειτουργία του από τις παράπλευρες συγκυβερνήσεις της ιεραρχίας του κόμματος-εστία, για να θυμηθούμε τον Νίκο Πουλαντζά, τότε κυρίες και κύριοι Βουλευτές το μνημόνιο και το παρόν νομοσχέδιο κάνουν ακριβώς το αντίθετο.

Το τιμαριωτικό και ιδιωτικό κράτος των μεγάλων συμφερόντων μεταβάλλεται σε όργανο επιχειρησιακή δράσης των δανειστών και των μεριδίων του κεφαλαίου που εκπροσωπεί. Η ευρωπαϊκή και κυρίως η γερμανική επιχειρηματική πυραμίδα καταλαμβάνουν ζωτικό χώρο δημοκρατίας μας σύμφωνα με την ελιτίστικη λειτουργική, τεχνοκρατική αντίληψη του νεοφιλελεύθερου τρόπου διακυβέρνησης.

Αξίζει τον κόπο όλοι να διαβάσουν στα παιδιά τους το κείμενο του νομοσχεδίου και να διδαχθούν αυτό το οποίο ψηφίστηκε πρόσφατα με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, για να καταλάβουν ότι κανένα περιουσιακό στοιχείο δεν εξαιρείται από κατάσχεση ή εκτέλεση λόγω εθνικής κυριαρχίας που λείπει η πράξη νομοθετικού περιεχομένου αριθμός 240/12-12-2012. Όπου, επίσης στην ίδια πράξη δηλώνεται ότι η επιλογή του Αγγλικού Δικαίου και των δικαστηρίων του Λουξεμβούργου για όλες τις ελληνικές υποθέσεις ήταν έγκυρη, αμετάκλητη επιλογή της δικής μας, της ελληνικής πλευράς. Αυτό έχετε δηλώσει και παριστάμενοι Υπουργοί.

Παραδώσατε συνεπώς την ελληνική κυριαρχία και υπαχθήκατε αυτοβούλως σε ξένο δίκαιο και σε ξένα δικαστήρια και πανηγυρίζετε για το κατόρθωμα της μεγάλης δόσης.

Κύριοι συνάδελφοι –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– μεταξύ των άλλων με το παρόν σχέδιο νόμου: Πρώτον καταργούνται, συρρικνώνονται, ενοποιούνται νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου που σχετίζονται με την παραγωγή στελεχών μας στις υπηρεσίες του τουρισμού και υπαρπάζεται η περιουσία τους.

Δεύτερον, καταργούνται οι περισσότερες μονάδες κοινωνικής φροντίδας, άρθρο 10. Μετονομάζονται σε κέντρα κοινωνικής πρόνοιας περιφερειάς και περιορίζονται σε μία ανά περιφέρεια και έτσι ακολουθούν την τύχη του παραπαίου Εθνικού Συστήματος Υγείας ώστε αποδυναμωμένες να μην μπορούν να ανταποκριθούν στα αυξημένα καθήκοντα τους εν μέσω μεγάλης ανθρωπιστικής κρίσης. Όταν η ιδιαιτερότητα, η πολυπλοκότητα, η εξατομικευμένη φύση των ανθρώπων και κοινωνικών παθών και ατυχιών απαιτούν εντοπιότητα ευελιξία, άμεση ανταπόκριση και προσαρμοστικότητα το ελληνικό κράτος έρχεται σήμερα κατ' επιταγή των δανειστών και πράττει ακριβώς το αντίθετο.

Τρίτον, καταργούνται οι νομαρχιακές εταιρείες προστασίας ανηλίκων μας και παραμένουν μόνο οι εφετειακές με κίνδυνο να μην υπάρξει η προστασία στη νέα γενιά μέσα στις δύσκολες συνθήκες της κοινωνικής επιδείνωσης, της αστανομικών διαστάσεων νεανικής ανεργίας, της αποξένωσης, της απογοήτευσης και της απελπισίας των νέων.

Τέταρτον, γίνονται και άλλες παρεμβάσεις, δηλωτικές της επιλογής της μνημονιακής κυβέρνησης για να μην στηριχτεί η έρευνα. Η εχθρότητα που αποπνέει το νομοσχέδιο έναντι των Ελλήνων των ερευνητών είναι αντίστοιχη αυτής που επέδειξε με την ουσιαστική αποδυνάμωση του διεθνούς αναγνώρισης ΙΓΜΕ.

Πέμπτον, με το άρθρο 9 συγχωνεύονται και καταργούνται οι περισσότεροι τομείς διαχείρισης προστατευομένων περιοχών, όπως δάση, δρυμοί, λίμνες, λιμνοθάλασσες και λοιπά οικοσυστήματα.

Ό,τι στήριζε μέχρι σήμερα την τοπική κοινωνία, ό,τι ζωντανό υπήρχε στις επιχώριες συλλογικότητες αφαιρείται και περιέρχεται στο μνημονιακό κράτος με προφανή στόχο να δοθεί στους δανειστές ή στους ιδιώτες.

Το ελληνικό περιβάλλον, η προνομιακή αυτή περιοχή της ευκρατής ζώνης, που έκανε το ελληνικό κύτταρο να ανθίσει και να δημιουργήσει έναν πρωτόγνωρο πολιτισμό, αποκόπτεται από τη διαδικασία αναπαραγωγής του κοινωνικού και εθνικού μας κορμού. Δηλαδή, ο κύριος παράγοντας διαμόρφωσης της ψυχολογίας και της συνείδησης των ανοιχτών οριζόντων των Ελλήνων, αυτό που, τέλος πάντων, δημιουργεί τη φιλοπατρία και την αυτοθυσία χάριν των κοινών υλικών και πνευματικών αγαθών αλλοτριώνεται σήμερα.

Και να σκεφτεί κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το βραβείο Νόμπελ οικονομίας του 2009 δόθηκε στην Έλινor Όστρομ για το έργο της επί της διακυβέρνησης της πηγής κοινών πόρων, όπως βοσκότοποι, δάση, αλιεία, δημόσια αγαθά, κοινόχρηστοι χώροι. Αναφέρεται στον τίτλο του Νόμπελ. Υποστήριξε, όπως άλλωστε και ο Πλάτωνας, ο Αριστοτέλης, ο Μαρξ, ο

Σμιθ, ο Κένυς -όλοι οι σοβαροί διανοητές και οικονομολόγοι της ιστορίας, αλλά και οι σύγχρονοι, Χάμπερμας, Τόινμπι- ότι η αυτοδιακυβέρνηση, η ιδιοκτησία και η μέριμνα των πολλών λειτουργεί πολύ καλύτερα από μία ελλιπή και ιδιοτελή εταιρική ευθύνη ή άλλη εξουσία και αποφέρει πολλαπλασιαστικά οικονομικά και κοινωνικά αποτελέσματα.

Τελειώνω, λέγοντας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι αυτό που προτείνεται με το σχέδιο νόμου δεν είναι αναδιάρθρωση του ελληνικού δημοσίου, αλλά είναι τυφλός του «ακρωτηριασμός», είναι ασυλλόγιστη κατάργηση και συγχώνευση χωρίς σχέδιο κατά τα πρότυπα της παραμόρφωσης του δημοσίου στο Μεξικό και του κ. Γκουρία, ο οποίος υπέδειξε τη μελέτη που εισηγείται ο κύριος Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Δεν χρειάζεται να περιγράψω τη σημερινή κατάσταση στη φίλια αυτή και ιστορική χώρα, όπως κατάντησε επί Υπουργίας του κ. Γκουρία. Οι ακρωτηριασμοί αυτοί γίνονται μόνο για τις περικοπές που περιγράφονται στο ν. 4046, όπου το δημόσιο θα έχει εφεξής μισθολογικό κόστος λειτουργίας το 1/2 ή και το 1/3 σε σχέση με τις προηγμένες χώρες της Ευρώπης.

Η κατάργηση του κοινωνικού κράτους είναι η ιδεολογία του μνημονίου. Αυτό είναι το σχέδιο των δανειστών. Το είχαμε προβλέψει και με τα γραπτά μας. Η τελευταία παρέμβαση - ακρωτηριασμός, σε συνδυασμό με τη Γραμματεία Συντονισμού, που υπερβαίνει την κοινοβουλευτική μας τάξη, αποκαλύπτει, δυστυχώς, τη χρεοκοπία μέρους του πολιτικού προσωπικού.

Οι Έλληνες χρησιμοποιούμεστε προσδεδεμένοι στην κλίση της «εντατικής» του νεοφιλελευθερισμού ως πειραματόζωα της νέας μορφής εταιρικής διακυβέρνησης. Οι ευφημισμοί ιδανικοποιούν τις αποτρόπαιες αυτές επιλογές, καταργώντας τις κοινωνικές υποδομές, τις τοπικές υπηρεσίες. Οι επικυρίαρχοι εξαθλιώνουν τα πιο φτωχά στρώματα του πληθυσμού και βάζουν το φραγμό στην αναπαραγωγή του γένους. Αυτή η νοοτροπία είναι βαθιά αντικοινωνική και πρέπει να σταματήσει με ενότητα, με κοινωνική πολιτική δράση.

Ποτέ άλλοτε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ταξική πολιτική δεν είχε διαταχθεί τόσο σκληρά και τόσο απροκάλυπτα εναντίον του λαού και του έθνους. Γι' αυτό η άμεση κατάργηση των μνημονίων είναι καθήκον όλων μας.

Ευχαριστώ πολύ

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ, κ. Γεώργιος Ντόλιος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Θα μπορούσα να έχω το λόγο, κύριε Πρόεδρε, για να κάνω κάποιες νομοτεχνικές διορθώσεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ναι, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Ντόλιο, θα σας δώσω το λόγο αμέσως μετά τον κύριο Υπουργό, ο οποίος θέλει να κάνει κάποιες νομοτεχνικές διορθώσεις.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μετά τα πέντε λεπτά μπορεί να πάρει το λόγο ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Δεν θα πάρει το λόγο ο κύριος Υπουργός. Έχει να κάνει κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις και κάποιες παρατηρήσεις επί των νομοτεχνικών βελτιώσεων. Εξηγήσαμε ότι δεν θα είναι ομιλία, η ομιλία του θα γίνει τουλάχιστον μετά τον έκτο αγορητή.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Θα ανέβω τότε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Ντόλιο, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Υπάρχουν νομοτεχνικές βελτιώσεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ναι, υπάρχουν νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Αν θέλετε, κύριε Υπουργέ, καταθέστε τες για να διανεμηθούν κι όταν πάρετε το λόγο να δώσετε διευκρινήσεις.

Θέλετε να γίνει έτσι;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Μάλιστα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Αντώνιος Μανιτάκης καταθέτει τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ – ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

στο σχέδιο νόμου

«Κατάργηση και συγχώνευση νομικών προσώπων του δημοσίου και του
ευρύτερου δημόσιου τομέα- Σύσταση Γενικής Γραμματείας για το συντονισμό
του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις

Κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής

- 1) Στην περίπτωση α) της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου η φράση «της παραγράφου 5 του παρόντος» αντικαθίσταται με τη φράση «της παραγράφου 6 του παρόντος».
- 2) Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου η φράση «31.12.2012» αντικαθίσταται με τη φράση «31.03.2013».
- 3) Στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β) της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου, οι λέξεις «νέας σύμβασης» αναφέρονται εκ παραδρομής δύο φορές και ως εκ τούτου διαγράφεται η μια εκ των δύο.
- 4) Η παράγραφος 3 του άρθρου 6 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται στο σύνολό της ως εξής:
- «Το «Εθνικό Σύστημα Υποδομών Ποιότητας» καθίσταται καθολικός διάδοχος όλων των περιουσιακών και πνευματικών δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων, μεταξύ των οποίων και η υποχρέωση καταβολής του ΕΕΤΗΔΕ και του φόρου ακίνητης περιουσίας, των εντασσόμενων σε αυτό, και μετασχηματιζόμενων σε αυτοτελείς λειτουργικές του μονάδες, νομικών προσώπων, τα οποία θα εκπροσωπούνται εφεξής από το ιδρυόμενο νομικό πρόσωπο, και οι εκκρεμείς δίκες αυτών συνεχίζονται από το ιδρυόμενο νομικό πρόσωπο, χωρίς να επέρχεται βίαιη διακοπή τους και χωρίς να απαιτείται καμία άλλη διατύπωση για τη συνέχισή τους.»
- 5) Στο τέλος της περίπτωσης β) της παραγράφου 9 του άρθρου 6 του σχεδίου νόμου μετά τη φράση «αρμοδιότητές του», προστίθεται η φράση «με τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η μεταξύ των ως άνω αυτοτελών λειτουργικών μονάδων ανεξαρτησία,»
- 6) Στην περίπτωση στ) της παραγράφου 9 του άρθρου 6 του σχεδίου νόμου μετά τη λέξη «σύμφωνα» προστίθεται η λέξη «με».

7) Στο τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης β) της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του σχεδίου νόμου η φράση «το Πόρτο Λάγος Ξάνθης» αντικαθίσταται με τη φράση «η Δράμα».

8) Η περίπτωση α) της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα τέσσερα ΝΔΠΠ που υπάγονται στην «Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης» με την επωνυμία «Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων (ΘΧΠ) Δράμας», το οποίο φέρει ως παράρτημά του το «Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων (ΘΧΠ) Καβάλας», δυνάμει του Ν.4025/2011(ΦΕΚ Α 228 2.11.2011), το «Κέντρο Προστασίας Παιδιού (Κ.Π.Π.) Δράμας», το «Κέντρο Προστασίας Παιδιού (Κ.Π.Π.) Καβάλας» και το «Κέντρο Αποθεραπείας και Αποκατάστασης Παιδιών με Αναπηρία Κομοτηνής», συγχωνεύονται και συνιστούν νέο Ν.Π.Δ.Δ., με την επωνυμία «ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ». Το «Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης» αποτελείται από πέντε αποκεντρωμένες υπηρεσίες (Παραρτήματα) με την ονομασία «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΔΡΑΜΑΣ», «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΑΙΔΙΟΥ ΔΡΑΜΑΣ», «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΚΑΒΑΛΑΣ», «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΒΑΛΑΣ» και «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ». Η έδρα του «Κέντρου Κοινωνικής Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης» είναι ο Δήμος Καβάλας».

9) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 10, αντικαθίσταται η επωνυμία «Κέντρο Αποθεραπείας και Αποκατάστασης Παιδιών με αναπηρία Θεσ/νίκης (Κ.Α.Α.Π)», από την επωνυμία «Κέντρο Αποθεραπείας και Αποκατάστασης Παιδιών με αναπηρία Θεσ/νίκης (Κ.Α.Α.Π) – Ο Άγιος Δημήτριος». Το β' εδάφιο ως προς τα λοιπά μένει ως έχει.

10) Στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης ιβ) της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται η επωνυμία «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ ΚΡΗΤΗΣ» από την επωνυμία «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ ΚΡΗΤΗΣ», ενώ στο τρίτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου η επωνυμία «Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Κρήτης»

Σελ. 2
2

αντικαθίσταται από την επωνυμία «Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Κρήτης».

Συνεπώς η περίπτωση ιβ της παραγράφου 3 του άρθρου 10 διατυπώνεται στο σύνολο της ως εξής: « Τα έξι ν.π.δ.δ., που υπάγονται στην «Περιφέρεια Κρήτης», ήτοι το «Κέντρο Αποθεραπείας και Αποκατάστασης Παιδιών με Αναπηρία Ηρακλείου», το «Κέντρο Προστασίας Παιδιού Ηρακλείου», το «Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων Χανίων», το οποίο φέρει ως παράρτημά του το «Κέντρο Αποκατάστασης Παιδιών και Νέων Κρήτης», δυνάμει του Ν.4025/2011(ΦΕΚ Α 228 2.11.2011), το «Κέντρο Προστασίας Παιδιού Λασιθίου», το «Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων Λασιθίου (Αγ. Νικόλαος)» και το «Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων Ρεθύμνου», συγχωνεύονται και συνιστούν νέο ν.π.δ.δ., με την επωνυμία «ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ». Το «ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ» αποτελείται από επτά αποκεντρωμένες υπηρεσίες (παραρτήματα), με την ονομασία «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ», «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΑΙΔΙΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ», «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α.Μ.Ε.Α. ΧΑΝΙΩΝ», «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ ΚΡΗΤΗΣ», «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΑΙΔΙΟΥ ΛΑΣΙΘΙΟΥ», «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΜΕΑ ΛΑΣΙΘΙΟΥ» και «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΜΕΑ ΡΕΘΥΜΝΟΥ». Το «Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Κρήτης» έχει έδρα τον Δήμο Ηρακλείου.»

11) Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 12 του σχεδίου νόμου προστίθεται η φράση:

«,πλην των περιπτώσεων που σε καταργούμενη Ε.Π.Α. λειτουργούν Στέγες Φιλοξενίας Ανηλίκων, ημερήσιας ή 24ωρης φροντίδας, οι οποίες συνεχίζουν τη λειτουργία τους, το δε προσωπικό των Στεγών Φιλοξενίας Ανηλίκων υπάγεται στον έλεγχο της διατηρούμενης Ε.Π.Α της αντίστοιχης Εφετειακής Περιφέρειας».

12) Η περίπτωση εγ) του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής :

«εγ) Τομέας Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Μακεδονίας και Θράκης.»

13) Η περίπτωση εστ) του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής:

Σελ. 3

«εστ) Τομέας Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιβάλλοντος».

Υπερπρ. Αι. Σιανταγκώ
Μεταρροδρ. 1877

Σελ. 4
17.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μετά θα τις διαβάσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Θα τις διαβάσει μετά. Πρότεινα να τις καταθέσει τώρα για να κερδίσουμε χρόνο. Αυτό θα γίνει για τη διευκόλυνσή σας, γιατί είναι αρκετές. Τις είδα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μήπως δεν είναι μόνο βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κύριε Ντόλιο, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από μια εκτεταμένη κι εξαντλητική –θα έλεγα– συζήτηση στην επιτροπή του σχεδίου νόμου, το οποίο ήρθε σήμερα στην Ολομέλεια και μετά από μια εξαντλητική ακρόαση πάρα πολλών φορέων για το συγκεκριμένο θέμα, είχα τη γνώμη ότι θα είχε δημιουργηθεί μια στοιχειώδης συναντίληψη, όσον αφορά το θέμα, το οποίο συζητάμε.

Είχα τη γνώμη ότι θα δημιουργείτο μια διάθεση συμβολής στη συζήτηση για ένα νομοσχέδιο, το οποίο έχει πολλές λογικές –θα έλεγα– προσεγγίσεις. Υπάρχουν κάποιες διαπιστώσεις, οι οποίες –νομίζω– ότι είναι κοινές.

Στην Ελλάδα υπάρχει μεγάλο δημόσιο σε σχέση με το έργο που παράγει. Νομίζω ότι σε αυτό μπορούμε να συμφωνήσουμε. Υπάρχει μια ανισομερή κατανομή του προσωπικού. Επίσης, αυτό είναι ένα ζήτημα, στο οποίο μπορούμε να συμφωνήσουμε. Υπάρχουν αχρείαστες υπηρεσίες και δομές, γιατί δημιουργήθηκαν σε άλλη χρονική περίοδο και για άλλες ανάγκες. Υπάρχει ακατάλληλο προσωπικό με βάση τις δυνατότητες και τις δεξιότητες του σε οργανικές θέσεις. Εάν όλα αυτά είναι κοινές διαπιστώσεις, τότε θα πρέπει από κοινού να κάνουμε μια προσπάθεια να τις αντιμετωπίσουμε.

Έτσι, λοιπόν, ένα από τα μεγάλα διακυβεύματα αυτής της περιόδου είναι η μεγάλη διοικητική μεταρρύθμιση που επιχειρούμε στη χώρα. Είναι τόσο μεγάλο το διακύβευμα αυτό, όσο είναι και η μεγάλη μεταρρύθμιση που επιχειρείται στη λειτουργία της οικονομίας στη χώρα.

Απαιτείται να φτιάξουμε ένα κράτος, ένα δημόσιο, που να λειτουργεί αποτελεσματικά, που τα Υπουργεία θα έχουν επιτελικές αρμοδιότητες, ενώ οι εκτελεστικές αρμοδιότητες να μεταφερθούν όλες στις περιφερειακές υπηρεσίες. Δεν εννοώ στις γεωγραφικά περιφερειακές υπηρεσίες, εννοώ, όχι στις κεντρικές υπηρεσίες των Υπουργείων.

Η διοικητική μεταρρύθμιση είναι μια προσπάθεια, η οποία θα εξελιχθεί πλήρως μέσα στο 2013 και θα περιλαμβάνει την αξιολόγηση των δομών και των φορέων, την αξιολόγηση των υπαλλήλων, το πρόγραμμα κινητικότητας και μια σειρά άλλων πραγμάτων για τα οποία έχει μιλήσει ο αρμόδιος Υπουργός κι έχουμε συζητήσει με άλλες ευκαιρίες στη Βουλή.

Με το σημερινό σχέδιο νόμου, τι επιχειρείται; Θα έλεγα ότι είναι ένα πιλοτικό σχέδιο νόμου. Οκτώ φορείς και εκατόν ενενήντα επτά νομικά πρόσωπα καταργούνται ή συγχωνεύονται.

Υπάρχουν μερικοί κανόνες και αρχές που διέπουν τη λογική του νομοσχεδίου. Όσον αφορά το προσωπικό, επειδή έγινε μεγάλη συζήτηση θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν απολύεται κανείς. Θα το ξανατονίσω: Δεν προκύπτει απόλυση υπαλλήλου εξαιτίας των καταργήσεων ή των συγχωνεύσεων. Το προσωπικό μεταφέρεται στα νέα νομικά πρόσωπα που δημιουργούνται από συγχωνεύσεις ή στο δημόσιο σε υπηρεσίες των Υπουργείων, τα οποία μέχρι τώρα είχαν την εποπτεία των καταργούμενων φορέων.

Όσον αφορά τις αρμοδιότητες, όσες από αυτές εξακολουθούν να είναι χρήσιμες μεταφέρονται ή στα νέα νομικά πρόσωπα που δημιουργούνται από συγχωνευόμενους φορείς ή στο δημόσιο και μάλιστα, στις υπηρεσίες των Υπουργείων, τα οποία είχαν την εποπτεία των καταργούμενων φορέων.

Τα θέματα της υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων ρυθμίζονται, έτσι ώστε να μην υπάρχουν προβλήματα μέσω των νέων υπηρεσιακών συμβολών κ.λπ..

Αντιμετωπίζονται τα θέματα των περιουσιακών στοιχείων. Ακόμη κι εκεί όπου οι συγχωνευόμενοι φορείς έχουν αποθέματα, τα οποία δημιουργήθηκαν από τους ίδιους τους εργαζόμενους λαμβάνεται πρόνοια, έτσι ώστε τα αποθέματα αυτά να τα διαχειρίζονται οι νέοι φορείς με χωριστό –θα έλεγα– τρόπο.

Για το προσωπικό οι σχέσεις εργασίας διατηρούνται ίδιες, εκτός μίας περίπτωσης. Για τους μόνιμους υπαλλήλους –όσους εκ των υπαλλήλων είναι μόνιμοι– του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών, επειδή είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και συγχωνεύεται με νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, η σχέση εργασίας τους, όπως προβλέπει η υπάρχουσα νομοθεσία, μετατρέπεται σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου.

Θέλω να κάνω μια σημείωση: Οι προτάσεις για τους καταργούμενους και συγχωνευόμενους φορείς έχουν γίνει από τα αρμόδια Υπουργεία και το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης όπου είναι το Υπουργείο το οποίο καταθέτει το σχέδιο νόμου στη Βουλή. Όπως επίσης, και για το δεύτερο κεφάλαιο θα έλεγα ότι η πρόταση προέρχεται από τον Υπουργό Επικρατείας και αφορά, όπως είναι γνωστό, τη σύσταση γενικής γραμματείας για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου. Ουσιαστικά πρόκειται για μια παλιά πρόταση μιας μελέτης την οποία είχε κάνει ο ΟΟΣΑ. Πρόκειται για μια δημόσια υπηρεσία, η οποία έχει στόχο να υποστηρίξει τον Πρωθυπουργό στην εκτέλεση του συντονιστικού του ρόλου παρέχοντάς του όλες τις επεξεργασμένες πληροφορίες που απαιτούνται.

Νομίζω ότι όλοι γνωρίζουμε ότι απαιτείται καλύτερος συντονισμός του κυβερνητικού έργου στην Ελλάδα και όλοι το έχουμε διαπιστώσει εδώ και αρκετά χρόνια. Η Γενική Γραμματεία Συντονισμού φροντίζει να αποτρέψει την προώθηση αλληλοαναιρούμενων ενεργειών και αποφάσεων που προκαλούν καθυστερήσεις και τριβές και προκύπτουν από συναρμολογημένες και από πρωτοβουλίες άκαιρες ή αντιφατικές πολλές φορές από μια σειρά Υπουργείων. Έχει σαν στόχο να ενδυναμώνει πολιτικά και τεχνοκρατικά την επίτευξη δύσκολων μεταρρυθμίσεων στις οποίες εμπλέκεται μεγάλος αριθμός Υπουργείων.

Ανέκυψε ένα ζήτημα κατά τη συζήτηση στην επιτροπή ως προς το κατά πόσο προκύπτει ζήτημα υποταγής κορυφαίων οργάνων του κράτους, όπως το Υπουργικό Συμβούλιο, οι διυπουργικές επιτροπές, οι Υπουργοί, στον έλεγχο μιας δημόσιας υπηρεσίας. Η άποψή μας είναι ότι οι διατυπώσεις είναι τέτοιες έτσι ώστε να μην προκύπτει σε καμμία περίπτωση δυνατότητα του Γενικού Γραμματέα Συντονισμού να υποκαταστήσει αρμοδιότητες Υπουργών και των συλλογικών οργάνων της Κυβέρνησης.

Θέλω να σημειώσω στο δεύτερο κεφάλαιο ότι ο Γενικός Γραμματέας Συντονισμού έχει πενταετή θητεία. Αυτό σημαίνει ότι ο Γενικός Γραμματέας Συντονισμού θα υπάρχει και κατά τη διάρκεια της αλλαγής και μετά τις αλλαγές των πρωθυπουργών. Έχουμε διαπιστώσει την τελευταία περίοδο που αλλάζουν συχνά οι Υπουργοί ότι στην πραγματικότητα δεν υπάρχει και ένα πλήρες αρχείο το οποίο να παραδίδεται στον επόμενο Πρωθυπουργό.

Δεν είναι μόνο ο γενικός γραμματέας που έχει πενταετή θητεία, αλλά η στελέχωση της υπηρεσίας γίνεται από δημοσίους υπαλλήλους, έτσι ώστε κατά το δυνατόν να υπάρχουν μόνιμες δομές. Είναι πολύ σημαντική επιλογή και δείχνει ποιος είναι ο στόχος της Κυβέρνησης. Οι μετακλητοί υπάλληλοι, αν έχω μετρήσει καλά, θα είναι το πολύ τρεις. Έχουμε, λοιπόν, μια δημόσια υπηρεσία με ένα γενικό γραμματέα, ο οποίος θα έχει πενταετή θητεία, η οποία θα στελεχώνεται από ανώτερους δημοσίους υπαλλήλους, έτσι ώστε να υπάρχει συνέχεια στη λειτουργία του κράτους και του Πρωθυπουργικού Γραφείου.

Μια βασική αρμοδιότητα της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού αποτελεί η κατάρτιση ετήσιου προγράμματος εκτέλεσης του κυβερνητικού έργου. Το πρόγραμμα κατάρτιζεται σε συνεργασία με τα Υπουργεία, καθένα από τα οποία θα εκπονεί το δικό του επιχειρησιακό σχέδιο για την εφαρμογή των πολιτικών που το αφορούν, συμπεριλαμβανομένων πάντα των δράσεων απλούστευσης των διαδικασιών και μείωσης των διοικητικών βαρών. Τα σχέδια δράσης των Υπουργείων θα συναρθώνουν τελικά το ενιαίο πρόγραμμα εκτέλεσης του κυβερνητικού έργου, το οποίο ο Πρωθυπουργός θα παρακολουθεί μέσω της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού.

Θέλω να σημειώσω ότι μετά –επαναλαμβάνω– από μια πολύ εκτεταμένη συζήτηση που κάναμε, δεν θα μου προέκυπτε από πουθενά το ότι ο ορθολογισμός ταυτίζεται με τον νεοφιλελευθερισμό, το ότι η λογική στην Ελλάδα είναι ύποπτη. Και θα ήθελα

να κάνω μια έκκληση σε όλους τους συναδέλφους να συνεισφέρουν σε αυτή τη συζήτηση γιατί αυτό το σχέδιο νόμου κατά το πρώτο κεφάλαιό του, το οποίο ψηφίζουμε σήμερα, αποτελεί ένα πιλοτικό σχέδιο νόμου το οποίο θα μας βοηθήσει στην κατάργηση και συγχώνευση εκατοντάδων φορέων του δημοσίου, οι οποίοι μεγαλώνουν το δημόσιο και οι οποίοι λειτουργούν θα έλεγα με έναν τρόπο καθαρά γραφειοκρατικό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Χρυσούλα Γιαταγανά.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Το υπό ψήφιση νομοσχέδιο αποτελείται από δύο κεφάλαια. Το πρώτο κεφάλαιο περιλαμβάνει ρυθμίσεις, καταργήσεις ή συγχωνεύσεις φορέων του δημοσίου τομέα. Η Κυβέρνηση με αυτές τις ρυθμίσεις ευαγγελίζεται ότι στοχεύει στην αναδιάρθρωση του δημοσίου τομέα προκειμένου να εξασφαλίσει το δημόσιο συμφέρον, την καλύτερη εξυπηρέτηση στον πολίτη και το δημοσιονομικό όφελος.

Στην πραγματικότητα, το συζητούμενο νομοσχέδιο με την κατάργηση ή συγχώνευση αυτών των φορέων που περιλαμβάνει αποτελεί μία πιλοτική προσπάθεια, όπως βεβαιώθηκε άλλωστε από τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην επιτροπή, που είναι τα πρώτα βήματα που θα ακολουθήσουν για την ολοκληρωτική αποδόμηση και απορρύθμιση του δημοσίου τομέα, για να υλοποιήσετε τις δεσμεύσεις που έχετε αναλάβει με τα μηνύοντά.

Το ζητούμενο από την τρικομματική Κυβέρνηση είναι να εντοπιστούν δεκαπέντε χιλιάδες δήθεν υπεράριθμοι υπάλληλοι και ακολουθώντας και άλλοι, είκοσι ή είκοσι πέντε χιλιάδες -δεν το γνωρίζουμε με αυτά που θα επακολουθήσουν- που θα τεθούν σε διαθεσιμότητα ή θα απολυθούν. Αυτός είναι σαφέστατα ο σκοπός και ο στόχος των συγχωνεύσεων που επιχειρούνται και όχι η εξασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος, η καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη και το δημοσιονομικό όφελος. Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, και δεν σας απασχόλησαν μελέτες αναγκαιότητας, σκοπιμότητας, καταλληλότητας και βιωσιμότητας. Γι' αυτό και δεν ασχοληθήκατε με το κρίσιμο ζήτημα της εξειδικευμένης διοικητικής γνώσης που είναι βέβαιο ότι θα χαθεί αφού μετακινείτε και μετατάσσετε τους υπαλλήλους των οργανισμών χωρίς να έχετε λάβει μέριμνα ή έστω μία στοιχειώδη πρόβλεψη για την αξιολόγησή τους ή τη μετεκπαίδευσή τους όπου χρειάζεται, ώστε να ανταποκριθούν στα νέα καθήκοντά τους.

Όλα αυτά όμως τα γνωρίζετε πολύ καλά, είναι προαπαιτούμενα για τις αποτελεσματικές και ορθολογικές συγχωνεύσεις. Είναι κοινή παραδοχή ότι πρέπει να καταργηθούν κάποιοι οργανισμοί που είναι γνωστό ότι δημιουργήθηκαν απλά και μόνο μέσα στα πλαίσια πελατειακών σχέσεων των προηγούμενων κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ. Όχι μόνο δεν προσφέρουν τίποτα στους Έλληνες φορολογούμενους, αλλά αντίθετα επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό πολλές φορές με υπαλλήλους «φαντάσματα».

Το πρόβλημα όμως εντοπίζεται στην απουσία αξιολόγησης των φορέων. Μολονότι ορισμένες καταργήσεις ή συγχωνεύσεις θα μπορούσαν να γίνουν άμεσα καθώς αφορούν ακραίες περιπτώσεις δυσλειτουργικών ή απλώς απλών δημοσίων οργανισμών, δυστυχώς για κομματικούς και μόνο λόγους δεν καταργούνται. Συχνά μάλιστα συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο. Παραδείγματος χάριν η ΕΛΚΕΔΕ, που διοργανώνει τις περιφημες ελληνικές εβδομάδες μόδας, που πρόσφατα μάλιστα ενισχύθηκε κιόλας. Έτσι, ένα ουσιαστικά άχρηστο κέντρο μόδας όχι μόνο διατηρήθηκε αλλά και γιγαντώνεται μέσα από μεταφορά πόρων και αρμοδιοτήτων άλλων τεσσάρων καταργούμενων οργανισμών.

Πώς άραγε ο σχεδιασμός αξεσουάρ ένδυσης και η πρόβλεψη των τάσεων της διεθνούς μόδας που ανήκουν στις αρμοδιότητες του μη καταργούμενου ΕΛΚΕΔΕ, μπορούν να επηρεάσουν έστω και ελάχιστα θετικά την καθημερινότητα του πολίτη; Αυτό το παράδειγμα από μόνο του καταδεικνύει το χαρακτήρα παρωδίας που έχει πάρει η δήθεν μεταρρύθμιση μέσω καταργήσεων και συγχωνεύσεων.

Σήμερα καλούμαστε να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο που ενώ έχει ανυπολόγιστα δυσμενείς συνέπειες για τα πλέον ευπαθή τμήματα του πληθυσμού της χώρας, για τον ερευνητικό επιστη-

μονικό ιστό της, για χιλιάδες εργαζόμενους στους υπό συγχώνευση ή κατάργηση φορείς και για την περιουσία αυτών των φορέων, η οποία είναι περιουσία όλων των Ελλήνων γιατί την έχουν πληρώσει, εν εντούτοις αυτό το υπό ψήφιση νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται από παντελή έλλειψη αξιολόγησης, έλλειψη στρατηγικού σχεδιασμού και ανυπαρξία οποιασδήποτε οικονομοτεχνικής μελέτης.

Πλέον συγκεκριμένα, καταργείτε το κοινωνικό κράτος εντελώς με τα άρθρα 10 και 12.

Ειδικότερα με το άρθρο 10 συγχωνεύετε τους ελάχιστους κοινωνικούς φορείς που έχουν απομείνει πλέον στην εξυπηρέτηση των πλέον ευπαθών ομάδων του πληθυσμού, δηλαδή των ανάπηρων συμπολιτών μας, των βαρέως πασχόντων συμπολιτών μας, αφού τους υποχρεώνετε να μετακινούνται σε μεγάλη απόσταση και αυτοί, αλλά και οι υπηρετούντες σε αυτούς τους φορείς. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργείτε νέους «Καιάδες», ενώ ήδη έχουν καταργηθεί οι «Καιάδες» προ πολλών ετών, προ χιλιάδων ετών.

Καταργείτε τις σχολές τουριστικών επαγγελματιών με την κατάργηση του ΟΤΕΚ, όταν ο τουρισμός είναι η βαριά βιομηχανία αυτού του τόπου. Δήθεν τις μεταφέρετε στο Υπουργείο Τουρισμού, αλλά ουσιαστικά τις καταργείτε και εκποιείτε μια μεγάλη περιουσία, «φιλέτα», τα οποία θα δοθούν στην ιδιωτική πρωτοβουλία έναντι πινακίου φακής. Επ' αυτών θα μιλήσουμε και στη συζήτηση επί των άρθρων.

Συγχωνεύετε φορείς των προστατευόμενων περιοχών στο πλαίσιο του «Natura 2000» οι οποίοι επιδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν επιβαρύνουν σε τίποτα το κράτος. Όμως, τους συγχωνεύετε, προκειμένου να καταργήσετε με αυτόν τον τρόπο τη χρηματοδότηση και την ανάπτυξη των τοπικών κοινωνιών.

Αυτά αναπτύχθηκαν, κύριε Υπουργέ, αναλυτικά και από τους εκπροσώπους των φορέων που ήρθαν, αλλά και ενώπιον της επιτροπής από πολλούς Βουλευτές και της συγκυβέρνησης, οι οποίοι έφεραν αντιρρήσεις. Όμως, δυστυχώς, δεν φέρατε καμία βελτίωση πάνω σε αυτά τα άρθρα.

Από τη διατύπωση της παραγράφου 8α του άρθρου 14 καθίσταται σαφές ότι όλες οι αναγκαίες μελέτες για την αναδιοργάνωση των φορέων που καταργείτε ή φτιάχνετε τώρα, δημιουργείτε, θα -το τονίζω- εκπονηθούν εκ των υστέρων με τη σύνταξη εσωτερικών κανονισμών λειτουργίας οργανισμών κ.λπ. που θα εκδοθούν, βεβαίως, χωρίς τον έλεγχο της Βουλής με προεδρικά διατάγματα ή υπουργικές αποφάσεις.

Γι' αυτόν το λόγο, εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες καταψηφίζουμε επί της αρχής το Κεφάλαιο Α' του συζητούμενου νομοσχεδίου.

Σχετικά με το Κεφάλαιο Β' του νομοσχεδίου που αφορά τη σύσταση Γενικής Γραμματείας Συντονισμού του Κυβερνητικού Έργου, παρατηρούμε ότι δεν τεκμηριώνεται η ανάγκη σύστασης αυτής της γραμματείας. Η παράγραφος 2 του άρθρου 82 του π.δ. 63 του 2005, όπως ισχύει, ορίζει: «Η Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης είναι αρμόδια για το συντονισμό και την παρακολούθηση εφαρμογής των αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου και των λοιπών συλλογικών κυβερνητικών οργάνων».

Ανακύπτει, λοιπόν, το εύλογο ερώτημα: αφού ήδη υφίσταται μια γενική γραμματεία με τις ίδιες εκτελεστικές αρμοδιότητες που ορίζονται στο παρόν νομοσχέδιο για τη νέα γενική γραμματεία, γιατί η συγκυβέρνηση δεν ενδυναμώνει την ήδη υφιστάμενη και λειτουργούσα, προκειμένου να ανταποκριθεί στο έργο της; Γιατί επιλέγει να δημιουργήσει διοικητικό πληθωρισμό και πρόσθετες δημόσιες δαπάνες, ιδρύοντας μια νέα γραμματεία, την ίδια στιγμή μάλιστα που συγχωνεύει και καταργεί φορείς δήθεν για να εξασφαλίσει δημοσιονομικό όφελος;

Βέβαια, η ίδρυση της νέας γενικής γραμματείας δεν είναι καθόλου ανέξοδη. Σύμφωνα με τα στοιχεία από την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, η σύστασή της θα επιβαρύνει τον Έλληνα φορολογούμενο με 724.750 ευρώ το χρόνο. Τον πρώτο μάλιστα χρόνο θα τον επιβαρύνει με 884.750 ευρώ, καθώς προβλέπεται και εφάπαξ δαπάνη 160.000 ευρώ για την προμήθεια υλικοτεχνικού εξοπλισμού της. Κανένας δεν μπορεί να διαβεβαιώσει τον ελληνικό λαό ότι οι πραγματικές δαπάνες της

τελικά δεν θα υπερβούν αυτά τα προϋπολογιζόμενα ποσά.

Κύριε Υπουργέ, σας κάλεσα στην επιτροπή να δώσετε εξηγήσεις γιατί απαιτείται το υπέρογκο ποσό των 160.000 ευρώ για τον εξοπλισμό αυτής της νέας γενικής γραμματείας -το οποίο είτε προθυμότητας να καταβάλλετε- ενώ την ίδια στιγμή στους οικονομικούς εισαγγελείς δεν παρέχετε ούτε ένα φορητό υπολογιστή.

Την ίδια στιγμή, για να εξοικονομήσει η συγκυβέρνησή σας τις δαπάνες αυτής της νέας γενικής γραμματείας, περικόπτει τα επιδόματα πολυτέκνων και τριτέκνων, κατήργησε ήδη τη σύνταξη της πολύτεκνης μητέρας -μιλάμε για 100 ευρώ το μήνα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- μετατρέπει τα παιδιά σε τεκμήρια διαβίωσης.

Επιπρόσθετα, οι αρμοδιότητες αυτής της γενικής γραμματείας ξεφεύγουν από τις αρμοδιότητες που δύνανται να έχει ένας γενικός γραμματέας και προσκρούουν στα άρθρα 81 και 82 του Συντάγματος, καθώς ανατίθενται αρμοδιότητες διυπουργικού χαρακτήρα σε ένα όργανο που δεν υπόκειται σε κοινοβουλευτικό έλεγχο και αλλοιώνεται η συλλογική άσκηση της εκτελεστικής εξουσίας που ανήκει στο Υπουργικό Συμβούλιο.

Ξέρετε ότι πολλοί μέσα στην Κυβέρνηση -ειδικά και οι δύο γενικοί γραμματείς- βρίσκονται στα κάγκελα, όπως γράφουν διάφορες εφημερίδες. Δεν είναι δυνατόν ο οποιοσδήποτε γενικός γραμματέας, ο οποίος μάλιστα δεν έχει εκλεγεί, να ασκεί εποπτικά και παρεμβατικά καθήκοντα επί του συνόλου μάλιστα των Υπουργών. Το πλέον παράδοξο είναι ότι η θητεία του ξεπερνά την ανώτατη δυνατή θητεία της κάθε κυβέρνησης και έτσι επιβάλλεται επί του Υπουργικού Συμβουλίου και της επόμενης κυβέρνησης.

Τίθενται, λοιπόν, τα εξής εύλογα ερωτήματα: Εάν στις επόμενες εκλογές ο ελληνικός λαός εκλέξει άλλο ή άλλα κόμματα με εντελώς διαφορετική πολιτική από τη δική σας, παραδείγματος χάριν, αντιμνημονιακή πολιτική, είναι δυνατόν η κυβέρνηση αυτή που θα προκύψει να διατηρήσει στη θέση του το δικό σας Γενικό Γραμματέα Συντονισμού; Τι θα συμβεί σε αυτή την περίπτωση; Εάν επιχειρήσει να τον απολύσει, τι αποζημιώσεις θα ζητήσει;

Μη γελάτε, κύριοι. Εγώ θα ήθελα απαντήσεις. Αντί να γελάτε, δώστε μου απαντήσεις στα ερωτήματα που σας έχω θέσει και σας θέτω και τώρα.

Εάν, λοιπόν, επιχειρήσει να τον απολύσει, τι αποζημιώσεις θα ζητήσει ο γενικός γραμματέας σας, που εσείς θέλετε να προσλάβετε με πενταετή θητεία; Με ποια λογική αυτή η νέα κυβέρνηση θα πρέπει να διατηρήσει στη θέση του ένα Γενικό Γραμματέα Συντονισμού, ο οποίος θα αποσυντονίσει το έργο της, αφού ο ίδιος είναι εκφραστής αντίθετων απόψεων;

Το ίδιο θα συμβεί και με τους εξήντα τρεις υπαλλήλους που μέχρι στιγμής προβλέπεται ότι θα επανδρώσουν τη γενική γραμματεία. Εμείς προβλέπουμε ότι ο αριθμός αυτός σύντομα θα αυξηθεί.

Ο προηγούμενος Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου, είχε δημιουργήσει μια αυλή περί αυτόν που περιελάμβανε εκατόν είκοσι συμβούλους, την καλούμενη «αυλή των κηπουρών». Αυτή, βέβαια, επιβάρυνε το ελληνικό δημόσιο υπέρμετρα, την ίδια στιγμή μάλιστα που ο κ. Παπανδρέου επέβαλε σκληρή λιτότητα στον ελληνικό λαό.

Ο κ. Σαμαράς έχει προχωρήσει σε πολύ σκληρότερη λιτότητα, που, δυστυχώς, την ψήφισαν αποκλειστικά οι Βουλευτές της τρικομματικής Κυβέρνησης. Ενώ, λοιπόν, ο ελληνικός λαός βιώνει την πιο σκληρή λιτότητα των τελευταίων εξήντα ετών, που τον οδήγησε σε πλήρη εξαθλίωση, ο σημερινός Πρωθυπουργός προβλέπει με το Κεφάλαιο Β' του νομοσχεδίου τη σύσταση καγκελαρίας περίξ αυτού, την οποία θα χρυσοπληρώνει ο ελληνικός λαός που έχει παγώσει από το κρύο, που πεινάει και που αυτοκτονεί.

Γι' αυτούς τους λόγους εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, καταψηφίζουμε και επί της αρχής και επί των άρθρων το Κεφάλαιο Β'.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Εμείς ευχαριστούμε,

κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Γεώργιος Γερμενής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Έχει λεχθεί επανειλημμένα και από πολλούς καλοθελητές ότι η παρουσία και συμπεριφορά της Χρυσής Αυγής στο Κοινοβούλιο απαξιώνει τη δημοκρατία και υποβαθμίζει το κύρος και την αξιοπιστία της Βουλής.

Η αλήθεια, όμως, είναι ότι η Χρυσή Αυγή έχει να επιδείξει πλούσιο κοινοβουλευτικό έργο, ενώ συμβάλλει με τις εποικοδομητικές προτάσεις και τις πρωτοποριακές της θέσεις στη βελτίωση της λειτουργίας των θεσμών.

Αντιθέτως, διαπιστώνουμε ότι η Κυβέρνηση πάσχει από έλλειψη πρωτότυπων ιδεών και υποπίπτει στα ίδια λάθη με εκείνα των προηγούμενων κυβερνήσεων. Επιπλέον, με τις πράξεις και τις παραλείψεις της υποβαθμίζει το ρόλο του Κοινοβουλίου. Στην ουσία, υποβαθμίζει το ρόλο και τις συνταγματικές εξουσίες του ίδιου του ελληνικού λαού.

Με λίγα λόγια, η Κυβέρνηση είναι απολύτως προβλέψιμη, διότι το νομοθετικό της έργο χωρίζεται σε τρεις πολύ συγκεκριμένες κατηγορίες: πρώτον, στα σημαντικά νομοσχέδια που εκδίδονται κατ' ευθείαν από το Υπουργικό Συμβούλιο με τη μορφή πράξεων νομοθετικού περιεχομένου -χωρίς δηλαδή να περνούν προηγουμένως από τη Βουλή- δεύτερον, στα ασήμαντα νομοσχέδια που ρυθμίζουν δευτερεύοντα ή τριτεύοντα ζητήματα -αυτά είναι και τα μοναδικά που συζητούνται με τις προβλεπόμενες διαδικασίες στο Κοινοβούλιο- τρίτον, στα νομοσχέδια που έχουν συνταχθεί καθ' υπαγόρευση της τρόικας ή κατά παραγγελία αυτής.

Αυτά τα νομοσχέδια, όσο εκτεταμένα ή σημαντικά και αν είναι, κατατίθενται εσπευσμένα στη Βουλή και εισάγονται άμεσα για συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή, με αποτέλεσμα οι Βουλευτές όλων των κομμάτων να επιδιώκουν σε αγώνα δρόμου, για να προλάβουν να κάνουν έστω και μία ανάγνωση. Ο στόχος είναι προφανής, δηλαδή να μην προλάβει κανείς από τους Βουλευτές να μελετήσει σε βάθος τα νομοσχέδια και να μην προλάβει να σχηματίσει ολοκληρωμένη άποψη για το περιεχόμενό τους.

Αυτά τα νομοσχέδια είναι γραμμένα στο πόδι, κάτω από πίεση και σας έχουν αναδείξει ως Κυβέρνηση της τσαπατσουλιάς και του «ράβε-ξήλωνε», καθώς από την επόμενη ημέρα της ψήφησης κάθε νομοσχεδίου ξεκινά η τροποποίησή του και η συνεχής προσπάθεια για τη διόρθωση των αντινομιών που περιέχει.

Σ' αυτήν την τελευταία κατηγορία εντάσσεται και το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα. Κατατέθηκε μόλις δύο ημέρες πριν να εισαχθεί για συζήτηση στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή. Πραγματικά, είναι ελάχιστοι πια οι Έλληνες πολίτες οι οποίοι πιστεύουν ότι η Κυβέρνηση διαθέτει ελευθερία δράσης σε ό,τι αφορά το νομοθετικό της έργο και ότι νομοθετεί με γνώμονα το εθνικό συμφέρον. Η νομοθετική πρωτοβουλία έχει εκχωρηθεί και βρίσκεται σε αποκλειστικό σχεδόν βαθμό στα χέρια των δανειστών μας. Εκείνοι δίνουν την έγκριση, εκείνοι χαράσσουν το πλαίσιο ενεργειών.

Παίρνοντας το παρόν νομοσχέδιο στα χέρια μου και διαβάζοντας τον τίτλο του ο οποίος μιλά για μείωση του αριθμού των νομικών προσώπων του δημοσίου και του ευρύτερου δημοσίου τομέα, θεώρησα ότι επιτέλους θα ασχοληθούμε με ένα πολύ σημαντικό θέμα, διότι είναι κοινώς αποδεκτό ότι η Δημόσια Διοίκηση στη χώρα μας πάσχει από τον υπερβολικό αριθμό οργανισμών -με παρόμοιες, μάλιστα, αρμοδιότητες- από πληθώρα υπαλλήλων σε λάθος θέσεις, από δυσλειτουργία, αναποτελεσματικότητα και υπερβολική γραφειοκρατία.

Είναι γεγονός ότι για πολλά χρόνια ακολουθήθηκε μία κίβδηλη πολιτική αποκέντρωσης και σπάταλης πολυδιάσπασης αρμοδιοτήτων, με παράλληλη αύξηση του αριθμού των φορέων του δημοσίου τομέα. Γι' αυτά τα θέματα θα πρέπει κάποια στιγμή να γίνει μία πολύ σοβαρή και αναλυτική συζήτηση με τη συμμετοχή όλων των πολιτικών κομμάτων και των εμπλεκόμενων κοινωνικών φορέων.

Κάνουμε ξεκάθαρο ότι η Χρυσή Αυγή υποστηρίζει την αναγκαιότητα για μεταρρυθμίσεις και για προσαρμογή του κράτους στα σύγχρονα δεδομένα. Όμως, το περιεχόμενο του παρόντος νομοσχεδίου δεν δικαιώνει το βαρύ τίτλο του. Ειδικότερα, η δημοσιονομική ωφέλεια από τις περιεχόμενες στο πρώτο κεφάλαιο

ρυθμίσεις είναι ελάχιστη. Υπολογίζεται περίπου σε μόλις 3 εκατομμύρια ευρώ ετησίως. Είναι χαρακτηριστικό ότι το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους στην έκθεσή του που συνοδεύει το νομοσχέδιο, επισημαίνει ότι από την ανώτερη κατάργηση και συγχώνευση φορέων δεν μεταβάλλεται ουσιαστικά η συνολική επίκονα της δημοσιονομικής κατάστασης της γενικής κυβέρνησης.

Εκτός αυτού, οι μέθοδοι τις οποίες ακολουθεί το νομοσχέδιο είναι ανούσιες και παράγουν μηδενικά αποτελέσματα. Η μεταρρύθμιση που επιχειρείται, περιορίζεται στη μεταφορά αυτούσιων των αρμοδιοτήτων και του προσωπικού, από τους καταργούμενους και τους συγχωνευόμενους φορείς, σε δημόσιες υπηρεσίες ή σε άλλους φορείς. Δεν γίνεται αναδιοργάνωση κανενός φορέα, δεν μειώνεται η γραφειοκρατία ούτε ενισχύεται κάποιος φορέας με πόρους ή προσωπικό ή υλικοτεχνική υποδομή, ώστε να μπορέσει να επιτελέσει καλύτερα το έργο του. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μάλιστα, όπως είναι αυτή των μονάδων κοινωνικής φροντίδας του άρθρου 10, η μεταρρύθμιση περιορίζεται ουσιαστικά σε απλή μετονομασία του δημόσιου φορέα. Το μόνο σίγουρο είναι ότι από τη διαδικασία μεταφοράς αρμοδιοτήτων, προσωπικού, υλικών, αρχείων, πόρων, περιουσίας και δικαιωμάτων, θα προκληθεί μεγάλη αναστάτωση και καθυστέρηση στη διεκπεραίωση του έργου των εμπλεκόμενων υπηρεσιών και φορέων.

Επιπλέον, η μεταφορά καινούργιων –και, μάλιστα, ως επί το πλείστον εξειδικευμένων– αρμοδιοτήτων σε δημόσιες υπηρεσίες καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική στην παρούσα χρονική περίοδο.

Και τούτο, διότι πολλές δημόσιες υπηρεσίες είναι υποστελεχωμένες, ενώ οι προσλήψεις νέων υπαλλήλων έχουν παγώσει λόγω των δεσμεύσεων που απορρέουν από το μνημόνιο.

Ιδιαίτερη μεία επιθυμώ να κάνω για τη μέθοδο που ακολουθείται στο άρθρο 9, το οποίο προβλέπει τη συγχώνευση ή κατάργηση φορέων διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών. Αυτοί οι φορείς δημιουργήθηκαν με επίκεντρο συγκεκριμένες περιοχές που δεν είχαν πολύ μεγάλη έκταση και αποτελούσαν ενιαία ή παρεμφερή και γεωτονικά οικοσυστήματα. Τώρα, όμως, με την προτεινόμενη ρύθμιση δημιουργούνται φορείς με αρμοδιότητες που εκτείνονται σε ευρύτερες περιοχές, κάθε μία εκ των οποίων έχει διαφορετικά προβλήματα και ανάγκες. Συνεπώς, θα είναι αρκετά δύσκολο να ανταποκριθούν οι φορείς στις νέες αρμοδιότητές τους.

Προβληματική θεωρώ και την κατάργηση των φορέων διαχείρισης της λίμνης Καστοριάς και της λίμνης Ιωαννίνων, οι αρμοδιότητες των οποίων μεταφέρονται στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Ηπείρου, Δυτικής Μακεδονίας. Είναι απίρως άξιο το κατά πόσον η εν λόγω αποκεντρωμένη διοίκηση έχει επαρκές και κατάλληλο προσωπικό για τη διαχείριση των συγκεκριμένων οικοσυστημάτων τα οποία βρίσκονται μέσα σε αστικά κέντρα και αντιμετωπίζουν πολυδιάστατα προβλήματα.

Βέβαια, πρέπει να τονιστεί ότι οι συγχωνευόμενοι ή οι καταργούμενοι φορείς υλοποιούν έργα που έχουν επιδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση με πολλά εκατομμύρια ευρώ. Τα έργα αυτά έχουν ήδη καθυστερήσει πάρα πολύ. Επομένως, αν λόγω της καθυστέρησης και της σύγχυσης που θα επικρατήσει κατά τη διαδικασία μεταφοράς των αρμοδιοτήτων ορισμένα έργα βγουν εκτός χρονοδιαγράμματος, τότε η χώρα μας θα πρέπει για μια ακόμα φορά να επιστρέψει τα σχετικά κονδύλια στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εντονότατους προβληματισμούς προκαλεί η μέθοδος που ακολουθείται στο άρθρο 6 με τη συγχώνευση των τριών ελληνικών οργανισμών ποιότητας σε ένα νέο νομικό πρόσωπο. Οι αντίστοιχοι ευρωπαϊκοί οργανισμοί, στους οποίους συμμετέχουν οι ελληνικοί φορείς, έχουν εκφράσει τις επιφυλάξεις τους για το γεγονός αυτό και άφησαν ανοιχτό το ενδεχόμενο να χρειαστεί νέα διαδικασία ένταξης του καινούργιου νομικού προσώπου στους ανωτέρω ευρωπαϊκούς οργανισμούς. Όμως, αυτή η διαδικασία της νέας αδειοδότησης θα κρατήσει αρκετά χρόνια και στο μεσοδιάστημα το Εθνικό Σύστημα Υποδομών Ποιότητας θα υποστεί μεγάλη οικονομική ζημία, ενώ οι ελληνικές επιχειρήσεις θα υποστούν μεγάλη ταλαιπωρία.

Σε κάθε περίπτωση το σημαντικότερο τμήμα του νομοσχεδίου

δεν είναι οι καταργήσεις και οι συγχωνεύσεις δημοσίων φορέων, αλλά το Κεφάλαιο Β' αυτού στο οποίο προβλέπεται η σύσταση Γενικής Γραμματείας Συντονισμού του κυβερνητικού έργου με διευρυμένες εξουσίες.

Είναι αλήθεια ότι εδώ και πολλές δεκαετίες από τη διακυβέρνηση της χώρας μας απουσιάζουν οι μακρόπνοοι σχεδιασμοί. Λείπει η ορθολογική και διορατική ιεράρχηση αναγκών. Είναι, επίσης, αλήθεια ότι η Ελλάς χρειάζεται επιτέλους να αποκτήσει ισχυρό κεντρικό κράτος. Αυτό το ισχυρό κράτος πρέπει να διοικείται κυριαρχικά από τον Πρωθυπουργό και τους αρμόδιους Υπουργούς και από αυτούς πρέπει να γίνεται ο προγραμματισμός του έργου της κυβέρνησης.

Προανέφερα ότι η Κυβέρνηση έχει παρακάμψει τη Βουλή μέσω των πράξεων νομοθετικού περιεχομένου. Τώρα με τη ρύθμιση των άρθρων 15-26 του σχεδίου νόμου θεσπίζεται ένα παρακυβερνητικό κέντρο το οποίο παρακάμπτει το ρόλο των Υπουργών και του ίδιου του Πρωθυπουργού. Μάλιστα, το κέντρο αυτό, δηλαδή η Γενική Γραμματεία Συντονισμού, θα λειτουργεί με αδιαφανή τρόπο, από τη στιγμή που το πρόγραμμα εφαρμογής του κυβερνητικού έργου, το οποίο και θα καταρτίζει ετησίως, δεν προβλέπεται να δημοσιεύεται πουθενά.

Επιπλέον, η διάρκεια της θητείας του Γενικού Γραμματέα Συντονισμού θα είναι πενταετής, δηλαδή δεν θα συμπίπτει με τη θητεία της κυβερνήσεως η οποία είναι τετραετής και πολλές φορές λίγης πρόωρα. Δηλαδή, θα παρατηρείται το εξής φαινόμενο. Η κατάρτιση του προγράμματος εφαρμογής του εκάστοτε κυβερνητικού έργου θα γίνεται από άνθρωπο που έχει επιλέξει η προηγούμενη κυβέρνηση. Αυτό εγείρει εύλογα ερωτήματα για το ρόλο του γενικού γραμματέα, ο οποίος ουσιαστικά δεν θα καταρτίζει το πρόγραμμα της εκάστοτε ελληνικής κυβέρνησης, αλλά το πρόγραμμα εφαρμογής των αποφάσεων από την τρόικα. Ο Γενικός Γραμματέας Συντονισμού θα είναι ο άνθρωπος των δανειστών, ο εκλεκτός θα έλεγα των δανειστών μέσα στην κυβέρνηση.

Με την τρίτη παράγραφο του άρθρου 16 παρέχεται ακόμα και η δυνατότητα να αποφασίζει για την επίλυση διαφωνιών ή άλλων προβλημάτων, όπως ευσχήμως αναφέρεται, μεταξύ των Υπουργείων και ερήμην των Υπουργών.

Με τις παραγράφους δ' και ε' του άρθρου 16 αποκτά τη δυνατότητα να ελέγχει και κρίσιμα οικονομικά ζητήματα που αφορούν πράξεις του ΕΣΠΑ ή άλλες συγχρηματοδοτούμενες από κονδύλια τις Ευρωπαϊκής Επιτροπής πράξεις, ακόμη και να επιλέγει μόνος του συγκεκριμένες δράσεις, οι οποίες θα πρέπει να υλοποιούνται από τα Υπουργεία υποχρεωτικά κατά προτεραιότητα.

Το μόνο που απομένει δηλαδή μετά απ' αυτό για την πλήρη εκχώρηση κυβερνητικής ευθύνης και διαχείρισης είναι οι αρμοδιότητες αυτές να ανατεθούν από κάποια μνημονιακή συγκυβέρνηση και επισήμως σε ξένο επίτροπο.

Για όλους τους παραπάνω λόγους ο Λαϊκός Σύνδεσμος – Χρυσή Αυγή καταψηφίζει επί της αρχής το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της ΔΗΜΑΡ κ. Δημήτρης Αναγνωστάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να ευχηθώ και εγώ εκ μέρους της Δημοκρατικής Αριστεράς χρόνια πολλά, καλή χρονιά, γόνιμο και εποικοδομητικό έργο να έχει αυτή η Βουλή.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι η συζήτηση που έγινε στην επιτροπή ήταν όντως εξαντλητική –θα έλεγα– σε βαθμό που όλα τα επιχειρήματα που ακούστηκαν αντιμετωπίστηκαν από τις πλευρές που είχαν επιλέξει να στηρίξουν ή όχι αυτό το νομοσχέδιο.

Για να γίνει κατανοητό τόσο σε όλους τους συναδέλφους που δεν συμμετείχαν στην επιτροπή, αλλά ίσως και σε εκείνους τους συμπολίτες που παρακολουθούν από τους δέκτες της τηλεόρασης να κάνουμε ξεκάθαρο ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει δύο ενότητες. Η μία ενότητα αφορά συγχωνεύσεις ή καταργήσεις νομικών προσώπων ή οργανισμών και η δεύτερη ενότητα είναι η σύσταση μίας γραμματείας για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου.

Στην ουσία υπάρχουν δύο μπλοκ. Το ένα, το οποίο ισχυρίζεται

πως με αυτό το νομοσχέδιο ακρωτηριάζεται η Δημόσια Διοίκηση, συρρικνώνεται η κοινωνική φροντίδα, υπάρχει επιβολή ενός γε-νικευμένου καπιταλισμού, υπάρχουν απολύσεις με βάση το ν. 4046/2012. Γενικά δηλαδή αυτό το νομοσχέδιο στην ουσία όχι μόνο δεν προσθέτει, αλλά αποδομεί και αφαιρεί από την ελληνική Δημόσια Διοίκηση, από την ελληνική κοινωνία.

Από την άλλη υπάρχει ένα άλλο μπλοκ, που με επιχειρηματο-λογία λέει ότι –και αυτό το στηρίζουμε και εμείς– υπάρχει μία δι-οικητική προσπάθεια, υπάρχει μία διοικητική μεταρρύθμιση που ξεκινάει. Δεν ισχυριζόμαστε ότι αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο, που θα φέρει την ποθούμενη διοικητική με-ταρρύθμιση που έχει ανάγκη τόσο η ελληνική Δημόσια Διοίκηση όσο και η ελληνική κοινωνία. Όμως, είναι ένα πρώτο βήμα. Αυτό, λοιπόν, το πρώτο βήμα το χαϊρετίζουμε, γιατί είναι στη θετική κα-τεύθυνση.

Ακούστηκε από προηγούμενους συναδέλφους –το επαναφέρω στη μνήμη σας– ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο στην πρώτη ενό-τητα στοχεύει στον εξορθολογισμό λειτουργίας διακοσίων δεκα-πέντε νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Οκτώ από αυτά καταργούνται και τα υπόλοιπα συγχωνεύονται. Γιατί συγχω-νούνται; Μα, γιατί πολλά από αυτά έχουν κλείσει τον κύκλο προ-σφοράς στην ελληνική πολιτεία, στην ελληνική κοινωνία.

Και τι γίνεται με το προσωπικό; Απολύεται; Χάνονται θέσεις ερ-γασίας; Όχι. Κατηγορηματικά «όχι». Το είπαμε στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης. Επιτρέψτε μου να πω την άποψή μου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Μην το υπογράφετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Το υπογράφω. Γιατί το υπο-γράφω; Γιατί υπάρχει η ρητή διαβεβαίωση τόσο στο νόμο όσο και προσωπικά των δύο Υπουργών που εισηγούνται το νομοσχέ-διο και μάλιστα ως επισπεύδον, αφού έχει κάνει ένα κύκλο επα-φών με όλα τα Υπουργεία τα οποία προτείνουν συγκεκριμένες αλλαγές.

Άρα, συνυπογράφω ότι δεν πρόκειται να γίνει καμμία απόλυση. Συνυπογράφω ότι δεν χάνεται καμμία θέση εργασίας και βάζω μία ένσταση, αυτή που βάλουμε στην επιτροπή.

Αναφέρομαι στο άρθρο 8, όπου οι εργαζόμενοι στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών, αντί να μεταφερθούν –όπως όφειλε κατά τη γνώμη μας να πράξει με όλα τα προηγούμενα όπως είχαν γίνει, δηλαδή να μεταφερθούν σε θέσεις που να μην χάνουν την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου– δυστυχώς με βάση την επι-ταγή του νόμου και του Συντάγματος αυτοί οι άνθρωποι πλέον αποκτούν εργασιακή θέση ΙΔΑΧ, δηλαδή Ιδιωτικοί Αορίστου Χρό-νου και βέβαια, δεν χάνουν τα υπόλοιπα που ακολουθούν αυτήν τη δημοσιοϋπαλληλική σχέση εργασίας, όμως είναι μια δυσμε-νείς εργασιακή μεταβολή. Γι' αυτό και εμείς καταθέτουμε τρο-πολογία –είναι σε γνώση σας– και θα επιμείνουμε μέχρι τέλους να γίνει αυτό δεκτό.

Σε ότι έχει να κάνει, λοιπόν, με τα πρόσωπα τα οποία συγχω-νούνται ή καταργούνται θεωρούμε ότι αποτελεί μια προσπάθεια να εξορθολογιστεί η Δημόσια Διοίκηση, να εξοικονομηθούν πόροι και βέβαια, εδών να τονίσουμε ότι οι αρμοδιότητες μεταφε-ρονται στα νέα πρόσωπα τα οποία συστήνονται, χωρίς να χάνουν το δικαίωμα να ολοκληρώσουν το οποίο έργο είχαν ξεκινήσει με την προηγούμενη σύσταση και δομή υπήρχε.

Τώρα, ακούστηκε επίσης ότι υπάρχει παραβίαση του πολιτεύ-ματος και ότι αυτό ήταν μια μνημονική επιταγή. Θέλω να ξεκα-θαρίσω κάτι το οποίο είναι πάρα πολύ σημαντικό. Είχα πει σε προηγούμενη τοποθέτησή μου για άλλο θέμα ότι είναι πάρα πολύ εξυπνο, για όποια πολιτεία να δανείζεται, να παίρνει δάνεια καλής πρακτικής, όταν αυτά έχουν προσφέρει αντίστοιχα στις χώρες που έχουν υλοποιηθεί.

Και αναφέρομαι στο γεγονός του ότι η σύσταση της γραμμα-τείας παρακολούθηση κυβερνητικού έργου δεν είναι κάτι το οποίο ανακαλύψαμε εμείς. Δεν ανακαλύψαμε ξαφνικά την πυρί-τιδα. Από το 1949 εφαρμόζεται στη Γαλλία και σε όλες τις σύγ-χρονες ευρωπαϊκές χώρες. Άρα, αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να το πάρουμε ως παράδειγμα καλής πρακτικής και να προ-σπαθήσουμε να το αξιοποιήσουμε, έτσι ώστε να έχουμε το μέγ-στο δυνατό αποτέλεσμα.

Ο ΟΟΣΑ από το 1966 σε εκθέσεις αναφέρεται σε δύο βασικά προβλήματα της ελληνικής παθογένειας:

Το πρώτο που έχουμε ως Δημόσια Διοίκηση: Υπήρχε πολλές φορές σύγκρουση αρμοδιοτήτων και επιπλέον, υπήρχε έλλειψη συντονισμού. Αυτά τα δύο διορθώνονται. Και προσέξτε, δεν γί-νεται υπέρ-Υπουργείο η γενική γραμματεία παρακολούθησης κυ-βερνητικού έργου, αλλά συντονίζει και παρακολουθεί. Και μάλιστα, οι όποιες αντιθέσεις, οι όποιες δυσλειτουργίες αντιμε-τωπίζονται στο επίπεδο του Γενικού Γραμματέα. Και όταν δεν υπάρξει βεβαίως και εκεί αντιμετώπιση ουσιαστική, παρεμβαίνει ο Πρωθυπουργός και δίνει τη λύση.

Τι είναι όμως αυτό που για πρώτη φορά μπορεί να μας γεννή-σει μια προσδοκία ότι θα κυλήσει πιο σίγουρα και θα έχουμε ένα πιο στέρεο αποτέλεσμα; Για πρώτη φορά –το τονίζω– μπαίνει επι-χειρησιακός σχεδιασμός. Για πρώτη φορά θα υπάρχει ετήσιος προγραμματισμός και ανά Υπουργείο, αλλά και στο επίπεδο της κεντρικής κυβέρνησης. Έτσι, λοιπόν, θα υπάρχει η δυνατότητα σε όλους μας στο τέλος κάθε χρόνου να υπάρχει αξιολόγηση και να δούμε ποιοι στόχοι επιτεύχθηκαν, ποιους στόχους δεν μπο-ρέσαμε να τους πετύχουμε; Άρα, ποιος Υπουργός, με ονοματε-πώνυμο πλέον, έχει την ευθύνη μη υλοποίησης αυτού του επιχειρησιακού σχεδίου; Και πλέον, οι πολιτικές ευθύνες δεν θα είναι γενικές και αόριστες, αλλά θα υπάρχει προσωποποίηση της πολιτικής ευθύνης. Και νομίζω ότι αυτό είναι το αισιόδοξο μή-νυμα που φέρνει αυτή η προσπάθεια για τη σύσταση της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού και Παρακολούθησης του Κυβερνητι-κού Έργου.

Θα ήθελα να σταθώ για πολύ λίγο σε δύο πολύ βασικά ζητή-ματα. Για εμάς, όπως ειπώθηκε στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκη-σης, είναι απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας να αξιοποιηθούν και οι απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και Αυτο-διοίκησης.

Μάλιστα, αυτοί οι άνθρωποι, αυτό το στελεχιακό δυναμικό το οποίο σπούδασε με χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου θα πρέπει να έχει πρωταρχικό ρόλο στην άσκηση της όποιας πολι-τικής στο επίπεδο της Δημόσιας Διοίκησης.

Υπό αυτήν την έννοια –το βάλουμε στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης– θεωρώ ότι σε ένα επόμενο βήμα θα πρέπει να γίνει αυτό και να υπάρξει η αξιοποίηση των συγκεκριμένων αποφοί-των, όταν μάλιστα θέλω να τονίσω ότι στο νομοσχέδιο απουσιάζ-ει σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό αυτό που θα λέγαμε ο τομέας των πολιτικών οριζόντιου χαρακτήρα. Σαφώς και είναι στοχευμένο σε έναν εξορθολογισμό, σε έναν έλεγχο, σε μία παρακολούθηση, σε μία αξιολόγηση του κυβερνητικού έργου. Βεβαίως, θα μπο-ρούσε αυτό να είχε ίσως ακόμα μεγαλύτερη και πιο στέρεη βάση, αξιοποιώντας όλα τα προηγούμενα που ειπώθηκαν αλλά και όσα κατατέθηκαν στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης.

Είναι προφανές ότι υπάρχουν κάποιες επιμέρους ενστάσεις και γι' αυτό έχουμε καταθέσει σχετικές τροπολογίες. Θα περι-μείνω την αυριανή μέρα που και οι δύο Υπουργοί θα πάρουν θέση και επί των τροπολογιών. Και βέβαια στην αυριανή διαδικασία, στη συνεδρίαση που είναι επί των άρθρων, θα έχουμε τη δυνα-τότητα να κάνουμε μία πιο εκτενή αναφορά στα άρθρα στα οποία εμείς θα θέλαμε βελτιώσεις. Υπάρχουν και μία-δύο ακόμα προ-τάσεις τις οποίες έχουμε κάνει γραπτώς στο Υπουργείο Διοικη-τικής Μεταρρύθμισης και είμαι απόλυτα βέβαιος ότι θα γίνουν αποδεκτές.

Κλείνοντας θα έλεγα ότι η όποια απόπειρα να κυρωθεί αυτή η πρώτη μεταρρυθμιστική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης εθνικής ευθύνης και του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης δεν μας βρίσκει απλά σύμφωνους, αλλά είμαστε αρωγοί και συμμε-τοχοί στην προσπάθεια. Θα είμαστε ακόμα πιο ικανοποιημένοι, κύριοι Υπουργοί, όταν μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα θα φέ-ρετε εκείνες τις κυβερνητικές πρωτοβουλίες στη Βουλή σε επί-πεδο νομοσχεδίου που πραγματικά θα αλλάζει το πεδίο και τον τομέα της Δημόσιας Διοίκησης προς όφελος της ελληνικής πο-λιτείας και της ελληνικής κοινωνίας, που έχει κουραστεί πια να βλέπει να παίρνονται πρωτοβουλίες αλλά τις περισσότερες φορές αυτές να είναι μη υλοποιήσιμες.

Εμείς δηλώνουμε ως Δημοκρατική Αριστερά, ως μία δύναμη που είμαστε υπέρ των μεταρρυθμίσεων ότι θα στηρίξουμε την όποια μεταρρυθμιστική προσπάθεια που θα αναλάβει αυτή η Κυ-βέρνηση, γιατί δεν το επιβάλλει το μνημόνιο, το επιβάλλει η ίδια

η κατάσταση που βρίσκεται σήμερα η πατρίδα, το επιβάλλει η συγκυρία και η περίοδος που διανύουμε και βέβαια πάνω απ' όλα, το επιβάλλει το καθήκον μας απέναντι στις επόμενες γενιές. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεώργιος Λαμπρούλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου που κατέθεσε η τρικομματική Κυβέρνηση για τη συγχώνευση και κατάργηση νομικών προσώπων του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα και αποτελεί τμήμα των συνολικότερων αναδιαρθρώσεων, στοχεύει στη διαμόρφωση μιας κρατικής διοίκησης πιο συγκεντρωτικής, πιο επιτελικής, πιο στενά δεμένης στις επιταγές και μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πιο επιθετικής απέναντι στο εργατικό λαϊκό κίνημα, πιο αντιδραστικής και αυταρχικής.

Με πρόσημα τη σπατάλη, τα διάφορα σκάνδαλα, τις κακές υπηρεσίες, προβλήματα υπαρκτά στον ένα ή στον άλλο βαθμό, οι προωθούμενες αναδιαρθρώσεις υπηρετούν τους στόχους της άρχουσας τάξης για εκσυγχρονισμό της κρατικής διοίκησης, ώστε με καλύτερο τρόπο να υπηρετηθούν οι γενικές ανάγκες του κεφαλαίου και της καπιταλιστικής ανάπτυξης, ιδιαίτερα τώρα σε συνθήκες οικονομικής κρίσης και οξέυτατου καπιταλιστικού ανταγωνισμού.

Πρόκειται για αλλαγές που δεν έχουν καμμία σχέση με τις πραγματικές ανάγκες του λαού, παρά υπηρετούν στρατηγικής σημασίας κατεύθυνσης της Κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης και κεφαλαίου που σημειωτέον ξεκίνησαν να υλοποιούνται εδώ και αρκετά χρόνια, πάνω από δέκα, στη χώρα μας, σε ό,τι αφορά τη Δημόσια Διοίκηση, ενώ επιταχύνονται τώρα με αφορμή την καπιταλιστική οικονομική κρίση.

Αυτήν τη στρατηγική κατεύθυνση έρχεται να υπηρετήσει και το παρόν σχέδιο νόμου, δηλαδή τις πιο γρήγορες κρατικής υποστήριξης, τις δραστηριότητες του κεφαλαίου σε όλους τους κλάδους της παραγωγής και υπηρεσιών της οικονομίας, στη διευκόλυνση της κίνησης κεφαλαίων, στην εξυπηρέτηση της απελευθέρωσης αγορών κ.α.. Σ' αυτήν τη στρατηγική κατεύθυνση προσαρμόζεται ο διοικητικός μηχανισμός, η λειτουργία των Υπουργείων με τις καταργήσεις, συγχωνεύσεις ή ιδιωτικοποιήσεις τομέων ειδικά όσων συνδέονται με τις κοινωνικές υπηρεσίες.

Ξεπερνιέται έντεχνα και διά της πλαγίου οδού το ιδεολογικό, κρίσιμο και βασικό ζήτημα της ταξικής διάστασης του κράτους ως όργανο υποταγής των καταπιεζόμενων στους καταπιεστές και βεβαίως, δεν αμφισβητείται η ανάγκη ύπαρξής του.

Το επιχείρημα για λιγότερο κράτος, σε καμμία περίπτωση δεν σημαίνει αμφισβήτηση του κράτους, στην προοπτική της κατάργησής του αλλά και της απονέκρωσής του. Υποστηρίζεται συγκεκριμένα ότι το μεγάλο κράτος αποτελεί την πηγή της κακοδιαμονίας των σύγχρονων κοινωνιών με την επέκτασή του σε στρατηγικούς τομείς της οικονομίας και των κρατικών δαπανών και των κοινωνικών παροχών. Το μεγάλο κράτος, χαρακτηρίζεται επίσης ως αντιπαραγωγικό, σπάταλο, γραφειοκρατικό, εστία διαφθοράς και πηγή παραγωγής ελλειμμάτων, ενώ με τις οικονομικές λειτουργίες που αναπτύσσει, πνίγει την υγιή επιχειρηματική δραστηριότητα του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας, ο οποίος φυτοζωεί στη σκιά του πρώτου και ας μη γίνονται ιδιωτικές επενδύσεις χωρίς τις δημόσιες.

Η λύση επομένως που προτείνεται και από την Κυβέρνηση, είναι ο απεγκλωβισμός του κράτους από οικονομικές δραστηριότητες, ο περιορισμός του μεγέθους του κράτους απ' αυτήν τη σκοπιά, ώστε να δημιουργηθεί ζυτικός χώρος προκειμένου να αναπτυχθούν οι ιδιωτικές επιχειρήσεις με μείωση της φορολογίας του κεφαλαίου, ώστε να κατευθυνθούν τα κεφάλαια σε παραγωγικές επενδύσεις. Και από τη στιγμή που θα μειωθούν οι φόροι αναγκαστικά θα πρέπει να μειωθούν και οι κρατικές δαπάνες. Αν σε αυτά προσθέσουμε και την απελευθέρωση της κίνησης κεφαλαίων, τα οποία κινούνται κατά μήκος και πλάτος της

υψηλίου, έχουμε μπροστά μας την πιο επιθετική και ακραία αντιδραστική ιδεολογία που εκφράζει τα συμφέροντα του πολυεθνικού, μονοπωλιακού κεφαλαίου.

Οι εργαζόμενοι σήμερα γνωρίζουν από την πείρα τους και από τις εφαρμοζόμενες πολιτικές που δοκιμάστηκαν στο πετσί τους, ότι πίσω από τη φράση «το κράτος απέτυχε» ή «το κράτος απέτυχε ως επιχειρηματίας» υποκρύπτεται η επιχείρηση ιδιωτικοποίησης των πάντων από τις δημόσιες επιχειρήσεις και τις δημόσιες υποδομές, έως την ακίνητη περιουσία, τις παραλίες, τους ορεινούς όγκους και την πολιτιστική κληρονομιά. Ότι πίσω από το σύνθημα «λιγότεροι φόροι» υποκρύπτεται η πολιτική της μείωσης της φορολογίας του κεφαλαίου. Ότι με λάβαρο «το λιγότερο κράτος» επιτίθενται στη δημόσια παιδεία, τη δημόσια υγεία, την κοινωνική ασφάλιση, εξαθλιώνοντας και διαλύοντας τις ζωές των εργαζομένων.

Στην πραγματικότητα, η διάκριση και ο διαχωρισμός μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας στις συνθήκες του σύγχρονου καπιταλισμού, είναι ψευδεπίγραφος και παραπλανητικός. Περισσότερο από έναν αιώνα τώρα, δημόσιος και ιδιωτικός τομέας για συγκεκριμένους λόγους έχουν έλθει εις σάρκαν μια. Έχουν ενώσει τις δυνάμεις τους και λειτουργούν πλέον ως ενιαίος μηχανισμός, αυτό που στην οικονομική ιστορία αναφέρεται και καταγράφεται ως κρατικομονοπωλιακός καπιταλισμός.

Η σχέση του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα στον μονοπωλιακό καπιταλισμό, μοιάζει με το γαϊδούρι που φορτώνεται όλο και περισσότερα βάρη, ο δημόσιος τομέας δηλαδή και τον αναβάτη, ο ιδιωτικός τομέας δηλαδή, ο οποίος μεταβιβάζει τα δικά του βάρη στο υποζύγιο για να παραμείνει ο ίδιος ελαφρύς και άνετος.

Έτσι πορευόταν ο ελληνικός και παγκόσμιος καπιταλισμός τα τελευταία είκοσι χρόνια, ώσπου ξέσπασε η οικονομική κρίση το 2007 στις ΗΠΑ και επεκτάθηκε στη συνέχεια. Γι' αυτό και η επιχειρούμενη ανασύνταξη της καπιταλιστικής οικονομίας έχει αυτό το διπλό στόχο, και την ανασυγκρότηση του κράτους και επανεργοποίηση του ιδιωτικού τομέα, με το μοναδικό τρόπο που γνωρίζουν οι κεφαλαιοκράτες, αυτόν της εξασφάλισης ικανοποιητικού ποσοστού κέρδους.

Στην περίπτωση της Ελλάδας ισχύουν και τα δύο. Τα αιματηρά προγράμματα λιτότητας που εφαρμόζονται από το Μάιο του 2010 υπό τη μορφή μνημονίου, απ' ενός έχουν στόχο τη δημοσιονομική εξυγίανση και απ' ετέρου την αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας.

Η δημοσιονομική εξυγίανση απαιτεί και την καταστροφική κεφαλαίων, το γνωστό κούρεμα, αλλά και την ανηλεή επίθεση σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων με απαντωτά φορολογικά μέτρα και περικοπές δαπανών κοινωνικού χαρακτήρα. Ορισμένα από αυτά τα μέτρα εξυπηρετούν και τους δύο αυτούς στόχους. Οι περικοπές μισθών και συντάξεων στο δημόσιο τομέα αλλά και οι ασφαλιστικές συνταξιοδοτικές περικοπές κ.λπ., εξυπηρετούν και τη δημοσιονομική εξυγίανση και την ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου. Η άγρια περικοπή των μισθών στον ιδιωτικό τομέα, στόχο έχει την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης μέσω ενός λεόντειου επανακαθορισμού της σχέσης πληρωμένης και απλήρωτης εργασίας υπέρ της δεύτερης.

Έτσι οι αλλαγές που συντελούνται, κινούνται απ' ενός στον επαναπροσδιορισμό των ορίων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα - που σημαίνει ότι το κράτος θα απαλλαγεί από μη αναγκαίες λειτουργίες στη λογική του περιορισμού των κρατικών δαπανών και τη μεταφορά του στους ιδιώτες - απ' ετέρου στην κατεδάφιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων με την περαιτέρω ανατροπή και ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, την κινητικότητα των εργαζομένων, τη διαθεσιμότητα, τις μειώσεις των αποδοχών και τελικά και τις απολύσεις, έτσι ώστε να διαμορφωθεί ένας νέου τύπου υπάλληλος αφοσιωμένος στο να εκτελεί τις άνωθεν εντολές.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι θα είναι γενικό το όφελος από τις αλλαγές που προωθεί με στόχο τον περιορισμό του σπάταλου κράτους, την εξοικονόμηση πόρων, το νοικοκυρεμα της Δημόσιας Διοίκησης, τη βελτίωση της λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών και της ποιότητας των παρεχόμενων κοινωνικών υπηρε-

σιών. Έτσι για παράδειγμα, μέσω του εξορθολογισμού και της αντιμετώπισης των περιττών δαπανών που επικαλείται η Κυβέρνηση, στοχεύει στην περαιτέρω συρρίκνωση των ελάχιστων προνοιακών ιδρυμάτων, στη δραστηκή περικοπή της κρατικής χρηματοδότησής τους, γεγονός που οδηγεί στην πληρωμή άμεσα ή έμμεσα από τους ασθενείς και τις οικογένειές τους.

Από το παραπάνω παράδειγμα –γιατί θα γίνει συζήτηση και επί των άρθρων– αλλά και σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα στο σύνολο των άρθρων του σχεδίου νόμου, αποκαλύπτεται ξεκάθαρα ο ταξικός χαρακτήρας του αστικού κράτους. Γκρεμίζονται οι όποιες ψευδαισθήσεις και αυταπάτες ότι το κράτος είναι πάνω από τις τάξεις και συμφιλιώνει τις αντιθέσεις τους. Είναι απύθμενη υποκρισία όταν ισχυρίζεται η Κυβέρνηση και οι συνοδοιπόροι της ότι οι αναδιαρθρώσεις αυτές πρέπει επειγόντως να προχωρήσουν, ώστε να μη γίνουν άλλες μειώσεις για παράδειγμα στους μισθούς, ενώ κρύβουν ότι οι αναδιαρθρώσεις αυτές, είναι στενά δεμένες με τις μειώσεις στους μισθούς, φέρνουν ανατροπή στις εργασιακές σχέσεις και τα κοινωνικά δικαιώματα έως και τις απολύσεις. Αρκεί να δει κανείς –ενδεικτικά το αναφέρω– τα άρθρα 7 και 8 που επιβεβαιώνουν τα ανωτέρω.

Απόδειξη για το πώς υπηρετείται η πιο συγκεντρωτική, επιτελική και ποιο στενά δεμένη με τους μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παράλληλα η πιο επιθετική, αντιδραστική και αυταρχική απέναντι στους εργαζόμενους Δημόσια Διοίκηση, είναι η δημιουργία της νέας γενικής γραμματείας συντονισμού του κυβερνητικού έργου, που σημειωτέον, αποτέλεσε και απαίτηση της task force. Στην ουσία, μιλάμε για παρέμβαση στην εκτελεστική εξουσία με εκτεταμένες αρμοδιότητες και μεγάλο εύρος έργου, από την κατάθεση του κυβερνητικού έργου ως την υποβολή της τελικής νομοθετικής παραγωγής. Και όλα αυτά στο όνομα της αποτελεσματικότητας του κράτους.

Το βασικό κατά τη γνώμη μας είναι σε ποια πλαίσια θα κινείται, τι πολιτική κατεύθυνση πρόκειται να υπηρετήσει αυτό το όργανο. Και βεβαίως, δεν έχουμε καμμία αυταπάτη ότι στόχος του θα είναι η όσο το δυνατόν πιο γρήγορη, απарέγκλιτη εφαρμογή της πολιτικής των αναδιαρθρώσεων, που σαφέστατα υποτάσσεται στην στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου.

Συνεπώς, το μείζον ζήτημα είναι τι πολιτική θα εφαρμόσει και σε όφελος ποιου και όχι το οργανωτικό. Είναι ξεκάθαρο ότι θα λειτουργήσει με κριτήριο την ικανοποίηση των συμφερόντων της οικονομικής ολιγαρχίας, ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων.

Η καθολική απόρριψη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και καταψήφισή των αναδιαρθρώσεων που προωθούνται και μέσω του σχεδίου νόμου που συζητούμε, επ' ουδενί δεν σημαίνει ότι υπάρχει από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος αποδοχή ή και ανοχή της σημερινής κατάστασης που επικρατεί στο δημόσιο. Ο δημόσιος κρατικός φορέας που διαμόρφωσε όλα τα προηγούμενα χρόνια η άρχουσα τάξη, ήταν κομμένος και ραμμένος στα μέτρα τους.

Υπηρετήσε την κερδοφορία του κεφαλαίου, στήριξε την οικονομική και πολιτική του εξουσία. Αξιοποιήθηκε για τις πελαταικές σχέσεις των κομμάτων που διαχειρίστηκαν την εξουσία του. Στη βάση αυτή, χρησιμοποιήθηκε ως «εργαλείο» για την εξαγορά ενός τμήματος των δημοσίων υπαλλήλων, για τη δημιουργία ενός κοινωνικού στρώματος εργατικής αριστοκρατίας. Υπήρξε ανοχή και καλλιέργεια διαφθοράς από τα πάνω ώστε να χειραγωγηθεί το κίνημα, να υπάρξει συνενοχή. ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία εναλλάξ, διαμόρφωσαν και διαχειρίστηκαν τον κρατικό δημόσιο τομέα. Έχουν την αποκλειστική ευθύνη για τα χάλια της σημερινής Δημόσιας Διοίκησης, δηλαδή για το γεγονός ότι αυτή όχι μόνο δεν υπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες των λαϊκών στρωμάτων αλλά βρίσκεται και σε αντίθεση μ' αυτές. Ακριβώς αυτές τις ευθύνες προσπαθούν να κρύψουν η τρικομματική συγκυβέρνηση και όσοι καθυβρίζουν και συκοφαντούν συλλήβδην όλους τους δημόσιους υπαλλήλους, ως τους υπεύθυνους για την κατάσταση στο σημερινό δημόσιο. Κρύβονται πίσω από υπαρκτά προβλήματα της Δημόσιας Διοίκησης, που έχει γεννήσει το σύστημα και η πολιτική τους.

Η ουσία του προβλήματος στο δημόσιο τομέα έχει να κάνει με τον προσανατολισμό που αυτός έχει, δηλαδή στο γεγονός ότι

αυτός υπηρετεί τις στρατηγικές στοχεύσεις της άρχουσας τάξης και όχι τη φιλολαϊκή ανάπτυξη και τα κοινωνικά λαϊκά δικαιώματα. Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και όλα τα λαϊκά στρώματα, έχουν συμφέρον και ανάγκη από μία κρατική Δημόσια Διοίκηση, που βασική της αποστολή θα είναι να υπηρετήσει μία ανάπτυξη σε όφελος του λαού και κατ' επέκταση τα σύγχρονα λαϊκά δικαιώματα. Προϋπόθεση γι' αυτό, είναι να αλλάξει χέρια και τάξη η εξουσία. Προϋπόθεση, είναι η εργατική λαϊκή εξουσία.

Εμείς καλούμε τους εργαζόμενους στη Δημόσια Διοίκηση να βγάλουν ουσιαστικά συμπεράσματα από την ίδια τους την πείρα, να καταδικάσουν τα κόμματα της πλουτοκρατίας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των αντιλαϊκών αναδιαρθρώσεων, της αξιολόγησης και των απολύσεων, να αντιπαλέψουν τις βάρβαρες εκσυγχρονιστικές εργασιακές σχέσεις, την ένταση της εκμετάλλευσης. Τους καλούμε, να συμπερευθούν με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας που χρόνια τώρα τους προειδοποιούσε και που σήμερα δείχνει ξανά το δρόμο της αντίστασης και της ανατροπής.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ολοκληρώθηκε ο κύκλος των ομιλιών των ειδικών αγορητών.

Εισερχόμαστε στους αγορητές. Το λόγο έχει η συνάδελφος Άννα-Μισέλ Ασημακοπούλου από τη Νέα Δημοκρατία. Πρώτη είναι η κ. Ασημακοπούλου, μετά ο κ. Στρατούλης, ο κ. Ρήγας, η κ. Χρυσοβελώνη, ο κ. Ηλιόπουλος και η κ. Μάρκου και μετά το λόγο θα έχει ο κύριος Υπουργός.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μην ξεχνάτε τον κ. Κατσώτη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Έχετε δίκιο, κυρίες συνάδελφε.

Ορίστε, κυρία Ασημακοπούλου, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε. Καλή χρονιά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Με το παρόν σχέδιο νόμου, καταργούνται οκτώ φορείς του δημοσίου των οποίων οι αρμοδιότητες μπορούν να ασκηθούν από υφιστάμενες δομές του και συγχωνεύονται εκατόν ενενήντα επτά νομικά πρόσωπα του δημοσίου και ευρύτερου δημόσιου τομέα. Ο αρμόδιος Υφυπουργός κ. Βολουδάκης χαρακτήρισε το νομοσχέδιο «πιλοτικό». Ξεκινά, λοιπόν, η υλοποίηση της συγχώνευσης και της κατάργησης μιας σειράς οργανισμών και φορέων με πολυάπλη οικονομικά οφέλη. Αυτά αποτυπώνονται στην Έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Επιπλέον οικονομικά οφέλη, όπως ανέφερε ο κ. Βολουδάκης, προκύπτουν από οικονομίες κλίμακας, παραδείγματος χάριν από κοινές προμήθειες.

Εγώ θα προσθέσω, κυρίες Υπουργέ, ένα ακόμα μη υπολογίσιμο λογιστικό –από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους– κέρδος, το opportunity cost της αξιοποίησης των δημοσίων υπαλλήλων. Για να το πω απλά, δημόσιοι υπάλληλοι που σήμερα υποαπασχολούνται, θα αξιοποιηθούν πληρέστερα για το κοινό καλό χωρίς επιπλέον κόστος.

Ακούσαμε ότι σήμερα στη χώρα μας λειτουργούν χίλιοι πεντακόσιοι τέσσερις φορείς γενικής κυβέρνησης. Αυτό το νούμερο που ουσιαστικά μετράει το μέγεθος του κράτους, κατά τη δική μου άποψη, από μόνο του καταδεικνύει την ανάγκη για «νοοκύρεμα» του δημοσίου. Το θέμα του μεγέθους του κράτους και των επιπτώσεων που έχει αυτό στην οικονομική πολιτική αλλά και στην κοινωνική δικαιοσύνη, είναι ένα θέμα το οποίο έχει απασχολήσει πολιτικούς και επιστήμονες για δεκαετίες τώρα.

Υπάρχει, βεβαίως, η απόλυτα φιλελεύθερη αντίληψη ότι το κράτος πρέπει να περιοριστεί στο ελάχιστο. Νόμος και τάξη, κανόνες οικονομικής δραστηριότητας και υποδομές. Επίσης, βλέπουμε από την άλλη πλευρά ότι χώρες της Βόρειας Ευρώπης και ιδίως οι σκανδιναβικές, έχουν μεγάλο δημόσιο τομέα, όμως εξακολουθούν να είναι από τις πλέον ανταγωνιστικές και καινοτόμες στον πλανήτη. Ασχέτως με το αν τάσσεται κανείς υπέρ ή κατά ενός μεγάλου δημόσιου τομέα, σε τελική ανάλυση το θέμα δεν είναι το μέγεθός του. Το θέμα είναι, αν ένας μεγάλος δημόσιος τομέας επιδρά αρνητικά στην οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική ευημερία.

Μετράμε δε το μέγεθος με διάφορους τρόπους και ένας συχνά χρησιμοποιούμενος δείκτης, είναι το ποσοστό των δαπανών της γενικής κυβέρνησης επί του ΑΕΠ. Αυτόν επικαλέστηκε

και ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ λέγοντας ότι στην περίπτωση της Ελλάδας είναι χαμηλός, κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Θα αντιπαραθέσω ότι ο δείκτης αυτός, συλλαμβάνει μια μόνο διάσταση του μεγέθους του κράτους. Η βιβλιογραφία και οι σχετικές μελέτες καταλήγουν ότι μεγαλύτερη σημασία φαίνεται να έχει η διάρθρωση των δημοσίων δαπανών, η διάρθρωση των δημοσίων εσόδων και η ύπαρξη των κατάλληλων θεσμών και μηχανισμών που εξασφαλίζουν την αποτελεσματικότερη διαχείριση των πόρων του δημοσίου. Μετράει, λοιπόν, η αποτελεσματικότητα και η ποιότητα του κράτους. Συγκεκριμένα, από τα τελευταία στοιχεία του έτους 2011 της Παγκόσμιας Τράπεζας για το δείκτη government effectiveness τα οποία ενσωματώνονται στο σχετικό report quality of public administration της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, προκύπτει ότι ο αστάθμητος μέσος όρος αποτελεσματικότητας της Κυβέρνησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση για το 2011 βρίσκεται στο 82%. Χώρες όπως η Φινλανδία και η Δανία, όπως είναι αναμενόμενο, πλησιάζουν το 100%. Το Βέλγιο, είναι πάνω από 95%. Η Ελλάδα, έχει 70% και μοιράζεται τις τελευταίες τρεις θέσεις της κατάταξης με τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία.

Το νοικοκύρεμα, λοιπόν, του κράτους και η αύξηση της αποτελεσματικότητάς του είναι το ζητούμενο. Γι' αυτό ακριβώς, η συγχώνευση και η κατάργηση των φορέων του δημόσιου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, αποτελεί και κυβερνητική προτεραιότητα αλλά και στρατηγικό στόχο για τη διοικητική μεταρρύθμιση. Εντάσσεται στην πολιτική της αναδιάρθρωσης του δημόσιου τομέα με γνώμονα πρώτον, το δημόσιο συμφέρον, δεύτερον, την καλύτερη παροχή υπηρεσιών στον πολίτη και τρίτον, τα δημοσιονομικά οφέλη.

Φυσικά πρέπει να συνεχιστεί η αναδιάρθρωση και ο εξορθολογισμός. Ακούσαμε από τους αρμόδιους υπουργούς ότι οι υπόλοιποι χίλιοι τριακόσιοι φορείς βρίσκονται υπό αξιολόγηση. Συνεννόηση γίνεται με τα εποπτεύοντα υπουργεία. Εγώ θα ευχηθώ το συντομότερο δυνατόν, να ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία για να έχουμε και τα αναμενόμενα οφέλη, οικονομικά και μη.

Περνώντας στο Κεφάλαιο Β' του σχεδίου νόμου, που προβλέπει τη σύσταση της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού. Εδώ θα αναφέρω ότι σύμφωνα με την Έκθεση του ΟΟΣΑ «Ελλάδα, επιθεώρηση της κεντρικής διοίκησης» κατά την περίοδο 1996-2011 για το σύνολο της γενικής κυβέρνησης, έχουν οριστεί ή τροποποιηθεί δύο χιλιάδες οκτακόσιες ενενήντα αλλαγές αρμοδιοτήτων με νόμο, έντεκα χιλιάδες με προεδρικά διατάγματα και τρεις χιλιάδες με υπουργικές αποφάσεις. Ένας απίστευτος ετήσιος μέσος όρος χίλιες εκατόν σαράντα τροποποιήσεων αρμοδιοτήτων κατ' έτος. Επίσης, ο μέσος όρος οργανικών μονάδων σε κάθε υπουργείο είναι τετρακόσιες τριάντα εννέα. Είναι σαφές ότι η διοίκηση λειτουργεί υπό τη μορφή σιλό όπως λέει η έκθεση, αποσπασματικά και αποκομμένα.

Η Γενική Γραμματεία Συντονισμού είναι απαραίτητη και απαντά στον κίνδυνο να μην προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις οι οποίες απαιτούν όχι μόνο πολιτική βούληση, αλλά και προγραμματισμένη και συντονισμένη συλλογική δράση.

Δεν εφευρίσκουμε τον τροχό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτή η γραμματεία, ακολουθεί δοκιμασμένα ευρωπαϊκά πρότυπα τα οποία έχουν λειτουργήσει επιτυχώς σε άλλες χώρες. Γι' αυτό, για παράδειγμα, στο Βέλγιο, όταν δεν υπάρχει καν Κυβέρνηση, λειτουργεί το κράτος και η καθημερινότητα των πολιτών είναι η ίδια. Η προτεινόμενη Γενική Γραμματεία Συντονισμού βασίζεται, όπως διαβάσατε, στο γαλλικό πρότυπο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η τεκμηρίωση με αριθμούς, είναι η καλύτερη απάντηση στους ακραίους και υπερβολικούς χαρακτηρισμούς που χρησιμοποιήθηκαν στην κριτική του νομοσχεδίου ιδίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Είναι μια κριτική, που χαρακτηρίζει εκτρωματικό το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο προσπαθεί να νοικοκυρέψει και να συντονίσει. Αποκαλεί κοινωνικό ακρωτηριασμό το νοικοκύρεμα κοινωνικών δομών, που προσπαθεί να τις σώσει στην περίοδο κρίσης και θεωρεί παρωχημένο φιλελεύθερο μόρφωμα τη δημιουργία μιας συντονιστικής γραμματείας με βάση πανευρωπαϊκά πρότυπα, που λογοδοτεί στο δημοκρατικά εκλεγμένο Πρωθυπουργό.

Η κριτική αυτή ερμηνεία του νομοσχεδίου, περιλαμβάνει και τον ισχυρισμό του εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ ότι το νομοσχέδιο ακολουθεί τα πρότυπα της παραμόρφωσης του δημόσιου τομέα στο Μεξικό επί υπουργίας του Άνχελ Γκουρία, του τότε Υπουργού Οικονομικών του Μεξικού που προϊστάται σήμερα του ΟΟΣΑ.

Παρατηρώ μία εμμονή του ΣΥΡΙΖΑ στο να συγκρίνει την Ελλάδα με ισπανόφωνες χώρες του πλανήτη είτε είναι αυτές στις οποίες περιοδεύει ο κ. Τσίπρας είτε είναι το Μεξικό, το οποίο ακούσαμε σήμερα από τον εισηγητή. Θα χρησιμοποιήσω κι εγώ μία γνωστή ισπανική φράση, για να ευχηθώ να πούμε σύντομα και σ' αυτόν τον παρωχημένο αντιπολιτευτικό λόγο αλλά και στις χρόνιες παθολογίες του δημόσιου τομέα «hasta la vista».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Μόλις κοπάσουν τα χειροκροτήματα, θα ήθελα με τη σειρά μου να ευχηθώ στις κυρίες και κύριους συναδέλφους καλή χρονιά, με υγεία, δύναμη, σύνεση και αλληλεγγύη για μία δυνατή Ελλάδα, που τη χρειαζόμαστε και τη μπορούμε. Σας εύχομαι, λοιπόν, καλό κουράγιο και φώτιση Θεού.

Οι Βουλευτές κ. Κωνσταντίνος Κουκοδήμος και κ. Έλενα Κουντουρά, ζητούν άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η Βουλή ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Στρατούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα κάνω ορισμένες παρατηρήσεις, κυρίες και κύριοι Βουλευτές.

Πρώτη παρατήρηση είναι ότι οι καταργήσεις και οι συγχωνεύσεις που προωθούνται από το νομοσχέδιο που συζητάμε, δεν υπηρετούν κατά τη δική μας γνώμη, την ανάγκη για εκσυγχρονισμό και αποτελεσματικότητα στη λειτουργία του δημοσίου.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ ησυχία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σας παρακαλώ, οι συνεννοήσεις εκτός της Αίθουσας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Δεν υπηρετούν λοιπόν την ανάγκη για εκσυγχρονισμό και αποτελεσματικότερη λειτουργία του δημοσίου, που τόσο το έχει ανάγκη ο λαός και η χώρα μας, ούτε την ανάγκη βεβαίως για ποιοτικότερες και επαρκέστερες υπηρεσίες του δημοσίου στο λαό, αλλά υπηρετούν, κατά τη γνώμη μας, ακριβώς τις απαιτήσεις της Τρόικας και πιο συγκεκριμένα τρεις απαιτήσεις της Τρόικας.

Πρώτον, την απαίτησή της για περιορισμό άνευ όρων του δημόσιου τομέα και των δημοσίων δαπανών, που όμως και ο δημόσιος τομέας και οι δημόσιες δαπάνες στη χώρα μας ως ποσοστό του ΑΕΠ δεν υπερτερούν αλλά υστερούν από το μέσο ευρωπαϊκό όρο και αυτό το έχουν επιβεβαιώσει και διεθνείς οργανισμοί αλλά ακόμα και πρόσφατες απογραφές, τις οποίες έκαναν οι μνημονιακές κυβερνήσεις, αφού πρώτα έφυγε η στάχτη που τα φιλικά τους media ήθελαν να ρίξουν στα μάτια και στις συνειδήσεις των πολιτών.

Η δεύτερη απαίτηση της τρόικας που εξυπηρετείται, είναι για περιορισμό της απασχόλησης στο δημόσιο που και αυτό, η απασχόληση δηλαδή στο δημόσιο, ως ποσοστό στη συνολική απασχόληση της χώρας δεν υπερτερεί αλλά τελικά απ' ό,τι φάνηκε κι από τις επίσημες μελέτες οι οποίες έγιναν, υστερεί από το μέσο ευρωπαϊκό όρο.

Η τρίτη απαίτηση της τρόικας που εξυπηρετεί, κατά τη γνώμη μας, είναι να τηρούνται με τον αυστηρότερο δυνατό τρόπο και μέθοδο και να επιβλέπονται οι μνημονιακές πολιτικές από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό της χώρας κάθε ώρα, κάθε στιγμή μέσω της προτεινόμενης Γραμματείας Συντονισμού του κυβερνητικού έργου. Αυτό που ισχυριζόμαστε, αποδεικνύεται κι από το γεγονός ότι οι καταργήσεις και οι συγχωνεύσεις, γίνονται στη βάση ισοπεδωτικών και οριζόντιων, ακατανόητων πολλών φορές και παρωχημένων κριτηρίων. Λέμε ακατανόητων και παράλογων, διότι βλέπουμε πολλές φορές και στο παρόν νομοσχέδιο, ότι ενοποι-

ούνται φορείς με βάση αν μοιάζει η ονομασία τους, όχι αν μοιάζει το έργο τους ή αν είναι κοντά γεωγραφικά. Παρατηρούμε και ακραία φαινόμενα, φορέας που απέχει τη μισή Ελλάδα από τον άλλο ενοποιείται με κάποιον άλλο, με όλα τα προβλήματα που δημιουργούνται για την εύρυθμη λειτουργία του.

Γίνονται, λοιπόν, αυτές οι συγχωνεύσεις και ενοποιήσεις, χωρίς να έχουν προηγηθεί οι απαραίτητες μελέτες τεκμηρίωσης ή αξιολόγησης. Και να μη μας επικαλείται η Κυβέρνηση την αξιολόγηση που επέβαλε το άρθρο 35 του μνημονιακού ν. 4024/2011 για τις υπηρεσίες του δημοσίου.

Και να μη μας το επικαλείται για δύο λόγους. Πρώτον, γιατί αυτή η αξιολόγηση δεν τελείωσε ακόμα. Τώρα, τον Ιανουάριο οι εταιρείες που την ανέλαβαν θα παραδώσουν έργο. Αλλά ακόμη και να είχε τελειώσει αυτή η αξιολόγηση για τους φορείς που προτείνονται η συγχώνευση ή η κατάργησή τους, αυτή η αξιολόγηση αφορά δουλειά η οποία έγινε μέσα σε ένα πολύ γκρίζο περιβάλλον αδιαφάνειας, μυστικότητας, από αγνώστου ταυτότητας ξένες ιδιωτικές εταιρείες, με άγνωστο επίσης τίμημα για τη δουλειά τους και με αμφιβόλου αξιοπιστίας επιστημονικές μεθόδους, με αποκλεισμό και των συνδικάτων των εργαζομένων αυτών των φορέων αλλά και των ίδιων των διοικήσεων αυτών των φορέων από τη συζήτηση για την αξιολόγησή τους και με μεθόδους και πρακτικές που αυτές οι ιδιωτικές εταιρείες αξιολόγησης δεν θα τολμούσαν καν να εφαρμόσουν στις χώρες που εδρεύουν και δραστηριοποιούνται. Δεν θα τολμούσαν καν να κάνουν τέτοιες προτάσεις για το δημόσιο τομέα αυτών των χωρών.

Δεύτερη παρατήρηση. Οι συγχωνεύσεις και οι καταργήσεις που γίνονται με βασικό κριτήριο τη μείωση των δημόσιων δαπανών και προτείνονται σε αυτό το νομοσχέδιο, εντείνουν τα προβλήματα που υπάρχουν στην εξυπηρέτηση του λαού και ιδιαίτερα στον τομέα κοινωνικής πρόνοιας και φροντίδας, που με αυτόν τον τρόπο συρρικνώνεται δραματικά αλλά και της έρευνας, η οποία δέχεται βαρύτατο πλήγμα και μαζί της και η δυνατότητα ανάπτυξης της χώρας. Δεν είναι τυχαίο ότι μας έχουν στείλει επιστολές, σε όλους τους Βουλευτές, όχι μόνο τα σωματεία, οι σύλλογοι των εργαζομένων στα ερευνητικά κέντρα της χώρας αλλά μας έχουν στείλει και οι ίδιες οι διοικήσεις αυτών των ερευνητικών φορέων και μας επισημαίνουν τις βαρύτατες συνέπειες που θα έχει όχι μόνο για την έρευνα αλλά και για την ίδια την πιθανότητα, κάποια στιγμή η χώρα μας να κάνει αυτό που της αξίζει, δηλαδή να πάει σε μία οικονομική, κοινωνική και παραγωγική ανασυγκρότηση.

Παρατήρηση τρίτη. Δίνεται νέο χτύπημα στη δημοκρατία, στην ήδη κουτσουρεμένη κοινοβουλευτική δημοκρατία στη χώρα μας, αφού με την προτεινόμενη Γραμματεία Συντονισμού του Κυβερνητικού Έργου, ενισχύονται πάρα πολύ οι πρωθυπουργικές λειτουργίες και εξουσίες σε βάρος άλλων θεσμικών οργάνων και το καθεστώς εξουσίας γίνεται περισσότερο πρωθυπουργοκεντρικό, γίνεται περισσότερο συγκεντρωτικό, γίνεται περισσότερο αυταρχικό, εάν μάλιστα πάρουμε υπ' όψιν μας και την προωθούμενη κατάργηση νόμων όχι μέσα από τις διαδικασίες της Βουλής αλλά με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και εάν πάρουμε υπ' όψιν μας και την καταστολή, η οποία έχει ενταθεί.

Τέταρτη παρατήρηση. Δημιουργούνται νέα σοβαρά προβλήματα στους εργαζόμενους αυτών των φορέων, με δυσμενείς αλλαγές του εργασιακού και ασφαλιστικού καθεστώτος που τους διέπει και κυρίως σε αυτούς που μετακινούνται από φορέα σε φορέα, με μειώσεις μισθών, με μετακινήσεις μακριά από τις οικογένειές τους, που κυριολεκτικά τις διαλύουν.

Πέμπτη παρατήρηση. Οι διατάξεις για τις διαθεσιμότητες ή απολύσεις, θα επεκταθούν στους εργαζόμενους αυτών των καταργούμενων ή συγχωνευόμενων φορέων ως υπεράριθμους πλέον, αφού συγχωνεύονται ή καταργούνται. Και εδώ θέλω να επισημάνω και ακραία φαινόμενα, κύριε Υπουργέ. Είδαμε με τις διαθεσιμότητες, να προωθείται αυτή η διαδικασία ακόμα και στο ΣΕΠΕ, το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας, και να αφαιρείται και από εκεί προσωπικό σαράντα επτά εργαζομένων που μπήκαν σε διαθεσιμότητα, όταν όλοι αναγνωρίζουν -όλοι μα όλοι και όλες οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις του τόπου- ότι θέλει ενίσχυση για να ελέγχει το αν εφαρμόζεται ή όχι η εργατική νομοθεσία μέσα στις επιχειρήσεις, που έχουν γίνει εργασιακά κάτε-

γα και όχι χώροι εργασίας. Ή είδαμε να μετακινούνται από τον ΟΣΕ, να μετατάσσονται από τον ΟΣΕ χιλιάδες εργαζόμενοι και μετά την μετάταξή τους σε άλλους φορείς να μπαίνουν σε διαθεσιμότητα, την ίδια ώρα που ο ΟΣΕ ζητάει ενίσχυση με προσωπικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Επίσης, έχουμε την τροπολογία για τους διαγωνισμούς 8Κ και 9Κ του ΙΚΑ που θα την παρουσιάσουμε αύριο.

Τέλος, θέλω να πω ότι αυτά που λέμε, δεν τα λέμε γιατί υπερασπιζόμαστε το δημόσιο που οικοδόμησαν οι δικομματικές και μνημονιακές κυβερνήσεις, με τους πελατειακούς μηχανισμούς, τη γραφειοκρατία, την αναποτελεσματικότητα και που χρησιμοποιούνταν είτε ως λάφυρο, όταν κέρδιζαν τις εκλογές είτε για την εξυπηρέτηση οικονομικών συμφερόντων. Πιστεύουμε ότι με τους αγώνες και την ψήφο του λαού η μνημονιακή Κυβέρνηση θα φύγει και θα φύγει γρήγορα, πριν ολοκληρώσει και την καταστροφή του δημόσιου τομέα, του κοινωνικού τομέα και θα ανοίξει επιτέλους ο δρόμος για μία αριστερή κυβέρνηση, που θα εκσυγχρονίσει και θα εκδημοκρατίσει το δημόσιο με κριτήριο τη συμβολή του στην ανάπτυξη και παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, την ποιοτική και επαρκή εξυπηρέτηση των πολιτών, τη δημοκρατική λειτουργία και τον κοινωνικό έλεγχο του δημόσιου τομέα και τις αξιοπρεπείς εργασιακές σχέσεις και μισθούς των εργαζομένων σ' αυτόν.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Στρατούλη.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινή παραδοχή ότι το ελληνικό κράτος έχει φτάσει στα όριά του, έχει ουσιαστική συμβολή στην κατάσταση της γενικευμένης χρεοκοπίας που βιώνει η χώρα και ότι χρειάζεται κατεπείγοντως -χθες, αν ήταν δυνατόν- σημαντικότερες δραστηριότητες αλλαγές. Σε αυτό κανένας δεν φέρνει αντίρρηση, κανένας δεν αμφιβάλλει.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι να απαντήσεις σ' αυτό το πρόβλημα και να δώσεις λύση. Ο ένας είναι ο συνήθης τρόπος. Να περιγράφεις το πρόβλημα, να επισημαίνεις τις καχεξίες του συστήματος, να μιλάς γενικώς για διαβούλευση, για την ανάγκη εφορθολογισμού, να μην προτείνεις σχέδιο, να ανοίγεις έναν ατέρμονα διάλογο που να μην τελειώνει ποτέ και στο τέλος όταν φτάνουμε στο διά ταύτα, να υπερασπίζεσαι αφηρημένες έννοιες, να υπερασπίζεσαι κατεστημένες νοοτροπίες και λογικές και να μη γίνεται τίποτα.

Αυτή ήταν η συνήθης πρακτική των ανολοκλήρων θεσμικών αλλαγών που κυριάρχησαν στο δημόσιο βίο της χώρας και σε όλες παρεμβάσεις έγιναν μέχρι σήμερα στο ελληνικό κράτος. Ένα κράτος, το οποίο ήταν πριν από τη Μεταπολίτευση αυταρχικό, ήταν ένα κράτος υπέρμετρα συγκεντρωτικό, ένα κράτος ακραία συντηρητικό, μετεξελίχθηκε βεβαίως σ' ένα κράτος, το οποίο σιγά-σιγά ενώ και εκσυγχρονίστηκε και αναδιορθώθηκε και διευρύνθηκε ο παρεμβατικός και ρυθμιστικός του ρόλος, δυστυχώς εκφυλιστικά φαινόμενα οδήγησαν ώστε να γίνει ένα κράτος αναποτελεσματικό, όχι να συντελεί στην ανάπτυξη αλλά να ποδηγεί την ανάπτυξη, ένα κράτος, το οποίο δεν αξιοποιούσε και δεν αξιοποιεί σωστά τους ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους, ένα κράτος, που δεν είναι στην υπηρεσία του πολίτη, ένα κράτος, αυτονομημένη οντότητα που ως Φρανκενστάιν λειτουργούσε κατά τέτοιο τρόπο ώστε κανένας δεν μπορούσε να το ελέγξει. Υπάρχει, λοιπόν, ανάγκη να υπάρξουν σημαντικές βαθιές αλλαγές σε όλους τους τομείς του δημοσίου.

Γίνεται, λοιπόν, μια απόπειρα για την οποία κανένας -πιστεύω- ακόμα και από εμάς που στηρίζουμε αυτή την προσπάθεια δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν θα υπάρχουν κενά, παραλείψεις, ότι δεν θα απαιτηθούν διορθώσεις στην πορεία, ότι δεν θα πρέπει να ξανακοιτάξουμε και να ξανακοιτάξουμε αυτήν την προσπάθεια που γίνεται. Κάνουμε, όμως, ένα πρώτο βήμα. Τολμάμε!

Προς τι αυτή η επίκληση προηγούμενως του Μαξ Βέμπερ, του

Μαρξ και διαφόρων φιλοσόφων; Δεν χρειάζεται να επικαλούμαστε τέτοια πράγματα. Την απλή λογική να επικαλεστούμε και το μέσο Έλληνα πολίτη, του οποίου πρέπει να ακούσουμε τη φωνή και την κραυγή αγωνίας. Μην τροφοδοτείτε και μη συντηρείτε άλλο αυτό το σπάταλο και αναποτελεσματικό κράτος!

Και τι πρέπει να υιοθετήσουμε για να μπορέσουμε να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα; Δεν χρειάζεται να ανακαλύψουμε την Αμερική. Υπάρχουν σήμερα σύγχρονα μοντέλα διοίκησης και λειτουργίας του κράτους τα οποία οφείλουμε να τα δούμε, να τα αναλύσουμε και να τα προσαρμόσουμε στην ελληνική πραγματικότητα.

Αυτό πιστεύω ότι γίνεται απόπειρα να γίνει σήμερα με τις καταργήσεις και συγχωνεύσεις ορισμένων οργανισμών. Είναι αυτό πανάκεια; Θα λύσει το πρόβλημα; Όχι. Πιστεύω, όμως, ότι γίνεται ένα πρώτο συμμαζέμα, ένα πρώτο διόρθωμα, ένας εξορθολογισμός. Απαντάει στα προβλήματα που έχει σήμερα το ελληνικό δημόσιο; Προφανώς όχι. Θα χρειαστούν και πολλές άλλες τομές και μεταρρυθμίσεις.

Απαντάει, όμως, σε κάποια λογικά πράγματα. Ας πάρουμε τον τομέα των σχολών τουρισμού. Εκεί θα δει κάποιος ότι έχουμε έναν οργανισμό ο οποίος έχει ανά την Ελλάδα δημιουργήσει μια σειρά από εκπαιδευτικές μονάδες, οι οποίες και υποβαθμισμένες είναι και το κόστος όπως έχει αξιολογηθεί για κάθε μαθητή σε αυτές τις σχολές είναι 21.000 ευρώ το χρόνο, όταν στην πιο κορυφαία ανώτερη σχολή τουρισμού στην Ευρώπη, δεν ξεπερνάει τις 18.000 ευρώ ανά μαθητή.

Είναι δυνατόν να συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε τέτοιες λογικές; Ας μην αναφερόμαστε και σε άλλους τομείς.

Θα πρέπει, λοιπόν, να κατανοήσουμε ότι δεν είναι δυνατόν από ιδεοληψίες ή από δογματισμούς ή για λόγους άλλους, που δεν ξέρω τι σκοπιμότητες εξυπηρετούν, να «ρίχνουμε δάκρυα» και να κάνουμε θεωρητικές αναλύσεις περισπούδαστες για να προσεγγίσουμε ένα πράγμα, το οποίο με την απλή λογική πρέπει και μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε.

Όμως, από την άλλη πλευρά, κύριε Υπουργέ, θα έλεγα ότι μέσα στη βιασύνη μας, δεν πρέπει και εμείς να υιοθετήσουμε με δογματικό τρόπο αλλαγές οριζόντιες.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι στον τομέα των προνοιακών δομών, θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί. Εκεί έχουμε να κάνουμε με τη «διαχείριση» ανθρωπίνων προβλημάτων πολύ ευαίσθητων. Εκεί, λοιπόν, θα πρέπει να δούμε όσον αφορά τις συγχωνεύσεις δομών διαφορετικού χαρακτήρα, που διαχειρίζονται εντελώς διαφορετικά ζητήματα κοινωνικού χαρακτήρα, μήπως είναι εντελώς τεχνητός ο τρόπος που κάνουμε τις συγχωνεύσεις και μήπως το αποτέλεσμα δεν είναι αυτό που περιμέναμε.

Στον τομέα των ιδρυμάτων, κατά την άποψή μου, η συνένωση, η συγχώνευση πρέπει να γίνει. Πρέπει, όμως, να προχωρήσει και να πάμε στο μοντέλο το γαλλικό με το CNRS, όπου θα υπάρχει μία «ομπρέλα» και από κάτω θα υπάρχουν όλα τα ερευνητικά ιδρύματα. Δεν θα μείνει κανένας απ' έξω, για να μην έχει κανένας τη δικαιολογία -ας το προαναγγείλουμε, ας το πούμε- να λέει ότι, εν πάση περιπτώσει, σε κάποιους κάνετε «ρουσφέτι» και τους αφήνετε απ' έξω. Κάνουμε, λοιπόν -ας το προαναγγείλουμε- ολοκληρωμένες μεταρρυθμίσεις, έτσι ώστε να μη δίνουμε σε κανέναν το δικαίωμα να ισχυρίζεται ότι κάνουμε πάλι προσεγγίσεις παλαιοκομματικού χαρακτήρα.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι η πρόνοια που λαμβάνεται για τους εργαζόμενους σε αυτούς τους οργανισμούς που συγχωνεύονται, είναι η μέγιστη δυνατή. Θα πρέπει, επιτέλους, να σταματήσει η κινδυνολογία και η διασπορά πανικού στους εργαζόμενους. Κανένας δεν πρόκειται να πειραχθεί. Κανένας δεν πρέπει και δεν πρόκειται να ταλαιπωρηθεί. Θα συνεχίσουν να εργάζονται μέσα σε ένα περιβάλλον, όπου και οι ίδιοι θα νιώθουν ότι είναι χρήσιμοι και ουσιαστικά θα είναι χρήσιμοι και για την υπηρεσία στην οποία εργάζονται αλλά κυρίως θα είναι χρήσιμοι στον ελληνικό λαό, στους Έλληνες πολίτες, στους οποίους πρέπει να παρέχουν ποιτικές υπηρεσίες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε πλέον διαρκώς εξατίας της συγκυβέρνησης σε μία εικονική -θα έλεγα- πραγματικότητα, όπου οι λέξεις χάνουν το πραγματικό τους νόημα. Ακούμε συνεχώς από τον Πρωθυπουργό και τον κύριο Υπουργό για διοικητική μεταρρύθμιση, αξιολόγηση και αξιοκρατία. Αντ' αυτών, βλέπουμε προσχηματικές αλλαγές διαρρύθμισης των δημοσίων υπηρεσιών, έλλειψη τεκμηρίωσης των όποιων μέτρων λαμβάνονται και τακτοποίηση ημετέρων σε υψηλές θέσεις.

Δυστυχώς, όλα αυτά τα βλέπουμε συγκεντρωμένα στο παρόν νομοσχέδιο. Δυστυχώς, για όλα αυτά συνυπεύθυνος είναι ένας νομικός, καθηγητής πανεπιστημίου, ένας άνθρωπος θεωρητικά της λογικής και όχι της πολιτικής με την αρνητική έννοια που έχουν προσδώσει στον όρο αυτό οι πολίτες. Εξηγούμαι αμέσως.

Εισηγείσθε, κύριε Υπουργέ, σειρά καταργήσεων και συγχωνεύσεων φορέων του δημοσίου, ισχυριζόμενος ότι αυτές συνιστούν διοικητική μεταρρύθμιση. Η αλήθεια είναι, όπως άλλωστε σας επεσήμανε και η δική μας αγορήτρια, η κ. Γιαταγάνη, πως πρόκειται στην πλειοψηφία τους για προσχηματικές ενέργειες που κάνετε, για να ικανοποιήσετε την τρικόκα. Δεν αναδιοργανώνετε απολύτως τίποτα, απλώς ταλαιπωρείτε τους εργαζόμενους στους φορείς αυτούς με ανούσιες ή και επιζήμιες τυπικές αλλαγές μόνο και μόνο για να δείξετε στους ξένους επόπτες σας ότι μειώνετε τον αριθμό των δημοσίων οργανισμών.

Ποια είναι, λοιπόν, η μεγάλη σας μεταρρύθμιση; Σε τι συνίσταται δήθεν η ριζική αλλαγή;

Στο παρόν νομοσχέδιο, συγχώνευση νοείται ουσιαστικά η ενοποίηση των διοικητικών συμβουλίων ομοειδών φορέων.

Μια τέτοια ενοποίηση, θα μπορούσε να συνεπάγεται εξοικονομήσεις, ίσως ακόμη και καλύτερη λειτουργία του νέου φορέα που θα προκύψει. Αυτό είναι ένα επιχείρημα σαθρό, που χρησιμοποιήσατε κατά κόρον για να προβάλετε τη νομοθετική σας πρωτοβουλία.

Αν θέλει κανείς να εξετάσει αντικειμενικά το φαινόμενο των συγχωνεύσεων, οφείλει πρώτα απ' όλα να ανατρέξει στη διοικητική επιστήμη. Αυτή μας λέει ότι το 90% των συγχωνεύσεων οργανισμών αποτυγχάνει.

Εδώ, πρέπει να υπογραμμίσω ότι μιλάμε για συγχωνεύσεις του ιδιωτικού τομέα, οργανωτικές αλλαγές δηλαδή, για τις οποίες πρέπει να προηγείται λεπτομερής σχεδιασμός από τους υπεύθυνους, αφού θεωρείται ένα εξαιρετικά δύσκολο εγχείρημα.

Οι πραγματικές συγχωνεύσεις -κι εδώ, βέβαια, πρέπει να κάνουμε τη διάκριση με όσα προσχηματικά προτείνετε εσείς- είναι πολύπλοκα διοικητικά φαινόμενα, που απαιτούν το αρμονικό συνταίριασμα του προσωπικού των λειτουργιών και των οικονομικών στοιχείων των συγχωνευόμενων οργανισμών. Στοχεύουν στη δημιουργία νέων συνεργειών, στην από κοινού αξιοποίηση δυνατοτήτων και όχι απλώς στη μείωση του κόστους που εσείς επικαλείστε, εν προκειμένω.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να δούμε, αν είναι πραγματική η μείωση αυτή. Η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου μιλάει για τρία εκατομμύρια ευρώ εξοικονομήσεων από τις συγχωνεύσεις. Το εντυπωσιακό, όμως, είναι ότι το ίδιο το Υπουργείο Οικονομικών δεν στριβίζει αυτά που γράφει.

Σας παραπέμπω στο τέλος της σελίδας 17 της έκθεσης του Λογιστηρίου. Θα διαβάσω από την παράγραφο 2 που ακολουθεί την περιγραφή των υποτιθέμενων εξοικονομήσεων, όπου αναφέρεται επί λέξει: «Πάντως, από την κατά τα ανωτέρω κατάργηση- συγχώνευση φορέων, δεν μεταβάλλεται ουσιαδώς η συνολική εικόνα της οικονομικής κατάστασης της γενικής κυβέρνησης». Πρόκειται για μια πρωτοφανή παραδοχή, η οποία δεν έχει ξαναγίνει σε επίσημη έκθεση του Λογιστηρίου προς τη Βουλή.

Πώς είναι δυνατόν να μιλάτε για τρία εκατομμύρια ευρώ εξοικονομήσεων και την ίδια ώρα να μεταβάλλεται ουσιαστικά η οικονομική κατάσταση των φορέων;

Την αλήθεια, βέβαια, τη γνωρίζει καλύτερα απ' όλους το Λογιστήριο, που έβαλε μέσα στην ίδια του την έκθεση τη δικαιολόγηση της μελλοντικής αναιρέσής της. Αυτό οφείλεται, στο ότι σε κάθε συγχώνευση υπάρχουν τα λεγόμενα «κρυφά κόστη», πρόσθετες δαπάνες που ανακύπτουν στην πορεία, εξαιτίας διοικητι-

κών προβλημάτων που είναι αναπόφευκτα σε τέτοιες διαδικασίες, αλλά δύσκολο να προβλεφθούν.

Με άλλα λόγια, το Λογιστήριο μας λέει, πως δεν θα υπάρξουν τελικά εξοικονομήσεις. Εσείς που ισχυρίζεστε ότι θα υπάρξουν δεν τα γνωρίζετε όλα αυτά;

Το ερώτημα όμως, είναι, θέλετε να κάνετε πραγματικές αλλαγές στο δημόσιο αλλά δεν ξέρετε το πώς ή μήπως προσποιείστε ότι κάνετε πράγματα απλά για το θεαθήναι;

Δεν είστε, όμως, οι μόνοι που πολιτεύεστε έτσι. Δυστυχώς, ήρθε να σας υπερασπιστεί στην επιτροπή με παρόμοια επιχειρήματα και ο πρώην Υπουργός κ. Παυλόπουλος. Και λέω «δυστυχώς», γιατί διέτελεσε στο πρόσφατο παρελθόν Υπουργός αρμόδιος για τη Δημόσια Διοίκηση.

Τι είπε, λοιπόν, ο κ. Παυλόπουλος στην επιτροπή; Αναφέρθηκε στο ν. 3655/2008, το «νόμο Πετραλιά» δηλαδή, για τις ενοποιήσεις ασφαλιστικών ταμείων, φέρνοντάς τον ως παράδειγμα επιτυχημένων συγχωνεύσεων όμοιων με τις δικές σας.

Πράγματι, αυτή ήταν μια παρόμοια προσπάθεια τεχνητής μείωσης του αριθμού των ασφαλιστικών ταμείων, μέσω της διοικητικής συρραφής τους.

Αυτό όμως, που δεν είπε ο κ. Παυλόπουλος, είναι ότι επρόκειτο για μια τελείως αποτυχημένη προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας, η οποία, όχι μόνο δεν έφερε εξοικονομήσεις αλλά προκάλεσε πλήθος δυσλειτουργιών στην εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων και χρόνιες διοικητικές αρρυθμίες στα ίδια τα ταμεία, οι οποίες συνεχίζονται μέχρι και σήμερα. Η τυπική συνένωση φορέων, δηλαδή, χωρίς ουσιαστική μελέτη και προεργασία οδηγεί σε φιάσκο.

Έτσι και σήμερα βλέπουμε να παίζεται το ίδιο έργο. Προχωράτε σε κατ' όνομα συνενώσεις, διοικητικές συγκολλήσεις διαφόρων δημοσίων οργανισμών, χωρίς να έχετε κάνει ούτε κάποια αξιολόγηση των παλαιών αλλά ούτε κάποιο συνεκτικό πρόγραμμα μετάβασης στους νέους –δήθεν- ενιαίους φορείς.

Εδώ, θα φέρω για παράδειγμα τους φορείς διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών του άρθρου 9. Θα αναφερθώ τελείως ενδεικτικά στο φορέα προστασίας της λίμνης Ιωαννίνων, τον οποίο καταργείτε με τη διάταξη της παραγράφου 9β. Μόνο ως θέατρο του παραλόγου μπορεί να χαρακτηριστεί αυτό που συμβαίνει με τη λίμνη Παμβώτιδα, όπου το ρόλο του πρωταγωνιστή έχει το Υπουργείο Περιβάλλοντος μαζί με τις υπηρεσίες σας.

Την ώρα λοιπόν, που εσείς καταργείτε τον εν λόγω φορέα, οι υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, αποστέλλουν σχέδιο προεδρικού διατάγματος για την προστασία της λίμνης από τον παραπάνω φορέα, αυτόν δηλαδή, που καταργείτε.

Νομίζω όμως, ότι ήδη έχουμε αντιληφθεί πως το όλο εγχείρημα των καταργήσεων-συγχωνεύσεων, γίνεται στο πόδι. Για το λόγο αυτό, δεν θα επιχειρηματολογήσω άλλο για το πρώτο κομμάτι του νομοσχεδίου. Προχωρώ στο δεύτερο κεφάλαιο που αφορά τη Γενική Γραμματεία Συντονισμού.

Την άποψή μας τη γνωρίζετε για τους πολιτικά διορισμένους γενικούς γραμματείς, την έχουμε ανακοινώσει και την έχουμε αναλύσει στην Ολομέλεια και με άλλες αφορμές. Είμαστε κατά των κομματικών φίλων, ημετέρων ή ανεπάγγελτων πολιτευτών που καταλήγουν σε τέτοιες θέσεις. Μαθαίνουμε ότι ο κ. Σαμαράς διαρρέει ότι υιοθετεί την ιδέα της κατάργησης γενικών γραμματέων. Σε πρόσφατο, όμως, δημοσίευμα του «ΒΗΜΑΤΟΣ», εμφανίζεται να παραπέμπει το θέμα στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, δίκως, όμως, να επιθυμεί πραγματικά να καταργήσει τους γενικούς γραμματείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αν θέλετε δώστε μου λίγο χρόνο, κυρία Πρόεδρε.

Θα μπορούσε, πάντως, ο κύριος Πρωθυπουργός να απευθυνθεί στο συνεργάτη του, τον κ. Βενιζέλο, για να πληροφορηθεί πως το Σύνταγμα δεν εμποδίζει να καταργήσει τους γενικούς γραμματείς.

Με αφορμή, λοιπόν, το γεγονός ότι ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αυγενάκης στην επιτροπή ισχυρίστηκε ότι ψεύδομαι, θα θυμίσω ότι ο ίδιος ο κ. Σαμαράς διόρισε Γενικό Γραμματέα του ΕΟΤ τον κ. Καραχάλιο, γνωστό στέλεχος του πολιτικού σχεδιασμού της Νέας Δημοκρατίας. Όπως, επίσης, να θυμίσω

ότι τα μπλοκ επιταγών δεν έφτασαν πετώντας στα χέρια του συμβούλου του γενικού γραμματέα. Επ' αυτού, εκτός της δικαστικής έρευνας που είναι σε εξέλιξη, έχει κατατεθεί από τους Ανεξάρτητους Έλληνες σχετική ερώτηση προς την Υπουργό κ. Κεφαλογιάννη, η οποία πιστεύω και να απαντηθεί.

Μπερδεύτηκε, επίσης, ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας και εισηγητής του νομοσχεδίου κ. Αυγενάκης με το θέμα των γενικών γραμματέων του Πρωθυπουργού. Δεν ήξερε ότι αυτός που θεσμοθετείται θα είναι ο τρίτος κατά σειρά γενικός γραμματέας, ο οποίος θα βοηθά τον Πρωθυπουργό, λέγοντας μάλιστα ότι ο κ. Μπούρας δεν είναι Γενικός Γραμματέας του Πρωθυπουργού αλλά Γενικός Διευθυντής του πρωθυπουργικού γραφείου. Τον διέψευσε, όμως, το σχετικό ΦΕΚ του διορισμού του τον περασμένο Ιούνιο, το οποίο και του επέδειξα στην επιτροπή.

Όταν, όμως, ερχόμαστε πλέον στην Ολομέλεια για να ψηφίσουμε, οφείλουμε να γνωρίζουμε τι ψηφίζουμε και να αναλαμβάνουμε τη σχετική ευθύνη. Όσοι βλέπουν την πραγματικότητα χωρίς παραμορφωτικούς φακούς, πρέπει να αντιλαμβάνονται ότι η ιστορία με τη σύσταση της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού, δεν είναι τίποτα άλλο από μία τακτοποίηση για πέντε χρόνια σε μία υψηλή θέση ενός πρωθυπουργικού φίλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συντομεύσετε. **MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:** Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Θέλω το χρόνο δι' ολίγον.

Τα σενάρια που διαλαμβάνονται στην αιτιολογική έκθεση και οι δικαιολογίες για τη δημιουργία μιας νέας πολυτελούς δημόσιας υπηρεσίας, είναι εκλογικεύσεις της περιέργης εμμονής σε μια περιττή γραφειοκρατική δομή.

Να ενημερώσω επ' αυτού τους συναδέλφους που αμφισβήτησαν το φωτογραφικό χαρκτήρα της γενικής γραμματείας, ότι ο κ. Βαρτζόπουλος έχει αναλάβει ήδη ουσιαστικά τα καθήκοντά του και γι' αυτό θα εγχειρήσω στη γραμματεία επίσημο δελτίο Τύπου του κ. Μανιτάκη, με ημερομηνία 20 Δεκεμβρίου 2012.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κλείστε σας παρακαλώ, κυρία Χρυσοβελώνη.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Εκεί φαίνεται, πραγματικά, η ανάληψη των καθηκόντων από την πλευρά του κ. Βαρτζόπουλου, ο οποίος συμμετέχει σε ανώτατο κυβερνητικό όργανο, ο μόνος μη Υπουργός, την ώρα που –προσέξτε- δεν καλείται ο αρμόδιος Υπουργός Επικρατείας, κ. Σταμάτης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Φέρντε σε δύσκολη θέση το Προεδρείο. Κλείστε σας παρακαλώ.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ένα λεπτό ακόμα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εφτά λεπτά είναι ο χρόνος πάντα. Κλείστε.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Μια κουβέντα λέω μόνο.

Δηλαδή ένας μετακλητός υπάλληλος εγκρίνει πλέον προγραμματισμούς, αξιολογεί την πορεία του κυβερνητικού έργου, απόντος του κ. Σταμάτη, που υπενθυμίζω πως με πρωθυπουργική απόφαση, του έχουν ανατεθεί καθήκοντα διυπουργικού συντονισμού για θέματα διοικητικής μεταρρύθμισης.

Γι' αυτούς, λοιπόν, όλους τους λόγους οι Ανεξάρτητοι Έλληνες καταψηφίζουμε την παρούσα φωτογραφική τακτοποίηση και ζητούμε από τους συναδέλφους να πράξουν το ίδιο.

Σας ευχαριστώ και εγχειρίζω το δελτίο Τύπου το οποίο ανέφερα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Χρυσοβελώνη.

Η κ. Αικατερίνη Μάρκου έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κύριες και κύριοι Βουλευτές, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί μία μεταρρυθμιστική προσπάθεια που βρίσκεται μεν στη σωστή κατεύθυνση αλλά παρουσιάζει σημαντικές αδυναμίες και παραλείψεις. Θέλω, όμως, να σταθώ σε ένα πολύ σημαντικό θέμα που αφορά

το άρθρο 9 για τους φορείς διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών.

Ως γνωστόν, οι φορείς διαχείρισης θεσμοθετήθηκαν με το ν. 2742/1999 με σκοπό τη διοίκηση, διαχείριση και φύλαξη των περιοχών, στοιχείων και συνόλων της φύσης και του τοπίου των περιοχών που χαρακτηρίζονται ως προστατευόμενες από την εθνική νομοθεσία. Πρόκειται για περιοχές σπάνιας και πλούσιας βιοποικιλότητας, που αποτελούν πραγματικά εθνικό πλούτο.

Το δίκτυο αυτό, με πολύ κόπο στήθηκε για τη διοίκηση και διαχείριση μικρού, αλλά πολύ σημαντικού κομματιού του φυσικού πλούτου της χώρας από το 1999 και έπειτα, χωρίς ποτέ να διαθέσει ο κρατικός προϋπολογισμός κονδύλια.

Με δεδομένο ότι οι φορείς διαχείρισης ουδέποτε έχουν λάβει επαρκή και ουσιαστική θεσμική, πολιτική και οικονομική υποστήριξη από την πολιτεία, έχουν πολλές φορές στο παρελθόν επισημανθεί οι ελλείψεις και οι δυσλειτουργίες που αντιμετωπίζουν. Ο τρόπος, όμως, με τον οποίον δημιουργήθηκαν στην Ελλάδα οι φορείς διαχείρισης ήταν ισοπεδωτικός. Όλες οι περιοχές εξομοιώθηκαν, αντιμετωπίστηκαν δηλαδή με τον ίδιο τρόπο περιοχές διεθνούς ακτινοβολίας όπως το Δέλτα του Αξιού, οι λίμνες Βόλβης και Κορώνειας με άλλες πολύ μικρότερης σημασίας περιοχές.

Ακόμη το μεγαλύτερο ποσοστό των περιοχών του δικτύου «Natura 2000», έχουν μείνει όλα αυτά τα χρόνια χωρίς καμμία επίβλεψη και εποπτεία. Δυστυχώς τόσα χρόνια μετά τη δημιουργία διαχείρισης, δεν έχουν εκδοθεί ακόμη όλα τα νομικά κείμενα που θεσμοθετούν τις επιμέρους ζώνες διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών ή διευθετούν τις διαδικασίες διαχείρισης και δεν έχουν συνταχθεί και εγκριθεί τα ειδικά διαχειριστικά σχέδια των περιοχών. Μόλις στις 27 Νοεμβρίου του 2012, εγκρίθηκε το πρώτο ειδικό διαχειριστικό σχέδιο, αυτό των λιμνών Κορώνειας και Βόλβης, δηλαδή μια ημέρα πριν από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στο οποίο δικαζόταν η χώρα μας για την υποβάθμιση της λίμνης Κορώνειας.

Τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που δημιουργήθηκαν, δυστυχώς δεν έχουν αποφασιστικές αρμοδιότητες αλλά περιορίζονται στη διατύπωση γνώμης για τα μεγάλα ζητήματα των περιοχών ευθύνης τους. Το πιο σημαντικό πρόβλημα, είναι η απουσία στρατηγικής για την εξεύρεση χρηματοδότησης που διασφαλίζει την οικονομική βιωσιμότητα των φορέων. Από τις πιθανές πηγές που αναφέρονται στο ν. 2742, μόνο η χρηματοδότηση από ευρωπαϊκά ταμεία και προγράμματα έχει αξιοποιηθεί από τους φορείς διαχείρισης. Αυτήν τη στιγμή οι φορείς συγχωνεύονται εν μέσω της υλοποίησης προγραμμάτων της περιόδου του ΕΣΠΑ, που λήγει στις 31-12-2015. Κάτι τέτοιο, θα δημιουργήσει σημαντικά προβλήματα στη λειτουργία των φορέων διαχείρισης, καθώς επίσης και στην απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων, εφ' όσον θα χαθεί χρόνος για τις συγχωνεύσεις και δεν θα δοθεί χρόνος για την υλοποίηση των διοικητικών εργασιών που απαιτούνται στο πλαίσιο των προγραμμάτων.

Επομένως, οι συγχωνεύσεις θα πρέπει να γίνουν προσεκτικά, με ορίζοντα το τέλος του 2015, ώστε να μην επηρεαστεί η απρόσκοπτη υλοποίηση των προγραμμάτων αλλά και να δοθεί ο απαιτούμενος χρόνος, ώστε να λυθούν τα διάφορα προβλήματα που είναι βέβαιο ότι θα προκύψουν.

Εντέλει, με τη συγχώνευση των φορέων κανένα από τα προβλήματα που ανέφερα δεν αντιμετωπίζεται ούτε καν το μείζον πρόβλημα της χρηματοδότησης, που αποτελεί υποτίθεται και το λόγο της συγχώνευσής τους. Αν και συμφωνούμε ότι υπάρχει ανάγκη αναδιοργάνωσης του συστήματος διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών, αυτή δεν αντιμετωπίζεται μόνο με τη μείωση του αριθμού τους. Μια σωστή αναδιοργάνωση απαιτεί μια γενναία αναθεώρηση του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου, όχι αποσπασματικά αλλά στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης διοικητικής μεταρρύθμισης του κράτους, με σκοπό την αειφόρο ανάπτυξη.

Ειδικότερα απαιτείται: Πρώτον, η προώθηση συγκεκριμένων και ουσιαστικών θεσμικών και δομικών αλλαγών, που θα οδηγήσουν στη δημιουργία ενός συνεκτικού και λειτουργικού εθνικού συστήματος προστατευόμενων περιοχών, όχι μόνο για τις περιοχές που σήμερα υπάγονται στην αρμοδιότητα των φορέων δια-

χείρισης, αλλά και για το σύνολο των περιοχών «Natura 2000». Παραδείγματος χάριν, για τον κυοφορούμενο ενιαίο φορέα των περιοχών Δέλτα Αξιού, λίμνης Κορώνειας, Βόλβης και λίμνης Κερκίνης πρέπει να ενταχθούν και οι προστατευόμενες περιοχές λιμνοθάλασσες Επανομής και αλυκών Αγγελοχωρίου του Νομού Θεσσαλονίκης.

Δεύτερον, η διάκριση των περιοχών σε περιοχή υπερεθνικής σημασίας και ακτινοβολίας, σε εθνικής σημασίας και περιφερειακής τοπικής σημασίας με βάση περιβαλλοντικά κριτήρια.

Τρίτον, σταδιακή αλλά κρίσιμη για τη διασφάλιση της επιτυχούς διαχείρισης των περιοχών μεταφορά αρμοδιοτήτων στους φορείς διαχείρισης, ούτως ώστε αυτοί να επιτελέσουν ουσιαστικό και σύμφωνα με τις ανάγκες κάθε περιοχής, έργο.

Τέταρτον, η αναζήτηση όλων των πιθανών χρηματοδοτικών εργαλείων, που θα διασφαλίσουν την ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία τους και καθιέρωση πόρων από τον προϋπολογισμό. Παραδείγματος χάριν, ποσοστό από τους ετήσιους πόρους του Πράσινου Ταμείου.

Πέμπτον, ο αξιοκρατικός ορισμός διοικητικών συμβουλίων ικανών να ανταποκριθούν στο μέγεθος και τη σπουδαιότητα του έργου που αναλαμβάνουν, ώστε να αξιοποιήσουν και το σημαντικό έργο που επιτελούν ήδη οι απασχολούμενοι στους φορείς αυτούς τόσο σε τοπικό όσο και σε εθνικό επίπεδο.

Έκτον, η βελτίωση της επιχειρησιακής δομής και αποτελεσματικότητας των φορέων αυτών.

Το φυσικό περιβάλλον, είναι από τα βασικά συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας. Τώρα που η πατρίδα μας και μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού περνάει δύσκολες ώρες μπορούμε να στηρίξουμε εκεί την ανάκαμψη της οικονομίας μας. Αρκεί να το θελήσουμε, αρκεί να κάνουμε αυτό που πρέπει γρήγορα και άμεσα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ πολύ, κυρία συνάδελφε.

Ο κ. Χρήστος Κατσωτής έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι, η κυβερνώσα Αριστερά, η υπεύθυνη Αριστερά, αποδεικνύει ότι διαχειρίζεται πολύ καλά τις ανάγκες του κεφαλαίου. Αποδεικνύεται ότι η όποια μορφή διαχείρισης αυτού του σάπιου, του βάρβαρου συστήματος είναι αντιλαϊκή. Το κράτος-δυνάστη για το λαό η κυβερνώσα Αριστερά, έρχεται να το κάνει ακόμα πιο δυνάστη, για να υπηρετήσει τις ανάγκες του κεφαλαίου.

Τι στόχο έχει το νομοσχέδιο; Έχει στόχο να κάνει πιο ισχυρά τα εργαλεία υλοποίησης της πολιτικής που υπηρετεί το κεφάλαιο. Οι καταργήσεις, οι συγχωνεύσεις, είναι απαίτηση των επιχειρηματικών ομίλων. Να, τι είπε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας στην επιτροπή: «Οι συγχωνεύσεις, οι καταργήσεις φορέων και νομικών προσώπων, είναι στην πραγματικότητα η γέφυρα για το μέλλον της αυτοδιαχείρισης των φορέων».

Το δημόσιο, στη συνείδηση της πλειοψηφίας του λαού είναι ταυτισμένο με τα ρουσφέτια, τη ρεμούλα, γενικά, το πελατειακό κράτος που δημιούργησαν όλα αυτά τα χρόνια τα κόμματα της αστικής τάξης, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ με τις παραλλαγές τους, τον ταξικό χαρακτήρα.

Οι κυβερνήσεις, πάντα προσπαθούσαν να ελέγχουν και να υποτάσσουν τους εργαζόμενους του δημοσίου στην απαρέγκλιτη υλοποίηση της αντιλαϊκής πολιτικής. Για το σκοπό αυτό έδωσαν και προνόμια, τα οποία τώρα τα χρησιμοποιούν εναντίον τους, γιατί δεν τους έχουν ανάγκη, δεν έχουν ανάγκη τη συμμεχία τους. Προβάλλουν αυτά τα προνόμια και ό,τι άλλο μπορεί να συμβάλει, όπως τους επιόρκους, τους βολεμένους, τους τεμπέληδες, ώστε μεγάλο ποσοστό του λαού να πείθεται ότι για όλα φταίνε οι εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα.

Η Κυβέρνηση έχει κάνει ξεκάθαρο ότι θέλει να ξεμπερδεύει με πολλούς από τους εργαζόμενους και η ίδια έχει δεσμευτεί στο μνημόνιο για εκατόν πενήντα χιλιάδες απολύσεις. Θέλει, όμως, πιο πολύ να ξεμπερδεύει με αυτό που έχει ονομαστεί «μονιμότητα». Γι' αυτό και την έχει συκοφαντήσει όσο τίποτα άλλο. Προβάλλουν οι διάφοροι μηχανισμοί, τα «παπαγαλάκια» που στηρίζουν την Κυβέρνηση ότι ο λαός πληρώνει για τους δημόσιους

υπαλλήλους. Προσπαθούν να πείσουν τους άνεργους, που είναι αποτέλεσμα της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της βαθιάς κρίσης, καθώς και της πολιτικής στήριξης των μονοπωλιακών ομίλων, τους ευέλκτους αλλά και όσους δουλεύουν με άθλιες συνθήκες στον ιδιωτικό τομέα, που είναι αποτέλεσμα της ταξικής πολιτικής...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριοι συνάδελφοι, κάντε ησυχία, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: ...και ικανοποιεί την ανάγκη των επιχειρηματικών ομίλων για πάμφθην εργατική δύναμη να βλέπουν σαν εχθρό τους το μόνιμο υπάλληλο, που έχει τη «δουλίτσα» του, το μισθό του, γιατί έτσι τους λένε.

Δεν θα μπορούσε, λοιπόν, να μην ήταν και η μονιμότητα υπό διωγμό, όταν η Κυβέρνηση με όλο το νομοθετικό πλαίσιο, έχει δημιουργήσει εργασιακή ζούγκλα στον ιδιωτικό τομέα.

Με αφορμή, λοιπόν και τον ΟΤΕΚ, θα θέλαμε να καταγγείλουμε και από αυτό το Βήμα τον Υπουργό Εργασίας, ο οποίος σήμερα μαζί με την Υπουργό Τουρισμού, κάλεσε τον ΣΕΤΕ και τις ενώσεις του να οργανώσουν από κοινού τον πόλεμο σε βάρος των εργαζομένων στον τουρισμό μπροστά στη νέα περίοδο. Ανακοίνωσε ότι θα είναι συνδιαμορφωτές της εθνικής συλλογικής σύμβασης εργασίας, ικανοποιώντας και αυτό το αίτημά τους και για κατάργηση της κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας. Ήδη, ανακοίνωσε πρόγραμμα του ΟΑΕΔ για τζάμπα δουλειά στα ξενοδοχεία τους και τις άλλες δραστηριότητές τους με 460 ευρώ για εκείνους από ΑΕΙ, ΤΕΙ και 400 ευρώ για εκείνους με δευτεροβάθμια εκπαίδευση και με ασφαλιστικές εισφορές από τον ΟΑΕΔ.

Οι ξενοδόχοι, κύριε Ρήγα του ΠΑΣΟΚ που ήρθατε εδώ να μιλήσετε για τον ΟΤΕΚ, δεν θέλουν ειδικευμένο προσωπικό, δεν θέλουν επαγγελματικά δικαιώματα. Γι' αυτό και θέλουν την κατάργηση του ΟΤΕΚ.

Η Κυβέρνηση, πέρα απ' όλη την επίθεση που έχει κάνει με τις διαθεσιμότητες, τις απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων, δεν είναι τυχαίο ότι στο παρόν νομοσχέδιο, στο άρθρο 8 για την ένταξη του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου «Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών» ως ινστιτούτο στο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου «Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών», οι εργαζόμενοι του ΕΚΚΕ μεταφέρονται στο νέο οργανισμό με αλλαγή της εργασιακής τους σχέσης από μόνιμο δημοσίου δικαίου σε αορίστο ιδιωτικού δικαίου.

Είναι, λοιπόν, και αυτή η ρύθμιση, αυτά τα μέτρα που παίρνετε για την κατάργηση της μονιμότητας.

Πράγματι, όπως αναφέρεται και στα κείμενα, το νομοσχέδιο για το κράτος του κεφαλαίου είναι στρατηγικής σημασίας. Σήμερα, το κεφάλαιο απαιτεί πιο ευέλικτο, πιο ισχυρό και αποτελεσματικό κράτος για να υπηρετηθούν οι ανάγκες του και να παραμερίζει κάθε εμπόδιο που μπαίνει στην ικανοποίησή τους.

Η ΔΗΜΑΡ αυτήν την περίοδο, ενώ συμμετέχει και συναποφασίζει αυτήν την άθλια πολιτική, προσπαθεί να φανεί ότι είναι δύναμη η οποία παρεμβαίνει για να είναι οι επιπτώσεις λιγότερες στους εργαζόμενους και στο λαό. Από το Υπουργείο Δημόσιας Διοίκησης αποκαλύπτεται ότι πρωτοστατεί σε αυτές τις αναδιαρθρώσεις που έχει ανάγκη το κεφάλαιο.

Λέτε ότι η χώρα έχει ανάγκη μεταρρυθμίσεων και ότι αυτό το νομοσχέδιο κάνει μεγάλες τομές. Μα, ο καπιταλισμός δεν σταμάτησε ποτέ να κάνει μεταρρυθμίσεις. Μεταρρυθμίσεις, όμως, που δεν βελτώναν ούτε βελτίωσαν τη ζωή του λαού, της εργατικής τάξης αλλά έκαναν και κάνουν μεταρρυθμίσεις, προκειμένου να υπηρετούνται καλύτερα οι ίδιες οι ανάγκες του, η κερδοφορία του. Ο οποίος δημόσιος τομέας έχει δημιουργηθεί μέχρι τώρα, είναι δημιούργημα αυτού του βάρβαρου συστήματος του πολιτικού του προσωπικού, το οποίο δημιούργησε και αυτούς τους οργανισμούς, τους οποίους τώρα φέρνετε για κατάργηση ή συγχώνευση.

Αυτό το νομοσχέδιο υπηρετεί πράγματι τις μεταρρυθμιστικές ανάγκες του μεγάλου κεφαλαίου. Οδηγεί, όμως, σε απόγνωση και αγωνία πολλούς εργαζόμενους και των οργανισμών αλλά και των χρηστών των υπηρεσιών τους, ιδιαίτερα των μονάδων κοινωνικής φροντίδας, ενισχύει την αβεβαιότητα και βέβαια, είναι

στην κατεύθυνση των περικοπών, των απολύσεων, των διαθεσιμότητων και όλα αυτά που υλοποιεί το Υπουργείο Δημόσιας Διοίκησης και η Κυβέρνηση συνολικά. Θωρακίζεται περισσότερο και με αυτήν την μεταρρύθμιση η ανάγκη του κεφαλαίου να βρει νέους δρόμους κερδοφορίας, να επενδύσει εκεί που θα έχει περισσότερα κέρδη και μικρότερο ρίσκο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Τα περιουσιακά στοιχεία όλων των οργανισμών, θα περάσουν στα αντίστοιχα Υπουργεία και από εκεί στο ΤΑΙΠΕΔ για πώληση, ενοικίαση, παραχώρηση. Για παράδειγμα, ο ΟΤΕΚ έχει περιουσιακά στοιχεία-φιλέτα και οι άλλοι οργανισμοί, που, όμως, όπως ειπώθηκε εδώ, έχουν επίσης περιουσιακά στοιχεία-φιλέτα τα οποία θα πάνε και εκείνα για τις ανάγκες του κεφαλαίου, για να μπορέσει ακόμη πιο αποτελεσματικά να λειτουργήσει το επόμενο διάστημα και να ξεπεράσει την κρίση του.

Λέτε για τις μονάδες κοινωνικής φροντίδας. Τι θα απογίνουν αυτοί οι άνθρωποι; Ενοποιούνται σε δώδεκα στις περιφέρειες. Υπήρξαν τροπολογίες Βουλευτών εδώ που θέλουν η έδρα των μονάδων κοινωνικής φροντίδας να πάει στους νομούς τους. Δεν θα ήθελα να αναφέρω ονόματα Βουλευτών που έκαναν τροπολογίες. Γιατί κάνουν αυτές τις τροπολογίες; Διότι καταλαβαίνουν ότι θα δημιουργηθεί σοβαρό πρόβλημα με όσους δέχονται την κοινωνική φροντίδα. Το αξιολογεί αυτό η Κυβέρνηση; Όχι, γιατί κύριος στόχος της, είναι η περικοπή των δαπανών, κύριος στόχος της, είναι η κατάργηση τέτοιων υπηρεσιών ή η απαξίωσή τους ακόμη περισσότερο, προκειμένου να αφήσει έδαφος στα ιδιωτικά συμφέροντα να κάνουν τέτοια κέντρα κοινωνικής φροντίδας, όπως εξάλλου γίνεται σε όλους τους τομείς της πρόνοιας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κλείστε, παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Και τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, με το εξής. Εμείς καλούμε τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα να βγάλουν συμπεράσματα για την εξουσία του κεφαλαίου και πώς αυτή υπηρετείται από τις κυβερνήσεις και από τα κόμματα που δεν το αμφισβητούν. Στο ερώτημα «μεταρρύθμιση ή ανατροπή» καλούμε τους εργαζόμενους σε αγώνες ανατροπής αυτού του συστήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριοι Υπουργοί, εποπτεύετε, ελέγχετε και ηγεύεστε του τμήματος της Δημόσιας Διοίκησης, δηλαδή, του μεγάλου προβλήματος της χώρας.

Αν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υποφέρουμε ως χώρα από πρόβλημα δημόσιου χρέους που μας ταλαιπωρεί, αυτό δεν παύει να αποτελεί το μισό του προβλήματός μας.

Το άλλο μισό του προβλήματός μας, όπως αναγνωρίζεται από όλους όσοι ασχολούνται με την ελληνική κρίση, αποτελείται από την έλλειψη ανταγωνιστικότητας των προϊόντων και της οικονομίας μας. Και ως προς αυτό, το 50% του προβλήματος, διαμορφώνεται από την προβληματική, αντιαναπτυξιακή Δημόσια Διοίκηση και το άλλο 50% από τις γραφειοκρατικές δομές, μέσα στις οποίες λειτουργεί η ελληνική δικαιοσύνη.

Έχοντας αυτά στο μυαλό μου, κύριε Υπουργέ, σας παρακολουθήσα στις προγραμματικές σας δηλώσεις τον περασμένο Ιούλιο και σας άκουσα να λέτε, δίνοντας ένα χρονοδιάγραμμα, ότι είναι πρώτη σας προτεραιότητα –μάλιστα, αν θυμάμαι καλά, ήταν και η μόνη- η αξιολόγηση των δημοσίων υπηρεσιών του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, που όπως είπατε είχαν γίνει τότε και ότι θα ακολουθούσε η αξιολόγηση των υπολοίπων τομέων της ελληνικής διοίκησης μέχρι τον Ιανουάριο. Και είχατε πει ότι μετά θα ακολουθούσε η διαδικασία αξιολόγησης των υπαλλήλων, αν θυμάμαι καλά.

Φθάσαμε στον Ιανουάριο και περιμένουμε το πόρισμα για τις υπηρεσίες. Μάλιστα, δεν περιμένουμε το πόρισμα, αλλά το «διά ταύτα», δηλαδή τι έπεται της αξιολόγησης. Νομίζω ότι όλοι οι συνάδελφοι στην Εθνική Αντιπροσωπεία, είμαστε ανοιχτοί να ακούσουμε τι είναι αυτό που θα προκύψει ως αποτέλεσμα της αξιολόγησης.

Παρεμβαίνετε σήμερα για πρώτη φορά με ένα σχέδιο νόμου μιας κάποιας εμβέλειας, ρυθμίζοντας θέματα συγχωνεύσεων – συμφωνών – και κατά δεύτερο λόγο ή ενδεχομένως και κατά μείζονα λόγο, με παρεμβάσεις που σχετίζονται με το συντονισμό της κυβερνητικής λειτουργίας.

Ιδρύετε, λοιπόν, μία γενική γραμματεία, της οποίας επικεφαλής είναι ένας Γενικός Γραμματέας Συντονισμού. Η πρώτη επιφύλαξη είναι η εξής. Η ελληνική διοίκηση, όσα χρόνια παρακολουθώ εγώ την πολιτική, μόλις είχε ζήτημα προβληματικής λειτουργίας ως προς τις επενδύσεις, για παράδειγμα, απαντούσε με την ίδρυση διοικητικών δομών. Η Γενική Γραμματεία Επενδύσεων ήταν αποτυχία 200%! Υπήρχαν προβλήματα στη λειτουργία των καταναλωτών; Ίδρυση Γενικής Γραμματείας Καταναλωτών! Αν αξιολογήθηκε μία προσφορά της στα χρόνια που αυτή λειτουργεί, σε μένα αυτή η προσφορά είναι άγνωστη.

Τώρα, εδώ, θα φέρω δύο παραδείγματα, αντί πολλών που υπάρχουν. Έχουμε πραγματικό πρόβλημα συντονισμού του κυβερνητικού έργου; Γενική Γραμματεία Συντονισμού και γενικός γραμματέας. Η επιφύλαξή μου είναι πάρα πολύ σοβαρή αλλά διασκεδάζεται –δεν αίρεται– από το γεγονός ότι αυτή η γενική γραμματεία υπάγεται κατ' ευθείαν στον Πρωθυπουργό και, συνεπώς, αποκτά κάποια περιθώρια διοικητικής δράσης, παρέμβασης και ίσως επιτυχίας.

Όμως, παρ' ότι υπάγεται στον Πρωθυπουργό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ελάτε να δούμε τι είναι αυτό που μπορεί να προσφέρει. Ποιος θα μας το δείξει; Θα μας το δείξει το άρθρο 18 στην 3 παράγραφο του, όπου υπάρχει η «Υπηρεσία Προγραμματισμού-Τομείς». Όπως θα το διαβάσετε, όσοι έχετε μία στοιχειώδη εμπειρία, αμέσως θα καταλάβετε ότι πάνω στις υπάρχουσες σημερινές αποδομές που είναι πολλές, πολυπληθείς σε εργαζομένους και 100% αναποτελεσματικές, προστίθεται ακόμα μία, αυτή της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού με λειτουργίες που, πρώτον –δείτε το αυτό, σας παρακαλώ– θα την εμπλέξουν με τη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης, του Υπουργικού Συμβουλίου.

Δεύτερον, της αναθέτετε το αναποτελεσματικό στην πράξη και ατελέσφορο, δηλαδή τη λειτουργία σε επίπεδο ελέγχου όλων όσοι σχεδιάζουν τα Υπουργεία. Αν έχει καθίσει κάποιος εκεί έστω για λίγο, γνωρίζει ότι δεν αποκρυπτογραφείται πάντα –ή δύσκολα αποκρυπτογραφείται– η νομοθετική παρέμβαση ενός Υπουργείου από έναν τρίτο. Όσα ξέρει αυτός που γράφει τους νόμους σαν και αυτόν που για να καταλάβεις τι λέει, δυσκολεύεσαι πάρα πολύ, δεν τα καταλαβαίνει ουδείς στην Εθνική Αντιπροσωπεία και ουδείς στο γραφείο του Πρωθυπουργού ή στη Γραμματεία του Υπουργικού Συμβουλίου.

Λέτε τώρα ότι θα αναθέσετε αυτόν τον έλεγχο σε ανθρώπους διαρθρωμένους σε επτά ή οκτώ τομείς. Δεν θα το κάνετε. Απλώς, θα καθυστερούν τη λειτουργία των Υπουργείων και θα εμπλέκεται η μία πλευρά της διοίκησης με την άλλη σε ένα πάρε-δώσε, το οποίο δεν θα κάνει αυτό στο οποίο τελικώς στοχεύετε.

Ας δούμε, λοιπόν, τι πρέπει να γίνει.

Θα μπορούσε κανείς, κυρίες και κύριοι, να αρχίσει από την αρχή λέγοντας ότι μια κυβέρνηση σε περίοδο εκτάκτων συνθηκών και στο πλαίσιο μιας δημοκρατίας της ανάγκης και όχι μιας δημοκρατίας της ευδαιμονικής μεταπολιτευτικής Ελλάδας, θα έπρεπε να δει ποια είναι τα βασικά της θέματα –για μένα, όπως και για όλους μας στην Αίθουσα αυτήν, είναι η ανάπτυξη– και να διαρθρώσει δύο μειζόνες κυβερνητικές επιτροπές, τη μία για το ΕΣΠΑ και την άλλη για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, στις οποίες, κύριε Υπουργέ της Διοικητικής Μεταρρύθμισης, έχετε ex officio ρόλο Αντιπροέδρου. Και στο πλαίσιο αυτό, ο γραμματέας-συντονιστής της κυβέρνησης είναι πραγματικά χρήσιμος όχι για να αναπαράξει μια γραφειοκρατία ανίκανη να δώσει λύση στα προβλήματα αλλά για να δώσει αυτό που μας λείπει, δηλαδή το συντονισμό.

Και τέλος, ο κύριος Υπουργός, μπορεί να σας μεταφέρει μια δική μας συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή. Εκεί, λοιπόν, του είπα ότι δίνετε ένα χαρακτηρισμό μονιμότητας –το λέω ελεύθερα– ένα χαρακτηρισμό διάρκειας στο γενικό γραμματέα, διασφαλίζοντας με το νόμο την πενταετή του θητεία. Πώς διασφαλίζεται αυτή η πενταετής θητεία; Του είπα ότι εγώ δεν είμαι αρμόδιος αλλά

ούτε και μπορώ να σκεφτώ κάτι διαφορετικό αντικαθιστώντας τη λειτουργούσα διοίκηση με την εποπτεύουσα κυβέρνηση. Όμως, θα μπορούσα να σκεφτώ το εξής. Αφού τον διορίζει ο Πρωθυπουργός, επί αλλαγής του Πρωθυπουργού, γιατί αυτός θα παραμείνει; Και δεν αναφέρομαι στο πρόσωπο που έχει περίπου δημοσιευθεί ότι θα παίξει αυτόν το ρόλο, δηλαδή τον Υφυπουργό Υγείας κ. Μαντζόπουλο με τον οποίο έχω συνεργαστεί. Όμως, λέω το εξής. Γιατί προσβλέπετε στο ότι ένας τέτοιος γενικός γραμματέας θα παραμείνει για πέντε χρόνια; Η αλλαγή του Πρωθυπουργού, θα οδηγήσει και στη δική του αλλαγή.

Ας δούμε, λοιπόν, πώς θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο. Σκεφθείτε το εξής. Εάν καθορίζατε διαδικασίες πρόσληψης ενός τέτοιου προσώπου με ανοιχτή διαδικασία, τότε ο επί θητεία τέτοιου είδους προσλαμβανόμενος, θα είχε, κύριε Υπουργέ, όπως λέει η νομολογία μας, όλα τα δικαιώματα και τις ιδιότητες ενός μονίμου υπαλλήλου. Τώρα κατ' ουσίαν, είναι ένας μετακλητός που δεν παρακολουθεί τυπικά την τύχη του Πρωθυπουργού αλλά ως πολιτικό πρόσωπο εξ ορισμού, θα τον ακολουθεί. Και έτσι, θα έχουμε ως αποτέλεσμα να παραμείνει ζητούμενο αυτό που αναφέρθηκε στην Αίθουσα από πολλούς, δηλαδή η απαραίτητη –η οποία δεν υπήρξε ποτέ– μνήμη στις διοικητικές υπηρεσίες, η οποία θα μπορούσε να διατηρηθεί διά αυτού του γενικού γραμματέα μνήμη. Η διατήρηση της μνήμης, είναι ζητούμενο και για την αλλαγή Υπουργών, για την αλλαγή από τον έναν Υπουργό στον άλλο. Η διατήρηση μνήμης επί αλλαγής Πρωθυπουργού, είναι πρωτεύουσα ανάγκη ειδικά σε συνθήκες κρίσης. Όμως, αυτό δεν το επιτυγχάνετε με την προτεινόμενη παρέμβαση και σας καλώ, κάτι που έκανα και στην επιτροπή, να κάνετε την παρέμβαση που χρειάζεται η συγκεκριμένη ρύθμιση των άρθρων 18 και 19, προκειμένου να δώσετε λύση στο θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και θα ήθελα να κλείσω λέγοντας, κυρίες και κύριοι, ότι είμαστε στο σημείο «μηδέν». Η ύφεση τρώει τα σωθικά της Ελλάδας. Όλα τα δημοσιονομικά επιτεύγματα τα οποία έχουμε τώρα μπροστά μας και τα οποία προήλθαν από τις θυσιές του ελληνικού λαού και κάποιων ελάχιστων πολιτικών τίθενται σε κίνδυνο από την ύφεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Εάν δεν ενεργοποιηθεί η Κυβέρνηση δι' υμών, κύριε Υπουργέ, και διά του Υπουργού της Δικαιοσύνης, που είναι οι δύο πυλώνες της αναπτυξιακής πολιτικής, όλα αυτά εδώ είναι γραφειοκρατικές προσθήκες που δεν θα δώσουν αποτέλεσμα.

Είμαστε εδώ να ψηφίσουμε οποιαδήποτε αλλαγή επί τα βελτίω, αξιολογήσετε ότι πρέπει να γίνει σήμερα και αύριο στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Λοβέρδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, έχει καταθέσει ένσταση αντισυνταγματικότητας για κεφάλαια και άρθρα του συζητούμενου σήμερα σχεδίου νόμου. Θα το κρατήσουμε, λοιπόν, θα τοποθετηθεί ο κύριος Υπουργός και μετά θα συζητήσουμε την ένσταση αντισυνταγματικότητας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Η κράτηση έχει αποτέλεσμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ναι, κύριε συνάδελφε, νομίζω ότι η κράτηση είχε αποτέλεσμα.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Αντώνιος Μανιτάκης για δεκαοκτώ λεπτά.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια ένσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Γλέζο, έχετε το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Νομίζω ότι καταργείται στην ουσία εδώ η ισοτιμία των Βουλευτών. Βέβαια, σύμφωνα με τον Κανονισμό που ισχύει, ο Υπουργός έχει δικαίωμα να επεμβαίνει όποτε θέλει.

Όμως εγώ θέλω να το πάρω προσωπικά. Ήθελα να απαντήσει σε αυτά που θα του θέσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχει δικαίωμα δευτερολογίας, με όλο το σεβασμό, ο κύριος Υπουργός.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Ήθελα να απαντήσει προσωπικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα σας απαντήσει εάν το κρίνει αυτό, κύριε συνάδελφε, ο κύριος Υπουργός, επειδή έχει δικαίωμα δευτερολογίας και τριτολογίας, άρα θα την πάρετε την απάντησή σας, αφού θέλετε, όταν θα έρθει η ώρα.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο, για οκτώ λεπτά.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Δεν το περίμενα. Τέλος πάντων!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατ' αρχάς καλή χρονιά σε όλους στο ελληνικό Κοινοβούλιο και στη χώρα.

Με ιδιαίτερη ικανοποίηση, υπερασπίζομαι σήμερα ενώπιον της Ολομέλειας του ελληνικού Κοινοβουλίου το νομοθέτημα για τις καταργήσεις, τις συγχωνεύσεις οργανισμών και την ίδρυση Γενικής Γραμματείας Συντονισμού του κυβερνητικού έργου. Αυτό συμβαίνει λίγες μόνο ημέρες, μετά την υπερψήφισή του από την αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή στην τελευταία συνεδρίαση της την προηγούμενη χρονιά.

Χαίρομαι, διότι έφτασε στην Ολομέλεια φορτωμένο, με μία διεξοδική και εποικοδομητική συζήτηση, που έγινε σε ένα κλίμα σχετικά ήπιο και πολιτισμένο. Χαίρομαι ακόμη, διότι τρεις Κοινοβουλευτικές Ομάδες της κυβερνώσας πλειοψηφίας, η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, και η ΔΗΜΑΡ, εργάστηκαν από κοινού και συντονισμένα, τόσο κατά το στάδιο της προετοιμασίας του νομοσχεδίου, όσο και κατά το στάδιο της συζήτησής του στην επιτροπή. Επιβεβαίωσαν έτσι έμπρακτα ότι η τρικομματική συνεννόηση δεν είναι απλώς εφικτή και αναγκαία αλλά είναι και παραγωγική, μπορεί και παράγει έργο μακροπρόθεσμης και σταθερής διάρκειας, που συναντά:

Πρώτον, τη συναίνεση της κοινωνίας.

Δεύτερον, παράγει έργο που έχει ανάγκη άμεσα ο τόπος.

Και τρίτο και σημαντικότερο, το έργο αυτό δημιουργεί τις θεσμικές προϋποθέσεις για μια άλλη διοίκηση σε ένα άλλο κράτος, με μια άλλη μορφή οργάνωσης και λειτουργίας της κυβέρνησης, μιας κυβέρνησης και μιας διοίκησης αποδοτικής, οικονομικής, λειτουργικής, σταθερής, προσηλωμένης αταλάντευτα στην εξυπηρέτηση και μόνο του δημοσίου συμφέροντος και του κοινού καλού, πέρα και πάνω από μερικά ή συντεχνιακά συμφέροντα κοινωνικών ομάδων ή τάξεων.

Όπως συνέβη και με το νομοθέτημα για την κινητικότητα των δημοσίων υπαλλήλων και γενικά των υπαλλήλων του δημοσίου που περιλήφθηκε στο πολυνομοσχέδιο του Νοεμβρίου και με το οποίο ενισχύθηκε ο θεσμός του κρατικού υπαλλήλου και προβλέφθηκε η δυνατότητα της υποχρεωτικής μετακίνησης των υπαλλήλων όταν το συμφέρον της υπηρεσίας το επιβάλλει και τα προσόντα του υπαλλήλου το δικαιολογούν, έτσι και με το παρόν νομοθέτημα προχωράμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε δύο νέες, αναγκαίες, αυτονόητες και από μακρού αναμενόμενες μεταρρυθμιστικές τομές.

Πρώτον, στην κατάργηση και συγχώνευση οργανισμών του δημοσίου, πραγματοποιώντας αυτό που είχε εξαγγελθεί την προηγούμενη τετραετία από την προηγούμενη κυβέρνηση και είχε μείνει στα χαρτιά.

Και δεύτερον, στη δημιουργία μιας μόνιμης δημόσιας υπηρεσίας παρά τω Πρωθυπουργώ, με αποκλειστική αποστολή την επιχορήγηση του ιδίου του Πρωθυπουργού στην εκτέλεση -το τονίζω- στην επιτέλεση της συνταγματικά προβλεπόμενης στο άρθρο 82, παράγραφος 2 αρμοδιότητάς του. Αναφέρω άρθρα του Συντάγματος και φράσεις του άρθρου 82: «Στην εξασφάλιση της ενότητας της κυβέρνησης αποτελεί συνταγματική επιταγή, στην καθοδήγηση και στο συντονισμό των ενεργειών της, συνταγματική επιταγή και κυρίως, στην αποτελεσματική εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής». Το τονίζω, πρόκειται για εφαρμογή κυβερνητικής πολιτικής και όχι απλώς προσαρμογή των νόμων.

Αυτό είναι το πρωταρχικό μέλημα της ιδρυσμένης Γενικής Γραμματείας Συντονισμού του κυβερνητικού έργου να βοηθά τον εκάστοτε Πρωθυπουργό στην καθοδηγητική και συντονιστική

αποστολή του, που του ανέθεσε το Σύνταγμα ρητά.

Οι επιμέρους σχεδιαζόμενες και κατά καιρούς εξαγγελόμενες κυβερνητικές πολιτικές, η οικονομική, η κοινωνική, η αγροτική, η ασφαλιστική, η πολιτική για μεταρρύθμιση της διοίκησης κ.λπ., θα πρέπει επιτέλους να συντονίζονται, να εφαρμόζονται στον καιρό τους με τρόπο προγραμματισμένο και αποτελεσματικό.

Έρχομαι τώρα πιο αναλυτικά στο νομοθέτημα. Το πρώτο μέρος του νομοθετήματος στα πρώτα άρθρα του 1 έως 14, ρυθμίζει αναλυτικά τις περιπτώσεις καταργήσεως και συγχωνεύσεως ή ενοποιήσεως οργανισμών του δημοσίου. Πρόκειται για ένα μικρό δείγμα και πάντως όχι το πιο αντιπροσωπευτικό μιας εκτεταμένης λίστας οργανισμών που συγχωνεύονται ή ενοποιούνται. Η διαδικασία που ξεκινά σήμερα, θα συνεχιστεί και θα ολοκληρωθεί την άνοιξη με την κατάθεση νέου νομοσχεδίου, που θα βασίζεται στην αξιολόγηση και άλλων χιλίων πεντακοσίων περίπου φορέων ή οργανισμών του δημοσίου.

Σήμερα απλώς παρουσιάζουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα πρόπλασμα του μεταρρυθμιστικού μας στόχου στον τομέα αυτό, που αποσκοπεί στο δραστικό περιορισμό των οργανισμών του δημοσίου τομέα.

Σκοπεύουμε να διατηρήσουμε μόνο τις αναγκαίες και χρήσιμες για το κοινωνικό σύνολο δημόσιες υπηρεσίες που δεν μπορούν ή δεν θέλουν να επιτελέσουν ιδιωτικοί φορείς, υπό την απαράβατη όμως προϋπόθεση ότι το κόστος λειτουργίας τους δεν θα επιβαρύνει υπέρμετρα ή αδικαιολόγητα τον Έλληνα φορολογούμενο. Αυτά είναι τα βασικά χαρακτηριστικά των δύο αυτών νομοθετημάτων κι αυτή είναι η φιλοσοφία και οι κυβερνητικοί στόχοι που τα διέπουν.

Με βάση, λοιπόν, αυτήν τη φιλοσοφία που μόλις ανέφερα, καταργούνται προκαταρκτικά στο παρόν νομοσχέδιο οκτώ μόνο φορείς, που η αποστολή τους είναι πλέον παρωχημένη και δεν είναι αναγκαία ή δεν εξυπηρετεί σοβαρές κοινωνικές ανάγκες.

Επιπλέον, συγχωνεύονται ή ενοποιούνται εκατόν ενενήντα επτά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Οι συγκεκριμένοι φορείς συγχωνεύονται ή ενοποιούνται, επειδή κρίθηκε μετά από μελέτη και αξιολόγηση που είχε προηγηθεί και με βάση τους φακέλους που είχαν ετοιμάσει και αποφασίσει τα αρμόδια καθ' ύλην Υπουργεία και μετά από εξαντλητική συνεννόηση μαζί τους ότι η λειτουργία τους και η επιτέλεση του σκοπού τους θα ήταν με τη νέα φορολογική μορφή τους καλύτερη, αποτελεσματικότερη, οικονομικότερη και ορθολογικότερη.

Με την ενοποίησή τους και ο παρεμφερής ή συγγενής σκοπός τους θα εξυπηρετείται καλύτερα και η διαχείρισή τους θα είναι πιο αποδοτική και κυρίως πιο ευέλικτη, χωρίς παράλληλα να τίγεται ή να διακινδυνεύει η λειτουργική αυτοτέλεια του κάθε συγχωνευόμενου φορέα. Η ενιαία κοινή διοίκησή τους θα ενίσχυση την παρουσία τους, θα αυξήσει τις δυνατότητές τους για την άντληση ή εξεύρεση ιδίων πόρων και θα μειώσει σίγουρα τις λειτουργικές τους δαπάνες και το σημαντικότερο, η νέα ενισχυμένη και ανανεωμένη οργανωτική τους δομή, θα παράξει περισσότερα εχέγγυα για προσαρμογή στις νέες απαιτήσεις για το διαρκή εκσυγχρονισμό τους και θα διευρύνει τις μελλοντικές τους προοπτικές.

Τέλος, ο αναγκαίος οικονομικός και διοικητικός εξορθολογισμός της οργάνωσης και της δράσης τους, δεν καταλύει τις υπάρχουσες εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων και άρα δεν θίγει την εργασιακή τους ασφάλεια. Οι εργαζόμενοι και όσοι απ' αυτούς δεν μετακινούνται αλλά και όσοι αλλάζουν φορέα μετακινούμενοι, διατηρούν τη σχέση εργασίας στο φορέα που ανήκουν ή σε αυτόν στον οποίο μετακινούνται. Η μετακίνηση προσωπικού, κατόπιν της κατάργησης συγχώνευσης φορέων, επιτελεί μία περίπτωση ένταξης των εργαζομένων στο σχήμα της κινητικότητας, όπως αυτό έχει περιγραφεί και ισχύει στο άρθρο 4093 του 2012.

Η μόνη περίπτωση μετατροπής της εργασιακής σχέσης από δημοσιοϋπαλληλική σε ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, διότι καταργείται το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, είναι η ένταξη του ΕΚΕ στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών. Αυτό συνέβη, διότι στο δείγμα μας έτυχε να είναι η μοναδική περίπτωση ενοποίησης με νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και δημιουργίας νέου προσώ-

που ιδιωτικού δικαίου.

Η συγκεκριμένη ενοποίηση δεν προδικάζει και κυρίως δεν αποκλείει, αντίθετα ενισχύει και προϋποθέτει το σχεδιασμό για τη δημιουργία στο μέλλον ενός ενιαίου Εθνικού Κέντρου Ερευνών.

Στις λοιπές περιπτώσεις κατάργησης νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου -μονάδες κοινωνικής φροντίδας, κεφάλαια αποζημίωσης φορτοεκφορτωτών και εταιρείες προστασίας ανηλίκων- το μόνιμο προσωπικό μεταφέρεται με την ίδια σχέση εργασίας στα συνιστώμενα με το νομοσχέδιο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Στην περίπτωση κατάργησης του ΟΤΕΚ, το προσωπικό μεταφέρεται χωρίς μετατροπή της εργασιακής του σχέσης στο Υπουργείο Συντονισμού. Όλες οι υπόλοιπες περιπτώσεις κατάργησης, αφορούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

Κατά τα λοιπά, οι συγχωνεύσεις αφορούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και όλο το προσωπικό μεταφέρεται στα συνιστώμενα νέα πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Το σύνολο του προσωπικού που εντάσσεται στο πεδίο εφαρμογής των ρυθμίσεων αυτών, είναι τέσσερις χιλιάδες πεντακόσια δεκατέσσερα άτομα.

Από την προηγούμενη περιγραφή συνάγεται πιστεύω καθαρά η φιλοσοφία που διέπει το πρόγραμμα των συγχωνεύσεων. Εξορθολογίζεται ο δημόσιος τομέας πρώτα με την κατάργηση των άχρηστων ή περιττών οργανισμών και στη συνέχεια, με την ενοποίηση ή συγχώνευση των ομοειδών, με σκοπό την εξοικονόμηση λειτουργικών δαπανών και τη μείωση γενικά του κόστους λειτουργίας τους.

Θα πρέπει, όμως, να γίνει σαφές και να το καταλάβουν καλά οι διοικήσεις των οργανισμών, αλλά και οι εργαζόμενοι, πως η συρρίκνωση των δομών τους και η αναδιοργάνωση της λειτουργίας τους, δεν εξασφαλίζει από μόνη της ούτε την επιβίωσή τους ούτε τη μακροημέρευση τους.

Σε μια ανταγωνιστική και ανοιχτή παγκόσμια οικονομία, η λειτουργία των παραπάνω οργανισμών συνδέεται με την ορθή οικονομική διαχείρισή τους και δε μπορεί πάντα να στηρίζεται αποκλειστικά στις επιχορηγήσεις του κράτους όπως συνέβαινε μέχρι τώρα.

Επομένως, θα πρέπει σε ορισμένες τουλάχιστον περιπτώσεις οι φορείς να φροντίζουν να βρίσκουν πόρους. Ταυτόχρονα, η βιωσιμότητά τους και η απόδοσή τους θα πρέπει να αξιολογείται συνεχώς, κάθε χρόνο. Και η υποχρεωτική αξιολόγησή τους, θα αφορά τόσο τις υπηρεσίες που παρέχουν στους πολίτες όσο και την απόδοσή του προσωπικού τους. Μόνο με τον τρόπο αυτό μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι θα συνεχίσουν να παρέχονται οι αναγκαίες υπηρεσίες στο κοινωνικό σύνολο.

Το κρατικόδίκαιο, κοστοβόρο και γραφειοκρατικό μοντέλο που έτρεφε προνομιούχες ομάδες συμφερόντων και αναπαρήγαγε τις κοινωνικές ανισότητες μέσω προνομιακών και χαριστικών κοινωνικών παροχών, επιβαρύνοντας τον απλό φορολογούμενο πολίτη, χρεοκόπησε οριστικά. Οφείλουμε να το συνειδητοποιήσουμε όλοι και κυρίως οι διοικήσεις και οι εργαζόμενοι. Να εγκαταλείψουμε πρακτικές και νοοτροπίες του παρελθόντος ράθυμες και κοινωνικά ανεύθυνες.

Η κοινωνία, έχει ανάγκη από μια νέα μορφή δημόσιας υπηρεσίας, μια νέα μορφή κοινωνικής αλληλεγγύης και πρόνοιας, που θα είναι λιγότερο γραφειοκρατική και περισσότερο αποκεντρωμένη, που θα οργανώνει και θα εξασφαλίζει την αποδοτικότητα των δημόσιων κοινωνικών υπηρεσιών και την κοινωνική αλληλεγγύη στο πιο κοντινό στον πολίτη επίπεδο, με μεγαλύτερα περιθώρια αυτονομίας από το κράτος και πιο κοντά στην κοινωνία των πολιτών, την οποία οφείλει να υπηρετεί.

Αυτή τη λειτουργία όσο και αναγκαία ισορροπία μεταξύ από τη μια μεριά της επιταγής για λιγότερο και αποτελεσματικό κράτος και για μια όσο γίνεται μικρότερη, έμμεση επιβάρυνση του Έλληνα πολίτη και από την άλλη της ανάγκης για συνέχιση της παροχής προς τον πολίτη και στο κοινωνικό σύνολο των αναγκαίων κοινωνικών υπηρεσιών με παράλληλη διασφάλιση του δικαιώματος των εργαζομένων στην απασχόληση, φροντίζει να κρατήσει το παρόν νομοσχέδιο και είμαστε υπερήφανοι γιατί το καταφέραμε.

Έρχομαι τώρα πιο αναλυτικά στο θέμα της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού. Το δεύτερο μέρος του νομοθετήματος, είναι αφιερωμένο στην εγκαθίδρυση ενός θεσμού που είναι καθιερωμένος εδώ και πολλές δεκαετίες στα κοινοβουλευτικά πολιτεύ-

ματα και έρχεται σε εμάς με αρνητικές θεσμικές και κυβερνητικές συνέπειες. Πρόκειται για τη λειτουργία μιας δημόσιας υπηρεσίας που υπάγεται απευθείας στον Πρωθυπουργό και έχει επικεφαλής έναν ανώτατο δημόσιο λειτουργό, η θητεία του οποίου υπερβαίνει την πρωθυπουργική θητεία και δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τις αποφάσεις του Πρωθυπουργού.

Σε μας, η υπηρεσία αυτή παίρνει τη μορφή μιας Γενικής Γραμματείας Συντονισμού του κυβερνητικού έργου. Σκοπός και δικαιολογία της ύπαρξής της είναι πρώτον, η δημιουργία μιας μόνιμης γενικής γραμματείας που θα εγγυάται τη συνέχεια των δημοσίων υπηρεσιών και ειδικά εκείνης του Πρωθυπουργού και θα διασφαλίζει τη θεσμική μνήμη της. Από θεσμική επομένως άποψη, η γενική αυτή γραμματεία υπηρετεί την επιταγή της συνέχειας του κράτους.

Κατά δεύτερο λόγο, σκοπός της εν λόγω υπηρεσίας είναι να επικουρεί τον Πρωθυπουργό όπως ορίζει το Σύνταγμα, ώστε να επιτελεί αποτελεσματικότερα τον βασικό συνταγματικό του ρόλο που ορίζεται στο άρθρο 82 του Συντάγματος και είναι η διασφάλιση της ενότητας της κυβέρνησης και των δημοσίων υπηρεσιών, ο συντονισμός των δράσεων και των πολιτικών των Υπουργείων και κυρίως η παρακολούθηση και εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής. Στο τελευταίο είναι κατά πρώτο και κύριο λόγο προσανατολισμένη η γενική γραμματεία και εκεί θα δώσει εξετάσεις, διότι η κυβερνητική πολιτική είναι αυτή που χρειάζεται την περισσότερη και πιο επιτακτική φροντίδα και κυρίως τον συντονισμό. Και η κυβερνητική πολιτική είναι κάτι διαφορετικό και κάτι περισσότερο από την προετοιμασία και το σχεδιασμό νομοθετημάτων -σ' αυτό ήθελα να απαντήσω, κύριε Λοβέρδο, προηγουμένως- και την απλή εφαρμογή των νόμων, τη διάκριση μεταξύ εφαρμογής νομοθετημάτων και κυβερνητικής πολιτικής. Το Σύνταγμα κάνει διαχωρισμό στους όρους αυτούς. Η φροντίδα του συντονισμού του κυβερνητικού έργου περιλαμβάνει και την εναρμονισμένη δράση Κυβέρνησης και κυβερνώσας κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας.

Από τα προηγούμενα γίνεται φανερό -πιστεύω- ότι το προτεινόμενο νομοθέτημα δεν αφορά ούτε παραβιάζει ή καταλύει όπως παντελώς εσφαλμένα από άγνοια ή ημιμάθεια λέχθηκε το Σύνταγμα ή το πολίτευμα και ούτε και τη μορφή οργάνωσης της Κυβέρνησης. Το πολίτευμα και μάλιστα το κοινοβουλευτικό ορίζεται από τις σχέσεις εμπιστοσύνης μεταξύ του Κοινοβουλίου και της Κυβέρνησης και δεν επηρεάζεται από τη θέση του Πρωθυπουργού στην Κυβέρνηση ούτε από τον τρόπο οργάνωσής της.

Από την ανάγνωση του άρθρου 82 παράγραφος 1 και 2 του Συντάγματος συνάγεται ότι ο συντακτικός νομοθέτης σχεδίασε το συλλογικό σύστημα διακυβέρνησης τοποθετώντας τον Πρωθυπουργό ως πρώτο μεταξύ ίσων, *primus inter pares*. Στην πράξη όμως δυστυχώς εξαιτίας του δικομματικού κομματικού συστήματος και των αυτοδύναμων μονοκομματικών Κυβερνήσεων, που αναδεικνύονται από τις εκλογές με τη βοήθεια του εκλογικού συστήματος και των πρωθυπουργικών διατάξεων της Αναθεώρησης του 1986, το σύστημα οργάνωσης και λειτουργίας της Κυβέρνησης που επικράτησε ήταν αυτό που αποκλήθηκε πρωθυπουργοκεντρικό.

Το περίεργο είναι ότι το σύστημα αυτό συνυπήρξε και με μια άλλη στρέβλωση του συλλογικού συστήματος οργάνωσης που ορίζει το Σύνταγμα, με ένα υπουργοκεντρικό οργανωτικό σχήμα, που παραδόξως δεν αντιστρατευόταν τον πρωθυπουργοκεντρικό του χαρακτήρα, αλλά συμβίωνε αρμονικά μαζί του.

Έτσι, η πρωθυπουργοκεντρική κοινοβουλευτική μονοκρατορία συμβίωνε και τρεφόταν από μία φεουδαλική, αυτονομημένη και ουσιαστικά ανεξέλεγκτη υπουργοκεντρική εξουσία. Στις μονοκομματικές κυβερνήσεις οι δύο αυτές σύγχρονες και παράλληλες στρεβλωτικές εκδοχές του συλλογικού συστήματος διακυβέρνησης που καθιερώνει το Σύνταγμα ανθούσαν και ακύρωναν κάθε προσπάθεια συντονισμού της Κυβέρνησης και εφαρμογής της ενιαίας κυβερνητικής πολιτικής.

Τα θεσμικά αυτά παράδοξα έρχεται να αντιμετωπίσει η Γενική Γραμματεία Συντονισμού και να μετριάσει ορισμένες αρνητικές θεσμικές συνέπειες της στρεβλής εφαρμογής του συλλογικού συστήματος οργάνωσης της Κυβέρνησης. Το επιδιώκει με δύο θεσμικούς τρόπους. Τους επαναλαμβάνω: Πρώτον, με την οργάν-

νωση μίας μόνιμης δημόσιας υπηρεσίας που μέσω της γραμματειακής στήριξης θα διασφαλίζει τη θεσμική συνέχεια και μνήμη και δεύτερον, με την εγκαθίδρυση διαδικασιών παρακολούθησης της εφαρμογής της κυβερνητικής πολιτικής και του συντονισμού των έργων των Υπουργείων.

Είναι βέβαια φανερό ότι η επιτυχία του θεσμού θα εξαρτηθεί από τη λειτουργία του στην πράξη -όπως συμβαίνει με την αξιολόγηση όλων των θεσμών- αλλά και από τα πρόσωπα που θα ενσάρκωσουν τη φυσιολογία του θεσμού με την πρακτική που θα ακολουθήσουν.

Ο πολυκομματικός χαρακτήρας της παρούσας Κυβέρνησης εθνικής συνεργασίας αποτελεί μία πολύ καλή ευκαιρία για την καταξίωση του θεσμού στην πράξη. Είναι καιρός να τον δοκιμάσουμε και να είστε σίγουροι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι ο θεσμός αυτός υπηρετεί και δεν αντιστρατεύεται την ομαλή και αρμονική λειτουργία του κοινοβουλευτικού μας πολιτεύματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση της ενστάσεως αντισυνταγματικότητας που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Το λόγο έχει η κ. Κωνσταντοπούλου για πέντε λεπτά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, το σύνολο της τοποθέτησής σας καταδεικνύει ότι έχετε απόλυτη συναίσθηση του ότι παραβιάζετε ευθέως και κατάφωρα το Σύνταγμα με αυτό το νομοσχέδιο που φέρνεται ως ειδικός επί του Συντάγματος. Αξίζει κανείς να πει ότι, εκτός από τις σύμπασης προνοιακές κοινωνικές κατά τόπους δομές, καταφέρατε να συγχωνεύσετε και τις λειτουργίες του πολιτεύματος και καταφέρατε -και αυτό το σηματοδοτεί η ομιλία σας- να συγχωνεύσετε και τη διαδρομή σας και τη ΔΗΜΑΡ, η οποία σας στηρίζει στο δικομματισμό. Φαντάζομαι ότι στους αντιλέγοντες θα ακούσουμε κάποιους από τους έγκριτους νομικούς της ΔΗΜΑΡ -η οποία σας έχει περιβάλει με εμπιστοσύνη- να επιχειρηματολογούν για τη συνταγματικότητα αυτού του νομοσχεδίου.

Κύριε Υπουργέ, παραβιάζετε το Σύνταγμα, παραβιάζετε τα άρθρα εκείνα που κατοχυρώνουν το κοινωνικό κράτος δικαίου, παραβιάζετε το άρθρο 25 του Συντάγματος, παραβιάζετε τα άρθρα 101 και 103 του Συντάγματος και παραβιάζετε -και το γνωρίζετε πολύ καλά- τη δημοκρατική λειτουργία του πολιτεύματος, το κοινοβουλευτικό σύστημα λειτουργίας του πολιτεύματος. Γι' αυτό το γενικό γραμματέα συντονισμού ψευδώς είπατε ότι είναι υποχρεωτικά ανώτατος δημόσιος λειτουργός και ξεχάσατε να πείτε ότι έχετε προβλέψει -και αυτή είναι η πρώτη πρόβλεψή σας- ότι διορίζεται από τον Πρωθυπουργό. Διορίζεται από τον Πρωθυπουργό, είναι πρόσωπο που επιλέγει ο Πρωθυπουργός και, αν δεν διοριστεί από τον Πρωθυπουργό, τότε μπορεί να είναι ένας ανώτατος δημόσιος λειτουργός ο οποίος, κύριε Υπουργέ, δεν περιβάλλεται από την εμπιστοσύνη της Βουλής, όπως επιβάλλεται κατά την αρχή της διάκρισης των εξουσιών και κατά την αρχή της κοινοβουλευτικής λειτουργίας του πολιτεύματος.

Δεν υπόκειται σε πρόταση μομφής από τη Βουλή, αλλά σύμφωνα με αυτά που έχετε προβλέψει, απευθύνει υποδείξεις στα υπουργεία, ελέγχει τα υπουργεία για το πώς πραγματοποιούν το έργο τους, τα συντονίζει, συγκαλεί συσκέψεις και υπάγεται απ' ευθείας στον Πρωθυπουργό. Αν αυτό για σας είναι μεταρρύθμιση, τότε πρέπει να σας δώσω συγχαρητήρια γιατί καταφέρατε όχι να συγχωνεύσετε αλλά να καταργήσετε ό,τι έχετε γράψει και αναπτύξει για τη δημοκρατική λειτουργία του πολιτεύματος υπό την άλλη ιδιότητά σας.

Παραβιάζετε το άρθρο 1 του Συντάγματος. Παραβιάζετε το άρθρο 26 του Συντάγματος. Παραβιάζετε το άρθρο 81, 82 και το άρθρο 84 του Συντάγματος.

Λέει το Σύνταγμα μας ότι η Κυβέρνηση λειτουργεί ως συλλογικό όργανο σε υπουργικό συμβούλιο. Ξέρετε πόσο χρόνο έχει συνεδριάσει σε υπουργικό συμβούλιο η Κυβέρνηση του κ. Σαμαρά στην οποία συμμετέχετε; Ασφαλώς το ξέρετε. Ούτε μια ώρα, ενώ συμπληρώνει επτά μήνες λειτουργίας.

Δεν είναι ο χρόνος αρκετός, αλλά θα πω τα εξής. Συγχωνεύον-

τας κοινωνικές και προνοιακές δομές παραβιάζετε το άρθρο 16 του Συντάγματος, που προστατεύει το δικαίωμα στην παιδεία και την έρευνα, παραβιάζετε το άρθρο 21 του Συντάγματος που προστατεύει την παιδική ηλικία, γιατί ξέρετε ότι συγχωνεύετε και τις εταιρείες προστασίας ανηλίκων. Παραβιάζετε το άρθρο 21 του Συντάγματος, που προστατεύει την υγεία. Παραβιάζετε επίσης, το ίδιο άρθρο ως προς την προστασία των αναπήρων και των απόρων και βέβαια, το άρθρο 24 του Συντάγματος που προστατεύει το περιβάλλον για το οποίο -λυπάμαι- είπατε στην Επιτροπή ότι είναι αντικείμενο χρήσης. Αναφερθήκατε στους πολίτες ως χρήστες του περιβάλλοντος και αναγκαστήκαμε από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ να σας υπενθυμίσουμε ότι οι πολίτες δεν είναι χρήστες. Οι πολίτες είναι φορείς δικαιωμάτων.

Βεβαίως, καταφέρατε και αυτό. Και σας αξίζουν συγχαρητήρια. Καταφέρατε να καταργήσετε δικαιώματα και να πατάξετε αυτό στο οποίο αναφερθήκατε ως δικαιωματοκρατία. Ενοχλούν τα δικαιώματα και καταργούνται. Παραβιάζετε το άρθρο 101 του Συντάγματος, κύριε Υπουργέ, που ορίζει την αποκεντρωμένη λειτουργία της διοίκησης. Τώρα τα συγχωνεύετε όλα. Παραβιάζετε και το άρθρο 103 του Συντάγματος για την αρχή της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Ειδικά θα αναφερθώ στο άρθρο 8 του νομοσχεδίου σας, με το οποίο καταργείτε το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών και εντάσσεται στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, με αλλαγή του καθεστώτος εργασίας των δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίοι πια μετατρέπονται σε υπαλλήλους ιδιωτικού δικαίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε πολύ καλά ότι επιτελείτε τη συστηματική καταστροφή της χώρας και τη διολίσθηση σε ένα άλλο πολιτεύμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κλείστε παρακαλώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:...τη διολίσθηση από το πολιτεύμα της Δημοκρατίας σ' ένα καθεστώς, το οποίο κυριαρχείται και καθοδηγείται από αρχές του ενός ανδρός, από τον Γενικό Γραμματέα Συντονισμού που καθορίζει και καθοδηγεί και από έναν υπουργό οικονομικών ο οποίος συνάπτει μνημόνια συνεργασίας με τους υπουργούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Εμείς δε θα επιτρέψουμε να συγχωνεύσετε τις υπάρξεις μας. Δε θα επιτρέψουμε να συγχωνεύσετε την κοινωνία. Δε θα επιτρέψουμε να συγχωνεύσετε τη δημοκρατία.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

Σας ευχαριστούμε, κυρία Κωνσταντοπούλου.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η αντιλέγουσα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, κ. Άννα-Μισέλ Ασημακοπούλου έχει το λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κανονικά, κάποιος Βουλευτής της ΔΗΜΑΡ θα έπρεπε να αντιλέξει.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, έχω το λόγο ή θα τον δίνει η κ. Κωνσταντοπούλου από εδώ και πέρα;

Πρώτη μέρα στα θρανία, κυρίες και κύριοι, κι έχουμε κοινοβουλευτική γυμναστική με την κ. Κωνσταντοπούλου! Δεν πειράζει, έχουμε αντοχές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Επιτρέψτε μου, κυρία συνάδελφε. Το ξέρω ότι το λέτε χαριτολογώντας με ταξί γυναίκων ...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, αυτό που είπε η κ. Κωνσταντοπούλου για τον κύριο Υπουργό δεν σας ενόχλησε; Εδώ ακούσαμε για την ιστορία, για την προσωπικότητα του κυρίου Υπουργού προσβολές και δεν σας ενόχλησαν καθόλου στο Προεδρείο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Δεν ζητήσατε το λόγο, κυρία Χριστοφιλοπούλου. Νομίζω ότι και ο Υπουργός μπορεί να απαντήσει.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Εγώ είπα αυτό που είπα και συνεχίζω, λέγοντας ότι αυτή η ένσταση αντισυνταγματικότητας χαρακτηρίζεται από την ποσότητα και όχι από την ποιότητα. Ακούσαμε διάφορους λόγους, αλλά δεν άκουσα κανέναν ο οποίος να στέκει, δυστυχώς. Δεν ξέρω από πού να τα πιάσω, αλλά ας ξεκινήσω με το κοινωνικό κράτος.

Λέτε ότι καταλύεται το κοινωνικό κράτος με αυτές τις συγχωνεύσεις που κάνουμε. Αυτό εξαρτάται βέβαια από το τι θεωρεί κανείς ότι είναι κοινωνικό κράτος. Αν κοινωνικό κράτος είναι ένα τεράστιο, αχανές πράγμα, στο οποίο τα χρήματα καταναλώνονται για τη διοίκηση και δεν μένουν χρήματα για τον κόσμο, για την ουσία και για το σκοπό, ε, τότε ναι, καταλύεται το κοινωνικό κράτος. Να το καταλύσουμε όμως, γιατί νομίζω ότι δεν έχετε καταλάβει σε ποια εποχή ζούμε. Το λέτε μεν, αλλά δεν έχετε καταλάβει. Αυτό το οποίο συμβαίνει είναι ότι γίνονται αυτές οι συγχωνεύσεις για να μπορέσει να επιβιώσει το κοινωνικό κράτος και τα χρήματα αντί να πηγαίνουν στη σπατάλη, την οποία κάθε πολίτης αναγνωρίζει, να πηγαίνουν σ' αυτούς που πραγματικά αυτή την περίοδο τα έχουν ανάγκη.

Τι άλλο να πω; Να πω για την αποκέντρωση; Σας ενοχλεί το ότι δεν υπάρχει αποκέντρωση λες και καταργήσαμε δήμους, κοινότητες; Τι καταργήσαμε; Οχτώ φορείς καταργήσαμε, εκατόν ενενήντα επτά συγχωνεύσαμε. Δεν καταργήσαμε το κράτος, καταργούμε τη σπατάλη. Άλλο το ένα, άλλο το άλλο. Αν τώρα αποτελεί κατάρνηση του κράτους ότι συγχωνεύονται η ΔΕΘ με τη ΗΕΛΕΧΡΟ, τι να πω; Η δε αντίφαση είναι ότι από τη μια μας κατηγορείτε ότι δεν κάνουμε αρκετά και δεν τα κάνουμε αρκετά γρήγορα και δεν έχουν αρκετές επιπτώσεις κι από την άλλη λέτε ότι τα καταργούμε όλα. Αποφασίστε τουλάχιστον να είστε συνεπείς με τον εαυτό σας.

Πάμε στο συντονισμό. Σας ενοχλεί αυτό, βέβαια. Η χώρα έχει την τύχη αυτήν την περίοδο να έχει έναν εργασιομανή Πρωθυπουργό, ο οποίος θέλει και λίγη βοήθεια.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Ε, βέβαια σας ενοχλεί. Σας ενοχλεί το ότι θα υπάρχουν άνθρωποι να ασχολούνται με το συντονισμό. Δεν σας ενοχλεί ότι χιλίες εκατόν σαράντα αρμοδιότητες κατά μέσο όρο, σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, πηγαίνουν αριστερά και δεξιά μέσα στην Κυβέρνηση. Δεν σας ενοχλεί ότι κατατάσσεται η Ελλάδα σχεδόν τελευταία, με τη Ρουμανία, κάτω από το μέσο ευρωπαϊκό όρο για την αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης. Αυτό που επίσης δεν σας ενοχλεί είναι το τι θα γίνει, εάν δεν γίνουν αυτές οι μεταρρυθμίσεις. Τι θα γίνει αν δεν γίνουν οι μεταρρυθμίσεις; Κάποιος πρέπει να συντονίσει τις μεταρρυθμίσεις.

Να πω, λοιπόν, ότι η ένσταση είναι προσχηματική. Γιατί; Τι κρύβεται πίσω από την ένσταση; Κρύβεται ο φόβος και η ανησυχία. Διότι βλέπετε ότι το καράβι πάει καλά, βλέπετε ότι ο κόσμος έχει πάρει μια ανάσα, δεν υπάρχει αυτή η απελπισία κι αυτή η κατάθλιψη. Κάτι προσδοκά. Βλέπετε ότι αισθάνεται πως υπάρχει μια σταθερότητα, ότι το εκτιμά όταν υπάρχει πολιτική βούληση και προχωρούν τα πράγματα, ότι χαίρεται που είναι τρία τα κόμματα που στηρίζουν την Κυβέρνηση και θέλει να δει αυτό το πράγμα να προχωράει, ότι έχει ακόμα υπομονή, κουράγιο και ελληνικό πείσμα. Αυτό είναι που σας φοβίζει αυτή τη στιγμή, γι' αυτό πίσω από την ένσταση, εκτός από την ανησυχία σας, κρύβεται και η ανατολή της καινούργιας στρατηγική σας. Είναι η αντιπολίτευση «Αλέξης Τοίπρας style».

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Είναι το καινούργιο στυλ, στο οποίο δίνω τρία άλφα.

Πρώτον, άλφα παίρνετε γιατί μας έχετε χορτάσει σ' αυτό το νομοσχέδιο σε ακραίους χαρακτηρισμούς, όπως «είναι εκτροματικό», «κάνει κοινωνικό ακρωτηριασμό». Κάνουμε νοικοκυρέμα.

Επίσης, δίνω άλφα γιατί προσπαθείτε να αποδομήσετε την καλή εικόνα που έχουμε δώσει στο εξωτερικό, να αποδομήσετε όλη την προσπάθεια που γίνεται και δίνω άλφα γιατί θέλετε να αποσταθεροποιήσετε αυτή την Κυβέρνηση, γιατί το πάει καλά το πράγμα. Αυτή είναι η πραγματικότητα όσον αφορά το τι κρύβεται πίσω από την προσχηματική σας ένσταση.

Δεν έχω τίποτα άλλο να προσθέσω.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επί της αίτησης αντισυνταγματικότητας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εννοείται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εντάξει, δεν θα σχολιάσω το τι είπε η κυρία συνάδελφος, η οποία επιδόθηκε σε χαρακτηρισμούς, για να μην πω και κάτι παραπάνω από χαρακτηρισμούς, αλλά δεν θέλω να αντιδικήσω μαζί της. Πάντως, το μόνο που δεν είπε, είναι γιατί είναι συνταγματικό αυτό το νομοσχέδιο. Ούτε σε ένα άρθρο του Συντάγματος δεν αναφέρθηκε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είκοσι πέντε άρθρα είπε, κύριε συνάδελφε! Έλεος! Όλο το Σύνταγμα κατέβασε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, εγώ είμαι διατεθειμένος να κάνω διάλογο, αλλά να δίνετε το λόγο και να τον κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν επιτρέπεται να γίνει διάλογος. Πέντε λεπτά έχετε.

Κύριε Γεωργιάδη, σας παρακαλώ. Να τελειώνουμε με τα πεντάλεπτα, να τοποθετηθεί ο κάθε συνάδελφος και να προχωρήσουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αν είπε δεκαπέντε άρθρα, ένα έστω ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είκοσι πέντε άρθρα είπε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Να αναπτύξετε μια επιχειρηματολογία ότι είναι συμβατό με το Σύνταγμα το νομοσχέδιο σας και οι σχετικές ρυθμίσεις του.

Εγώ θα μιλήσω μετά ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, αλλά δεν θα πάω μακριά. Εγώ μιλάω πάντοτε πάρα πολύ συγκεκριμένα. Και στον κ. Μανιτάκη θα απευθυνθώ, παρ' όλο που δεν είμαι νομικός ούτε συνταγματολόγος ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Επί της ενστάσεως, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι, επί της ενστάσεως.

Παρ' όλο που δεν είμαι νομικός ούτε συνταγματολόγος, θα απευθυνθώ όμως με έναν λόγο, ο οποίος προσπαθεί να βρίσκεται στο πλαίσιο της λογικής, γιατί πιστεύω ότι το Σύνταγμα πρέπει να υπακούει στη λογική και υπακούει στη λογική.

Τι κάνετε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ; Οι υπάλληλοι στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών είναι δημόσιοι υπάλληλοι οι οποίοι έχουν το καθεστώς που διέπεται από το άρθρο 103 του Συντάγματος. Εσείς έρχεστε εδώ με μία ρύθμιση, με μία διάταξη και τι κάνετε; Καταργείτε τη μονιμότητα τους. Καταργείτε απολύτως τη μονιμότητα τους. Μετατρέπετε τη σχέση τους σε σχέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Με ποιο δικαίωμα το κάνετε; Δεν γνωρίζετε ότι παραβιάζετε κατάφωρα το άρθρο 103 παράγραφος 4 του Συντάγματος; Ακούστε. Ελληνικά μιλάω και ελληνικά διαβάζω εδώ. Άρθρο 103, παράγραφος 4 του Συντάγματος. Τι λέει; «Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις – περί αυτού πρόκειται, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου είναι το ΕΚΚΕ – είναι μόνιμοι, εφ' όσον οι θέσεις αυτές υπάρχουν. Αυτοί εξελίσσονται μισθολογικά σύμφωνα με τους όρους...» κ.λπ.. «Δεν μπορούν να μετατεθούν χωρίς γνωμοδότηση ούτε να υποβιβαστούν ή να παυθούν χωρίς απόφαση Υπηρεσιακού Συμβουλίου που αποτελείται τουλάχιστον κατά δύο τρίτα από μόνιμους δημοσίου υπαλλήλους». Δεν μου λέτε, εσείς που τους μεταθέτετε και μετατρέπετε την εργασιακή τους σχέση από σχέση μονιμότητας σε σχέση ιδιωτικού δικαίου, ποια διάταξη του Συντάγματος εφαρμόσατε; Γιατί το παραβιάζετε κατάφωρα; Και ξέρετε γιατί το παραβιάζετε κατάφωρα; Για να υπηρετήσετε το δόγμα που μόλις πρόντισε ακούσαμε. Και το δόγμα αυτό λέει ότι δεν θα μείνει τίποτα στο δημόσιο, εφ' όσον μπορούν να το κάνουν οι ιδιώτες. Αυτό είπατε.

Άρα, εδώ τι κάνετε; Ανοίγετε το δρόμο για την άρση της μονιμότητας όλων των δημοσίων υπαλλήλων με απλές νομοθετικές ρυθμίσεις, κατά παράβαση του Συντάγματος και συγκεκριμένα του άρθρου 103, παράγραφος 4. Αυτό πράττετε. Κάνετε συνε-

χώς πραξικοπήματα. Και δυστυχώς. Τα πραξικοπήματα σ' αυτήν την Αίθουσα, κύριοι συνάδελφοι, δεν τα κάνουν οι μη νομικοί, οι οποίοι προσπαθούν με τη λογική να προσεγγίσουν τα πράγματα, τα κάνουν οι συνταγματολόγοι. Και εναποτέθηκε σε εσάς -τους συνταγματολόγους εννοώ με τη γενική έννοια- που είστε στην Κυβέρνηση να καταργήσετε το Σύνταγμα, να κουρελιάσετε το Σύνταγμα. Αυτό κάνετε με τα νομοσχέδια σας. Αυτό κάνετε και εσείς με το νομοσχέδιο που φέρατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Στην ομιλία μου θα αναφερθώ και σε άλλα πράγματα, αλλά θέλω μία απάντηση στο συγκεκριμένο: Γιατί παραβιάζετε το συγκεκριμένο άρθρο; Θέλω απάντηση, όχι λόγια και να λέτε ότι «εν πάση περιπτώσει θέλουμε να εξυγιάνουμε το κράτος». Να το εξυγιάνετε, αλλά να τηρήσετε και τη συνταγματική νομιμότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Λαφαζάνη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Υπάρχουν ιδιότυπες απόψεις για το θέμα της ερμηνείας του Συντάγματος. Παραδείγματος χάριν ακούμε ότι καταργείται το κοινωνικό κράτος, επειδή συγχωνεύονται κάποιοι οργανισμοί. Ποιος το λέει αυτό; Δεν μπορούμε στο πλαίσιο ορθολογικότερης παροχής κοινωνικών υπηρεσιών να κάνουμε συγχωνεύσεις οργανισμών;

Άρα, εδώ επαναλαμβάνω το γνωστό. Δεν υπάρχει ζήτημα αντισυνταγματικότητας. Μπορεί να έχετε μια διαφωνία με τη ρύθμιση. Αυτό είναι δικαίωμά σας. Αλλά δεν παραβιάζεται τίποτε το συνταγματικό εδώ. Είναι πολύ σαφές αυτό που γίνεται.

Η άποψη η δική μας είναι ότι με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επιτυγχάνουμε μία καλύτερη διοργάνωση της διοικήσεως. Δεν θίγεται, όμως, το κοινωνικό κράτος. Εσείς μπορεί να λέτε: όχι, δεν θα το επιτύχετε αυτό, δεν θα πάει καλά. Αυτό, όμως, δεν θέτει κανένα ζήτημα συνταγματικότητας. Είναι μια διαφορά ουσίας. Θα την εκθέσετε, την εκθέσατε, θα την πείτε, θα την αναπτύξετε, δεν έχει να κάνει τίποτα με το Σύνταγμα.

Ακόμα πιο παράδοξη είναι η προσέγγιση ότι δήθεν αλλοιώνεται η μορφή του πολιτεύματος. Γιατί; Διότι, συγκροτείται μια γενική γραμματεία για να συντονίζει το κυβερνητικό έργο. Λίγο-πολύ μήπως μας είπατε κιόλας ότι καταργήσαμε και τον Πρωθυπουργό και βάλαμε γενικό γραμματέα; Και εν πάση περιπτώσει, δεν κατάλαβα, ο Πρωθυπουργός γιατί να έχει όρεξη να το κάνει αυτό;

Προφανώς δεν είναι έτσι. Αρκεί μια απλή ανάγνωση των αρμοδιοτήτων. Άμα, δείτε τις αρμοδιότητες -μην χάσω χρόνο κάνοντας αυτή την ανάγνωση- θα διαπιστώσετε ότι προφανώς μιλάμε για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου.

Ο συντονισμός του κυβερνητικού έργου ανατίθεται σε αυτήν τη γενική γραμματεία και ακριβώς η λογική της γραμματείας αυτής είναι να διατηρεί τη θεσμική μνήμη και για αυτό και είναι εκτεταμένη η θητεία της. Δεν λειτουργεί εκτός των εντολών του Πρωθυπουργού ούτε χαράσσει μόνη της κυβερνητική πολιτική, αλλά, διατηρεί τη θεσμική μνήμη, κάτι που είναι πολύ κεντρικό για να υπάρχει συνέχεια στις πολιτικές, ακόμα και όταν αυτό εμπεριέχει την αλλαγή των πολιτικών.

Το να έρχεστε εδώ τώρα και να λέτε ότι αλλάζουμε τη μορφή του πολιτεύματος επειδή συγκροτείται μια γραμματεία συντονιστικού έργου, είναι πραγματικά εξωφρενικό.

Έρχομαι, όμως και στο τρίτο. Γιατί μιλάτε για παραβίαση -γιατί αυτή είναι η τρίτη αιτίαση- δήθεν για κατάργηση της μονιμότητας; Δεν σας έχουν πει ότι υπάρχουν αποφάσεις του ΣτΕ οι οποίες κρίνουν το ζήτημα και λένε ότι όταν υπάρχει κατάργηση οργανικής θέσης -και μάλιστα αυτό έχει κριθεί στα πλαίσια αποκρατικοποιήσεων, γιατί υπάρχει ακριβώς προηγούμενο το οποίο έχει αντιμετωπίσει το ζήτημα αυτό- εν συνεχεία προφανώς δεν μπορεί να διατηρηθεί η ιδιότητα του δημοσίου δικαίου, γίνεται ιδιωτικού δικαίου. Εδώ, λοιπόν, υπάρχει μία τέτοια αναλογία. Χρησιμοποιείται αυτό και γίνεται η θέση ιδιωτικού δικαίου ως

προς το συνταγματικό μέρος.

Γιατί, λέτε για κατάργηση της μονιμότητας; Γιατί, θεωρείτε ότι ποτέ δεν μπορεί να καταργηθεί η μονιμότητα; Γιατί, ισχυρίζεστε ότι παραβιάζεται το Σύνταγμα το οποίο ουσιαστικά έχει κρίνει το Συμβούλιο της Επικρατείας τότε πράγματι υπάρχει η δυνατότητα αλλαγής της εργασιακής σχέσεως χωρίς να θίγεται καμμία διάταξη του Συντάγματος;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Γιατί, δεν κάνουμε το αντίστροφο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν κάνουμε διάλογο τώρα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτό, ξαναλέω, θα πρέπει να συνηνοηθούμε ως προς τα βασικά. Είναι δικαίωμά σας να διαφωνείτε με την ουσία της πολιτικής. Αυτό το καταλαβαίνω. Μπορεί να μην σας αρέσει η ρύθμιση που κάνουμε. Μπορεί να θέλετε μία άλλη. Αυτό το συζητάμε. Θέμα συνταγματικότητας δεν υπάρχει.

Αυτό που λέω κάθε φορά τελικώς, κυρία Πρόεδρε, είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μας έχει συνηθίσει δυστυχώς στο να μετατρέπει τις ουσιαστικές του αντιρρήσεις δήθεν σε αντιρρήσεις συνταγματικότητας και προσβάλλει η συμπεριφορά αυτή -πράγματι- το ίδιο το Σύνταγμα. Διότι, είναι ξεκάθαρα καταχρηστικός ο τρόπος με τον οποίο γίνονται παγίως και μονίμως επικλήσεις αντισυνταγματικότητας, ακούμε για πραξικοπήματα, ακούμε για αλλοιώσεις του πολιτεύματος, ακούμε για ένα σωρό πράγματα τα οποία προφανώς και δεν συμβαίνουν.

Επομένως απορριπτές οι αιτιάσεις πρωτίστως και κυρίως ως καταχρηστικές ασκήθειες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Βορίδη.

Το λόγο έχει η κ. Χριστοφιλοπούλου ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ επί της ενστάσεως.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, είναι σαφές ότι αυτό που παραβιάστηκε κατά κόρον δεν είναι άλλο από την κοινή λογική. Γιατί, τι άλλο από παραβίαση της κοινής λογικής είναι η παράθεση άρθρων του Συντάγματος χωρίς καμία τεκμηρίωση; Μόνο ο κ. Λαφαζάνης επιχειρήσει να τεκμηριώσει το άρθρο 103. Αλλά, ακούσατε -και θα ακούσετε και από εμένα, κύριε Λαφαζάνη- τον αντίλογο του κ. Βορίδη, αλλά και τον αντίλογο τον δικό μας.

Όλα τα άλλα άρθρα που παρατέθηκαν κυριολεκτικά «χύμα», χωρίς καμμία τεκμηρίωση, δεν δείχνουν τίποτε άλλο από την προσπάθεια, πολιτικές διαφωνίες, πολιτικές διαφορές να μετεξεληχθούν μέσω του άρθρου του Κανονισμού, που μιλάει για τις ενστάσεις αντισυνταγματικότητας, σε μείζον επικοινωνιακό παιχνίδι, άλλη μια φορά για λόγους κομματικού εντυπωσιασμού και μόνο.

Έχουμε αντιπολίτευση, λοιπόν, εφ' όλης της ύλης «χύμα» αντί αυτού που υπεσχέθη ο Αρχηγός της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης μετά τις εκλογές ότι «εμείς θα ασκήσουμε υπεύθυνη αντιπολίτευση».

Επί του θέματος, όμως, καθώς θα έχουμε τη δυνατότητα να τοποθετηθούμε για το νομοσχέδιο, θα ήθελα να πω ότι δεν γνωρίζω και δεν μπορώ να καταλάβω σε ποια ακριβώς διατύπωση των άρθρων που αφορούν τη Γενική Γραμματεία Συντονισμού παραβιάζεται το πολίτευμα, παραβιάζονται οι θεσμοί ή τα όργανα, όπως οι Υπουργοί ή ο Πρωθυπουργός, με ένα θεσμό που προσπαθεί και θα προσπαθήσει να φέρει καλύτερο συντονισμό, καλύτερη διατομεακή συνεργασία και καθόλου δεν θα παραβιάσει, αντίθετα θα διευκολύνει τη συλλογική λειτουργία, όπως ορίζει το Σύνταγμα, της Κυβέρνησης.

Άρα, κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, θεωρούμε ότι όσα ελέχθησαν, ελέχθησαν για εντυπωσιασμό και μόνο. Και λυπάμαι πάρα πολύ που για μια ακόμη φορά χρησιμοποιείται σ' αυτό εδώ το Κοινοβούλιο το Σύνταγμα ως μέσο πολιτικής αντιπαράθεσης και εξυπηρέτη καθαρά κομματικές σκοπιμότητες.

Θεωρούμε γι' αυτό ότι κάθε περαιτέρω συζήτηση είναι χαμένος χρόνος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της Δημοκρατικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νότης Μαριάς, έχει το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, η συνάδελφος κ. Γιαταγάνη, μιλώντας ως ειδική αγορήτρια είπε ότι ο θεσμός και οι αρμοδιότητες του Γενικού Γραμματέα Συντονισμού προσκρούουν στα άρθρα 81 και 82 του Συντάγματος. Αυτό είπε στην εισήγησή της. Δεν υποβάλαμε τυπικά την ένσταση αντισυνταγματικότητας, αλλά καθώς τέθηκε, θα τοποθετηθούμε.

Γιατί προκύπτει αυτή η ρύθμιση για το Γενικό Γραμματέα Συντονισμού; Το λέει στην έκθεση του νομοσχεδίου. Υπάρχει μία έκθεση του ΟΟΣΑ, η οποία, μάλιστα, παρουσιάστηκε και παρουσία του κυρίου Υπουργού -ήμουν και εγώ- σε ειδική εκδήλωση, όπου το βασικό στοιχείο που έχει αυτή η έκθεση και αναφέρεται εγγράφως είναι ότι πρέπει στην Ελλάδα να διαμορφωθεί ένα κέντρο διακυβέρνησης. Θεωρεί, δηλαδή, η έκθεση ότι δεν λειτουργεί ορθώς το σύστημα στη χώρα και αυτό το κέντρο διακυβέρνησης είναι αυτό το οποίο, σύμφωνα με την έκθεση του ΟΟΣΑ -και όταν έρθει η σειρά μας να μιλήσουμε επί της ουσίας θα σας διαβάσω και το απόσπασμα- πρέπει να ασκεί τα βασικά στοιχεία της διακυβέρνησης, να είναι ο πυρήνας διακυβέρνησης.

Αυτή η έκθεση του ΟΟΣΑ -την ξέρετε καλά, κύριε Υπουργέ- αναφέρει, επίσης, ότι συντάχθηκε προκειμένου να στηρίξει τις επιλογές του μνημονίου. Ποιες είναι οι επιλογές του μνημονίου; Οι επιλογές του μνημονίου είναι να μη λειτουργεί η Βουλή, αλλά να έχουμε μία διακυβέρνηση με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και τώρα δεν θέλουν ούτε την Κυβέρνηση. Θέλουν να καταργήσουν και εσάς και θέλουν να βάλουν μία καγκελαρία, η οποία θα διοικήσει και θα είναι αυτή μέσα από την οποία ο Ράιχενμπαχ και η παρέα του θα διοικεί.

Έτσι, λοιπόν, ερχόμαστε στα άρθρα. Στο άρθρο 18, λοιπόν, τι λέτε; Τι θα κάνει αυτή η γενική γραμματεία; Αυτή η γενική γραμματεία πρώτον, θα καταρτίσει το ετήσιο πρόγραμμα εκτέλεσης του κυβερνητικού έργου, δεύτερον, η Υπηρεσία Προγραμματισμού θα καταρτίσει το συνολικό κυβερνητικό πρόγραμμα -προσέξτε τι κάνει- και τρίτον, ο Γενικός Γραμματέας Συντονισμού στο πρώτο τρίμηνο θα υποβάλει στον Πρωθυπουργό έκθεση για την πορεία εκτέλεσης του κυβερνητικού έργου ανά Υπουργείο. Ποιος κάνει, λοιπόν, κουμάντο σ' αυτήν τη χώρα; Το Υπουργικό Συμβούλιο, η Κυβέρνηση σύμφωνα με το άρθρο 81 και 82 ή η σούπερ γραμματεία-«καγκελαρία», η οποία θα εφαρμόζει το μνημόνιο;

Να, λοιπόν, γιατί είναι αντισυνταγματικές οι συγκεκριμένες διατάξεις, τις οποίες προέβαλε η εισηγήτριά μας και μία εκ των συνάδελφων, επίσης, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Εκεί κρύβεται η ουσία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, ησυχία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Επομένως, ερωτάται ο Πρωθυπουργός: κατά το άρθρο 81 έχει τις αρμοδιότητες άσκησης και ελέγχου της κυβερνητικής πολιτικής

Δεύτερον, σύμφωνα με το άρθρο 82, ποιος χαράσσει τη γενική πολιτική της χώρας. Μήπως ο κύριος γκαουλάιτερ, στον οποίο με πενταετή θητεία θα του αναθέτουμε να λειτουργεί

Γι' αυτό σας λέμε εδώ και καιρό, το μνημόνιο βλάπτει σοβαρά και τη δημοκρατία. Και το Κοινοβούλιο έχετε καταργήσει με τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και σε λίγο η τρόικα θα καταργήσει κι εσάς. Γι' αυτό θέλει πενταετή θητεία, δηλαδή να υπερβαίνει την οποία τυπική τετραετία.

Κατά την έννοια αυτή, λοιπόν, υπάρχει αντισυνταγματικότητα. Και σας εξήγησα σε ποια άρθρα του νομοσχεδίου, που προσκρούουν στα άρθρα 81 και 82 του Συντάγματος.

Επομένως, δεν θα μπορεί να ασκηθεί ούτε ο κοινοβουλευτικός έλεγχος, ούτε η λειτουργία του. Κατά κύριο, όμως, λόγο η οποιαδήποτε Κυβέρνηση θα είναι κυβέρνηση «μαριονέτα», θα είναι κυβέρνηση των τρoικανών και θα διοικεί ο γενικός γραμματέας συντονισμού, ο οποίος θα έχει τις υπερεξουσίες.

Να γιατί, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει το θέμα της αντισυνταγματικότητας σε αυτά τα δυο άρθρα. Σε αυτά επιμένουμε εμείς. Επειδή, όμως, προφανώς, ενιαία θα ψηφιστεί η πρόταση, θα την υποστηρίξουμε.

Κλείνουμε, λοιπόν, λέγοντας ότι είναι αντισυνταγματικότητα όλα αυτά, διότι είναι εντολές της τρόικας. Αυτό το λέει ο ΟΟΣΑ, το λέει η έκθεση, κυρίως, σας το λέει η Γαλλία, που ανέλαβε τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης στο πακέτο διαμοίρασης των ιματίων της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Οι Γερμανοί πήραν με τον Φούχτελ την αυτοδιοίκηση, οι Γάλλοι πήραν την κεντρική διοίκηση.

Για το λόγο αυτό, λοιπόν, εμείς θα στηρίξουμε την αίτηση αντισυνταγματικότητας, εμμένοντας κυρίως, στην παραβίαση των άρθρων 81 και 82 του Συντάγματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Μαριά.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, κ. Χρήστος Παππάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: «Τι να τα κάνω τα τραγούδια σας. Ποτέ δεν λένε την αλήθεια! Ο κόσμος υποφέρει και πεινά και σεις τα ίδια παραμύθια». Είναι πολύ επίκαιροι οι στίχοι του Χριστιανόπουλου και αυτήν τη στιγμή.

Καλούμεθα να τοποθετηθούμε ως Χρυσή Αυγή περί της αντισυνταγματικότητας, που κατά την προσφιλή της τακτική έθεσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση μέσω της κ. Κωνσταντοπούλου.

Θα τοποθετηθούμε, αφού πρώτα πούμε ότι η όλη συζήτηση είναι περί όνου σκιάς, διότι δεν είναι αντισυνταγματικό το σχέδιο νόμου που έρχεται προς συζήτηση, αντισυνταγματική είναι καθ' όλα η Κυβέρνηση, διότι παραβιάζει τη θέληση και τη βούληση του ελληνικού λαού και διότι όντως υπάρχει θέμα με τη γραμματεία πενταετούς θητείας. Η Κυβέρνηση πλέον θα λειτουργεί με μεθόδους πολυεθνικής, όπου ένα διοικητικό συμβούλιο θα κάνει κουμάντο.

Δεν είναι στιγμή για χαριτολογήματα, όπως αυτά που ακούσαμε από την εκπρόσωπο της τρoικανής συγκυβέρνησης της ελαφροδεξιάς Νέας Δημοκρατίας, όπου αναφέρθηκε περί εργασιμαγούς Πρωθυπουργού, περί πρώτης μέρας στα θρανία.

Ναι, όντως, ο Πρωθυπουργός είναι «ο πιο καλός μαθητής» του μνημονίου. Είναι ο άνθρωπος όπου γονιπετής και δουλοπρεπής πηγαίνει στη «διευθύντρια» του «ευρωπαϊκού σχολείου».

Εμείς, λοιπόν, ως Χρυσή Αυγή δηλώνουμε ότι δεν είμαστε καλοί μαθητές. Είμαστε ανυπότακτοι Έλληνες. Είμαστε Έλληνες του ανυπότακτου Νότου. Θα κάνουμε οτιδήποτε για να μην περάσει το σχέδιο νόμου και όλα τα σχέδια που θα φέρετε στη Βουλή, εφαρμόζοντας την πολιτική του μνημονίου, όχι επειδή συνταυτιζόμαστε με το συστημικό -πλέον- ΣΥΡΙΖΑ. Το καράβι έχει πέσει στα βράχια. Το ρυμουλκό που έρχεται για το σώσει λέγεται ΣΥΡΙΖΑ.

Για τους λόγους αυτούς, συμφωνούμε με την πρόταση αντισυνταγματικότητας, υπό την ένσταση ότι δεν είναι αντισυνταγματικό το σχέδιο νόμου, δεν είναι παράνομο το σχέδιο νόμου. Παράνομη είναι η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Παππά.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νικόλαος Τσοούκαλης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή οι έγκριτοι νομικοί της Δημοκρατικής Αριστεράς προκλήθηκαν προκειμένου να τοποθετηθούν επί της προτάσεως αυτής, θα ήθελα να δηλώσω, κυρία Πρόεδρε, ότι θα εξακολουθήσουμε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα να διατυπώνουμε με καθαρό λόγο και με κοινή λογική τον ορθό λόγο όσον αφορά τα συγκεκριμένα θέματα.

Και αρχίζουμε: Όσον αφορά το θέμα της σύστασης Γραμματείας Συντονισμού Κυβερνητικού Έργου, το ανέφερε και το Υπουργός στην εισήγησή του, αλλά προκαλούμαι να το επαναλάβω, άρθρο 82 παρ. 2: «Ο Πρωθυπουργός εξασφαλίζει την ενότητα της Κυβέρνησης και κατευθύνει τις ενέργειές της και των δημόσιων γενικά υπηρεσιών για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής μέσα στα πλαίσια των νόμων».

Τέτοια διάταξη, κύριε κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει σε όλα τα συντάγματα της Ευρώπης, σε όλα τα συντάγματα του κό-

μου. Μόνο που σε καμμία χώρα του κόσμου δεν υπάρχει ο υπεράνθρωπος εκείνος πρωθυπουργός ή αρχηγός κράτους, ο οποίος να μπορεί να κάνει αυτά εδώ τα πράγματα. Έτσι, λοιπόν, υπάρχουν αντίστοιχες δομές υποβοήθησης του έργου του Πρωθυπουργού σε όλες τις χώρες. Αυτό γράφει ο ΟΟΣΑ πάρα πολύ απλά και επαναλαμβάνεται στο κατάπτυστο πρώτο μνημόνιο. Αυτό επειδή αναφέρατε το θέμα του ΟΟΣΑ, κύριε Μαρία.

Προτείνεται η σύσταση υψηλού επιπέδου συντονιστικής ομάδας της οποίας θα προεδρεύει ο Πρωθυπουργός, που θα εποπτεύει, θα παρακολουθεί και θα διασφαλίζει την εφαρμογή των διοικητικών μεταρρυθμίσεων και στη συνέχεια μιας δομής για το διυπουργικό συντονισμό, παράρτημα Β2 του δεύτερου μνημορίου.

Άρα, η ερώτηση είναι πάρα πολύ απλή. Υπάρχει κάποιος άραγε αυτήν τη στιγμή, σε αυτήν εδώ τη χώρα που να μην επιζητούσε εδώ και δεκαετίες τη σύσταση ενός τέτοιου οργάνου; Τηρουμένων των αναλογιών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έργο αυτής της γραμματείας το επιτελούν οι γενικοί γραμματείς σε κάθε Υπουργείο. Σε κάθε Υπουργείο ο γενικός γραμματέας συντονίζει τα ασυντόνιστα μεταξύ των διοικητικών υπηρεσιών. Αυτήν τη γραμματεία δεν έχει δικαίωμα να την έχει ο Πρωθυπουργός για να συντονίζει; Αυτή, λοιπόν, είναι η έννοια της συγκεκριμένης γραμματείας.

Τώρα, προϊόντος του χρόνου, θα προσφέρουμε και μια υπηρεσία σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Σε λίγο είναι βέβαιο ότι όσοι δεν είστε νομικοί θα γνωρίζετε όλα τα άρθρα του Συντάγματος, το τι ακριβώς σημαίνουν. Και επειδή έχουμε φτάσει σε ένα σημείο εκχυδαϊσμού της έννοιας του Συντάγματος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεγαλύτερη καταπάτηση του Συντάγματος είναι η ληηλάτηση εκ μέρους της γραφειοκρατίας του 7% του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος από τη γραφειοκρατία ή 16 με 17 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο, όταν ο μέσος όρος της Ευρώπης είναι 3,5% ή 10 δισεκατομμύρια. Η μόνη υπηρεσία που μπορούμε να προσφέρουμε και μπορεί να προσφέρει και η Αριστερά στους πολίτες είναι να τους απαλλάξει από αυτό το τέρας της γραφειοκρατίας.

Και επειδή προασπίζονται πάρα πολλοί τους οργανισμούς, διά στόματος του καλύτερου δημοσίου υπαλλήλου της υπηλίου, που βραβεύτηκε πρόσφατα, του κ. Καρκατσούλη -αν θυμάμαι καλά το επώνυμό του- στην Ελλάδα υπάρχουν τέσσερις χιλιάδες δημόσιοι οργανισμοί από τους οποίους μόνο οι χίλιοι πεντακόσιοι είναι γνωστοί και καταγεγραμμένοι. Στο δημόσιο υπάρχουν είκοσι τρεις χιλιάδες εκατόν σαράντα δύο καταγεγραμμένες αρμοδιότητες, έξι χιλιάδες πεντακόσιοι χιλιάδες κωδικοί μέσω των οποίων διακινείται χρήμα και εκατόν εβδομήντα μία χιλιάδες ρυθμίσεις, μέσω των οποίων η ελληνική γραφειοκρατία μπορεί να ζει και να βασιλεύει.

Αξίζει τον κόπο να ανατρέξουμε στις αιτιολογικές εκθέσεις δημιουργίας των συγκεκριμένων οργανισμών και όλοι, τουλάχιστον από το χώρο της Αριστεράς, όσοι δεν είχαμε κυβερνήσει μέχρι τώρα, γνωρίζουμε ότι οι περισσότεροι δημιουργήθηκαν προκειμένου να εξυπηρετήσουν συγκεκριμένα πελατειακά συμφέροντα, προκειμένου να εξυπηρετήσουν υμετέρους. Γνωρίζουμε ότι απευθυνόμαστε στους άλλους δύο εταίρους της Κυβέρνησης, αυτοί τα δημιούργησαν, αλλά, όμως, το να φτάνεις στο σημείο η Αριστερά που κατήγγειλε αυτήν τη διαδικασία, αυτή την τακτική, σήμερα να υπερασπίζεται αυτή την εξέλιξη, νομίζω ότι πλέον έχουμε χάσει την έννοια του μέτρου.

Και κάτι άλλο, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή χρησιμοποιήθηκε απαξιωτικό ο όρος «χρήστης», να θυμίσω ότι στον Αστικό Κώδικα όλα όσα –και το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά εσείς- ανήκουν στο δημόσιο χώρο, χαρακτηρίζονται κοινόχρηστα. Και να μην κάνουμε ανάλυση της λέξης «χρήστης», από πού προέρχεται, για να γίνει κατανοητό ποια είναι η σοβαρότητα της έννοιας και της λέξης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαλβατζής έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Ειπώθηκαν πάρα πολλά, τα οποία βεβαίως δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. Ειπώθηκε λόγου χάριν ότι μέχρι τώρα είχαμε ένα κοινωνικό κράτος το οποίο υπεράσπιζε τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα, το οποίο βεβαίως στηριζόταν, κατά πως ειπώθηκε, σε συνταγματικές διατάξεις.

Αλήθεια, το δικαίωμα στη δουλειά είναι κατοχυρωμένο από το Σύνταγμα, κύριε Υπουργέ. Και όμως, υπάρχουν ενάμισι εκατομμύριο άνεργοι. Ένα είναι αυτό.

Υπάρχουν νόμοι για τα εργασιακά δικαιώματα που είναι κατοχυρωμένα από το Σύνταγμα. Σήμερα οι επιχειρηματίες απολύουν χωρίς αποζημίωση. Δεν πληρώνουν υπερωρίες. Αλλάζουν τις εργασιακές σχέσεις που είναι συνταγματικά κατοχυρωμένες. Παιδιά διώχνονται από τα σχολεία. Ασθενείς δεν έχουν φάρμακα. Σήμερα, στην κυριολεξία, την ώρα που κουβεντιάζουμε, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι σε όλη τη χώρα πεθαίνουν από το κρύο. Στην κυριολεξία έχουμε θανάτους, ανεξάρτητα από το αν καταγράφονται και δεν δημοσιοποιούνται. Πεθαίνουν οι άνθρωποι γιατί δεν έχουν θέρμανση, γιατί είναι υψηλή η τιμή του πετρελαίου, είναι οι φορολογίες, είναι η ΔΕΗ, είναι τα χαράτσια, είναι, είναι, είναι τα πάντα! Και βεβαίως, το δικαίωμα στη ζωή είναι πλήρως κατοχυρωμένο στο Σύνταγμα.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι λοιπόν, που υποφέρουν σήμερα στη χώρα μας, υποφέρουν από τις πολιτικές οι οποίες εφαρμόζονται από τη σημερινή τρικομματική Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ και χθες από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Βεβαίως, αυτές οι πολιτικές απορρέουν από το Σύνταγμα, το οποίο εφαρμόζεται σήμερα. Αυτό ήταν το πρώτο σχόλιο, κυρία Πρόεδρε.

Δεύτερον, η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων είναι κατοχυρωμένη συνταγματικά. Συνεπώς, υπάρχει ζήτημα με τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Οι συνενώσεις, καταργήσεις, συγχωνεύσεις οργανισμών οδηγούν στην μετατροπή από τη μόνιμη θέση εργασίας σε θέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Συνεπώς, παραβιάζεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αυτό το άρθρο.

Τρίτον, από τότε που ψηφίστηκε η Συνθήκη του Μάαστριχτ, την οποία μόνο το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας δεν την ψήφισε, τότε εκτός όλων των άλλων καταγγείλαμε ότι θα προωθηθεί η άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Πολλοί μας χλεύαζαν, πολλοί μας έλεγαν ότι τρομοκρατούμε τους δημόσιους υπαλλήλους, ότι καταστrophολογούμε κ.λπ.. Σήμερα ήρθε η ώρα. Αυτή είναι η απαίτηση των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων, του κεφαλαίου γενικότερα, να αρθεί η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων και έχει αρχίσει ήδη να ξηλώνεται το κουβάρι.

Αυτή είναι η πολιτική, η οποία εφαρμόζεται και αυτή είναι η πραγματικότητα.

Το Σύνταγμα κατά το δοκούν αξιοποιείται, χρησιμοποιείται.

Το κύριο, κατά την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, είναι οι εργάτες, όλοι οι εργαζόμενοι και του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα να βγάλουν πολιτικά συμπεράσματα.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Και εμείς, κύριε Χαλβατζή, ευχαριστούμε.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για πέντε λεπτά, για να απαντήσει.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Σε ό,τι αφορά τις προσωπικές αναφορές της κ. Κωνσταντοπούλου, δεν θα αναφερθώ. Δεν αισθάνομαι την ανάγκη να υπερασπιστώ την ιστορία και την τιμή μου απέναντι στην κ. Κωνσταντοπούλου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

Η ιστορία μου είναι γνωστή και την έχει επαινέσει και η ίδια. Αυτή η ιστορία με καθοδηγεί και σήμερα. Αυτή με οδήγησε να αναλάβω αυτές τις ευθύνες με πλήρη συνείδηση του τι κάνω. Και ξέρω πολύ καλά τι κάνω, γιατί έχω μεγάλη πείρα και αρκετή γνώση.

Σε ό,τι αφορά τα συνταγματικά επιχειρήματα της κ. Κωνσταντοπούλου, μου φαίνονται εξωφρενικά σε τέτοιο σημείο που αδυνατώ να βρω αντεπιχειρήματα. Εάν πράγματι εγώ, ως Υπουργός,

καταθέτοντας αυτό το νομοσχέδιο με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις είχα παραβιάσει τόσα άρθρα του Συντάγματος, τέτοιες θεμελιώδεις αρχές του Συντάγματος, θα έπρεπε να είχε καταλυθεί το πολίτευμα. Εκείνο, όμως, που ξέρω ότι το ξέρει ένας πρωτοετής φοιτητής είναι ότι υπάρχει μία θεμελιώδης διάκριση ανάμεσα στην παραβίαση του Συντάγματος και στην κατάλυση του Συντάγματος. Έχω την εντύπωση ότι και αυτήν τη διάκριση την αγνοείτε, όπως και άλλες.

Έρχομαι τώρα στην ερώτηση του κ. Λαφαζάνη για το θέμα της μονιμότητας. Επειδή μιλήσατε για κοινή λογική, θα σας απαντήσω με κοινή λογική, γιατί προφανώς δεν είστε συνταγματολόγος ούτε νομικός. Αυτό που λέτε ότι έκανα με το νομοσχέδιο για τη μετατροπή μιας σχέσης δημοσίου δικαίου σε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το «προφανώς» δεν χρειάζεται.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ορίστε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το «προφανώς» δεν χρειάζεται.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Λαφαζάνη, δεν σας διέκοψα. Θα σας παρακαλέσω πολύ να μη με διακόπτετε. Δεν σας διέκοψα ποτέ και δεν διέκοψα ποτέ κανέναν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν σας διέκοψα. Δεν χρειάζεται ειρωνεία.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Θα με αφήσετε να απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Λαφαζάνη, σας παρακαλώ, αφήστε τον Υπουργό να τελειώσει.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Μου ζητήσατε να απαντήσω.

Αυτό που έγινε με τη συγκεκριμένη ρύθμιση γίνεται εδώ και τριάντα χρόνια, η μετατροπή από τη σχέση δημοσίου δικαίου σε σχέση αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου και προβλέπεται, υπονοείται από το ίδιο το Σύνταγμα.

Εάν είχατε μπροστά σας και αν διαβάζατε και το Δημοσιού-παλληλικό Κώδικα, θα βλέπατε ότι λέει ρητά πως η μονιμότητα υπάρχει εφ' όσον υπάρχει οργανική θέση. Όταν καταργείται ο οργανισμός ή η οργανική θέση, η μονιμότητα αίρεται. Λέει, όμως, ο ίδιος ο Δημοσιούπαλληλικός Κώδικας ότι επειδή υπάρχει συνταγματικά κατοχυρωμένη μονιμότητα, ο υπάλληλος έχει δικαίωμα να διοριστεί σε νέα όμοια θέση και είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά του.

Με αυτήν την έννοια, είναι εγγυημένη η μονιμότητά του. Και την εγγυηθήκαμε και την εγγυάται η ελληνική νομοθεσία, την εγγυάται και την έχει πολλές φορές διακηρύξει η ελληνική νομολογία. Είναι και αυτή από τις θεμελιώδεις αρχές του Δημοσιούπαλληλικού Δικαίου και του Συνταγματικού Δικαίου, που την ξέρει και ο πρωτοετής και ο δευτεροετής φοιτητής, ότι παίρνει τη θέση και συνεχίζει να έχει και τις εγγυήσεις που είχε ο δημόσιος υπάλληλος.

Αυτό το επιβεβαίωσαμε ρητά, συγκεκριμένα και με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και με το νομοσχέδιο περί διαθεσιμότητας. Κανείς υπάλληλος δεν απολύθηκε. Το είπαμε και δεν έχετε ούτε ένα παράδειγμα διαφορετικό να μας πείτε. Αντίθετα, εγγυηθήκαμε, σύμφωνα με την πάγια νομολογία, σύμφωνα με το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα την ασφάλεια της απασχόλησής τους.

Έχω την εντύπωση ότι συνταγματολόγουν, πολιτολογούν ή αερολογούν την κρίσιμη αυτή περίοδο όσοι δεν έχουν τίποτε να προτείνουν γι' αυτό τον τόπο συγκεκριμένα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Έλεος! Αερολογούμε;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Σε ό,τι με αφορά προσωπικά...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Αερολογούμε, κύριε Υπουργέ; Σας παρακαλώ! Σεβαστείτε...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα και

εγώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ! Θα έχετε το λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι να μιλήσετε.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: (Δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Τζαμπζή, σας παρακαλώ! Δεν είστε ο χωροφύλακας της Αίθουσας εδώ μέσα για να φωνάζετε και εσείς. Σας παρακαλώ!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν είμαι χωροφύλακας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Διακόπτετε τον κύριο Υπουργό, όμως, εσείς τώρα. Το καταλάβατε;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Απλώς, είναι ανεπίτρεπτο να φωνασκούν, όταν μιλά ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το καταλάβατε ότι διακόπτετε εσείς τον κύριο Υπουργό τώρα, φωνάζοντας;

Κύριε Υπουργέ, συγγνώμη. Παρακαλώ, συνεχίστε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Σε ό,τι με αφορά υπό την ιδιότητα του Υπουργού και μέλους της Κυβέρνησης που στηρίζεται από την κυβερνώσα Πλειοψηφία, κατέχομαι και κατεχόμαστε από μία μεγάλη αγωνία από τις κρίσιμες καταστάσεις. Μία αγωνία έχουμε και έναν πόνο, να βρούμε τρόπο να ανορθωθεί ο τόπος, να βρούμε τρόπο εθνικής συνεννόησης, να συζητήσουμε επί της ουσίας, να συζητήσουμε για πραγματικές ανάγκες, για αιχμηρές προτάσεις, με ήπιο τόνο. Και στην Επιτροπή τον ήπιο τόνο και τον πολιτισμένο, με ουσιαστικά επιχειρήματα κάναμε τα πάντα για να τον διατηρήσουμε. Μόνο αυτός είναι ο δρόμος που οφείλουμε όλοι μας, ανεξάρτητα από πολιτικές διαφορές, να ακολουθήσουμε. Αυτή την πορεία, αυτό το ύψος και αυτή την ιστορία θα εξακολουθήσω και εγώ και η Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώθηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής για την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θέλουμε το λόγο, κυρία Πρόεδρε. Έχουμε ζητήσει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Οι πολιτικές θέσεις δεν είναι προσωπικά ζητήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θέλετε κάτι, κύριε Μπούρα; Η Πρόεδρος άρχισε να εκφωνεί. Μη με διακόπτετε, λοιπόν και εσείς.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Όλοι διακόπτουν, κυρία Πρόεδρε. Τον κ. Μπούρα βρήκατε να κάνετε παρατήρηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τώρα, δηλαδή, που άρχισα να ανακοινώνω, πάλι διακοπές;

Ορίστε, τότε κάντε τη διαδικασία εσείς, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ζήτησα το λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώθηκε, κυρία συνάδελφε, η συζήτηση. Δεν υπάρχει δευτερολογία.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ζήτησα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ούτε προσωπικό υπάρχει.

Θα έχετε το λόγο και εσείς, κύριε Λαφαζάνη, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, να τοποθετηθείτε επί της ουσίας του νομοσχεδίου, γιατί επί αυτού θα τοποθετηθείτε πάλι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής για την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου.

Οι αποδεχόμενοι την ένσταση αντισυνταγματικότητας, παρακαλώ να εγερθούν.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ελευθερία της γνώμης. Ό,τι θέλουμε λέμε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν σηκώθηκε κανένας, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχουν αναφερθεί διάφορα, κύριε συνάδελφε. Σας παρακαλώ.

Οι αποδεχόμενοι την ένσταση αντισυνταγματικότητας, παρακαλώ να εγερθούν.

Ξέρετε τι σημαίνει διαθεσιμότητα; Εσείς την κάνετε. Είναι το προεόρτιο για την ανεργία, για την απόλυση. Αυτό λέγεται επιλογή τρομοκρατίας στο δημόσιο. Και μη μου πείτε ότι αυτά τα κάνετε, γιατί το δημόσιο είναι κρατικοδίαιτο και γραφειοκρατικό και ότι στον ιδιωτικό τομέα επιβάλλετε την ασφάλεια. Ποια ασφάλεια; Δεν διαβάζετε έστω τις εφημερίδες για να δείτε τι κάνει η τρομοκρατική πολιτική σας; Καμμία ασφάλεια. Ανασφάλεια επικρατεί σε εκατομμύρια ανθρώπων. Μέσα στην Πρωτοχρονιά από το «ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ» απολύθηκαν πενήντα εργαζόμενοι και συνδικαλιστές. Μέσα στις γιορτές υπήρξαν εκατοντάδες απολύσεις. Τώρα που μιλάμε, εσείς έχετε κάνει το θαύμα της ιδιωτικοποίησης. Τα «Ναυπηγεία Σκαραμαγκά» τα ιδιωτικοποιήσατε. Μιλάμε για το θαύμα της ιδιωτικοποίησης! Μετά τους Γερμανούς, Άραβες θα έχουν τα Ναυπηγεία.

Ξέρετε τι απόφαση πήραν τα «Ναυπηγεία Σκαραμαγκά»; Τι γνωρίζετε, για να ξέρετε τι σημαίνει τρομοκρατία; Για άλλους τρεις μήνες εκ περιτροπής εργασία, με εργασία με μια φορά την εβδομάδα. Μια φορά την εβδομάδα. Ζει κανείς εργαζόμενος, δουλεύοντας μια φορά την εβδομάδα; Εννιά μήνες εκ περιτροπής εργασία μια φορά την εβδομάδα και άλλους τρεις τώρα. Αυτή είναι η περίφημη ιδιωτικοποίησή σας. Κεραυνός για τους κρατικοδίαιτους και τους δήθεν προνομιούχους. Προνομιούχοι είναι και αυτοί; Έχετε γεμίσει την Ελλάδα ανέργους. Αυτή είναι η τρομοκρατική σας πολιτική. Αυτά κάνετε.

Και αυτούς τους οποίους τώρα λέτε ότι τους μετατάσσετε με τις συγχωνεύσεις και την κατάρριψη των Οργανισμών, αύριο θα τους κρίνετε -όπως κρίνεται και όλους αυτούς τους οποίους υποτίθεται ότι διασφαλίζατε τη θέση τους, σας ανέφερα παραδείγματα του ΟΣΕ και της Ολυμπιακής- υπεράριθμους, άρα σε διαθεσιμότητα και μετά στο δρόμο, για να έχουμε τις μειώσεις δημοσίου με αυτόν τον άγριο, βάρβαρο τρόπο. Αυτά κάνετε, τα οποία μας εμφανίζετε ως συνταγματικά.

Όσον αφορά στους χαρακτηρισμούς που κάνετε για τον τρόπο που κυβερνάται η χώρα, αυτή ήταν η εντύπωση σας στη Μεταπολίτευση, ότι είχαμε φεουδαρχία; Εγώ ξέρω ότι είχαμε καπιταλισμό. Εσείς νομίζετε ότι είχαμε φεουδαρχία; Αυτό ήταν η Μεταπολίτευση και η μεταπολιτευτική πορεία της χώρας;

Ο τελευταίος είμαι που θα εξωραίσω το τι έγινε στη Μεταπολίτευση, αλλά δεν πρόκειται να το κατεδαφίσω μόνο και μόνο για να φέρω εδώ τον πιο ακραίο, τον πιο άγριο, τον πιο απάνθρωπο νεοφιλελευθερισμό. Αυτό κάνετε τώρα, γιατί μας λέτε ότι είναι μεγάλη μεταρρύθμιση η σύσταση της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού και η θέση του Γενικού Γραμματέα. Πρώτα απ' όλα, αυτός είναι διορισμένος από τον Πρωθυπουργό, έτσι δεν είναι; Ο Πρωθυπουργός διορίζει τον Γενικό Γραμματέα Συντονισμού. Γιατί τον διορίζετε για μια πενταετία; Ο Πρωθυπουργός εκλέγεται για μια τετραετία. Για πενταετία θα είναι ο Γενικός Γραμματέας; Και ξέρετε ότι στη διάρκεια της πενταετίας -είναι θητεία, κύριοι- μπορούν να αλλάξουν και τέσσερις και πέντε κυβερνήσεις στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν κατάλαβα, ποιο πολίτευμα πάτε να κάνετε σε αυτήν τη χώρα; Δηλαδή θα έχουμε συνέχεια πολιτικής και συνέχεια διαχείρισης σε αυτήν τη χώρα, όπου οι Πρωθυπουργοί θα φεύγουν αλλά οι γενικοί γραμματείς, οι οποίοι θα συντονίζουν και θα εφαρμόζουν τις κυβερνητικές πολιτικές, θα είναι σταθεροί, σταθερότεροι από τους Πρωθυπουργούς;

Αυτή είναι η εντύπωση σας ότι είναι δημοκρατία; Αυτό το θεωρείτε δημοκρατία; Γιατί τα βάζετε τότε αυτά τα «πενταετούς θητείας» σε τέτοιες καίριες πολιτικές θέσεις;

Προφανώς, σου λείπει, άμα έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ θα έχουμε Γενικό Γραμματέα Συντονισμού τον τάδε, δεν μας ενδιαφέρει ποιος θα είναι Πρωθυπουργός, δεν μας ενδιαφέρει ποια είναι η κυβέρνηση. Θα διαμορφώσουμε ένα σύστημα εξουσίας, το οποίο θα είναι υπεράνω των εκλογών, θα έχει μια μονιμότητα σε κεντρικές θέσεις.

Διαβάζω εδώ το κείμενο -γιατί θέλω να μιλάω συγκεκριμένα- και λέτε εδώ πέρα: «Καταρτίζει πρόγραμμα εφαρμογής του κυβερνητικού έργου η Γενική Γραμματεία Συντονισμού, το οποίο περιλαμβάνει τις απαιτούμενες δράσεις ανά Υπουργείο για την

εφαρμογή των αποφάσεων των κυβερνητικών οργάνων, περιλαμβανομένης της υποβοήθησης τους για την προπαρασκευή της νομοθετικής παραγωγής, καθώς και την παρακολούθηση της εφαρμογής των κειμένων διατάξεων μετά τη δημοσίευσή τους..» κ.λπ..

Οι Υπουργοί τι θα κάνουν; Εσείς δεν είστε εξουσιοδοτημένοι να εφαρμόσετε το κυβερνητικό έργο; Θα έχετε μια γενική γραμματεία και τον γενικό γραμματέα, τον συντονιστή από πάνω, ο οποίος θα προωθεί την εφαρμογή; Θα υπάρχει Υπουργικό Συμβούλιο; Τι κάνει το Υπουργικό Συμβούλιο; Τι συντονίζει το Υπουργικό Συμβούλιο; Και θα βγάλετε ύστερα κι άλλη μια γενική γραμματεία συντονισμού να συντονίζει τους συντονιστές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Τελειώστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, μία φράση και τελειώνω.

Άρθρο 17 διάρθρωση Γενικής Γραμματείας Συντονισμού. Η Γενική Γραμματεία Συντονισμού διαρθρώνεται στις ακόλουθες οργανικές ομάδες: ιδιαίτερο γραφείο, υπηρεσία διοίκησης, υπηρεσία, υπηρεσία κ.λπ..

Όσον αφορά τους τομείς, έχουμε τομέα εξωτερικών και άμυνας, τομέα εσωτερικών-εξωτερικών διοικητικής μεταρρύθμισης, τομέα ανάπτυξης ανταγωνιστικότητας, τομέα παιδείας και θρησκευμάτων, τομέα εργασίας, τομέα αγροτικής ανάπτυξης, ανά Υπουργείο. Κάνετε άλλη μία κυβέρνηση πάνω από την υπάρχουσα κυβέρνηση, άλλη μία κυβερνητική δομή στο όνομα της εφαρμογής και του συντονισμού, η οποία είναι αδιαφανής, δεν την ξέρει κανένας, δεν εκλέγεται από πουθενά και της δίδετε και δυνατότητα να επεκτείνεται χρονικά πέρα και πάνω από τα όρια συνταγματικής εκλογής της εκάστοτε κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτές τις αθλιότητες κάνετε με τις παρεμβάσεις σας είτε τις καταλαβαίνετε είτε δεν τις καταλαβαίνετε. Αλλά αυτές οδηγούν, όχι απλώς σε αλλοίωση της δημοκρατίας, αλλά σε ακύρωσή της, διότι τώρα η δημοκρατία δεν βάλλεται από τα τανκς, βάλλεται από άλλα μέσα και ακυρώνεται με άλλα μέσα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Ο κ. Μαυρουδής Βορίδης έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Πάλι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Κύριε Γλέζο, έχει το δικαίωμα ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος να πάρει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν ακούσει κανείς τις τοποθετήσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θα θεωρήσει ότι εδώ βρισκόμαστε μπροστά σε ένα μεγάλο ξεθεμελίωμα, σε μια μεγάλη ανατροπή, κάτι συγκλονιστικό αλλάζει στο κράτος. Εγώ θα ευχόμουν να είναι έτσι, αλλά εδώ τελικώς με αφορμή αυτού του τύπου τις κριτικές νομίζω ότι αναδεικνύονται και διαφορετικές φιλοσοφίες για την ίδια τη λειτουργία του κράτους.

Θα σας πω την άποψή μου. Δεν πιστεύω ότι αυτό είναι ένα έντονα φορτισμένο ιδεολογικό νομοσχέδιο. Δεν πιστεύω, παραδείγματος χάριν, ότι με αυτό εδώ πραγματώνεται μία φιλελεύθερη -ας το πω έτσι- αντίληψη για το κράτος ή υλοποιείται με ένα αξιακό πρόγραμμα, το οποίο εγκολπώνεται και υποστηρίζει μεβελίως η Νέα Δημοκρατία, το οποίο μιλάει για την ύπαρξη ενός μικρότερου κράτους, αποτελεσματικότερου, λειτουργικότερου, λιγότερο κοστοβόρου, ενός κράτους, το οποίο θα μπορεί να κάνει πολύ περισσότερες δουλειές πιο αποτελεσματικά αλλά με πολύ λιγότερες δομές.

Είναι μία παρέμβαση σε αυτήν την κατεύθυνση. Μειώνονται τα σχήματα και αυτοί οι διοικητικοί μηχανισμοί, αλλά κατά τη γνώμη μου, μάλλον γίνεται μία ρεαλιστική αποτύπωση της κατάστασης, μία ρεαλιστική παρέμβαση, με κριτήριο τη λειτουργικότητα των οργανισμών και όχι με κριτήρια ιδεολογικά, με κριτήρια πραγματικής μείωσης.

Η πραγματική μείωση θα σήμαινε μία απόσυρση της δημόσιας σφαίρας από τον κοινωνικό χώρο, μία απόσυρση της κρατικής

παρέμβασης από το χώρο λειτουργίας της αγοράς και της κοινωνίας. Δεν νομίζω ότι συμβαίνει, γι' αυτό σας λέω ότι κατά τη γνώμη μου δεν πραγματώνει κάποιο μεγάλο ιδεολογικό όραμα, αλλά μάλλον αντιμετωπίζει λειτουργικά προβλήματα που ανέκυψαν κατά τη δημιουργία αυτών των συγκεκριμένων δημόσιων φορέων.

Πολλοί φορείς που κάνουν την ίδια δουλειά, πολλοί φορείς που κάνουν περίπου τα ίδια πράγματα, έρχονται να συμμαζευτούν, προκειμένου ακριβώς να είναι πιο λειτουργικοί, να είναι πιο αποτελεσματικοί, να δίνουν καλύτερες υπηρεσίες στους πολίτες, φθηνότερα. Αυτή είναι η βασική ιδέα που υπάρχει εδώ – ξαναλέω – κι όχι ένα μεγάλο, αν θέλετε, ιδεολογικό πρόγραμμα και επιχείρημα.

Σε μεγάλο βαθμό, αυτό είναι δυνατόν να οφείλεται και στο ότι η σύνθεση της σημερινής Κυβέρνησης, ακριβώς επειδή είναι τρικομματική και ακριβώς επειδή τηρεί ισορροπίες μέσα από διάφορα κόμματα που έχουν διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες, δεν πραγματώνει μεγάλα ιδεολογικά προγράμματα, αλλά ρεαλιστικές πραγματικές παρεμβάσεις που χρειάζεται να γίνουν αυτόν τον καιρό στη Δημόσια Διοίκηση.

Με καταπλήσσει όμως – και το λέω ειλικρινά – η κριτική της Αριστεράς. Εγώ νόμιζα ότι το κράτος στην κριτική της Αριστεράς είναι κυρίως ένα εργαλείο στα χέρια της άρχουσας τάξης, είναι ένα εργαλείο επιβολής κεντρικών πολιτικών, κεντρικών επιλογών της άρχουσας τάξης.

Αυτά διάβαζα, αυτά καταλάβαινα και αυτά ήξερα ότι ήταν η κριτική της Αριστεράς στο κράτος. Και μάλιστα, αυτή η κριτική σε μεγάλο βαθμό ερχόταν να απηχηθεί και να εκφραστεί πώς; Στο ξεχέλιωμα του κράτους οι πολλές δομές ουσιαστικά τι σήμαιναν; Μεγαλύτερη επιβολή επάνω στην εργατική τάξη, επάνω στα ασθενέστερα στρώματα, μεγαλύτερους και ισχυρότερους μηχανισμούς ιδεολογικής επικράτησης. Αυτό ήξερα ότι ήταν η κριτική της Αριστεράς. Είναι έτσι; Καλά την καταλάβαινα;

Αν καλά την καταλάβαινα μέχρι τώρα, δεν κατανοώ την κριτική που λέει «προς Θεού μην πειράζετε τους μηχανισμούς γιατί αδυνατίζετε το κράτος». Αυτό θα έπρεπε να είναι εις επίρρωση και εις ενίσχυση της κριτικής της Αριστεράς. Εάν το κράτος είναι εργαλείο της άρχουσας τάξης, τότε ένα μικρότερο κράτος είναι ένα ασθενέστερο εργαλείο της άρχουσας τάξης. Θα έπρεπε να χειροκροτείτε αυτές τις παρεμβάσεις, εάν θέλετε να απελευθερώσετε την κοινωνία από την επιβολή του κράτους ως ιδεολογικού μηχανισμού.

Ερώτημα: Γιατί δεν τις χειροκροτούν; Γιατί δεν ξέρουν τι τους γίνεται από πλευράς πολιτικής ανάλυσης και είναι απλώς οπορτουνιστές και καιροσκόποι. Σε μεγάλο βαθμό είναι η περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ: Πράγματι, αφού θίγονται ορισμένα κεκτημένα, δεν μας ενδιαφέρει η μεγάλη ανάλυση. «Όπου φτωχός κι η μοίρα του», εμείς θα πούμε και μία καλή κουβέντα. Και επειδή μπορεί να υπάρχουν και τρεις που ανησυχούν εκεί, ε, δεν βαριέσαι αγκαλιάζουμε και αυτούς τους τρεις. Ή λοιπόν έχουμε μία περίπτωση αμειγώς οπορτουνιστική ή ισχύει κάτι άλλο.

Στην πραγματικότητα, αυτό το κράτος που οικοδομήθηκε είναι ένα κράτος στο οποίο η Αριστερά έχει άμεση σχέση, άμεση ωφέλεια, άμεσα συμφέροντα και στην πραγματικότητα μέσα από μηχανισμούς ιδεολογικής ηγεμονίας είναι σε μεγάλο βαθμό ένα δικό της κράτος.

Φεύγοντας από την παραδοσιακή ανάλυση τη γραμμική της ταξικής διαστρωμάτωσης, εκείνο που έχει συμβεί είναι ότι χρησιμοποιείται το κράτος ως ιδεολογικός μηχανισμός. Γι' αυτό το υπερασπίζονται. Γιατί χάρη στο ΠΑΣΟΚ εκείνης της εποχής, έχουν βάλει χέρι σε αυτό το κράτος. Έχουν οικοδομήσει αυτό το κράτος. Είναι ένα κράτος με το οποίο μοιράζονται σε πολύ μεγάλο βαθμό σχέσεις εξουσίας.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αυτός είναι ένας καλός λόγος για να επιμένουμε στην αποδόμηση αυτού του κράτους. Είναι ένας ακόμη καλός λόγος, πέρα από όλες τις άλλες πραγματικές, ρεαλιστικές, λειτουργικές ανάγκες αυτής της διαδικασίας. Αλλά είναι ο λόγος που αντιδρούν.

Αντιδρούν γιατί θίγεται κάτι δικό τους. Είναι ο λόγος για τον οποίο ανησυχούν. Ανησυχούν γιατί θίγεται κάτι δικό τους. Είναι ο λόγος για τον οποίο αρνούνται οποιαδήποτε μεταβολή. Γιατί

στην πραγματικότητα –και αυτό πρέπει να το πούμε– η απομείωση, η ελαχιστοποίηση της επιρροής αυτού του κράτους σημαίνει ταυτόχρονα και ελαχιστοποίηση της επιρροής μιας ορισμένης Αριστεράς μέσα στην κοινωνία. Αυτή είναι η αλήθεια. Και γι' αυτό πρέπει να χειροκροτούμε αυτές τις πρωτοβουλίες με φανατισμό, με συνέπεια και πέρα ακόμη από τις απόλυτα ορθολογικές και ρεαλιστικές λειτουργικού τύπου προσεγγίσεις στα ζητήματα της διοίκησης.

Είναι πράγματι ένας καλός ιδεολογικός λόγος για να υποστηρίξει κανείς νομοθετήματα σαν αυτό και άλλα όμως τέτοια νομοθετήματα καθώς ναι, είναι αλήθεια και είναι επιδίωξη, πρέπει να μεταβούμε σε μία διαφορετικού τύπου οργάνωση της κοινωνίας μας, σε μία οργάνωση που έχει περισσότερη ελευθερία στους πολίτες, έχει περισσότερα δικαιώματα στους πολίτες, έχει περισσότερες αρμοδιότητες στην κοινωνία, έχει περισσότερη δύναμη στην κοινωνία. Και αυτή η μεταφορά δυνάμεως από τις παραδοσιακές δομές του κράτους μέσα στην κοινωνία, στην πραγματικότητα δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο με έναν τρόπο: Με την ελαχιστοποίηση των δομών, με την αφαίρεση εξουσίας, με την απορρύθμιση, με την απελευθέρωση του διοικητικού χώρου, με την απελευθέρωση εν γένει μέσα στο συνολικό αυτό μηχανισμό.

Είναι προς όφελος του πολίτη αυτό; Ξεκάθαρα. Θα δούμε στο επόμενο χρονικό διάστημα τον τρόπο με τον οποίο θα αναπτυχθούν καταπιεσμένες, συντετριμμένες παραγωγικές δυνάμεις μέσα στην κοινωνία. Παραγωγικές, όχι μόνο με την στενή έννοια, όχι μόνο με την έννοια της οικονομίας της αγοράς. Συνολικότερα παραγωγικές. Παραγωγικές στον τομέα της καινοτομίας, της έρευνας, της σκέψης, της φιλοσοφίας, του πνεύματος, της ποίησης. Όλες εκείνες τις δυνάμεις, οι οποίες πνίγονταν από αυτόν τον ασφυκτικό εναγκαλισμό, μέσα στο επόμενο διάστημα θα τις δούμε να ξεδιπλώνονται, να ανδρώνονται, να μεγαλώνουν και θα δούμε πραγματικά μια καινούργια Ελλάδα να αναπτύσσεται μέσα από αυτή τη διαδικασία της μετάβασης, μέσα από τη διαδικασία αυτής της παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Είναι επώδυνη αυτή η διαδικασία; Προφανώς. Αλλά οι μαρξιστές εξ' ουδέν ξέρουν. Υπάρχει άραγε μία μη επώδυνη μεταβατική διαδικασία; Όλες οι διαδικασίες μετάβασης προϋποθέτουν την ύπαρξη κοινωνικών συγκρούσεων. Προϋποθέτουν επομένως προφανώς τις τριβές, προφανώς τις αντιπαραθέσεις...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Για ποιους; Για τα δύο εκατομμύρια ανέργους;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Η απάντηση είναι η εξής. Επειδή πρέπει να σκεφτούμε τους ανέργους...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Τάξεις ολόκληρες να σκεφτούμε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πρέπει να σκεφτούμε τους ανέργους. Αυτό είναι αλήθεια. Οι άνεργοι, όμως, δεν προέρχονται από τις τάξεις των δημοσίων υπαλλήλων. Αυτοί είναι μια χαρά προστατευμένοι. Μέχρι στιγμής –για να συνεννοηθούμε απολύτως– δεν υπάρχει ένας άνεργος δημόσιος υπάλληλος. Υπάρχουν πολλοί άνεργοι ιδιωτικοί υπάλληλοι. Και αυτοί οι ιδιωτικοί υπάλληλοι που σήμερα πράγματι έχουν χάσει τις θέσεις εργασίας τι άραγε προσδοκούν;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Και οι χιλιάδες νέοι που έχουν πετύχει στο ΑΣΕΠ και δεν βρίσκουν θέση εργασίας, τι είναι; Και από το δημόσιο είναι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Προσδοκούν μια θέση εργασίας. Ποιος τους εγγυάται αυτή τη μία θέση εργασίας; Ποιος τους δίνει την ελπίδα; Αυτοί που τους λένε ψέματα, ότι ξαφνικά μέσα από μία επεκτατική πολιτική θα τους διορίσουν ή θα τους πάρουν στο δημόσιο; Δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα. Αυτοί οι οποίοι, όμως, τους λένε ότι μέσα από τις ιδιωτικές και δημόσιες επενδύσεις θα φτιαχτούν θέσεις εργασίας, μέσα από την απελευθέρωση της εργασίας, μέσα από τη δημιουργία ενός ανταγωνιστικού μοντέλου οικονομίας, μέσα από την παραγωγική ανασυγκρότηση του τόπου, αυτοί είναι που τους υπόσχονται θέσεις εργασίας και σ' αυτούς ελπίζουν και σ' αυτούς προσδοκούν. Αυτή, λοιπόν, είναι η απάντηση στο θέμα της ανεργίας.

Έρχομαι στο μεγάλο ζήτημα της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού, για το οποίο έγινε τόση κουβέντα. Μα, πού είναι το τόσο μεγάλο θέμα σ' αυτό; Τι είναι αυτό που σας ενοχλεί και σας ασχολεί τόσο πολύ; Άκουσα, για «υφαρπαγή εξουσιών». Δηλαδή,

αν ο εκάστοτε Πρωθυπουργός έχει έναν γενικό γραμματέα, προκειμένου να έχει μέσα του τη θεσμική μνήμη της διοικήσεως, το οποίο ενδεχομένως δεν το έχετε ζήσει ...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για να μην ξαναχάσουν τη λίστα Λαγκάρντ ελλείψει μνήμης;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρία Κωνσταντοπούλου, αφήστε να τελειώσει. Μετά θα τα πείτε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Είναι πολύ κρίσιμες και ευφυείς αυτές οι παρατηρήσεις.

Άρα, λοιπόν, λέω το εξής. Ξέρετε τι σημαίνει να υπάρχει κυβερνητική αλλαγή σε ένα Υπουργείο και ο Υπουργός να παραλαμβάνει άδεια γραφεία, να μην ξέρει την ατζέντα του Υπουργείου, να μην ξέρει ποια ήταν η προηγούμενη δράση του Υπουργού, να μην ξέρει ποια είναι η ανάγκη να προχωρήσουν συγκεκριμένα σχέδια με τα οποία μπορεί να μην έχει καθολική διαφώνια και να θέλει να τα προχωρήσει στο πλαίσιο της διοικήσεως και να μην το γνωρίζει; Προσέξτε. Χωρίς να υπάρχει αλλαγή κομμάτων. Μπορεί να υπάρχει απλώς αλλαγή Υπουργών, στο πλαίσιο ενός ανασχηματισμού και φεύγει ο ένας Υπουργός και δεν απομένει τίποτα πίσω. Γιατί αυτό δεν το βλέπουμε στο κυβερνητικό σχήμα;

Να, τι διασφαλίζει η Γενική Γραμματεία. Να, τι διασφαλίζει ο Γραμματέας Συντονισμού. Ότι το κυβερνητικό σχέδιο είναι εκεί, οι κυβερνητικές δράσεις είναι εκεί, η θεσμική μνήμη είναι εκεί για να τις ακολουθήσει ή να τις απορρίψει ο επόμενος Πρωθυπουργός.

Βεβαίως, υπάρχουν και οι προϋποθέσεις, γιατί ανησυχεί ο κ. Λαφαζάνης μην τού φορτώσουμε κανέναν στον Πρωθυπουργό του την επόμενη φορά. Υπάρχουν, κύριε Λαφαζάνη, οι θεσμικές προϋποθέσεις με τις οποίες γίνεται η αντικατάστασή του. Αν κριθεί ότι δεν είναι ικανός στην εκτέλεση των εργασιών, μπορεί ο Πρωθυπουργός να τον αντικαταστήσει και να βάλει το δικό του γενικό γραμματέα, αν αυτός είναι ο καημός σας, αλλά δεν θα έπρεπε να είναι αυτός. Θα έπρεπε οι καημοί σας να είναι πιο υψηλόφωνες απ' αυτούς που προβάλλετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Η κ. Χριστοφιλοπούλου έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για το κράτος είναι μία συζήτηση που πάντα συναρπάζει, που πραγματικά γεννά συναισθήματα, σκέψεις και ιδέες.

Άκουσα τον συνάδελφο κ. Βορίδη με πολλή προσοχή. Έχω να κάνω δύο σχόλια. Το πρώτο αφορά στη δυνατότητα που είχε πάντα το ελληνικό κράτος να δρα ως «ο μεγάλος εργοδότης». Θα επικαλεστώ έναν κοινωνιολόγο, ίσως τον μεγαλύτερο ζώντα Έλληνα κοινωνιολόγο, τον Κωνσταντίνο Τσουκαλά, ο οποίος είχε γράψει για το ελληνικό κράτος. Δεν μιλούσε για τη Μεταπολίτευση, μιλούσε και για τη μεταπολεμική Ελλάδα και για την Ελλάδα πριν τον πόλεμο και για το κοινωνικό κράτος που δεν μεγάλωσε όπως θα έπρεπε, με τις δομές που θα έπρεπε. Ο λόγος για τον οποίο το κράτος πρόνοιας στην Ελλάδα δεν στελεχώθηκε όπως θα έπρεπε, δεν μεγάλωσε όπως θα έπρεπε, ήταν κυρίως γιατί το κράτος ήταν πάντα ο μεγάλος εργοδότης, γιατί η εκάστοτε εξουσία ήταν αυτή που προσλάμβανε και άρα ο διορισμός στο δημόσιο ήταν αυτό που έκανε τους ανθρώπους να έχουν μεροκάματο και μια δουλειά. Βεβαίως, αυτό προϋπήρχε της Μεταπολίτευσης και των όποιων καλών ή κακών έκανε το τότε ΠΑΣΟΚ της άλλης εποχής όπου αναφερθήκατε.

Άρα είναι διαχρονικό το πρόβλημα της ανάπτυξης του κράτους ως εργαλείου και ως μηχανισμού διατήρησης της κοινωνικής συνοχής αλλά και της εκάστοτε πολιτικής εξουσίας και ενός κρατικοδίαιτου οικονομικού κατεστημένου. Αυτό ήταν το μοντέλο. Αυτό το μοντέλο στη μεταπολεμική περίοδο μεταλλάχθηκε κάπως. Εκεί όμως παρέμειναν επενδεδυμένα και πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα. Σήμερα η κρίση έχει σαρώσει τα πάντα.

Δεύτερο σχόλιο: Ναι, πρέπει να δούμε πού θα υποχωρήσει αυτό το μεγάλο, πλαδαρό και δυσκίνητο κράτος. Πρέπει να το δούμε. Με ποιο κριτήριο όμως; Εδώ είναι το μεγάλο ζήτημα της

συγκυβέρνησης, κύριε Υπουργέ. Συμφωνώ απολύτως και μάλιστα τονίζω ότι είναι και λίγες είναι οι καταργήσεις και οι συγχωνεύσεις που γίνονται, αλλά αυτό από μόνο του δεν μπορεί να δώσει και να πυροδοτήσει τις δημιουργικές δυνάμεις παρά μόνο ενός μέρους, γιατί η υποχώρηση του κράτους όσον αφορά άχρηστες δομές πρέπει να συνοδεύεται από μία ενδυνάμωση του κράτους στους τομείς της ασφάλειας. Δεν μιλώ για την «ασφάλεια» της μονιμότητας των προσλήψεων. Μιλώ για την ασφάλεια ως ασφάλεια από καταλήψεις, από βία, από κουκουλοφόρους και από διάφορα είδη μπουκαλιών και άλλων που εκτινάσσονται όπως εκτινάσσονται.

Στην ασφάλεια, λοιπόν, στην υγεία, στην παιδεία, σ' αυτούς τους τομείς οφείλει να ενδυναμωθεί το κράτος και να μικρύνει αλλού. Γιατί; Για να μπορεί το κράτος να δρα ως πραγματικός ρυθμιστικός παράγων και να παρεμβαίνει αναδιανεμητικά εκεί όπου υπάρχει ευημερία και παράγεται πλούτος. Αν θέλουμε ένα τέτοιο κράτος, εγώ θα συμφωνήσω ότι το παρόν νομοσχέδιο κάνει πολύ δειλά βήματα, όμως είναι τα πρώτα βήματα, όπως είπατε. Είναι η πρώτη ομάδα φορέων που συγχωνεύονται. Είχαν γίνει κάποιες συγχωνεύσεις από τις παρελθούσες κυβερνήσεις. Επί αυτής της Κυβέρνησης είναι η πρώτη τέτοια προσπάθεια συγχώνευσης φορέων.

Αύριο, κύριε Υπουργέ, που θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε όσα ήδη έχουν συζητηθεί και στην επιτροπή θα έχουμε καιρό να πούμε και για κάποιες λεπτομέρειες που και εσείς θέλω να θίξετε, ιδιαίτερα όσον αφορά στον τομέα της έρευνας ο οποίος είναι ένας τόσο κρίσιμος τομέας όχι μόνο για την ανάπτυξη, αλλά ευρύτερα για την ανάπτυξη της παιδείας στην Ελλάδα, της ευρηματικότητας, της καινοτομίας.

Έχει πολύ μεγάλη σημασία το πώς θα οργανώσουμε τους ερευνητικούς μας φορείς. Η ελληνική ιδέα ενός «CNRS» που εμείς προτείνουμε, είναι μια πολύ καλή ιδέα. Νομίζω ότι αυτό όμως πρέπει να συνδυαστεί και με την προσπάθεια που κάνει το Υπουργείο Παιδείας να φέρει ένα συνολικό σχέδιο αναδιάρθρωσης της έρευνας, αλλά και με την προσπάθεια που κάνει επίσης το Υπουργείο Παιδείας για την αναδιάρθρωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Άρα, εδώ πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί σε αυτό που φέρνουμε και το πώς αυτό μπορεί να συνδυαστεί με τις επόμενες κυβερνητικές κινήσεις.

Δεύτερο παράδειγμα –δε θέλω να μακρηγορήσω– αφορά κυρίως τα ζητήματα των ιδρυμάτων πρόνοιας. Εκεί, μετά απ' αυτές τις συγχωνεύσεις, πρέπει να υπάρξουν πολύ σοβαρές διοικητικές εσωτερικές αναδιρθρώσεις, έτσι ώστε να μπορέσουμε να διευκολύνουμε τη λειτουργία και την εξυπηρέτηση των αναπήρων και των άλλων ευαίσθητων κατηγοριών του πληθυσμού που αφορούν αυτούς τους φορείς που συγχωνεύονται.

Δεύτερο στοιχείο αυτού του νομοθετήματος είναι αυτή η περφόρμαντ Γενική Γραμματεία Συντονισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από κυβερνήσεις, ιδεολογίες και απόψεις η ελληνική δημόσια διοίκηση ήταν -και δυστυχώς ακόμα παραμένει- ο μεγάλος ασθενής. Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα και αδυναμίες της ήταν η έλλειψη στρατηγικού σχεδιασμού στο επίπεδο της διοίκησης. Και μην τα μπλέκουμε, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Και η διοίκηση οφείλει να έχει τους δικούς της στόχους. Δεν οφείλει η διοίκηση να υπάγεται απολύτως και αποκλειστικά στον πολιτικό της προϊστάμενο που είναι ο εκάστοτε Υπουργός, για τα Υπουργεία και ο Πρωθυπουργός και η κυβέρνηση, συνολικά. Στο επίπεδο της διοίκησης πρέπει να υπάρχει η στοχοθεσία, ο προγραμματισμός, η αξιολόγηση, όχι μόνο ως πολιτική κουλτούρα, αλλά και ως διοικητική κουλτούρα.

Διάβασα πολύ προσεκτικά τις σχετικές διατάξεις. Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ μας τις διάβασε εδώ. Δε θα σας κουράσω. Δείτε το στο νομοσχέδιο.

Υπάρχει μια αντίληψη που λέει ότι το κάθε Υπουργείο συντάσσει σχέδιο δράσης. Οι κυβερνήσεις που αλλάζουν και οι πολιτικές που αλλάζουν μπορούν να τροποποιούν αυτά τα σχέδια δράσης. Αλλά τα σχέδια δράσης πρέπει να υπάρχουν. Δεν είναι μόνο όλα στο πολιτικό επίπεδο. Επειδή τα έχουμε αναγάγει όλα στο πολιτικό επίπεδο, στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο, που είναι αυτό του Πρωθυπουργού και των Υπουργών, αυτή η χώρα κυ-

βερνάται τόσο συγκεντρωτικά. Δεν μπορεί πραγματικά να έχει αποτελεσματικές διοικητικές δομές.

Τι θέλει, λοιπόν, να κάνει αυτή η Γενική Γραμματεία Συντονισμού; Δεν θέλει να κάνει τίποτα άλλο απ' αυτό που λέει η λέξη: να συντονίζει. Το Υπουργικό Συμβούλιο είναι πολιτικό όργανο. Είναι το κυρίαρχο όργανο που χαράσσει τις κυβερνητικές πολιτικές. Δεν είναι όργανο συντονισμού. Συντονίζει Υπουργούς, συντονίζει πολιτικές αλλά δεν συντονίζει την κυβερνητική δράση.

Εμείς θα προτείνουμε, κύριε Υπουργέ, στις λειτουργίες αυτές να θεσμοθετηθούν συναντήσεις των γενικών γραμματέων. Ίσως δεν χρειάζεται νόμος κατά τη γνώμη μου. Δεν χρειάζεται να τα προβλέπουμε όλα με νόμο και να έχουμε πολυνομία. Να θεσμοθετηθούν συναντήσεις και από τους γενικούς γραμματείς. Να καθιερωθεί ως θεσμός για να έχουμε και διοικητική κουλτούρα, συνεννοήσεις, συμφωνίες και συσκέψεις γενικών διευθυντών, διευθυντών.

Όσοι έχουμε περάσει από Υπουργεία ξέρουμε και ως βίωμα ότι αυτό που συμβαίνει είναι ότι φτάνει ένα νομοσχέδιο να πάρει τις υπογραφές των συναρμοδίων Υπουργών και εκείνη την ώρα πάει κάτω στην ιεραρχία του άλλου Υπουργείου. Έτσι καθυστερεί και η νομοθετική πρωτοβουλία του κάθε Υπουργείου. Τα Υπουργεία και η διοίκηση είναι κάθετα οργανωμένα και μόνο. Λείπει ο οριζόντιος συντονισμός. Πόσο καλύτερα και πόσο πιο αποτελεσματικά θα ήταν τα πράγματα αν στο επίπεδο των τμηματάρχων, των διευθυντών, των γενικών διευθυντών, των γενικών γραμματέων, υπήρχε μια οριζόντια συνεργασία. Εδώ μιλώ ανεξαρτήτως ιδεολογίας.

Δεν υπάρχει κουλτούρα οριζόντιας συνεργασίας στην ελληνική Δημόσια Διοίκηση κι αυτήν την οριζόντια συνεργασία οφείλουμε –και είναι ευκαιρία τώρα– να τη χτίσουμε μέσα στην κρίση και να την χτίσουμε ως Κυβέρνηση συνεργασίας. Αρχίζοντας είπα που διαφοροποιούμαι εγώ από το συγκυβερνών και πρώτο μάλιστα κόμμα στις εκλογές, τη Νέα Δημοκρατία. Το είπα καθαρά. Είπα πού συμφωνώ και που διαφοροποιούμαι. Όμως συγκυβερνούμε. Κι όμως εμείς πιστεύουμε ότι και μία υπεύθυνη αντιπολίτευση που θα ασκούσε κριτική υπεύθυνα, θα ήταν πάρα πολύ θετική η συμβολή της.

Επειδή όμως συγκυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, δεν σημαίνει και ταύτιση σε όλα, θέλω να κάνω δύο επισημάνσεις και μάλιστα εν όψει και της αυριανής συζήτησης των άρθρων γι' αυτή τη Γενική Γραμματεία. Για να γίνει πιο αποτελεσματικό το έργο της, θα πρέπει να δούμε –και καταλαβαίνω ότι τώρα δεν υπάρχει χρόνος σ' αυτό το νομοσχέδιο, αλλά θέλω να σας ακούσω αύριο– πώς θα υπάρχει μία αναδιάρθρωση, διότι αυτήν τη Γενική Γραμματεία που είναι πολύ σημαντική, συνυπάρχει και θα συνυπάρχει με συναρμοδιότητες συντονιστικές τόσο του δικού σας Υπουργείου όσο κι άλλων Γενικών Γραμματειών, οι οποίες θα πρέπει να δούμε αν πρέπει να καταργηθούν, αν πρέπει να έχουμε και Γενική Γραμματεία Πρωθυπουργού και Γενική Γραμματεία Υπουργικού Συμβουλίου.

Γιατί τα χρειαζόμαστε όλα αυτά; Άρα είναι μία ευκαιρία να συνθέσουμε ένα όργανο και να το κάνουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, γιατί αλλιώς θα είμαστε ανακόλουθοι σε όλα όσα κάνουμε στα άλλα. Διότι δεν μπορούμε να προβαίνουμε σε συγχωνεύσεις και αναδιαρθρώσεις φορέων και την ίδια στιγμή, δημιουργώντας αυτήν τη Γενική Γραμματεία, να μην έχουμε προβλέψει μία αντίστοιχη, μίνι –θα έλεγα– αναδιάρθρωση σε υψηλότερο επίπεδο ούτως ώστε ο εκάστοτε Πρωθυπουργός, προφανώς και ο σημερινός, που είναι Πρωθυπουργός στην κρίσιμη για τη χώρα συγκυρία, να έχει ένα εργαλείο που θα διευκολύνει. Δεν θα αντικαθιστά βεβαίως ούτε τον ίδιο ούτε το Υπουργικό Συμβούλιο –όπως άκουσα εδώ– ούτε τους Υπουργούς. Όμως έχει πολύ μεγάλη σημασία αυτό το όργανο να είναι λιτό. Θέλω, λοιπόν, να επανεξετάσετε και να μας πείτε αύριο τις προθέσεις σας και τις προθέσεις της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά την εξέλιξη του θεσμού.

Το δεύτερο που αφορά το πρόσωπο του γενικού γραμματέα, βεβαίως πρέπει να είναι πρόσωπο εμπιστοσύνης του εκάστοτε Πρωθυπουργού. Η πενταετής θητεία δεν το διευκολύνει αυτό. Ενωπύριον μία αντίφαση εδώ. Από την άλλη θα πρέπει να προσδιορίσουμε το προφίλ και τα προσόντα του, έτσι ώστε να δια-

σφαλίσουμε τον κάθε Πρωθυπουργό ότι θα έχει ένα συνεργάτη υψηλόβαθμο δημόσιο λειτουργό, ο οποίος θα εξασφαλίζει αυτό που όλοι είπαμε και όλοι θέλουμε, τη συνέχεια του κράτους.

Άρα νομίζω το μήνυμα που πρέπει να έχουμε από αυτήν τη συζήτηση εδώ, είναι ότι θέλουμε ένα κράτος ισχυρό αλλά πιο λιτό, ένα κράτος πιο ευέλικτο κι ένα κράτος πιο ουσιαστικό στους τομείς εκείνους που αφορούν την ίδια την ύπαρξη, την ασφάλεια και την ευημερία των πολιτών.

Ελπίζω ότι αυτές οι δύο παρεμβάσεις και με όσες επισημάνσεις κάναμε, θα βοηθήσουν προς αυτήν την κατεύθυνση. Γι' αυτό ψηφίζουμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Νότης Μαριιάς για δώδεκα λεπτά.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι Βουλευτές η συζήτηση ορθώς έχει επεκταθεί για το τι είδους κράτος θέλουμε. Κάποιος είπε ότι υπάρχουν απόψεις για μικρότερο κράτος, για μεγαλύτερο κράτος. Εγώ νομίζω ότι όλη η διαδικασία μέσα και απ' αυτό το νομοσχέδιο είναι μία διαδικασία με την οποία οικοδομείται στη χώρα τη δική μας το κράτος των δανειστών. Είναι ο τρόπος με τον οποίο θεσμικά προσαθούν να επιβάλουν αυτό που ουσιαστικά έχει επιβάλει η τρόικα και το μνημόνιο, δηλαδή τον τρόπο άσκησης κυριαρχίας εκ μέρους των δανειστών και να οικοδομηθεί σιγά σιγά και ο διοικητικός μηχανισμός του προτεκτοράτου.

Διότι, αν πάμε αρκετά πίσω, θα θυμηθούμε ότι υπάρχει ένα μνημόνιο, το οποίο επικαλούνται όλοι και το οποίο απαγορεύει συγκεκριμένα την άσκηση πολιτικών οι οποίες δεν προβλέπονται στο μνημόνιο.

Παραδείγματος χάριν, φέραμε μια τροπολογία να τροποποιηθεί ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης για το πετρέλαιο θέρμανσης και είπαμε ότι η χώρα παγώνει ολόκληρη. Σήμερα δεκάδες άνθρωποι που μας βλέπουν έχουν παγώσει, γιατί δεν έχουν θέρμανση. Τι είπε ο Υπουργός; Ότι αυτό δεν το επιτρέπει η τρόικα. Άρα, λοιπόν, ποια άσκηση κυριαρχίας λέτε εδώ; Άσκηση κυριαρχίας σημαίνει να μην υπάρχει ένα άλλο όργανο πάνω από το κυρίαρχο κράτος το οποίο να επιβάλλει τη θέλησή του. Άσκηση κυριαρχίας εκ μέρους ενός Υπουργού είναι να μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του χωρίς να υπάρχει κάποιο άλλο όργανο που του απαγορεύει να κάνει αυτό που επιθυμεί και που είναι σύνηθες. Αυτό σημαίνει άσκηση κυριαρχίας. Άσκηση κυριαρχίας του ελληνικού Κοινοβουλίου σημαίνει να μπορεί κυρίαρχα να ψηφίζει αυτά που νομίζει και όχι να παίρνει άδεια από άλλα όργανα. Παραδείγματος χάριν, στα θέματα της ρύθμισης των ζητημάτων των υπερχρεωμένων νοικοκυριών δεν μπορεί κυρίαρχα να αποφασίσει η Βουλή, αν δεν έχει τη σύμφωνη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Άρα, λοιπόν, να σταματήσει η διγλωσσία, να ξεκαθαρίσουν τα πράγματα και να μιλάμε ευθέως. Πήρατε συγκεκριμένες πολιτικές αποφάσεις και υπηρετείτε την οικοδόμηση του κράτους των δανειστών, την οικοδόμηση του μηχανισμού του προτεκτοράτου. Αυτό είναι το θέμα όλο και θα ελεγχθείτε γι' αυτό, να είστε σίγουροι ότι θα ελεγχθείτε. Και θα ελεγχθείτε σε ποιο βαθμό και με ποιον τρόπο έχετε παραβιάσει το Σύνταγμα, όπως θα ελεγχθούν σύντομα και αυτοί που παραβίασαν το Σύνταγμα και τους νόμους στην υπόθεση της λίστας Λαγκάρντ. Γιατί εκεί μέσα, εκτός από το θέμα της νόθευσης του εγγράφου, υπάρχει μια ουσία ότι υπάρχει υποχρέωση του εκάστοτε Υπουργού Οικονομικών, που δεν το έχει καταλάβει, να εισπράττει έσοδα. Και όταν αυτό το αποφεύγει και δεν ενεργεί και κάνει πράξεις ή παραλείψεις που δημιουργούν πρόβλημα στα έσοδα και ενισχύει τη φοροδιαφυγή, όταν περάσει ορισμένα όρια και δημιουργήσει ζημία, υπάρχει πέραν της πολιτικής ευθύνης και ποινική ευθύνη. Να το ξεκαθαρίσετε αυτό. Έτσι είναι τα πράγματα. Δεν είναι «έχω γενική πολιτική ευθύνη, επειδή δεν έκανα καλά τη δουλειά μου». Κάνετε μεγάλο λάθος.

Ας έρθουμε, λοιπόν, να αποκαλύψουμε την ιστορία αυτή που συζητάμε. Τι λέει, λοιπόν, η εισήγηση επί του νομοσχεδίου στη σελίδα 2; Ότι ο στόχος είναι να δημιουργηθεί ένας πάγιος διοικητικός μηχανισμός που προβλέπεται από τις συστάσεις του ΟΟΣΑ. Έχω την έκθεση εδώ και θα δείτε τι προβλέπει, γιατί πρέ-

πει να διαβάσετε την έκθεση για να καταλάβετε τι ψηφίζετε. Επίσης, στόχος είναι να δημιουργηθεί το Κέντρο Διακυβέρνησης, το οποίο θα έχει συγκεκριμένες δραστηριότητες. Θα σας διαβάσω μετά τι είναι το Κέντρο Διακυβέρνησης. Και όλα αυτά πρέπει να γίνουν με βάση το μνημόνιο συνεργασίας Ελλάδας-Γαλλίας, το οποίο το έχουμε εδώ, και μετά να μετουσιωθεί σε νόμο. Αυτή είναι η ουσία.

Για πάμε, λοιπόν, να διαβάσουμε τι λέει. Αυτή εδώ είναι η έκθεση του ΟΟΣΑ, την οποία δεν μεταφράσατε ως κράτος, ως Κυβέρνηση στα ελληνικά. Σας την μετέφρασαν τα στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης στα ελληνικά με δαπάνες δικές τους. Για ακούστε, λοιπόν, τι λέει. Τι σημαίνει, λοιπόν, το περίφημο αυτό Κέντρο Διακυβέρνησης; «Διασφάλιση ενός ισχυρού κέντρου ηγεσίας που θα αναλάβει την πλήρη ευθύνη των μεταρρυθμίσεων και θα έχει την εξουσία να καθοδηγεί, να διατηρεί και να λαμβάνει αποφάσεις σε πολιτικό επίπεδο». Αυτό σημαίνει να στήσουμε Κέντρο Διακυβέρνησης. Το λέει η εκλογική έκθεση. Πάτε όμως στην έκθεση του ΟΟΣΑ στη σελίδα 19. «Η ομάδα καθοδήγησης έχει τη δυνατότητα να ελέγχει πλήρως τη διαδικασία μεταρρυθμίσεων και να επιλέγει εναλλακτικές δράσεις. Θα πρέπει να ενεργεί ως διαλογέας». Προσέξτε: Καμμία πρωτοβουλία, καμμία πολιτική, κανένας νόμος δεν θα μπορεί να προωθηθεί χωρίς τη συμφωνία του Κέντρου Διακυβέρνησης, το οποίο είναι η Γενική Γραμματεία Συντονισμού. Εδώ το λέει η έκθεση.

Και πάμε παρακάτω, σελίδα 54. «Το Κέντρο Διακυβέρνησης πρέπει να έχει στρατηγικό όραμα». Προσέξτε, το στρατηγικό όραμα δεν θα το έχει η κυβέρνηση που εκλέγεται ή το υπουργικό συμβούλιο. Αλήθεια πόσα υπουργικά συμβούλια έχετε κάνει, κύριε Υπουργέ; Έχετε συνεδριάσει ποτέ πάνω από μια, δύο φορές; Έστω όμως και αυτές τις δύο φορές, το στρατηγικό όραμα ποιος θα το δίνει; Θα το δίνει η εκλεγμένη κυβέρνηση; Θα το δίνει ο Πρωθυπουργός και το υπουργικό συμβούλιο;

Όχι δεν θα το δίνει. Θα το δίνει το Κέντρο Διακυβέρνησης – σελίδα 54- το οποίο πρέπει να είναι σε θέση να συμφωνεί μακροπρόθεσμως συνολικούς, γενικούς στόχους για την οικονομία και την κοινωνία. Αυτοί θα το αποφασίζουν. Όπως, λοιπόν, έχουν φύγει οι εξουσίες στο επίπεδο της οικονομίας και τα ρυθμίζει όλα η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η περίφημη ανεξαρτησία των τραπεζών έχει διαλύσει το πολιτικό στοιχείο, τώρα λοιπόν, στις χώρες του μνημονίου, στις χώρες της Ευρώπης των δανειστών και της αποικιοκρατίας τα προτεκτοράτα δεν χρειάζεται καν να έχουν κυβερνήσεις. Θα τις κρατούν τυπικά, εάν τις χρειάζονται για να γίνονται κάποιες εκλογές, αλλά όλη η εξουσία θα έχει πάει στο περίφημο Κέντρο Διακυβέρνησης το οποίο θα είναι το μακρύ χέρι της τρόικας, θα είναι η καγκελαρία, θα είναι ο γκαουλάιτερ, που θα κάνει κουμάντο για τους δανειστές και θα έχει θεσμοθετηθεί για να μην είναι τόσο προκλητική η παρέμβαση του Τόμσεν που λέει κάντε το άλφα και το βήτα και προκαλεί, τώρα θα περνάει θεσμικά μέσα από τη Γραμματεία του Προγραμματισμού.

Πάμε παρακάτω, να διαβάσουμε. Θα κάνει –λέει– και στρατηγικό σχεδιασμό. Ποιος θα είναι αυτός ο στρατηγικός σχεδιασμός; Θα τον ξεκινάει και θα ρυθμίζει τα θέματα, σελίδα 54.

Λέτε για την πενταετία. Επειδή δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον και εκτίμηση στις κοινοβουλευτικές πολιτικές και εκλογικές διαδικασίες, λένε ότι πρέπει να φτιαχτεί κάτι που να υπερβαίνει τον πολιτικό κύκλο. Δηλαδή, δεν έχει σημασία ποιος θα εκλέγεται. Το μαγαζί θα το διοικεί η Γενική Γραμματεία Προγραμματισμού που θα την ορίζει ο Πρωθυπουργός τόσο ελεύθερα όσο μπορεί να ορίσει και τα μέλη του ΤΑΙΠΕΔ ελεύθερα.

Λέει λοιπόν, στη σελίδα 56: «Η βιωσιμότητα του Κέντρου Διακυβέρνησης κατά τη διάρκεια των εκλογικών κύκλων είναι σημαντική». Δηλαδή γίνονται, δεν γίνονται εκλογές, εκεί θα είναι ο γκαουλάιτερ. «Τα θεσμικά όργανα είναι ευκαίω να δημιουργούνται στο μέτρο του δυνατού, ώστε να αντέχουν στις ιδιομορφίες των αλλαγών των κυβερνήσεων». Αυτά λέει.

Σας είπα ότι θα σας φέρω την έκθεση, τοποθετούμενος επί της αντισυνταγματικότητας. Διότι, υποτίθεται ότι το άρθρο 81 και 82 λένε ότι διοικεί η Κυβέρνηση, ότι ρυθμίζει τα θέματα ο Πρωθυπουργός, ότι συντονίζει το έργο. Αυτά λέει σε σχέση με τις αρμοδιότητες του υπουργικού συμβουλίου. Ισχύουν όμως αυτές;

Γι' αυτό σας είπαμε, λοιπόν, ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι

όπως παρουσιάστηκαν. Λέει εν προκειμένω: «Η Κυβέρνηση καθορίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική της χώρας». Η Κυβέρνηση ή το Κέντρο Διακυβέρνησης, το παραμάγαζο; Είναι αυτό συνταγματικό;

Πάμε παρακάτω. Εγώ διαβάζω έγγραφα. Στη σελίδα 3, λοιπόν, της εισηγητικής έκθεσης λέει ότι όλα αυτά θα τα κάνουμε με τη βοήθεια της γαλλικής κυβέρνησης. Και επειδή κάποιος εδώ είπε ότι θέλει αποκεντρωμένη διοίκηση, τον έλεγχο και τους στόχους και τη βοήθεια τη δίνει η γαλλική κυβέρνηση. Μα, η γαλλική κυβέρνηση και το γαλλικό μοντέλο είναι το κλασικό συγκεντρωτικό μοντέλο. Αν θέλατε αποκεντρώση, πήρατε ως τεχνική βοήθεια λάθος κυβέρνηση και λάθος μοντέλο.

Δεν έγιναν, όμως, έτσι. Στις 12 Οκτωβρίου του 2011 συναντήθηκαν οι δανειστές στις Βρυξέλλες μαζί με την περίφημη Task Force του κ. Ράιχενπαχ και διαμοίρασαν τα ιμάτια της χώρας στη διοίκηση. Άλλος πήρε την τοπική αυτοδιοίκηση, Φούχτελ. Γι' αυτό οργώνει και έχει κάνει μνημόνιο συνεργασίας για την τοπική αυτοδιοίκηση και κάνει το κουμάντο εκεί. Οι Ολλανδοί πήραν άλλο κομμάτι. Οι Γάλλοι, λοιπόν, πήραν το θέμα της αναμόρφωσης της κεντρικής διοίκησης και καθορίστηκαν ως υπεύθυνος τομέας, «domain leader». Αυτό είναι. Είναι η γαλλική κυβέρνηση που με αυτό εδώ το μνημόνιο συνεργασίας –σας το έχουμε καταθέσει και άλλες φορές εδώ– προωθεί τα θέματα του μνημονίου, όπως λέει, και τις απόψεις που έχει ο ΟΟΣΑ για να προχωρήσει η διαδικασία. Και μετά μου λέτε εδώ ότι κυρίαρχα αποφασίζει η ελληνική Κυβέρνηση, αποφασίζει η ελληνική Βουλή, θα φτιάξετε μια περίφημη Δημόσια Διοίκηση που δεν θα είναι κομματική κ.λπ..

Σταματήστε τη διγλωσσία. Έχει αποκαλυφθεί ο καθημερινός ρόλος που επιτελείτε. Στήνετε σιγά-σιγά τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς του προτεκτοράτου. Όμως, να είστε βέβαιοι ότι δεν θα τα καταφέρετε. Θα ανατρέψει ο ελληνικός λαός και την πολιτική αυτή και τα σχέδιά σας.

Επειδή ειπώθηκε ότι μπορεί να έχει συμβεί να παραβιάζεται κατά τέτοιο τρόπο το άρθρο 82, 83 από τον κύριο Υπουργό, θέλω να πω ότι δεν πρόκειται για παραβίαση του Συντάγματος αλλά για κατάλυση του Συντάγματος. Προφανώς γνωρίζετε και τις συνέπειες που έχουν αυτοί που καταλύουν το Σύνταγμα. Τις γνωρίζετε. Δεν υπάρχει εκεί παραγραφή, διότι σύμφωνα με το άρθρο 120 παράγραφος 3 όταν γίνει σφετερισμός των εξουσιών, δεν τρέχει η παραγραφή και αρχίζει να τρέχει από της αποκαταστάσεως των εξουσιών. Αυτά προς γνώσιν και διά τας νομίμους συνεπείας, που θα έλεγαν και οι νομικοί.

Πάμε στο άρθρο 15. Τι κάνει, λοιπόν, αυτό το άρθρο και τι θέλετε να συντονίσετε; Έχετε μία Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης, έχετε Γενική Γραμματεία του Υπουργικού Συμβουλίου και έχετε και Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού. Τι την θέλετε την άλλη Γενική Γραμματεία Συντονισμού;

Άρα αυτό παίζει άλλο ρόλο. Παίζει το ρόλο του συντονισμού των δράσεων –μιλάμε για το άρθρο 15, θα τα πούμε αναλυτικά και αύριο– του προγραμματισμού, της παρακολούθησης, του συντονισμού μεταξύ Υπουργείων. Καλά, ο κ. «γκαουλάιτερ» θα συντονίζει τις διαφωνίες; Ο Πρωθυπουργός τι θα κάνει; Θα καταρτίζει το πρόγραμμα εφαρμογής κυβερνητικού έργου, θα παρακολουθεί στο άρθρο 16 την εφαρμογή του προγράμματος και τα στάδια και αν δεν τα βρίσκουν, θα προτείνει στο Πρωθυπουργό κάτι να κάνει και αυτός, να συγκαλέσει τους Υπουργούς να επιλύσει τη διαφορά.

Στο άρθρο 18 –σας τα διαβάσαμε πριν– η υπηρεσία προγραμματισμού που είναι σε όλον τον τομέα δράσης της Κυβέρνησης –κοινωνική, πολιτική, εξωτερική πολιτική, άμυνα, τα πάντα– τι κάνει; Θα καταρτίζει το συνολικό πρόγραμμα, θα λύει τις διαφορές κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι αυτή η συζήτηση γι' αυτό το νομοσχέδιο έδωσε την ευκαιρία σε αρκετούς να τοποθετηθούν και σε εμάς να αποδείξουμε ότι μεθοδικά, καθημερινά, επιχειρείτε να στήσετε το κράτος των δανειστών.

Σας λέμε, λοιπόν, ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είναι αντίθετοι σε αυτό. Μαζί με όλους τους Έλληνες θα παλέψουν για να μην περάσουν αυτές οι προσπάθειες, τις οποίες κάνετε, να μετατρέ-

ψετε τη χώρα σε ένα κοινωνικό «νεκροταφείο» με χιλιάδες ανέργους, όπου θα υπάρχει και ο μηχανισμός των δανειστών για να διασφαλίζει ότι θα εισπράττουν αυτά, τα οποία έχετε συμφωνήσει, έχοντας δώσει σε αυτούς και το δικαίωμα της άρσης ασυλίας λόγω εθνικής κυριαρχίας. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Το καταψήφίζουμε, φυσικά, αυτό το νομοσχέδιο και αναμένουμε τις τοποθετήσεις σας επ' αυτών. Θέλουμε συγκεκριμένα να μας απαντήσετε γιατί μέσα στην έκθεση λέει ότι κάνετε δεκτή αυτήν την έκθεση του ΟΟΣΑ. Θέλουμε να μας πείτε συγκεκριμένα τι λέτε. Σας διάβασα αποσπάσματα γιατί πρέπει να μιλάμε τεκμηριωμένα. Ο ελληνικός λαός ακούει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Έχει τελειώσει ήδη ο χρόνος σας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Ο ελληνικός λαός νιώθει, βέβαια, στο «πετσί» του το τι κάνετε στο οικονομικό πεδίο. Απλά, αντιλαμβάνεται πλέον ότι και στο θεσμικό επίπεδο στήνεται όλη αυτήν την ιστορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Παππάς έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Εξαιρετικές σοφιστείες ακούστηκαν από πλευράς του εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας σήμερα. Ο κύριος εκπρόσωπος ακολούθησε την τακτική της μισής αλήθειας. Μας έκανε κάποιες αναλύσεις περί κράτους και υποχρεούμεθα να τοποθετηθούμε και να πούμε ότι για εμάς κράτος πρέπει να είναι το εργαλείο της συνειδητής του έθνους και όχι το εργαλείο ή ο μηχανισμός –αν θέλετε καλύτερα– υπόταξης της λαϊκής βούλησης στα χέρια κάποιων οσφυοκαμπτών υποτακτικών και λαδιάρηδων «Μαυρογιαλούρων».

Επί του σχεδίου νόμου έχει τοποθετηθεί ήδη ο συναγωνιστής μας κ. Γερμενής, καταλήγοντας στο ότι το προς συζήτηση σχέδιο νόμου μας βρίσκει απολύτως αντίθετους.

Κύριοι, φέρατε αυτό το νόμο-«σκούπα» για δύο λόγους: Πρώτον, για να ξαναμοιράσετε την τράπουλα μεταξύ των υμετέρων, των δικών σας, που εσείς είχατε διορίσει, δηλαδή η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και ολίγον η Δημοκρατική Αριστερά. Εσείς φτιάξατε αυτό το κράτος για να εκμεταλλεύεστε με τις παρέες των δικών σας, των επιτηδίων, τα κοινοτικά κονδύλια και να ξεγελιέται ο ελληνικός λαός, ο κόσμος, και να νομίζει ότι υπάρχει ανάπτυξη.

Δεύτερον, φέρατε αυτό το νομοσχέδιο για να φορέσετε ένα μανδύα νομιμότητας στη συνεργασία σας με τους Γερμανούς κατακτητές.

Αυτή τη Γενική Γραμματεία Συντονισμού του Κυβερνητικού Έργου γιατί τη φτιάχνετε Έγινε πολύς λόγος προηγουμένως γι' αυτήν τη Γραμματεία. Γιατί να κάνετε κάποιες εξυπηρετήσεις Θέλετε να κάνετε σε κάποιον γενναίο γενικό γραμματέα εξυπηρετήσεις Θέλετε να διορίσετε κάποιους καινούργιους δικούς σας

Γνωρίζοντας την ιστορία των κυβερνήσεών σας, αυτό θα ήταν το πιο ανώδυνο. Αυτό θα ήταν το αθώτερο. Φτιάχνετε, όμως, ένα όργανο που με τη βούλα του νόμου θα παρακάμπτει την Κυβέρνηση, μια Κυβέρνηση που δεν υφίσταται. Αυτό το βλέπουμε καθημερινά. Νομοθετείτε πλέον με προεδρικά διατάγματα. Δεν υπάρχει Υπουργικό Συμβούλιο. Δεν υπάρχει Πρωθυπουργός. Το κυβερνητικό έργο υπαγορεύεται από τους φίλους σας, από τους εντολοδόχους σας στη Γερμανία.

Φτιάχνετε, λοιπόν, τη νέα αυτή γραμματεία πενταετούς θητείας για να παρακάμψετε νομιμοφανώς τους θεσμούς και γιατί έχετε μια εμμονή στο να φαίνεσθε δημοκράτες και κεντρογενείς και όχι Δεξιοί.

Για εσάς ό,τι είναι νόμιμο είναι και ηθικό. Αυτό είναι το δόγμα της Νέας Δημοκρατίας. Δικό σας είναι αυτό το δόγμα. Δικιά σας κουβέντα είναι, νεοδημοκρατική.

Φέρνετε, λοιπόν, τώρα νέους γεντισάρους, Γραμματείς και Φαρισαίους για να σφίξετε ακόμη πιο πολύ τη θηλιά στον ελληνικό λαό και να τα κάνετε όλα αυτά νόμιμα και συντονισμένα και –για να μην το ξεχνάμε– «δημοκρατικά».

Αφού έχετε εφαρμόσει πλέον την τακτική του «σοκ και δέος» με το μνημόνιο, τώρα εφαρμόζετε την τακτική του «σαλαμιού» –σιγά, σιγά– ώστε να αποδομήσετε οποιοδήποτε ίχνος εθνικής ανεξαρτησίας έχει μείνει σε αυτόν τον τόπο.

Δεν θα εισέλθω σε άλλες λεπτομέρειες, όχι γιατί απαξιώνω το όποιο κοινοβουλευτικό έργο, αλλά διότι το κοινοβουλευτικό σας έργο καταπατάει τα συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Θα πρέπει να ντρέπεστε και εσείς και οι διάφοροι χαρτογιακάδες, οι εγκάθετοι, οι σπουδαγμένοι στην Εσπερία και αλλαχού συνταγματολόγοι, νομικοί, νομικίστικοι σύμβουλοι που νομίζετε ότι δουλέψατε για λογαριασμό κάποιων Υπουργείων και φέρατε εδώ με τα διάφορα συμβούλια και διαβούλια σας ένα σχέδιο νόμου, το οποίο θα μας το πασάρετε ως ένα περίφημο εργαλείο που θα εξοικονομήσει χρήματα για τον ελληνικό λαό.

Μάλιστα, θα βγουν και οι δημοσιογράφοι των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, αυτά τα «παπαγαλάκια» της συγκυβέρνησης, αυτά τα «παπαγαλάκια» των βαρόνων που φιμώνουν τη Χρυσή Αυγή με κάθε τρόπο και θα πουν στο όνομα της δήθεν δημοκρατικότητας και του έργου της Κυβέρνησης ότι αυτό είναι μια προσφορά προς τον ελληνικό λαό. Αυτό δεν είναι προσφορά αλλά ένα προοίμιο της επίσημης –πλέον– κατάργησης της ανεξαρτησίας του ελληνικού κράτους.

Ξέρετε ποιο είναι το τρομερό Ότι όλο αυτό το σκηνικό, η συγκυβέρνησή σας το παρουσιάζει ως πατριωτικό καθήκον.

Το πατριωτικό καθήκον επιτάσσει στον Έλληνα Πρωθυπουργό τις πρώτες ημέρες της νέας χρονιάς να προτιμήσει να μιλήσει σ' έναν ιδιωτικό γερμανικό οίκο ή να ξανασυναντηθεί με την κ. Μέρκελ σε μία –ας σημειωθεί– ανεπίσημη και κλειστή για τον Τύπο συνάντηση

Ο φυσικός χώρος της πολιτικής ηγεσίας της Ελλάδος δεν βρίσκεται εντός της χώρας. Βρίσκεται στη Γερμανία. Το πατριωτικό καθήκον –χρησιμοποιάω αυτήν την προσφιλή έκφραση για την απύσχα Νέα Δημοκρατία– επιτάσσει στον Πρωθυπουργό να βρίσκεται στη Γερμανία και όχι στο ελληνικό Κοινοβούλιο!

Ρωτάμε: Είναι αυτό πατριωτικό καθήκον Απάντηση δεν θα λάβουμε –το γνωρίζω αυτό– διότι η απάντηση που θα έπρεπε να δώσετε είναι ότι η πολιτική ηγεσία είναι στη Γερμανία κι ότι εκεί πηγαίνετε για εντολές και για οδηγίες στην περαιτέρω πορεία της Κυβέρνησής σας.

Η πολιτική σας δεν αποφασίζεται στο ελληνικό Κοινοβούλιο ούτε σε ελληνικό Υπουργικό Συμβούλιο αλλά σε ξένα κέντρα όπου ανέκαθεν πηγαίνατε να προσκυνήσετε και να πάρετε τις ευλογίες τους.

Όμως, δυστυχώς, τον ίδιο δρόμο ακολουθεί και η πολιτειακή ηγεσία της χώρας, που είναι συνυπεύθυνη, αυτή η ηγεσία που εγκρίνει μνημόνια και η οποία ηγεσία και αυτή ευρέθη στη Γερμανία, μια Γερμανία με την οποία άλλωστε διατηρεί τόσο προσωπικούς όσο και πολιτικούς δεσμούς.

Άρα τίθεται και ένα επιπλέον ερώτημα. Αυτή πρέπει να είναι η θέση και η επιλογή μιας ελληνικής ανεξάρτητης φιλολαϊκής ηγεσίας που υποτίθεται ότι εργάζεται για το μέλλον και την ευημερία του ελληνικού λαού;

Αλλά και όταν ο κ. Σαμαράς και οι συν αυτό βρίσκονται εντός της χώρας τι κάνουν; Δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να συναντώνται με εκπροσώπους πολυεθνικών εταιρειών εκλιπαρώντας τους να επενδύσουν και αυτοί για να χάσουν έτσι τη δουλειά τους κάποιοι Έλληνες μικρομεσαίοι, κάποιοι βιοτέχνες, κάποιοι έμποροι. Συζητά, λοιπόν, με τις πολυεθνικές για κάποιες επενδύσεις, που εμείς αμφιβάλουμε αν θα έρθουν και, αν ποτέ έρθουν, το όποιο κέρδος και τα όποια οφέλη θα βρεθούν αυτομάτως εκτός Ελλάδος, όπως εκτός Ελλάδος βρίσκονται τα χρήματα των κεφαλαιοκρατών, όλων των διαπλεκόμενων φοροφυγάδων επιχειρηματιών και των πολιτικών και των συγγενών τους.

Περιγράφω μια πραγματικότητα αυτή τη στιγμή, η οποία δυστυχώς έχει βαθιές ρίζες. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκαν στην Ελλάδα τα «τζάκια». Τα ίδια έκαναν και σε άλλες πολιτικές περιόδους. Πάντοτε υπήρχαν πρόθυμοι, πάντοτε υπήρχαν λήσταρχοι και «λίσταρχοι». Και επειδή έχει ενδιαφέρον, καταθέτω στα Πρακτικά το σημερινό φύλλο της εφημερίδας «ΕΣΤΙΑ» όπου στο οπισθόφυλλο της αναδημοσιεύεται δημοσίευμα της εφημερίδας της 8ης Ιανουαρίου 1933 με τίτλο «Το πόθεν έσχες προ

ογδόντα ετών».

Λέει χαρακτηριστικά τα εξής. Διαβάζω: «Ο κ. Βενιζέλος φέρει-ται αποφασίσει να λάβει ως πρότυπον διά το σχέδιον νόμου περί του «πόθεν έσχες» τον εν ισχύι τεθέντα εσχάτως ρουμανικόν νόμον. Ο νόμος ο ρουμανικός εψηφίσθη ακριβώς διότι πλείστοι δημόσιοι -και ανώτεροι συχνότατα- λειτουργοί δεν θα εδίσταζαν να απαντήσουν εις την ερώτησιν «πόθεν έσχες;» με την αφελε-στάτην και ειλικρινή απάντησιν «πανταχόθεν»».

Αυτό συμβαίνει και σήμερα. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στε-νογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Λέω, λοιπόν, ότι η αναφορά μου αυτή σ' ένα δημοσίευμα του παρελθόντος δεν έχει να κάνει με το ότι εμείς παρελθοντολο-γούμε. Η Χρυσή Αυγή είναι ένα κίνημα νέο, είναι ένα κίνημα με πίστη στις ελληνικές αρχές, φιλολαϊκό και το οποίο απενίζει προς το μέλλον. Η αναφορά μου έρχεται για να επιβεβαιώσει αυτό που είπα πρωτίτερα, ότι πάντα υπήρχαν πρόθυμοι, πάντα υπήρχαν Εφιάλτες, πάντα υπήρχαν νενέκοι, πάντα υπήρχαν δωσίλογοι. Αλλά και πάντα υπήρχαν Μακρυγιάννηδες, πάντα υπήρχαν Πα-παφλέσσες και πάντα υπήρχαν και Μελάδες.

Κυρίες και κύριοι, βιώνουμε μια κατάσταση παρακμής και σήψης που έχει παρεισφρήσει σε όλα τα επίπεδα της πολιτικής και κοινωνικής ζωής. Κατ' αρχάς, υπάρχει πολιτική σήψη των πα-ραδοσιακών συστημικών κομμάτων, Δεξιάς και Αριστεράς. Περί-τρανη απόδειξη είναι η φιλολογία για τα πολιτικά παιχνίδια των τελευταίων ημερών σχετικά με τη λίστα Λαγκάρντ. Είναι επιβε-βαίωση του ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται.

Επιπλέον ερώτημα σημερινό: Η απενοχοποίηση, η εκτός κά-δρου τοποθέτηση του προσώπου του πρώην Πρωθυπουργού, του κ. Γεωργίου Παπανδρέου, από την πρόταση της Αξωματικής Αντιπολιτεύσεως ποιο σκοπό εξυπηρετεί; Με ποιου παρέμβαση έγινε; Γιατί πρέπει να «βγει λάδι» ο Παπανδρέου; Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ αθώνει κατ' ουσίαν τον Παπανδρέου για τις όποιες ποινικές του ευθύνες για το σκάνδαλο Λαγκάρντ; Παίζει υπόγειο παιχνίδια ή ενδίδει στις υποδείξεις και πιέσεις εξωτερικού παράγοντα; Η ιστορία επαναλαμβάνεται.

Ένας Παπανδρέου είχε πάρει το διαβατήριό του από τα χέρια του δικτάτορα Ταξiarχου Παττακού με παρέμβαση του τότε Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών Τζόνσον. Βίαι παράλληλοι!

Εκτίμηση, λοιπόν, ότι η Αξωματική Αντιπολίτευση και πολιτικά παιχνίδια κάνει, διότι αντλεί ψήφους από την Πασοκική δεξαμενή, όπου το όνομα Παπανδρέου ήταν, είναι και θα είναι ιερό τοτέμ, αλλά και ενδίδει, παρ' όλη την πολυφωνία της, σε πιέσεις απο-δεικνύοντας περίτρανα ότι είναι ένα συστημικό κόμμα το ίδιο, ίσως και περισσότερο εξαρτημένο από το ΠΑΣΟΚ.

Σε λίγες ημέρες θα λάβουμε αποφάσεις για τη λίστα Λαγ-κάρντ. Να επιστημονούμε ότι αυτή η λίστα αφορά καταθέτες μόνο μίας τράπεζας, τη στιγμή που υπάρχουν εκατοντάδες τράπεζες στην Ελβετία, τη στιγμή που υπάρχουν χιλιάδες offshore εταιρίες, τη στιγμή που υπάρχει η μέθοδος των μετρητών, που υπάρχει η συνταγή που είχε εξεταστεί και παλαιότερα σε ένα ειδικό δικα-στήριο και μία συνταγή την οποία εφαρμόζουν οι κάθε λογής λα-διάρηδες, όπως είπα, εκπρόσωποι των κομμάτων της Μεταπο-λίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλοί Έλληνες έκαναν Χρι-στούγεννα και συνεχίζουν να βρίσκονται στο δρόμο πεινασμένοι, χωρίς φαγητό, νομίζοντας ότι έχουν χάσει την αξιοπρέπεια τους. Όχι, την αξιοπρέπεια δεν την έχασαν οι Έλληνες. Την έχει χάσει το πολιτικό σύστημα και οι υπεύθυνοι της προδοσίας.

Πρωτοβουλία, λοιπόν, της Χρυσής Αυγής είναι να εξεταστούν κατ' αρχάς και να πληρώσουν, εφόσον κριθούν ένοχοι, και ο Πα-πακωνσταντίνου και ο Βενιζέλος και ο Παπανδρέου και ο Παπα-δήμος. Και αν η επίλυση κοινοβουλευτική σας πλειοψηφία θελήσει να θυσιάσει μόνο τον Παπακωνσταντίνου ως νέα Ιφιγέν-εια για να φορτωθεί όχι μόνο τη δική του ενοχή, αλλά την ενοχή όλης της μεταπολιτευτικής περιόδου και να φυσήξει ένας ούριος άνεμος -όπως νομίζουν- για τη συγκυβέρνηση, θα έχει για εμάς ένα συμβολικό χαρακτήρα και θα είναι μεγάλη μας χαρά να κα-τέβουν από το βάθρο όλοι αυτοί οι «Παπανδρέου» που ανέφερα,

που τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τον αποκαλούσαν «ο κατάλ-ληλος», να υποστεί τη βάσανο της ανάκρισης. Επιτέλους όχι ένας, αλλά πολλοί ανακριτές για τον Παπανδρέου!

Παραμιππώντας, έχουμε και τη δικογραφία Πεπόνη. Να πω ότι η Κυβέρνηση θα πέσει στο λάκκο που η ίδια σκάβει για τον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Νικόλαος Τσουκάλης έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω και θα τελειώσω την τοποθέτησή μου με δύο ιστορικά κείμενα τα οποία καταδεικνύουν την ιστορικότητα, τη διαχρονι-κότητα του θέματος που διαπραγματεύεται το συγκεκριμένο νο-μοσχέδιο, δηλαδή τη γραφειοκρατία και στο κατά πόσο έχει ταλαιπωρήσει διαχρονικά, ιστορικά όλες τις κοινωνίες, όποια μορφή και να είχαν.

Και ξεκινάω με ένα από τα κείμενα του Μπέρτολτο Μπρέχτ, από τον κ. Κόινερ. Για κάποιον υπάλληλο που ήταν καιρό στην ίδια υπηρεσία, ο κ. Κόινερ άκουσε να διατυπώνουν τον εξής έπαι-νο: «Ο υπάλληλος ήταν τόσο καλός που ήταν αναντικατάστατος». Εκνευρισμένος ο κ. Κόινερ ρώτησε: «Τι θα πει αναντικατάστα-τος;». Του απάντησαν: «Θα πει ότι η υπηρεσία δεν λειτουργεί χωρίς αυτόν». Και είπε ο κ. Κόινερ: «Μα, πώς μπορεί να είναι καλός υπάλληλος αν η υπηρεσία δεν λειτουργεί χωρίς αυτόν; Έχει χρόνια σε αυτήν την υπηρεσία και θα μπορούσε να την ορ-γανώσει τόσο καλά ώστε να μην είναι πια αναντικατάστατος. Και τι έκανε τόσο καιρό; Να σας πω εγώ. Εκβιασμό έκανε.».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημόσια Διοίκηση στη χώρα, όπως και σε άλλες χώρες, αλλά κυρίως στην Ελλάδα, έκανε έναν εκβιασμό. Η Δημόσια Διοίκηση στην Ελλάδα είχε συγκροτηθεί, είχε διαμορφωθεί, είχε διαποτιστεί από την έννοια του πελατει-ακού συστήματος.

Είναι πλέον ιστορικό το βιβλίο που πρόσφατα -πριν λίγα χρό-νια- κυκλοφόρησε, το οποίο περιγράφει την ιστορία της Δημό-σιας Διοίκησης από την απελευθέρωση μέχρι σήμερα με τον τίτλο «Φαυλοκρατία».

Υπάρχει, όμως, μια σοβαρή ειδοποιός διαφορά, την οποία πρέ-πει να την εντοπίσουμε. Η Δημόσια Διοίκηση υπό τη μορφή της, υπό τη συγκροτήσή της ήταν μία αλεστική μηχανή και μέσα εκεί λειτουργούσαν πρόσωπα τα οποία ουσιαστικά ήταν τα θύματα όλων αυτών οι οποίοι μέσω της Δημόσιας Διοίκησης προσπαθού-σαν κάθε φορά να επιτελέσουν το ιδιαιτελέστατο συμφέρον τους.

Θα ήθελα να θυμίσω ότι είναι κλασική έκφραση το ότι η Δημό-σια Διοίκηση ήταν λάφυρο της εκάστοτε εξουσίας και συγκεκρι-μένα την τελευταία περίοδο, τη μεταπολιτευτική, των δύο μεγάλων κομμάτων.

Τι πρέπει να κάνουμε εμείς που δεν είχαμε εμπλακεί καθόλου σε όλη αυτήν τη διαδικασία διαμόρφωσης αυτής της διοίκησης;

Είμαστε υποχρεωμένοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Αρι-στερά να καταδικάσουμε κατηγορηματικά αυτήν την αντίληψη η οποία είχε εμπεδωθεί σε αυτήν εδώ τη χώρα. Και πρέπει να την καταδικάσουμε με συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες θα ανα-τρέψουν, οι οποίες θα φέρνουν ένα νέο πρόσωπο σε αυτήν εδώ τη χώρα. Με λίγα λόγια, πρέπει να γίνουμε ένα κανονικό κράτος της Ευρώπης, τουλάχιστον στη Δημόσια Διοίκηση.

Η Δημοκρατική Αριστερά λέει ότι δύο βασικές προϋποθέσεις, προκειμένου αυτή εδώ η χώρα να ανακάμψει και να ανασυγκρο-τηθεί, είναι η εξυγίανση και η αναδιάρθρωση της Δημόσιας Διοί-κησης και η εξυγίανση του πολιτικού προσωπικού. Χωρίς αυτούς τους δύο όρους και προϋποθέσεις είναι περιττό να συζητάμε για οποιοδήποτε πρόγραμμα ανασυγκρότησης οικονομικό ή οτιδή-ποτε άλλο, όσο μεγαλεπήβολο και να είναι. Πρέπει, λοιπόν, να εξασφαλίσουμε τα εργαλεία μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα από το 2007 είχε ανα-λάβει μία υποχρέωση πρόκρισης απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είχε ενταχθεί στο πρόγραμμα μείωσης των διοικητικών βαρών, διάρκειας πέντε ετών, που είχε σαν στόχο τη μείωση της γραφειοκρατίας σε πανευρωπαϊκό επίπεδο κατά 25%. Ήταν κοι-νός ο στόχος. Για την Ελλάδα ήταν πολύ πιο επιτακτικός για τα στοιχεία τα οποία ανέφερα στην προηγούμενη τοποθέτησή μου

και τα οποία θα επαναλάβω χάριν των Πρακτικών.

Αυτή η συγκεκριμένη δέσμευση επαναλήφθηκε και επαναδιατυπώθηκε στο επιόχυντο πρώτο μνημόνιο. Και το λέω «επιόχυντο» επίτηδες, γιατί πολλά από όσα περιείχονταν σε εκείνο το μνημόνιο θα έπρεπε εμείς οι ίδιοι να τα έχουμε κάνει.

Και τι προέβλεπε το μνημόνιο τότε; Μέχρι το τρίτο τρίμηνο του 2011 θα έπρεπε η Ελλάδα να διασφαλίσει την πλήρη εφαρμογή της ατζέντας μείωσης διοικητικών βαρών κατά 20% σε σχέση με το 2008. Μάλιστα, ήταν υποχρεωμένη να υποβάλει σχετική έκθεση επίτευξης των στόχων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Ε, λοιπόν, η χώρα δεν έκανε τίποτα. Αν πετύχαινε αυτόν το στόχο του 20%, αμέσως-αμέσως θα είχε εξοικονομήσει τα τρία τελευταία χρόνια τουλάχιστον 3 με 4 δισεκατομμύρια. Το τι σημαίνει 3 με 4 δισεκατομμύρια στην επώδυνη διαδικασία προσαρμογής που βιώνει ο λαός μας είναι αμέσως κατανοητό. Θα έπρεπε να είναι επιδίωξη όλων των πολιτικών δυνάμεων; Θα έπρεπε να είναι επιδίωξη αυτή, εκτός των άλλων προβλημάτων της γραφειοκρατίας, και για την Αριστερά; Προφανώς και με συγκεκριμένες προτάσεις.

Επαναλαμβάνω ότι στην Ελλάδα το γραφειοκρατικό κόστος ήταν 7% ή 16 με 17 δισεκατομμύρια προηγουμένως –όχι τώρα του ΑΕΠ. Ο στόχος επίτευξης 25% δήλωνε μείωση ή εξοικονόμηση 4 έως 5 δισεκατομμυρίων ή 2,5% επί του ΑΕΠ. Αυτό δεν το πετύχαμε. Είναι στόχος μας μέχρι το τέλος του 2013. Επιδίωξη όλων είναι να τον πετύχουμε.

Η γραφειοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τέρας για την Ελλάδα. Είναι τέρας και πολυπλόκαμο τέρας. Έτσι χαρακτηρίζεται από την τελευταία έκθεση της «GRECO» για τη χώρα, μαζί με τη διαφθορά, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα η Ελλάδα να τεθεί υπό επιτήρηση, ουσιαστικό υπό αποκλεισμό από όλα τα διεθνή Fora σε σχέση με τη διαφθορά μέχρι το τέλος του 2013. Το τι σημαίνει για τον απλό πολίτη αυτό το γεγονός είναι εύκολα κατανοητό.

Στοιχίμα της Κυβέρνησης και της Δημοκρατικής Αριστεράς είναι άμεσα οι είκοσι έξι παραλείψεις που η χώρα αμέλησε να υλοποιήσει, να υλοποιηθούν, κύριοι Υπουργοί, το συντομότερο δυνατόν. Είναι ένα μεγάλο στοιχίμα απέναντι στους πολίτες που χειμάζονται. Είναι ένα χρέος απέναντι στους πολίτες που, εκτός από τη μείωση των εισοδημάτων τους και την κατάσταση στην οποία βρίσκονται, ουσιαστικά ψάχνουν ένα φως κοινωνικής δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα στοιχεία είναι αμελίκτα. Στα τριάντα τελευταία χρόνια η χώρα αυτή ευτύχησε να ψηφίσει εκατόν πενήντα τρία νομοσχέδια για τη Δημόσια Διοίκηση, όταν οι άλλες χώρες ουσιαστικά έχουν ένα βασικό νόμο και απλώς τον τροποποιούν ανάλογα με τις συγκυρίες, γιατί προβλέπουν τις εξελίξεις. Οι αλληλοεπικαλύψεις, οι διαδικασίες αυτοαναίρεσης και αυτοακύρωσης διαδικασιών, η πολυεπίπεδη λειτουργία ουσιαστικά διαμορφώνουν μία γραφειοκρατία η οποία εξουθενώνει τον πολίτη.

Είναι ενδεικτικός ο αριθμός των υπαλλήλων όπως διαμορφώθηκε διαχρονικά. Το 1981 ήταν διακόσιες πενήντα χιλιάδες οι υπάλληλοι. Η καταγραφή η οποία έγινε πρόσφατα έδειξε περίπου εξακόσιες ογδόντα χιλιάδες, αλλά είναι χαρακτηριστικό ότι αυξήθηκε κατά τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες επί κυβερνήσεων Σημίτη και Κωνσταντίνου Καραμανλή. Αυτό δείχνει πάρα μα πάρα πολλά και όσον αφορά τη δική μας αξιολόγηση στο κατά πόσον πρέπει ένα σύστημα να το υπερασπιστούμε πάση θυσία.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, έχουμε τους λιγότερους, λέει ο Υπουργός σας. Τους μέτρησε και τους βρήκε τους λιγότερους στην Ευρωζώνη. Ρωτήστε τον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κύριε Μητρόπουλε, ακούστε. Τα νούμερα τα οποία ανέφερα έχουν σχέση με τη διαδοχή της αύξησης των δημοσίων υπαλλήλων, η οποία αύξηση δεν είχε σχέση και δεν συμβάδιζε ουσιαστικά με την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Εξυπηρετούσε άλλα πράγματα τα οποία κανένας, μα κανένας δεν φρόντισε να υλοποιήσει.

Θέλετε να σας πω κάτι; Δεν ένιωσα ιδιαίτερα ευχάριστα σαν Βουλευτής αυτής εδώ της χώρας, όταν η πρώτη ερώτηση που έκαναν οι τρούκανοι, όταν ήρθαν εδώ, ήταν για τον αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων και δεν ήξερε κανένας ποιος ήταν ο αριθ-

μός των δημοσίων υπαλλήλων ούτε ένιωσα ευχάριστα, όταν ζήτησα να προσδιοριστεί ο τρόπος πληρωμής και από πού πληρώνονται και υπήρχε μία πανσπερμία πηγών από τις οποίες χρηματοδοτούνταν και μέσω, μάλιστα και αδιαφανών κονδυλίων που δεν περιείχοντο στον προϋπολογισμό. Αυτά είναι πάρα πολύ γνωστά.

Ανέφερα τα νούμερα στην προηγούμενη τοποθέτησή μου. Χάριν συντομίας δεν θα τα επαναλάβω. Θα έρθω στο Β' Κεφάλαιο του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, που αφορά τη δημιουργία της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού του κυβερνητικού έργου. Εντάξει, εμείς, ως Δημοκρατική Αριστερά, θα θέλαμε να είναι πολύ πιο βελτιωμένη και πολύ πιο αποτελεσματική. Γίνονται συμβιβασμοί σε μία τρικομματική κυβέρνηση. Το θέμα είναι να γίνονται συμβιβασμοί έντιμοι. Παραδείγματος χάριν, εμείς θα θέλαμε να μην υπάρχει και άλλη γραμματεία, η Γραμματεία της Κυβέρνησης. Θα θέλαμε, παραδείγματος χάριν, οι επιτροπές καλής νομοθέτησης να ανήκουν σε αυτή τη συγκεκριμένη γραμματεία και όχι στην άλλη γραμματεία. Να μην υπάρχουν τέτοια επίπεδα. Θα θέλαμε, παραδείγματος χάριν, μεγαλύτερη δημοσιότητα. Παραδείγματος χάριν, όλες οι ενέργειες της Γενικής Γραμματείας όσον αφορά την υλοποίηση του συγκεκριμένου έργου να είναι σε γνώση των Βουλευτών ανά πάσα στιγμή μέσω μίας ηλεκτρονικής σύνδεσης και οι εκθέσεις που κάθε χρόνο συγγράφονται, να έρχονται και να κατατίθενται στη Βουλή για να μπορούμε να παρακολουθούμε την υλοποίηση του συγκεκριμένου έργου.

Όμως, αυτές οι ελλείψεις, οι οποίες μπορούν να διορθωθούν στη συνέχεια, πόρρω απέχουν από το να καταγγέλλουμε κατάλυση του πολιτεύματος. Πόρρω απέχουν από το να συζητάμε για κατάλυση πολιτεύματος, όταν αυτήν τη δομή θα έπρεπε όλοι να την επιζητούμε!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και θα κλείσω το διαχρονικό της συγκεκριμένης τοποθέτησής μου, με την αντίθετη πλευρά τώρα, για να φανεί πόσο υπεράνω είναι η γραφειοκρατία. Θα αναφέρω ένα στίχο του Βολφ Μπίρμαν που όλοι τραγουδήσαμε με πολύ μεγάλο πάθος τη δεκαετία του 1970, ο οποίος έχει ως εξής: «Και πέστε μου αξίζει μία πεντάρα των γραφειοκρατών η φάρα; Στήνει με ζήλο περισσό στο σβέρκο τού λαού χορό, στην ιστορία το χοντρό τον κινητή, την έχω βαρεθεί».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κ. Σπύρος Χαλβατζής έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με αφορμή το σημερινό νομοσχέδιο ο Υπουργός ήταν αποκαλυπτικός. Όχι απλώς υπερασπίστηκε σθεναρά την πολιτική της τρικομματικής Κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ –δικαίωμά του, άλλωστε– αλλά υπογράμμισε ότι μέρα τη μέρα η κοινή πορεία αποκτά βαθύτερα χαρακτηριστικά, ίσως και μία κοινή ταυτότητα πολιτικής πρακτικής. Να υποθέσουμε και ιδεολογίας;

Είπε ακόμα πως δρα η συγκυβέρνηση για το συμφέρον της χώρας και όχι υπέρ συμφερόντων συντεχνιών και τάξεων. Ωστόσο, όλη η πολιτική της συγκυβέρνησης, η γενικότερη επίθεση στα εργασιακά, στα ασφαλιστικά και στα κοινωνικά δικαιώματα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, επιβεβαιώνει ότι και η σημερινή Κυβέρνηση και οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας αυτό που έκαναν και κάνουν είναι να στηρίζουν και να διασφαλίζουν τα συμφέροντα και τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου, των επιχειρηματικών ομίλων. Είναι μία σκληρή ταξική πολιτική υπεράσπισης της καπιταλιστικής κερδοφορίας. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και οι ισολογισμοί των επιχειρηματικών ομίλων το επιβεβαιώνουν.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, είναι παρωχημένες οι υπηρεσίες και οι οργανισμοί που συγχωνεύονται και καταργούνται; Το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών ανήκει στις παρωχημένες υποδομές, υπηρεσίες και οργανισμούς; Το ΙΓΜΕ έχει μία σπουδαία πολύχρονη παρουσία, με πολύ σημαντικό έργο στη χώρα μας. Και η χώρα μας είναι από τις πιο πλούσιες σε ορυκτό πλούτο, σε υδρογονάνθρακες. Αυτό, λοιπόν, το ινστιτούτο θα

οδηγηθεί –οδηγείται ήδη– σε συρρίκνωση και απαξίωση. Σιγά-σιγά θα υποκατασταθεί από τους ιδιώτες. Αυτή είναι η ταξική πολιτική που εφαρμόζετε.

Επίσης, οι κοινωνικές υποδομές σήμερα, κύριε Υπουργέ, συρρικνώνονται, ιδιωτικοποιούνται, μετατρέπονται σταδιακά σε κουφάρια και υποχρεώνονται οι τρόφιμοι, οι ασθενείς, οι συγγενείς τους να πληρώνουν για υπηρεσίες, τις οποίες το κράτος έχει υποχρέωση να ικανοποιεί, να παρέχει στους ασθενείς. Άνθρωποι ανάπηροι πετιούνται στο δρόμο. Άνθρωποι δεν έχουν φάρμακα.

Και είπατε και κάτι πιο αποκαλυπτικό. Είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι όπου δεν έχει όφελος και συμφέρον ο ιδιώτης, καταργείται ο οργανισμός από την Κυβέρνηση. Και είπατε ακόμα, όπως το είπε και ο εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι η αρχή και ότι σε λίγο καιρό θα έρθουν και θα ακολουθήσουν αυτόν ακριβώς το δρόμο όλοι οι υπόλοιποι οργανισμοί και οι υπηρεσίες. Ναι, πολλοί, πάρα πολλές χιλιάδες εργαζόμενοι, θα μπουν σε διαθεσιμότητα.

Με ωραίες διατυπώσεις επιδιώκετε να κρυφτεί το κύριο, ότι δηλαδή προσαρμόζεται ο διοικητικός μηχανισμός του κράτους στη στρατηγική κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των συμφερόντων του κεφαλαίου. Θα αναφερθούμε αναλυτικά παρακάτω.

Τα κόμματα της συγκυβέρνησης ούτε λίγο ούτε πολύ μας λένε ότι υπήρχαν δυσκολίες στη λειτουργία των υπηρεσιών και των οργανισμών, στη λειτουργία του κράτους. Μας λένε ότι υπήρχε γραφειοκρατία. Όλοι ανακάλυψαν τη γραφειοκρατία σαν να είναι κάτι το αυτοφυές. Ακόμα και ο εκπρόσωπος της ΔΗΜΑΡ έκανε διάλεξη για τη γραφειοκρατία. Μα, καλά ποιος διαμόρφωσε αυτή τη σημερινή Δημόσια Διοίκηση; Μόνη της αναπτύχθηκε; Μα, δεν καλλιεργήθηκε όλη αυτή η κατάσταση και δεν καλλιεργείται ακόμα και σήμερα;

Ειπώθηκε ότι υπήρχε σπατάλη πόρων, ότι δεν εξυπηρετούνται οι πολίτες κ.λπ.. Γι' αυτούς και για κάποιους άλλους λόγους ειπώθηκε ότι καταργούνται οι οργανισμοί και οι γραμματείες. Όμως, όλα αυτά δεν δείχνουν τίποτα άλλο, παρά ότι άλλα διαλύονται και άλλα συνενώνονται και ότι χιλιάδες εργαζόμενοι θα οδηγηθούν στη διαθεσιμότητα.

Όμως, είναι πολύ χαρακτηριστικό αυτό το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών, η σημασία και ο ρόλος του και ότι σήμερα καταστρέφεται.

Και επειδή μας λέτε ότι καμιά φορά κινδυνολογούμε και απευθυνόμενος σε μας ο κύριος Υπουργός είπε ότι και αερολογούμε, θα ήθελα να σας ρωτήσω αν αερολογούσαμε όταν λέγαμε ότι καταστρέφεται ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας, ο Οργανισμός Εργατικής Εστίας και ο Οργανισμός Σχολικών Κτηρίων. Αερολογούσαμε όταν λέγαμε ότι η τεράστια περιουσία αυτών των οργανισμών αργά ή γρήγορα θα πάει σε ιδιώτες; Δυστυχώς, αυτή είναι η πορεία, όπως και η πορεία των προνοιακών ιδρυμάτων. Πάμε προς καταργήσεις, συγχωνεύσεις και ιδιωτικοποιήσεις σε καίριους τομείς και ειδικά σ' αυτούς που συνδέονται με κοινωνικές υπηρεσίες.

Άραγε ποιος κερδίζει και ποιος χάνει από όλη αυτήν την πολιτική της συγκυβέρνησης; Υπογραμμίζουμε από την αρχή –και το τόνισαν και οι ομιλητές μας– ότι πρόκειται για αλλαγές που δεν έχουν καμμία σχέση με τις πραγματικές ανάγκες του λαού. Αντίθετα και αυτό το σχέδιο νόμου υπηρετεί τη στρατηγική κατεύθυνση της πιο άμεσης, πιο γρήγορης κρατικής υποστήριξης της δραστηριότητας του κεφαλαίου σε όλους τους κλάδους και παραγωγής και υπηρεσιών της οικονομίας, διευκολύνεται η κίνηση κεφαλαίων και εξυπηρετείται καλύτερα η απελευθέρωση αγορών. Σε αυτήν, λοιπόν, τη στρατηγική κατεύθυνση προσαρμόζεται ο διοικητικός μηχανισμός και η λειτουργία όλων των Υπουργείων. Διαμορφώνεται μια κρατική διοίκηση πιο συγκεντρωτική, πιο επιτελική, στενότερα δεμένη με τους μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια κρατική διοίκηση πιο επιθετική απέναντι στο εργατικό λαϊκό κίνημα, πιο αντιδραστική και πιο αυταρχική.

Ας δούμε, όμως, τι ακόμα υπηρετούν πρωτίστως αυτές οι αλλαγές. Υπηρετούν την ανάγκη να βρουν διέξοδο τα συσσωρευμένα κεφάλαια τα οποία λημνάζουν, αλλά κυρίως υπηρετούν την ανάγκη κερδοφορίας των μονοπωλίων. Πώς θα γίνει αυτό; Το υλοποιείτε συγκεκριμένα μέσα από την απευθείας παράδοση στο

μεγάλο κεφάλαιο του ορυκτού πλούτου, των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας, των υδρογονανθράκων, αλλά και των κοινωνικών υπηρεσιών που είχαν άμεση σχέση με τις λαϊκές ανάγκες.

Υποστηρίζετε ότι θέλετε να περιορίσετε τις κρατικές δαπάνες. Μα, περιορίζετε καθημερινά κρατικές δαπάνες που σχετίζονται με τους τομείς των κοινωνικών υπηρεσιών. Στην κυριολεξία τσακίζετε δικαιώματα και παροχές στην υγεία, την πρόνοια, την παιδεία και τον πολιτισμό. Και ταυτόχρονα, ανατρέπετε παραπέρα τις εργασιακές σχέσεις καταργώντας και άλλα κοινωνικά δικαιώματα.

Την ίδια στιγμή, ενισχύονται οι κατασταλτικοί μηχανισμοί και αν θέλετε, και αυτή η πολιτική μπορεί να υλοποιείται καλύτερα κατά τη γνώμη σας μέσα από τη δημιουργία της νέας Γενικής Γραμματείας Συντονισμού του κυβερνητικού έργου.

Είναι ένα υπερόργανο το οποίο έχει διευρυμένες αρμοδιότητες, πολύ πιο διευρυμένες από ότι είχαν τα μέχρι σήμερα. Και το καίριο ζήτημα είναι, τι πολιτική θα εφαρμόσει αυτό το όργανο και σε όφελος ποιού; Κι όχι τόσο αν θέλετε όσον αφορά το οργανωτικό, απλά θα τακτοποιήσετε εκεί έναν σημαντικό αριθμό στελεχών των κυβερνητικών κομμάτων, θα λειτουργήσει με κριτήριο την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της οικονομικής ολιγαρχίας που υπηρετείτε και ενάντια πάντα στα λαϊκά συμφέροντα.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας απορρίπτει το παρόν σχέδιο νόμου. Βεβαίως, αυτή η απόρριψη –και θέλω να το επαναλάβουμε αυτό– δεν σημαίνει σε καμμία περίπτωση ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αποδέχεται ή ανέχεται τη σημερινή κατάσταση που επικρατεί στο δημόσιο. Και ξαναρωτάμε: Ποιος διαμόρφωσε αυτήν την κατάσταση; Ο δημόσιος κρατικός φορέας που διαμόρφωσε όλα τα προηγούμενα χρόνια η αστική τάξη, ήταν κομμένος στα μέτρα που υπηρετούσαν την κερδοφορία του κεφαλαίου, στήριξε την οικονομική και πολιτική του εξουσία. Τον αξιοποιήσατε με τον καλύτερο τρόπο.

(Θόρυβος στην αίθουσα.)

Σας παρακαλώ, κύριοι, αν θέλετε να βγείτε έξω. Μη μας γυρνάτε την πλάτη. Να σέβεστε τους ομιλητές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Έχετε δίκιο, κύριε συνάδελφε, ζητώ συγγνώμη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ποιος διαμόρφωσε όλη αυτή την κατάσταση;

Τις πελατειακές σχέσεις ποιος τις δημιούργησε; Ποιος διόριζε από τα παράθυρα και από τις χαραμάδες; Ποιος μιλούσε για τα ρουσφέτια;

Πρωθυπουργός ήταν ο Σημίτης όταν μίλησε για το «γρηγορόσημο». Και ήταν χρόνια Πρωθυπουργός! Εσείς τα διαμορφώσατε. Μην κάνετε τώρα τις αθώες περισσότερες, ότι τώρα τα ανακαλύψετε!

Υπήρχε όχι ανοχή αλλά καλλιέργεια της διαφοράς, γιατί έπρεπε να χειραγωγηθεί το κίνημα, έπρεπε να υπάρξει συνεννοχή, έπρεπε να διαμορφωθούν συμμαχίες με διάφορα στρώματα και με την εργατική αριστοκρατία. Αυτή είναι η πραγματικότητα, λεηλατήσατε το κράτος. Άλλωστε έχετε όλη τη δυνατότητα και τη νομοθετική και τη συνταγματική να το κάνετε. Αυτή είναι η πραγματικότητα και μην προσπαθείτε σήμερα να δικαιολογήσετε την πολιτική σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και βέβαια οι εργαζόμενοι και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα θα πρέπει να βγάλουν πολιτικά συμπεράσματα. Εμείς τους λέμε ότι σήμερα όλοι οι εργαζόμενοι έχουν συμφέρον και ανάγκη από μια κρατική Δημόσια Διοίκηση που βασική της αποστολή θα είναι να υπηρετεί μια ανάπτυξη προς όφελος του ίδιου του λαού και κατ' επέκταση να υπηρετεί τις συνεχώς διευρυνόμενες εργατικές, λαϊκές ανάγκες και δικαιώματα. Λέμε, όμως, ταυτόχρονα ότι προϋπόθεση γι' αυτό είναι να αλλάξει χέρια και τάξη η εξουσία. Προϋπόθεση είναι η εργατική λαϊκή εξουσία.

Εμείς καλούμε τους εργαζόμενους και από αυτό το βήμα και τους εργαζόμενους στη Δημόσια Διοίκηση να βγάλουν πραγματικά πολιτικά συμπεράσματα από την ίδια τους την πείρα και να καταδικάσουν όλες τις πολιτικές και τα κόμματα βεβαίως, τις πο-

λιτικές Ευρωπαϊκές Ένωσης, που προωθούν αυτές τις αντιλαϊκές πολιτικές, τις αναδιρθρώσεις, που έχουν και τη λογική της αξιολόγησης και τη λογική της εφεδρείας και τη λογική των απολύσεων. Εμείς τους καλούμε να οργανωθούν, να παλέψουν, να ενισχύσουν το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα και να αγωνιστούν, όχι μόνο γιατί τα σημερινά τους δικαιώματα, που πραγματικά εξαθλιώνονται, αλλά να παλέψουν για την ανατροπή αυτού του εκμεταλλευτικού συστήματος. Τους καλούμε, σε τελευταία ανάλυση, να συμπορευτούν με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος.

Κύριε Υπουργέ, έχουμε καταθέσει και μία πρόταση για το ΙΓΜΕ και θα περιμένουμε αύριο την τοποθέτησή σας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Προεδρείο προτίθεται να ολοκληρώσει με τις ομιλίες όλων των συναδέλφων Βουλευτών και προγραμματίζουμε το επόμενο χρονικό διάστημα να μιλήσουν τρεις Βουλευτές και μετά ο Υπουργός κ. Σταμάτης, μετά τέσσερις Βουλευτές και ο κ. Βολουδάκης. Υπολογίζουμε στις 2.00' π.μ. να διακόψουμε, εάν δεν μπορούσαμε να εξαντλήσουμε τον κατάλογο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έχουμε και αύριο συνεδρίαση. Δεν μπορεί να γίνει αύριο;

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι να δευτερολογήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Γιατί πρέπει το νομοσχέδιο σήμερα να ψηφιστεί επί της αρχής. Είναι καθορισμένο από τη Διάσκεψη των Προέδρων.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σπεύδω να τονίσω εξ υπαρχής ότι...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αν μου επιτρέπετε, κύριοι συνάδελφοι, συγγνώμη που σας διακόπτω δηλαδή.

Εισαγωγικά θα ήθελα να τονίσω ότι όσα θα πω για το θέμα των ενστάσεων αντισυνταγματικότητας, δεν το κάνω γιατί διεκδικώ κανενός είδους «αυθεντία» ούτε γιατί επικαλούμαι οποιαδήποτε αρχαιότητα. Το λέω εκφράζοντας απλώς την προσωπική μου άποψη. Αν κοιτάξει κανείς και την παράδοση που έχουμε στη Βουλή αλλά και τις ίδιες τις διατάξεις του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής, θα δει ότι οι ενστάσεις αντισυνταγματικότητας έχουν σημασία όταν η πολιτική μέσω των ενστάσεων, είναι το μέσον υπεράσπισης του Συντάγματος.

Αντιθέτως, δεν επιτελούν σε καμμία περίπτωση τη λειτουργία τους όταν το Σύνταγμα γίνεται μέσω υπεράσπισης μιας συγκεκριμένης πολιτικής κατά περίπτωση. Σ' αυτές τις περιπτώσεις η ένσταση η ίδια ευελιξία και χάνει τη σημασία της, γιατί η ερμηνεία του Συντάγματος δεν μπορεί να γίνεται à la cart.

Και για να έλθω και στη συγκεκριμένη περίπτωση, για το βασικό θέμα το οποίο ετέθη δεν έχει κανείς παρά να δει τις οικείες διατάξεις. Το επαναλαμβάνω, όσο πιο лакωνικά γίνεται, καίτοι Μεσσήνιος. Το άρθρο 82 του Συντάγματος, στη μεν πρώτη παράγραφο ορίζει ότι η Κυβέρνηση καθορίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική της χώρας και στην παράγραφο 2 ορίζει ότι ο Πρωθυπουργός στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού μας πολιτεύματος, που πολλοί επικαλέσθηκαν, εξασφαλίζει την ενότητα της Κυβέρνησης και κατευθύνει τις ενέργειές της και τις ενέργειες των δημοσίων υπηρεσιών για την εκτέλεση της κυβερνητικής πολιτικής.

Μπορεί να μου πει κανείς αν ένας Πρωθυπουργός μπορεί να το κάνει αυτό μόνος του, με τις υπηρεσίες του γραφείου του; Απαραίτητο είναι να υπάρχει μια ολόκληρη υπηρεσία που τον βοηθάει σ' αυτό το συντονισμό, ο οποίος εξασφαλίζει και τη συνέχεια των δημοσίων υπηρεσιών. Πρέπει να υπάρχει, λοιπόν, αυτή υπό έναν όρο: Ότι δεν υποκαθιστά τον Πρωθυπουργό. Και που υπάρχει υποκατάσταση, εάν κοιτάξετε τις διατάξεις;

Όχι μόνο, λοιπόν, δεν είναι αντισυνταγματική η ίδρυση μίας τέτοιας υπηρεσίας, αλλά η υπηρεσία αυτή πρέπει να υπάρχει κατά το Σύνταγμα, αλλιώς είναι γράμμα κενό περιεχομένου η αρμοδιότητα του Πρωθυπουργού. Είναι άλλο το ζήτημα, κύριοι συνάδελφοι, εάν μου λέγατε ότι κάνουμε συγκεκριμένες παρατηρήσεις για να βελτιωθεί η υπό ψήφιση ρύθμιση, εν όψει του ότι ήδη

υπάρχει μια Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης η οποία ενδεχομένως να έχει παράλληλα καθήκοντα. Αλλά είναι σαφές ότι σ' αυτούς τους χαλεπούς καιρούς που η πολιτική τρέχει με αυτήν την ταχύτητα, πρέπει να υπάρχει μία υπηρεσία που να συντονίζει, βοηθώντας τον Πρωθυπουργό προς την κατεύθυνση αυτή.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αφού αυτό το διατάσσει το μνημόνιο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά την εκτίμησή μου θα έπρεπε, κύριε Υπουργέ -το τόνισα και στην επιτροπή σας το λέω και τώρα- για να μην υπάρχει πρόβλημα σε ό,τι αφορά τον καθορισμό των αρμοδιοτήτων της νέας υπηρεσίας και της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης που είναι εντελώς διαφορετικά πράγματα και μας είπατε -και το λέτε και μέσα στην αιτιολογική έκθεση ότι άλλα είναι τα καθήκοντα της νέας υπηρεσίας- να κάνετε μόνο μία κίνηση για να διασκεδαστούν και οι οποιασδήποτε ανησυχίες. Στο άρθρο 16, εκεί που ξεκινάτε για τις αρμοδιότητες, να λέτε ρητά «...με την επιφύλαξη των διατάξεων, οι οποίες αφορούν τις αρμοδιότητες της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης, η νέα αυτή Γενική Γραμματεία κάνει το άλφα, το βήτα, το γάμα και το δέλτα...».

Είναι τόσο απλό να το ξεκαθαρίσετε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν το είπε. Γιατί δεν το λέει;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε συνάδελφε, επιτρέψτε μου να σας πω, κάντε αυτήν την παρατήρηση, αλλά εν πάση περιπτώσει μη μου λέτε ότι καταλύεται το Σύνταγμα επειδή ιδρύεται αυτή η υπηρεσία.

Γι' αυτό είπα ότι χάνετε το δικό σας πολλές φορές όταν χρησιμοποιείτε το Σύνταγμα για να δικαιολογήσετε τις πολιτικές σας απόψεις. Αυτό είναι το μεγάλο λάθος. Κάντε κριτική στο νομοσχέδιο. Αυτή η υπηρεσία είναι απαραίτητη αρκεί να οριοθετηθούν οι αρμοδιότητες. Έτσι θα λειτουργήσει καλύτερα και η υπηρεσία και η Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης.

Για να μην επαναλαμβάνω αυτά που είπα στην επιτροπή και για να μη μιλήσω επί των άρθρων, ξαναλέω μόνο ότι αυτό το νομοσχέδιο μας δίνει ένα μεγάλο διδάγμα. Κάνουμε αυτήν τη στιγμή με μία ταχύτητα -η οποία δεν επιτρέπει την απαραίτητη περίσκεψη- κινήσεις που θα έπρεπε να έχουν γίνει προ πολλού και είχαν δρομολογηθεί χρόνια ολόκληρα.

Θα είμαι πάντοτε αντίθετος σε εκείνους που θέλουν την εξίσωση των πάντων για το πώς φθάσαμε έως εδώ. Να αναλύουμε την πραγματικότητα χωρίς να την ωραιοποιούμε.

Όλες αυτές οι κινήσεις των συγχωνεύσεων είχαν δρομολογηθεί μέσα στο 2009. Ορισμένες από αυτές έγιναν πράξη με μεγάλες δυσκολίες. Ακόμη και στο ΠΑΣΟΚ το οποίο τώρα «τρέχει» προς αυτήν την κατεύθυνση, όταν ξεκίνησαμε τις συγχωνεύσεις των ασφαλιστικών ταμείων, ξέρετε ποια ήταν η εικόνα του κ. Παπανδρέου, του κ. Ραγκούση και των άλλων που είχαν βγει στο Σύνταγμα εκείνη την ημέρα που γίνονταν η ονομαστική ψηφοφορία για να διαμαρτυρηθούν; Άκουσα και μία συνάδελφο, η οποία τότε δεν ήταν στη Βουλή, να λέει «γι' αυτό έπεσαν τα ασφαλιστικά ταμεία, γιατί δεν έγιναν καλά την εποχή εκείνη», ξεχνώντας ότι τα ασφαλιστικά ταμεία ύστερα από τη δημιουργία του ΕΟΠΥΥ όπως έγινε και ύστερα από όσα έγιναν με την παρουσία τους κατέρρευσαν.

Αυτές όμως οι συγχωνεύσεις είχαν δρομολογηθεί από τις 29 Μαΐου 2009. Είχαν μάλιστα ξεκινήσει να γίνονται ιδίως εκείνες που αφορούσαν τα υπολείμματα της Ολυμπιακής. Είχαν ενταχθεί -και το τονίζω- σε ειδικό πρόγραμμα, που τώρα «τρέχει» ο κ. Βολουδάκης με τον κ. Μανιτάκη για να περισώσουν ό,τι μπορούν από εκείνα τα κονδύλια.

Η Ελλάδα είχε εξασφαλίσει 610 εκατομμύρια ευρώ από το πρόγραμμα διοικητικής μεταρρύθμισης. Όλες αυτές οι συγχωνεύσεις είχαν ενταχθεί εκεί, για να γίνουν με ευρωπαϊκά χρήματα. Όμως εγκαταλείφθηκαν εντελώς. Δεν έγινε καμμία συγχώνευση. Έγιναν κάποιες στις αρχές οι οποίες δεν ολοκληρώθηκαν ποτέ. Μιλώ για κάτι περιθωριακές. Χάσαμε πολλά χρόνια. Και τότε τα κάναμε προγραμματίζοντας τη δουλειά μας χωρίς το μνημόνιο και την τρόικα. Τώρα μας επιβάλλει η τρόικα να τα κάνουμε όπως εκείνη νομίζει.

Γι' αυτά κάποιοι ευθύνονται και αυτό δεν το ξεχνάμε. Η Ελλάδα δεν έφτασε εδώ με την ευθύνη πάντων και πασών σε ίσα

μέτρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και κάτι τελευταίο: Στα μέτρα που φθάσαμε να παίρνουμε τώρα –αναγκασμένοι να το κάνουμε για να μην πτωχεύσει η χώρα– δεν οδηγήθηκαν μόνο διότι κάποιοι μας εγκλωβίσαν δυστυχώς στα μνημόνια –όπως μας οδήγησαν δρομολογημένα για να φθάσουμε εδώ που φθάσαμε. Αλλά και γιατί όταν έγιναν τα μνημόνια, κάποια μέτρα τα οποία θα μπορούσαν να απαλύνουν όλα εκείνα που συνέβησαν επί μισθών και συντάξεων και επί των κατωτέρων εισοδηματικά τάξεων, δεν πάρθηκαν. Άρα τα κοινωνικά άδικα μέτρα σε μεγάλο βαθμό θα μπορούσαν να αποφευχθούν εάν είχαν γίνει στοιχειώδη πράγματα, όπως οι συγχωνεύσεις που κάνουμε τώρα. Αν οι συγχωνεύσεις και οι αποκρατικοποιήσεις είχαν γίνει τον καιρό που έπρεπε, θα είχαμε εξοικονομήσει χρήματα.

Μίλησε ο κ. Λοβέρδος για ανάπτυξη. Δεν θα ξεχάσω ποτέ και δεν πρέπει να ξεχάσει κανείς ποτέ ότι οι αποκρατικοποιήσεις την περίοδο του ΠΑΣΟΚ επί κυβέρνησης Σημίτη απέφεραν 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επί κυβερνήσεως Καραμανλή σε πεντέμισι χρόνια έγιναν 9 δισεκατομμύρια ευρώ αποκρατικοποιήσεις χωρίς να υπάρξει κανένα πρόβλημα συνταγματικότητας ή οτιδήποτε άλλο. Τα δύομισι χρόνια επί κυβερνήσεως Παπανδρέου και Παπαδήμου ξέρετε τι έγινε; Σκάρτο 1 δισεκατομμύριο ευρώ! Αυτά ήταν το 10% του ΟΤΕ που πουλήθηκε για 400 εκατομμύρια ευρώ και αν γίνονταν τον Ιούνιο του 2010 θα είχαμε αποκομίσει 800 εκατομμύρια ευρώ. Τα υπόλοιπα ξέρετε τι είναι, κύριοι συνάδελφοι; Τα υπόλοιπα 600 εκατομμύρια των αποκρατικοποιήσεων ήταν από άδειες παιγνίων και από άδειες του ΟΠΑΠ! Αυτές ήταν οι αποκρατικοποιήσεις που γίνονταν τον καιρό που έπρεπε να εξοικονομήσουμε από αξιοποίηση περιουσίας και από αποκρατικοποιήσεις για να μην επιπλέσουν πάνω στους μισθούς και τις συντάξεις ή στα φορολογικά νομοσχέδια που συζητάμε τώρα.

Αυτή είναι η αλήθεια και δεν θα την ξεχάσουμε ποτέ. Και δεν πρέπει να την ξεχνάμε. Γι' αυτό είπα ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα μάθημα για όλους. Να κάνουμε αυτά που πρέπει αλλά πρέπει να βοηθάνε και όλες οι πολιτικές δυνάμεις. Όχι όταν έρχεται η ώρα να τα κάνουμε την εποχή εκείνη, να σηκώνονται όλοι και να δείχνουν το δρόμο της αντίδρασης. Γιατί να που φτάνουμε τώρα. Και εκεί έχει ένα μερίδιο ευθύνης η Αριστερά, όχι γιατί δεν κυβέρνησε, αλλά γιατί δεν κατάλαβε την κρίσιμότητα των καιρών. Αυτή είναι η ευθύνη της. Φυσικά, είναι πολύ μεγαλύτερη η ευθύνη όλων εκείνων που κυβέρνησαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Παυλόπουλε, σας ευχαριστούμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πάντως και η Αριστερά έχει εκείνο το μερίδιο ευθύνης που τώρα πρέπει να την κάνει να σκέφτεται σοβαρά όταν κάνει κριτική ανεξόδως. Ας το αντιληφθούμε. Όλοι φέρουμε το μερίδιο ευθύνης που μας ανήκει αναλογικώς.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Μανώλης Γλέζος.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αγαπητέ Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, να ευχηθώ μια καλή χρονιά και να ξεπεράσουμε αυτά τα δύσκολα χρόνια.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο διαπνέεται από μια αντίληψη την οποία πρέπει να μελετήσουμε ειδικά. Ποια είναι αυτή η αντίληψη; Η αντίληψη είναι μια: Όλα πρέπει να συγκεντρωθούν, να συγχωνευθούν διότι σύμφωνα με ένα νόμο κοινωνιολογικό, η πλαστικότητα του συστήματος κάθε φορά που νιώθει ότι καταρρέει, είναι να προσαρμόζεται στις συνθήκες όπως την ώρα που αγκυλώνει κάποιον και συσπειρώνεται. Είναι η συσπείρωση. Είναι η διάσωση από την καταστροφή, είναι η προσπάθεια των συγχωνεύσεων.

Απόδειξη. Συγχώνευση των κοινοτήτων, των δήμων με τον «Καποδίστρια» και τον «Καλλικράτη». Ήθελα να ήξερα: Οι συνταγματολόγοι σ' αυτήν την περίπτωση που καταργήθηκε το Σύ-

νταγμα, άρθρο 102 παράγραφος 2, τι έκαναν; Το λέω και για σένα Προκόπη. Δεν σε εξαιρώ από την περίπτωση αυτή.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν τον ψήφισα τον «Καλλικράτη» και δεν παύω να λέω ότι ήταν καταστροφικός για την Αυτοδιοίκηση.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Λέω τι έκαναν. Για τη συνταγματικότητα τι έκαναν τότε οι συνταγματολόγοι; Είναι σαφές η παραβίαση του Συντάγματος, άρθρο 102 παράγραφος 2.

Στη συνέχεια τι έχουμε; Κατάργηση των ΔΟΥ και συγχώνευσή τους. Πού; Στη νησιωτική Ελλάδα. Τελικά πού θα προσφύγει ο άλλος, δεν μπορώ να καταλάβω. Τι καράβι θα παίρνει την ώρα που θα έχει μποφόρ; Αυτό είναι το θέμα.

Στη συνέχεια, συγχώνευση των διδακτηρίων, συγχώνευση των διδακτικών τάξεων. Το ένα πίσω από το άλλο. Αυτό δεν το βλέπουμε; Δεν το διακρίνουμε; Ότι όλη η προσπάθεια είναι να συγχωνευτούν τα πάντα, τα κέντρα υγείας, τα εκπαιδευτήρια;

Να φέρω το παράδειγμα του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών. Εάν μιλάμε για δημιουργία βαριάς βιομηχανίας, την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου ποιος θα μας τη δώσει; Η κατάργησή του, η συγχώνευσή του, η συρρίκνωσή του είναι φοβερή. Αλλά, και αυτό να συρρικνωθεί. Αυτό δεν το λογαριάζουμε, δεν το σκεπτόμαστε καθόλου.

Θα περίμενα εδώ να έρθει ένας νόμος, αν μιλάμε για διάρθρωση του κράτους, που να καταργεί τα άχρηστα Υπουργεία. Τι χρειάζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης που υποκαθιστά τη δικαιοσύνη, δικαστική εξουσία; Πού είναι η διάκριση των εξουσιών εδώ; Πού είναι εδώ οι συνταγματολόγοι να την υπερασπιστούν; Εδώ έχουμε συγχωνεύσει όλες τις εξουσίες σε μία. Ένα όργανο συνολικά και για την εκτελεστική εξουσία και για τη δικαστική εξουσία και για τη νομοθετική εξουσία. Εδώ οι συνταγματολόγοι τι κάνουν; Σηκώνουν τα χέρια ψηλά. Αυτό βλέπω.

Πού πάμε; Σε ποιο σημείο βρισκόμαστε; Είπαν μερικοί: «Διαλέξτε τι θέλετε, την καλή εικόνα που έχουμε ή τα επώδυνα μέτρα». Μα, αυτά τα δύο είναι το ένα αντίφαση του άλλου. Τα επώδυνα μέτρα δεν τα δημιουργήσαμε εμείς. Δεν δημιουργήσε ο ελληνικός λαός την κρίση, δεν την προκάλεσε και δεν την τροφοδοτεί. Γιατί να την πληρώνει; Δώστε εδώ απάντηση. Δεν πρόκειται να δώσετε γιατί δεν έχετε απάντηση.

Εδώ η εντολή των δανειστών της τρόικας είναι επανασύσταση, επανένωση, ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, μ' όποιον τρόπο κι αν το πείτε, σε κλίμακα εθνική, σε κλίμακα ευρωπαϊκή, σε κλίμακα διεθνή. Εσείς υπηρετείτε ακριβώς τον ίδιο στόχο και μου κάνετε εντύπωση πώς δεν φέρατε ακόμα εδώ και τη συγχώνευση των κομμάτων. Ήδη έχετε προλείανει το έδαφος με την τροϊκανή Κυβέρνηση και προσπαθείτε κι εδώ να κάνετε μία συγχώνευση των κομμάτων. Επιχειρείτε αυτό το σχέδιο. Συνέλθετε. Δεν έχω να πω τίποτε άλλο. Συνέλθετε. Ενώ έχετε καταστρέψει τη χώρα, μιλάτε για σωτηρία της χώρας. Έλεος πια! Πού θα πάμε; Ακούγονται εδώ ρητορικά σχήματα, ακούγεται το ένα, το άλλο, τα πάντα ακούγονται, αλλά ξεχνάτε ένα βασικό γεγονός, ότι επιτέλους ο ελληνικός λαός σας κατάλαβε και δεν πρόκειται να σας ξαναψηφίσει. Επειδή ακριβώς δεν πρόκειται να σας ξαναψηφίσει, γι' αυτό γίνεται η συσπείρωση και δημιουργείτε αυτό το καινούργιο όργανο: τη Γενική Γραμματεία για το Συντονισμό του Κυβερνητικού Έργου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κ. Γιοβανόπουλος έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Η ισηγορία πλησιάζει, κύριε Γλέζο. Θα μιλάμε κι εμείς οι Βουλευτές λίγο περισσότερο, κάπως θα γίνει, να αλλάξουμε τον Κανονισμό, να μην ακούμε όλο τους ίδιους και τους ίδιους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, δευτερολογίες, τριτολογίες, να μιλάμε κι εμείς οι υπόλοιποι Βουλευτές λίγο περισσότερο.

Άκουσα το χριστουγεννιάτικο μήνυμα του Πρωθυπουργού μ' εκείνο το μακάβριο τόνο που έλεγε: «Ό,τι αρχίσαμε θα το τελειώσουμε». Δεν ξέρω αν ήταν προφητεία, αν ήταν υπόσχεση ή αν ήταν απειλή στους τελευταίους ανυπάκουους, αλλά ξέρω ότι ένας παγωμένος αέρας φύσηξε από το ανοιχτό παράθυρο σ' όλα τα ελληνικά σπίτια όταν έλεγε αυτήν ακριβώς τη φράση. Είναι

ωραίο να ακούμε Μπρεχτ, αλλά ακόμα χειρότερο είναι να ζούμε τον Χόρχε Μπόρχες και την ειρωνεία του μ' όλα αυτά τα μυθικά τέρατα που έχουν μπει για να ληλητάσουν αυτήν εδώ την πατρίδα και το δικό μας ταξίδι της ζωής.

Κύριε Υπουργέ, κύριε καθηγητά, για μένα θα είστε πάντα ο καθηγητής μου. Έμαθα από σας πολλά και για πολλά χρόνια υπήρξατε φάρος της σκέψης μου από το πρώτο κιάλας έτος -και δεν είμαι υπερασπιστής κανενός συναδέλφου- και έμαθα ότι δεν υπάρχει αναδρομική ισχύς νόμου. Ήταν από τα πρώτα μαθήματα που μου κάνατε. Βλέπω όμως ότι αυτή η Κυβέρνηση έρχεται αναδρομικά και παίρνει ένα σωρό χρήματα απ' αυτούς τους εργαζόμενους ανθρώπους. Αυτό δεν σας ξενίζει εσάς, το συνταγματολόγο, το δάσκαλό μου; Αυτή η Κυβέρνηση στην οποία σήμερα προσφέρετε τη σκέψη και την εμπειρία σας, ψήφισε μνημόνια και διεθνείς συμβάσεις με εκατό πενήντα ψήφους, όταν εσείς μας λέγατε «όχι, με εκατόν ογδόντα παιδιά, εδώ που ήλθατε στο πανεπιστήμιο, στα αμφιθέατρα της Νομικής, με εκατόν ογδόντα έρχονται αυτές οι διεθνείς συμβάσεις» κι εσείς ανέχεστε με εκατό πενήντα να προσφέρετε έργο σ' αυτές τις κυβερνήσεις.

Το Σύνταγμα αυτό που με διδάξατε μιλάει για την προστασία της οικογένειας και την προστασία των παιδιών. Και έρχεστε και καταργείτε την Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων της Ημαθίας. Γι' αυτή μπορώ να ξέρω και να μιλήσω. Καταργείτε την Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων και διατηρείτε το Κέντρο Μόδας.

Δεν ξέρατε; Ρωτήστε κάποιους από τους συναδέλφους της Ημαθίας να σας πουν ποιος είναι ο Κώστας ο Χατζηγιάννης, ποιος είναι ο Κώστας ο Μίζας, ποια είναι όλη αυτή η υπηρεσία. Ένα απέραντο ανοιξιάτικο περιβόλι για ελληνόπαιδα και μη, για παιδιά που δέχονται ποινές από τα δικαστήρια, για παιδιά που μένουν στο δρόμο και βοηθά η Εκκλησία, ο Δήμος. Βοηθάνε ιδιώτες, βοηθάνε οργανισμοί. Βοηθάνε όλοι. Αλλά πρώτα η Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων. Και αυτήν την καταργείτε.

Ποιον ρωτήσατε; Τι κόστος έχει η Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων Ημαθίας και την καταργείτε; Να σας πω εγώ; Μηδέν. Τι ταμείο έχει η Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων Ημαθίας; Να σας πω εγώ; Τριάντα χιλιάδες. Γιατί την καταργείτε; Δώστε μια εξήγηση επαρκή να καταλάβω γιατί πρέπει να γίνει αυτή η συγχώνευση και γιατί πρέπει όλοι να πολτοποιηθούμε ξαφνικά, επειδή προ-σπάζει ο τροϊκανός.

Νομίζω ότι ακόμα και αυτό το νέο εφεύρημα για τη Γενική Γραμματεία περί συντονισμού του κυβερνητικού έργου είναι κάτι εντελώς απίθανο, κάτι απρόβλεπτο και κάτι που δεν θα μπορούσε να το έχει εμπνευστεί κανένας από τους μακάβριους σκηνοθέτες.

Ξέρετε το 1833 ήταν ο θεσμός της αντιβασιλείας. Ο Μάουρεν τότε και αυτός ως επίτροπος, είχε πάει στα μοναστήρια, άπλωνε τα σεντόνια και μάζευε τα καντηλιέρια, τα χρυσαφικά, τα μάζευε όλα, γιατί εκείνος που θα κυβερνούσε, ο Όθων, ήταν ανήλικος.

Τώρα έχουμε νέο επίτροπο; Πάλι αντιβασιλεία; Σ' αυτήν την εδώ την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία ξανά αντιβασιλεία εμείς; Θα έρθει ο Γερμανός, θα βάλουμε τον επίτροπο εδώ σε εμάς, στο Κοινοβούλιο, την Κυβέρνηση, στο Υπουργικό Συμβούλιο!

Στο Υπουργικό Συμβούλιο; Ποιο Υπουργικό Συμβούλιο; Από πότε έχετε να συνεδριάσετε; Η ώρα του Πρωθυπουργού. Ποια ώρα του Πρωθυπουργού; Εξίμιση μήνες είμαι Βουλευτής. Δεν είδα μια ώρα του Πρωθυπουργού να έρθει να τον ελέγξουμε, να τον ρωτήσουμε, να μας απαντήσει, να μας πείσει, να τον πείσουμε, να γίνει η κοινοβουλευτική ζύμωση. Δεν το έχω δει. Πότε θα το δούμε; Φοβάμαι ότι τα πράγματα δεν πηγαίνουν καλά στην πατρίδα. Φοβάμαι ότι κλαίει ο κόσμος έξω.

Ήμουν την προηγούμενη εβδομάδα στο Νησέλι, ένα μικρό χωριό έξω από την Αλεξάνδρεια. Ο Φώτης ο Μουρλάς ήταν επιπλοιοτέχνης. Είχε δώδεκα εργαζόμενους και τώρα δεν μπορεί να θρέψει ούτε το γιο του. Προδόθηκε από τη μια από τις δυο παρατάξεις που ψήφισε και κλαίει με δάκρυα. Και εμείς ερχόμαστε σήμερα να δώσουμε 1 εκατομμύριο ευρώ να κάνουμε κάποιον καινούργιο γενικό γραμματέα, συντονιστή. Μετά το γενικό γραμματέα συντονιστή που υπάρχει για το Υπουργικό Συμβούλιο, τώρα για τον Πρωθυπουργό. Έχουμε διευθυντές. Δημιουργούμε καταστάσεις από τις οποίες δεν ξέρω αν θα μπορέσουμε να γλιτώσουμε ποτέ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Έχω μια λέξη μόνο να πω και τελειώνω γιατί πρέπει να δώσουμε το λόγο. Είναι αργά. Νομίζω ότι αυτή η Μεταπολίτευση, έτσι πεισιθανάτια όπως την αντιμετωπίζουμε όλοι, το βλέπουμε, τελειώνει. Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτή η Μεταπολίτευση ετοιμάζει μια πολιτική διαθήκη. Μια σελίδα αυτής της πολιτικής διαθήκης λοιπόν, τώρα που εκπνέει είναι και αυτός ο διορισμός με πενταετή θητεία για το Γενικό Γραμματέα Συντονισμού. Θέλει να κληροδοτήσει στις επόμενες αναδυόμενες δυνάμεις του ελληνικού λαού ένα συγκεκριμένο κληροδόχημα. Αυτό θέλει να μας αφήσει.

Πρέπει όμως να πω ότι αυτός ο ελληνικός λαός τέτοιου είδους διαθήκες τις ακυρώνει με διαδικασίες εκλογών. Και θα ακυρωθούν αυτές οι διαθήκες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Κύριε Υφυπουργέ, θα μιλήσετε τώρα;

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε. Έχετε το λόγο.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την ανάγκη συγχώνευσης ομοειδών φορέων του δημοσίου ή για την κατάργηση φορέων που έχουν καταστεί επουσιώδους σημασίας είναι μια συζήτηση που είναι σε εξέλιξη εδώ και αρκετά χρόνια στην πατρίδα μας.

Είναι μία συζήτηση που έρχεται μετά από μία αρκετά μακρά περίοδο στην οποία η δυναμική ήταν αντίθετη, μία μακρά περίοδο στην οποία δημιουργούνταν διαρκώς φορείς και υπηρεσίες του δημοσίου. Μέσα από μία στρεβλή αντίληψη, μία διαστρέβλωση της έννοιας της αποκέντρωσης ή μέσα από μία διαστρέβλωση της έννοιας της εξειδίκευσης οδηγηθήκαμε σε ένα κράτος με φορείς και υπηρεσίες των οποίων οι αρμοδιότητες αλληλεπικαλύπτονται, πολλές φορές συγκρούονται και καταλήγουν σε μία δομή λαβύρινθο.

Σήμερα οι φορείς γενικής κυβέρνησης στην πατρίδα μας είναι χίλιοι πεντακόσιοι τέσσερις. Η περιπλοκότητα του κράτους είναι πρόβλημα για πολλούς λόγους. Ο πρώτος και προφανής λόγος είναι η σπατάλη πόρων. Μία τέτοια δομή κράτους επιβαρύνει το φορολογούμενο με δαπάνες για περισσότερα από τα απαραίτητα διοικητικά συμβούλια, περισσότερες από τις απαραίτητες θέσεις ευθύνης, περισσότερα χρήματα για μισθώματα, περισσότερα χρήματα για μετακινήσεις κι ούτω καθ' εξής.

Μία ακόμα εικόνα αυτής της κατάστασης δίνει ένα στοιχείο που προκύπτει από μία πολύ πρόσφατη, από αυτή τη μελέτη για τις τηλεπικοινωνιακές ανάγκες του δημοσίου που γίνονται στο πλαίσιο του σχεδιαζόμενου έργου «Σύζευξις II». Προέκυψε από τη μελέτη αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το δημόσιο σήμερα λειτουργεί σε τριάντα τέσσερις χιλιάδες πεντακάσια κτήρια στην Ελλάδα. Πιστεύω ότι αυτός ο αριθμός από μόνος του λέει πολλά.

Επειδή ακούστηκαν αρκετά για τη συγκριτική εικόνα της πατρίδας μας σε σχέση με τις χώρες που συγκρινόμαστε, είτε της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε του ΟΟΣΑ, πρέπει να πω ότι σύμφωνα με ανάλυση της EUROSTAT του 2011 η Ελλάδα δαπανά το υψηλότερο μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ποσοστό στις δαπάνες που κατηγοριοποιούνται ως δαπάνες για την οργάνωση και λειτουργία του κράτους. Η πατρίδα μας δαπανά το 11,1% του εθνικού προϊόντος έναντι ενός μέσου όρου 6,5%.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά των Πίνακα αυτό, στον οποίο υπάρχει και η αναφορά στον τρόπο κατηγοριοποίησης, προς αποφυγή παρεξηγήσεων.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Μανούσος Βολουδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος

βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν είναι όμως οι δαπάνες το κύριο πρόβλημα, για την ακρίβεια δεν είναι το μοναδικό πρόβλημα στην κατάσταση αυτή, παρ' ότι βεβαίως είναι πολύ κρίσιμο ειδικά στις περιόδους κρίσης που ζούμε, όπου οτιδήποτε εξοικονομούμε μπορεί να πηγαίνει σε εξυπηρέτηση πιεστικών αναγκών της κοινωνίας. Ο κατακερματισμός της διοίκησης, είτε αναφερόμαστε στα πολυάριθμα νομικά πρόσωπα του δημοσίου είτε αναφερόμαστε στον πληθωρισμό διευθύνσεων και τμημάτων στο εσωτερικό των Υπουργείων, είναι συνώνυμο της γραφειοκρατίας. Ένα κράτος λαβύρινθος όσα κι αν ξοδεύει, δεν θα μπορέσει ποτέ να παρέχει ικανοποιητικές υπηρεσίες στον πολίτη.

Ακόμα, το πολυδαίδαλο του κράτους δημιουργεί συνθήκες αδιαφάνειας. Ο πολίτης δεν μπορεί να κρίνει τον τρόπο της λειτουργίας ενός πολυπλόκαμου κράτους, δεν μπορεί να αξιολογήσει τον τρόπο λειτουργίας, δεν μπορεί να αξιολογήσει το επίπεδο των παρεχόμενων υπηρεσιών, ούτε είναι δυνατόν να αξιολογήσει το εάν και κατά πόσο γίνεται χρηστή διαχείριση του δημοσίου χρήματος. Έτσι ο πολίτης αποξενώνεται από το κράτος.

Για όλους αυτούς τους λόγους, κεντρική μας αρχή στη διοικητική μεταρρύθμιση είναι η απλούστευση της κρατικής μηχανής, απλούστευση δομών και διαδικασιών τόσο στο επίπεδο της κεντρικής κυβέρνησης, στα οργανογράμματα των Υπουργείων όσο και στο επίπεδο των εποπτευόμενων φορέων. Η απλούστευση, μεταξύ των άλλων, προϋποθέτει καταργήσεις φορέων, που δεν έχουν πλέον λόγο ύπαρξης και συγχωνεύσεις των ομοειδών, με σκοπό τον περιορισμό των δαπανών αλλά και τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών, καθώς από τις συγχωνεύσεις μπορεί να προκύψουν ισχυρότεροι και αποτελεσματικότεροι φορείς.

Οι συγχωνεύσεις και οι καταργήσεις που υλοποιούνται με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, γίνονται με αυτό ακριβώς το πνεύμα. Οι δυνατότητες της τεχνολογίας, της πληροφορικής και των τεχνολογιών επιτρέπουν σήμερα την αποτελεσματική διαχείριση της πληροφορίας άρα και της διοίκησης από απόσταση σε μεγάλο όγκο και σε χρόνους που ως πρόσφατα ήταν αδιανόητο. Για το λόγο αυτόν, σύμμαχός μας στην προσπάθεια είναι τα συστήματα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης τα οποία αναπτύσσονται ήδη.

Πρέπει να τονιστεί ότι έχει ληφθεί με τα κατά περίπτωση εποπτεύοντα τους φορείς που συζητάμε σήμερα Υπουργεία ειδική μέριμνα, ώστε να μη διακοπεί η παροχή οποιασδήποτε πραγματικής υπηρεσίας προς την κοινωνία. Αυτές είναι οι κατευθυντήριες γραμμές που έδωσε ο Πρωθυπουργός για την προσπάθεια αυτή.

Και πρέπει να τονίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι πολύ μεγάλη πλάνη αυτό που ακούγεται πολύ συχνά στη συζήτηση αυτή από αυτό το Βήμα, ότι καταργείται μια ορισμένη εταιρεία προστασίας ανηλίκων ή ένα συγκεκριμένο θεραπευτήριο. Καμιά λειτουργούσα μονάδα παροχής κοινωνικής πρόνοιας δεν καταργείται. Αυτό που γίνεται είναι ότι συγχωνεύεται η διοικητική δομή. Καταργούμε διοικητικά συμβούλια, καταργούμε θέσεις μετακλητών διοικητών, εξοικονομούμε έτσι πόρους. Το τονίζω όμως αυτό: Σε όλη τη χώρα όλες οι μονάδες παροχής κοινωνικής πρόνοιας συνεχίζουν να λειτουργούν. Υπάρχει κάποιος που πιστεύει ότι δεν μπορούν σήμερα να λειτουργούν με ένα, ας πούμε, διοικητικό συμβούλιο ανά περιφέρεια οι μονάδες πρόνοιας που λειτουργούν στην περιφέρεια αυτή; Είναι κάποιος που πιστεύει ότι κάθε οικοτροφείο, ότι κάθε θεραπευτήριο χρονίων χρειάζεται να έχει δικό του διοικητικό συμβούλιο, δικούς του διοικητές και υποδιοικητές; Δεν το πιστεύω.

Για να δούμε ειδικότερα τις μονάδες κοινωνικής φροντίδας με δυο μόνο λόγια και περισσότερα αύριο στην κατ' άρθρο συζήτηση, τριάντα οκτώ νομικά πρόσωπα ανά την Ελλάδα εντάσσονται στην κατηγορία που συζητάμε. Είναι θεραπευτήρια, όπως είπα, χρονίων παθήσεων, οικοτροφεία για παιδιά που χρειάζονται προστασία κ.ο.κ.. Συγχωνεύονται αυτά σε δώδεκα νομικά πρόσωπα χωρίς -θα το επαναλάβω- να σταματήσει η λειτουργία ούτε μιας μονάδας, χωρίς να αλλάξει ο χαρακτήρας ούτε μιας μονάδας, καθώς όποια μονάδα, για παράδειγμα, είναι μονάδα παρο-

χής φροντίδας προς άτομα με ειδικές ανάγκες παραμένει μια τέτοια μονάδα. Όποια μονάδα είναι μονάδα παροχής φροντίδας για το παιδί παραμένει μια τέτοια μονάδα παροχής φροντίδας για το παιδί.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι πιλοτικό για εμάς. Επελέγησαν ορισμένοι φορείς, των οποίων η συγχώνευση ή κατάργηση ήταν κατά την άποψή μας και κατά την άποψη των εποπτευόμενων Υπουργείων σχεδόν αυτονόητη ανάγκη. Ο σκοπός ήταν να προετοιμάσουμε λύσεις πολιτικά και νομικά επαρκείς, οι οποίες θα αξιοποιηθούν στη συνέχεια κατά τη δεύτερη φάση του εγχειρήματος που θα αφορά περισσότερους φορείς, με μεγαλύτερες δημοσιονομικές επιπτώσεις, με μεγαλύτερα δημοσιονομικά οφέλη. Με το εγχείρημα αυτό έχουμε πρότυπα που μπορούμε να αξιοποιήσουμε αναφορικά με τα ζητήματα της διαχείρισης της περιουσίας των φορέων, αναφορικά με τα ζητήματα της συνέχισης της παροχής της υπηρεσίας προς την κοινωνία, αναφορικά ακόμα με τα ζητήματα με τα ζητήματα τα εργασιακά των φορέων. Επιλέξαμε, αντί του εύκολου δρόμου των μελετών που πληρώνονται πανάκριβα και καταλήγουν πολύ συχνά στα ράφια των Υπουργείων, να ξεκινήσουμε τη δική μας έρευνα στην πράξη, με τα στοιχεία βεβαίως και τη μελέτη που είχε το κάθε Υπουργείο για τους φορείς του, αλλά δουλεύοντας στην πράξη σε μικρή κλίμακα αυτά που είναι οι αρχές που πρέπει να εφαρμόσουμε στη μεγάλη κλίμακα. Έτσι προέκυψε το νομοσχέδιο αυτό.

Διασφαλίσαμε τη συνέχεια της παροχής των υπηρεσιών στον πολίτη από όλους τους φορείς που προανέφερα, μειώνοντας το κόστος κατά περίπου 3 εκατομμύρια ευρώ κατ' έτος. Πρόκειται για περίπου 7% της κρατικής επιχορήγησης για τους φορείς αυτούς. Εξεπλάγην κατά τη συζήτηση στην επιτροπή, όταν άκουσα συναδέλφους να λένε: «Μα, δεν κάνετε και τίποτα σπουδαίο» ή «Γιατί να συγχωνεύσετε αυτόν το φορέα με τον άλλο, όταν εξοικονομείτε μόνο στη μία περίπτωση 50.000, στην άλλη 80.000, στην άλλη 100.000 ευρώ;». Από πού και έως πού τόση γαλαντομία με τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ.

Σκεφθείτε ότι αυτή η εικόνα επαναλαμβάνεται στους χίλιους πεντακόσιους περίπου φορείς που αξιολογούμε. Σημειώστε δε ότι η εκτίμηση του οφέλους την οποία έχει κάνει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και είναι στην έκθεση που συνοδεύει το νομοσχέδιο δεν συμπεριλαμβάνει τα οφέλη από τις οικονομίες κλίμακος, τα οφέλη δηλαδή που θα προκύψουν από τις δυνατότητες προμηθείας προϊόντων και υπηρεσιών σε μεγαλύτερες ποσότητες, άρα σε χαμηλότερες τιμές από τις δυνατότητες της αποτελεσματικότερης κατανομής του εργατικού δυναμικού κ.ο.κ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα οποία περιληπτικά εξέθεσα πιστεύω ότι βασίζονται σε μια απλή εφαρμογή αρχών του κοινού νου και πιστεύω ότι αντιδρά κανείς -και θα αναφερθώ ειδικότερα και πολύ σύντομα στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- μόνο με μια διάθεση αντίδρασης σε οποιαδήποτε αλλαγή.

Δεν είναι τυχαίο ότι το συνδέετε με ένα φόβο της τεχνολογίας ακόμα. Είδαμε να αντιδράτε στην ηλεκτρονική ψηφοφορία στα πανεπιστήμια, λέγοντας ότι πρόκειται για τεχνοφασισμό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ:... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εάν έχετε την καλοσύνη, μη διακόπτετε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Είδαμε να αντιδράτε σε συμφωνία ανταλλαγής τεχνολογίας με μια ευρωπαϊκή χώρα λέγοντας ότι μας την υπαγόρευσε η CIA.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Στην πραγματικότητα, όμως, μόνο καινοτομώντας και εφαρμόζοντας τις αρχές του κοινού νου μπορούμε να δημιουργήσουμε μία Δημόσια Διοίκηση λιτή και αποτελεσματική, που είναι αυτό που ζητά

η ελληνική κοινωνία σήμερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η κ. Ραχήλ Μακρή.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δεδομένο ότι η συγκυβέρνηση προχωρά με προχειρότητα και βιασύνη στη συγχώνευση φορέων. Με τη δικαιολογία του νοικοκυρέματος του κράτους προβαίνει σε συγχωνεύσεις φορέων διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών, φορέων που δημιουργήθηκαν για την προστασία του περιβαλλοντικού πλούτου της χώρας και την προστασία της εξαιρετικά πλούσιας ελληνικής βιοποικιλότητας, συγχωνεύσεις «σκούπα» που στις περισσότερες περιπτώσεις γίνονται βάσει κομματικών και πολιτικών κριτηρίων και όχι βάσει αξιοκρατικών λόγων και διασφάλισης του δημοσίου συμφέροντος.

Η Κυβέρνηση οφείλει να εξηγήσει στους Έλληνες πολίτες γιατί προχωρά σε πολλές περιπτώσεις σε συγχωνεύσεις φορέων και οργανισμών που έχουν σοβαρότατο ρόλο να επιτελέσουν. Οι καθυστερήσεις σε πρωτοβουλίες, η κακή οργάνωση και διαχείριση των οργανισμών τα τελευταία χρόνια, για τις οποίες δεν έχουν ευθύνη οι φορείς, ούτε και θα διορθωθούν με τη συγχώνευση και την κατάργησή τους, έχουν οδηγήσει στην παρακμή τους, στην αναποτελεσματικότητά τους και τέλος σε άσχημα αποτελέσματα για το δημόσιο τομέα, όπως λόγου χάριν οι κακοί χειρισμοί στη διαχείριση της λίμνης Κορώνειας και της λίμνης Κάρλας όπου, όπως φαίνεται, τα πρόστιμα που θα επιβληθούν από την Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι βαριά για την ήδη επιβαρυνμένη ελληνική οικονομία.

Η Κυβέρνηση προχωρά σε καταργήσεις και συγχωνεύσεις των είκοσι εννέα φορέων διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών παρά την αντίθετη θέση της Επιτροπής «Φύση 2000», η οποία αποτελεί από το 1998 το επίσημο επιστημονικό γνωμοδοτικό όργανο του κράτους για τις πολιτικές και τα μέτρα που αφορούν τη βιοποικιλότητα της χώρας. Πρόκειται για καταργήσεις φορέων που από την πρώτη μέρα της δημιουργίας τους δεν τους στήριξε, δεν φρόντισε να τους ενισχύσει σε δυναμικό και μέσα και δεν φρόντισε να δημιουργήσει εκείνο το θεσμικό πλαίσιο που θα τους έδινε πραγματικές αρμοδιότητες για την αντιμετώπιση, για παράδειγμα, παράνομων δραστηριοτήτων, όπως λαθροθηρίας, ρίψης αποβλήτων κ.α.

Οι φορείς περιορίστηκαν στο ρόλο του παρατηρητή, στο να καταγράφουν, να κάνουν συστάσεις και να ενημερώνουν τους αρμόδιους φορείς χωρίς να μπορούν να παρέμβουν ουσιαστικά. Και τώρα αντί να γίνει το κράτος αρωγός στην αποτελεσματική λειτουργία τους, προβαίνει στην άστοχη και στη χωρίς οικονομική ωφέλεια κατάργηση και συγχώνευσή τους.

Μήπως με την πολιτική σας ο φυσικός πλούτος της χώρας γίνει έρμαιο όλων όσων καταστρέφουν το περιβάλλον για να κερδίσουν περισσότερο; Είμαστε σε θέση ως πολιτεία να διαφυλάξουμε τη χώρα μας ή μήπως με τις πρακτικές σας βρεθούμε προ εκπλήξεων;

Δεν είναι λίγες οι οργανώσεις και οι περιβαλλοντικοί φορείς που κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου και αναφέρουν ότι οι συνέπειες των συγχωνεύσεων κάποιων χρήσιμων οργανισμών θα προκαλούσαν μεγαλύτερες ζημιές για το ελληνικό κράτος και την ελληνική κοινωνία.

Ειδικότερα, όσον αφορά τις δαπάνες των φορέων διαχείρισης, που ανέρχονται σε περίπου 4,7 εκατομμύρια ευρώ για τον καθέναν, καλύπτονται από ευρωπαϊκούς πόρους, κυρίως από το ΕΣΠΑ, σε σύνολο της τάξης των 100 εκατομμυρίων ευρώ και όχι από τον κρατικό προϋπολογισμό, ενώ τα διοικητικά συμβούλια δεν είναι αμειβόμενα. Βέβαια, άλλοι οργανισμοί που έχουν αμειβόμενα, παραμένουν. Γιατί, άραγε; Μήπως επειδή αποτελούνται από κομματικά στελέχη;

Σύμφωνα με τους φορείς που αντιδρούν, η επισήμανση αυτή επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που συνοδεύει το σχέδιο νόμου δεν εντοπίζει σχετικές εξοικονομήσεις στον κρατικό προϋπολογισμό.

Θα είχαμε τη δυνατότητα να μιλάμε για μέρες για τις συνέπειες κάποιων από τις συγχωνεύσεις στο δημόσιο τομέα. Το πρό-

βλημα δεν είναι η ίδια η πράξη αλλά οι συνέπειες των ενεργειών αυτών, που σε πολλές περιπτώσεις θα είναι καταστροφικές για την προστασία του περιβάλλοντος.

Αντιδράσεις συναντάμε σε όλα τα σημεία της χώρας, όπως λόγου χάριν για τη συγχώνευση της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης και της «HELEXPO». Μήπως ο τρόπος συγχώνευσης οδηγήσει σε υποβάθμιση αυτού του θεσμού πολλών δεκαετιών, που αποτελεί κορωνίδα της εμπορικής πολιτικής της χώρας μας; Μήπως η υποβάθμισή της, που συντελείται εδώ και χρόνια, είναι αποτέλεσμα σκόπιμων πολιτικών που θέλουν να βγάλουν την Ελλάδα από το πλαίσιο της επιχειρηματικής δράσης στα Βαλκάνια;

Δημιουργείται και η Γενική Γραμματεία Συντονισμού σύμφωνα με το νομοσχέδιο. Συντονισμό χρειάζεται, όμως, πρώτα απ' όλα η πολιτική σας και κυρίως το σκεπτικό σας, γιατί έχετε ανεπάρκεια πολιτικής όσον αφορά τις καταργήσεις και τις συγχωνεύσεις. Φαίνεται καθαρά σε πολλές περιπτώσεις ότι γίνεται με διαφορετικά κριτήρια από αυτά που είθισται να υπάρχουν.

Για άλλη μια φορά αποδεικνύεται ότι καταθέτετε ένα νομοσχέδιο χωρίς αρχή, μέση και τέλος. Πιο πολύ ενδιαφέρεστε να τακτοποιήσετε σε μία θέση ένα διορισμένο κομματικό στέλεχος παρά να προβείτε σε κινήσεις που θα έχουν, μετά από μελέτη, ουσιαστική ανταπόκριση στην ελληνική οικονομία.

Εδώ ερωτάμε, κύριοι Υπουργοί: Δεν υπάρχουν άλλοι οργανισμοί που κατασπαταλούν το δημόσιο χρήμα; Υπάρχουν κάποιοι οργανισμοί που τρέφουν «ημετέρους» και δεν τους αγγίζει η Κυβέρνηση; Αν θέλετε να εντυπωσιαστείτε με δήθεν μεταρρυθμίσεις, σκεφτείτε από την άλλη και τις επόμενες γενεές που θα υποστούν την καταστροφική πορεία των πολιτικών σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Κυριαζίδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, εύχομαι με τη σειρά μου μια καλή, δημιουργική χρονιά, με την ελπίδα από πλευράς μας να υπάρχει μια καθαρότητα σκέψης, προς ωφέλεια της πατρίδας και του λαού της.

Η νομοθετική λειτουργία εντός ενός κράτους δικαίου και εντεύθεν η νομοθετική πρωτοβουλία της επίσημης πολιτείας οφείλει να υπακούει στους αυτονόητους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής και να ακολουθεί τις επιβαλλόμενες και αναγκαίες κατά περίπτωση αρχές της οικονομικής αποτελεσματικότητας και της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, ενός δημοσίου συμφέροντος που θεραπεύεται καλύτερα όταν οι νομοθετούμενες παρεμβάσεις εξυπηρετούν μεταξύ των άλλων την περιφερειακή ανάπτυξη και εν μέρει το ταμειακό συμφέρον του δημοσίου, όπου να μεν σε μία εποχή λιτότητας και οικονομικών δυσχερειών -όπως η παρούσα- επιβάλλεται να λαμβάνεται υπ' όψιν ως μέτρο για τη λήψη των αποφάσεων, όχι όμως ως αυτοτελές κριτήριο.

Ένεκα, λοιπόν, αυτής της τρέχουσας εξαιρετικής δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας και εντεύθεν της έλλειψης χρημάτων του δημοσίου ταμείου, η αλλαγή των οργανωτικών δομών του κράτους και του ευρύτερου δημόσιου τομέα επιβάλλεται από τις καταστάσεις και προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται επί της αρχής το υπό συζήτηση νομοσχέδιο περί των συγχωνεύσεων των φορέων του δημοσίου και της σύστασης της Γραμματείας Συντονισμού του κυβερνητικού έργου. Ως εκ τούτου και εξ αντικειμένου, ο σκοπός είναι αποδεκτός, θεμιτός και απόλυτα κατανοητός.

Ζητήματα, όμως, γεννώνται από άστοχες επιμέρους διατάξεις του νομοσχεδίου, που όπως αναδείχθηκαν και επισημάνθηκαν κατόπιν μακράς διαλογικής συζήτησης στην αρμόδια Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, πρέπει, κύριοι Υπουργοί, να αναθεωρηθούν επί το ορθότερον, καθώς δεν στέκουν στη βάση της κοινής λογικής, αντιβαίνουν στο δημόσιο συμφέρον, στην αποτελεσματικότητα που οφείλουν να έχουν οι φορείς. Παρακαλώ ως προς τούτο για την τοποθέτησή σας επί του ζητήματος.

Αναφέρομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και παρακαλώ την προσοχή σας- στη ρύθμιση του άρθρου 10 παράγραφος 3 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου. Πρόκειται για μία διάταξη που έχει σκανδαλίζει την τοπική κοινωνία της Δράμας, δημιουργώντας τεράστια αναστάτωση και αγανάκτηση στον απομακρυσμένο νομό

που εκπροσωπώ.

Αναφέρομαι στην προβλεπόμενη συγχώνευση, πρώτον του Θεραπευτηρίου Χρονίων Παθήσεων Δράμας, δεύτερον του Κέντρου Προστασίας του Παιδιού Δράμας και τρίτον του Κέντρου το οποίο λειτουργεί ως παράρτημα του Κέντρου Προστασίας Παιδιού Καβάλας. Βεβαίως, έχει να κάνει με ένα ενιαίο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με έδρα την Καβάλα. Είναι μία συγχώνευση που δεν δικαιολογείται, δεν αιτιολογείται, δεν στέκει στη βάση της λογικής, δεν σέβεται τη δυναμικότητα των ιδρυμάτων της Δράμας, την υφιστάμενη κατάστασή τους και την ιστορικότητά τους. Πρόκειται –ας μου επιτραπεί- για μια επιλογή ολότελα εσφαλμένη και θα εξηγήσω το γιατί.

Δεν είναι δυνατόν το Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων Δράμας, με ιδιόκτητη κεντρική κτηριακή δομή στο Δήμο της Δράμας 2000 τ.μ., όπου φιλοξενούνται πενήντα ηλικιωμένοι και χρονίως πάσχοντες, με δεύτερο ιδιόκτητο κτήριο σε προάστιο της Δράμας 900 τ.μ. εντός εκτάσεως 20 στρεμμάτων, όπου λειτουργεί το τμήμα Φυσικής Αποκατάστασης και Επαγγελματικής Κατάρτισης ΑΜΕΑ με πενήντα εννέα φιλοξενούμενα άτομα, με αγροκτήματα που προέρχονται από δωρεές και κληροδοτήματα συνολικής εκτάσεως 120.000 τ.μ. με οικόπεδα συνολικής εκτάσεως 2000 τ.μ. και διάφορα άλλα διαμερίσματα κληροδοτήματα στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα, με έσοδα, τα οποία υπερβαίνουν το 1.000.000 ευρώ χωρίς καμμία επιχορήγηση, με ταμειακό υπόλοιπο 3,5 εκατομμύρια ευρώ, με ογδόντα τέσσερις μονίμους δημοσίου υπαλλήλους –ήτοι με τεράστια δυναμικότητα- να συγχωνεύεται με πολλαπλασίως μικρότερους σε έκταση και δυναμικότητα φορείς και να μετακινείται η διοίκηση του ενιαίου φορέα και η καταστατική του έδρα στην Καβάλα, σε έναν φορέα που διαθέτει μόνον τέσσερις υπαλλήλους, σε μια νεοδμήτη, προσωρινή –θα έλεγα- κατασκευή, όπου παραμένουν χωρίς προγράμματα είκοσι κορίτσια που προέρχονται από προβληματικές οικογένειες.

Αναρωτιέται κανείς: Πώς είναι δυνατόν, ένας τόσο μεγάλος φορέας με ιστορικότητα, με τεράστια περιουσία που βρίσκεται στο Νομό Δράμας, με τόσο προσωπικό, με οικονομική αυτόρκεια και λειτουργία, χωρίς επιβάρυνση του δημοσίου προϋπολογισμού, με αρτιότητα στη διοικητική του δομή και με μεγάλη κοινωνική προσφορά σε όλο το Νομό Δράμας και στην ευρύτερη περιοχή να συγχωνεύεται σε ένα μικρό υφιστάμενο φορέα στην Καβάλα και ουσιαστικά να εξοστρακίζεται από τη φυσική του έδρα;

Με ποια κριτήρια, με ποια λογική αφετηρία αγνοείται η έκταση και η ισχύς αυτού του ιδρύματος και ουσιαστικά συρρικνώνεται και οδηγείται στο διοικητικό μαρasmus;

Με ποια λογική και με ποιο σκεπτικό θα διοικείται ένα τόσο μεγάλο ίδρυμα, με αυτήν την τεράστια υλικοτεχνική δυναμικότητα, που βρίσκεται στη Δράμα από την Καβάλα;

Πραγματικά, ούτε εγώ ούτε η τοπική κοινωνία μπορεί να αντιληφθεί για ποιο λόγο έγινε αυτή η επιλογή που πραγματικά δεν μπορεί να αιτιολογηθεί επ' ουδενί.

Όλα τα ανωτέρω είναι καταγεγραμμένα στα στοιχεία που έδωσα στην επιτροπή –και θα καταθέσω πάλι και σήμερα- ως δημόσια έγγραφα. Αυτά είναι θέματα που τα διαπίστωσε και το Υπουργείο και οι συνάδελφοι στην επιτροπή.

Συνεχίζω: Δεν είναι δυνατόν το Κέντρο Προστασίας του Παιδιού της Δράμας με δεκατρείς υπαλλήλους, με πενήντα πέντε τροφίμους, με ιδιόκτητο κτήριο 2000 τ.μ. να μετακινείται και αυτό στην προηγούμενη έδρα, στην Καβάλα, χωρίς κτηριακές υποδομές.

Είναι σαφές ότι πρόκειται για επιλογή τουλάχιστον περιέργη, που δεν εξυπηρετεί ούτε το δημόσιο συμφέρον ούτε την αρχή της νομιμότητας, ενώ δεν στέκει σε καμμία λογική επιχειρηματολογία.

Η επιλογή αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αιτιολογείται, δεν προκύπτει ποια είναι η σκοπιμότητά της, ενώ αγνοείται παντελώς το γεγονός ότι δεν είναι δυνατόν το Κέντρο Προστασίας του Παιδιού Καβάλας να αποτελεί την καταστατική έδρα του νέου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, όταν το Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων και το Κέντρο Προστασίας Δράμας σε επίπεδο αριθμού υπαλλήλων είναι πολυπληθέστερα, με τερά-

στιες υλικοτεχνικές εγκαταστάσεις, με υποδομές, με κατοχή κτημάτων 120.000 στρεμμάτων, οικόπεδων κ.ο.κ..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αλήθεια, πώς θα διοικούνται όλες αυτές οι τεράστιες εγκαταστάσεις μακριά από τον τόπο που βρίσκονται; Πώς θα ασκείται η εποπτεία εξ αποστάσεως; Πώς θα ανταποκρίνεται η απομακρυσμένη διοίκηση στις καθημερινές ανάγκες διαχείρισης, όταν αυτή θα εδρεύει τόσο μακριά από τον τόπο άσκησης των δραστηριοτήτων των επιμέρους φορέων; Θα μετακινηθεί προσωπικό από τη Δράμα για να στελεχώσει την έδρα στην Καβάλα, για να διοικείται ο φορέας της Δράμας; Πραγματικά αυτό δεν το κατανοώ. Εν κατακλείδι, δεν καταλαβαίνω, τι δημοσιονομικό όφελος προκύπτει από τη συγχώνευση αυτή.

Παρατηρούνται διαρκείς συγχωνεύσεις και, όπως πληροφορούμαι, το ΣΕΠΕ θα μεταφερθεί στην Καβάλα και τα ΤΕΙ, όπως λέει το Υπουργείο Παιδείας, θα οδηγηθούν προς την Καβάλα.

Αξιότιμε, κύριε Υπουργέ, αναμένω να αναλάβετε την πρωτοβουλία που υποσχέθήκατε, να τροποποιήσετε την εν λόγω διάταξη, με μόνο σκοπό την αποκατάσταση των αδικιών για την καλύτερη εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, επιλέγοντας τη συγχώνευση των δύο ιδρυμάτων στη Δράμα και αντιστοίχως στην Καβάλα ως τελευταία λύση από πλευράς σας, έτσι ώστε να αποκατασταθεί το δίκαιο για το νομό μου.

Κατά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή επιφυλάχθηκα για την ψήφιση του σχετικού νομοσχεδίου, επιφύλαξη που διατηρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, συντομεύετε, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Αναμένω τόσο εγώ όσο και η δραμινή κοινωνία να αρθεί η σε βάρος της επιχειρούμενης αδικία.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κυριαζίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Λάζαρος Τσαβδαρίδης.

Να παρακαλέσω, επειδή είναι περασμένη η ώρα και είναι αρκετοί συνάδελφοι να μιλήσουν ακόμα, να τηρούμε το χρόνο και να δούμε μήπως πρέπει να τον μειώσουμε και κατά ένα λεπτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Δεν φτάνει που κάτσαμε μέχρι τέτοια ώρα, να τον μειώσουμε κιόλας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ξέρετε, για όλους μας το λέω, δεν το λέω για τον εαυτό μου μόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Τρεις συνάδελφοι έμειναν να μιλήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Είναι πάρα πολλοί ακόμα για να μιλήσουν. Με συγχωρείτε, αλλά δεν είναι τρεις. Είναι ακόμη δεκατέσσερις να μιλήσουν.

Το λόγο έχει ο κ. Τσαβδαρίδης.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πείρα της ζωής διδάσκει ότι δεν έχει τόσο σημασία το τι λάθη κάνει κάποιος, όσο το τι πράττει μετά τα λάθη που έκανε.

Δυστυχώς για τον ΣΥΡΙΖΑ η αποτυχία της πολιτικής του συνεισφοράς σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για τη χώρα, δεν είναι απλά συνισταμένη των συσσωρευμένων λαθών κατά την άσκηση των αντιπολιτευτικών του καθηκόντων. Είναι κυρίως απόρροια της άρνησής του να μάθει από τα λάθη αυτά, να εκφράσει μια πιο γόνιμη και υλοποιήσιμη πρόταση, να αποτελέσει παράγοντα κοινωνοβουλευτικής συνεργασίας που θα διευκολύνει το άλμα της χώρας προς το μέλλον.

Εκεί, όμως, που απαιτείται τόλμη η Αξιωματική Αντιπολίτευση αντιτάσσει τη μονολιθικότητα. Εκεί που απαιτούνται βαθιές τομές, αντιτάσσει τη φοβία στο νέο και την επιστροφή σε παρωχημένα και αποτυχημένα πρότυπα του παρελθόντος. Εκεί που απαιτείται συναίνεση, αντιτάσσει την αλόγιστη και τυφλή αντιπαλότητα. Αποτελεί μνημείο πολιτικής ανευθυνότητας η επιχειρη-

ματολογία με την οποία επέλεξε ο ΣΥΡΙΖΑ να ντύσει την κριτική του απέναντι σε ένα νομοσχέδιο το οποίο έρχεται επιτέλους να αντιμετωπίσει με αποφασιστικότητα τη χρόνια αδυναμία της ελληνικής πολιτείας να αναδιαρθρώσει αποτελεσματικά το διοικητικό της μηχανισμό, ο οποίος -με τις τεράστιες παθογένειες και τις απαρχαιωμένες δομές του- αποτελούσε και συνεχίζει να αποτελεί μέχρι και σήμερα ένα τεράστιο εμπόδιο στο δρόμο προς την ανάπτυξη.

Όπου η νέα διακυβέρνηση προχωρά με υπευθυνότητα στις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις, με στόχο να πατάξει τη γραφειοκρατία και τη διαφθορά, να βάλει τάξη στις συγκεκριμένες αρμοδιότητες ενός διογκωμένου κρατικού τομέα και να βάλει φραγμό στις πελατειακές σχέσεις και στην αδιαφάνεια, ο ΣΥΡΙΖΑ ανακαλύπτει διάλυση, συρρίκνωση της κοινωνικής φροντίδας, αποσάθρωση του δημοσίου.

Όπου η νέα διακυβέρνηση προχωρά σε όλες τις αναγκαίες ρήξεις -προκειμένου να διασφαλίσει την αποδοτικότερη λειτουργία των δημόσιων οργανισμών και υπηρεσιών, με όσο το δυνατόν λιγότερο δημοσιονομικό κόστος και μικρότερη επιβάρυνση για τον Έλληνα φορολογούμενο- ο ΣΥΡΙΖΑ κραυγάζει για διατήρηση της αδράνειας και εκείνων των νοοτροπιών που διαχρονικά εμπόδιζαν τον κρατικό μηχανισμό να είναι παραγωγικός αλλά και ανταγωνιστικός.

Είναι προφανώς έκδηλη η αγωνία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για άλλη μια φορά να ψαρέψει σε θολά νερά και να εκμεταλλευτεί την αγωνία των δοκιμαζόμενων αυτήν την εποχή πολιτών.

Η ουσία, όμως, είναι άλλη. Το πρόβλημα της δυσλειτουργίας του ελληνικού δημοσίου δεν εστιάζεται μόνο στο ότι αυτό είναι πολύ μεγάλο, αλλά κυρίως στο ότι αυτό είναι εντυπωσιακά κατακερματισμένο, ανορθολογικά οργανωμένο και εξόχως δυσλειτουργικό, αποψιλώνοντας την εμπιστοσύνη των πολιτών προς αυτό.

Είναι ανατριχιαστική η διαπίστωση πως μέχρι πριν από λίγο καιρό η ελληνική πολιτεία δεν είχε σχεδόν καμμία σαφώς αποτυπωμένη εικόνα για τον αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων που απασχολεί, όπως, επίσης, ανατριχιαστική είναι η διαπίστωση ότι το ελληνικό δημόσιο είχε κάπου τριάντα χιλιάδες διευθυντές για την εξυπηρέτηση δέκα εκατομμυρίων πολιτών.

Ως εκ τούτου, όσο και αν στεναχωρεί αυτό το ΣΥΡΙΖΑ, είναι απόλυτα αναγκαία η απόφαση της νέας διακυβέρνησης να νοικοκυρέψει τη χαώδη κατάσταση και ακριβώς αυτό κάνει. Όχι μόνο προχωράει στην κατάργηση οκτώ φορέων των οποίων η αποστολή και ο ρόλος μπορεί να ασκηθεί από κάποια υφιστάμενη δομή συνεκτικότερα, αλλά παράλληλα συγχωνεύει εκατόν ενενήντα επτά νομικά πρόσωπα του στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα με ομοιάζουσες αρμοδιότητες και αντικείμενο.

Παράλληλα, συστήνοντας την Γενική Γραμματεία Συντονισμού του κυβερνητικού έργου, θεμελιώνει τη δημιουργία μιας επιτελικής δομής, με αποστολή την οργάνωση της εκτέλεσης του κυβερνητικού έργου από τα Υπουργεία και την παρακολούθηση της πορείας του με συνεχή συνεργασία καθώς και την προώθηση, πάντοτε σε συνεργασία με τα Υπουργεία, δράσεων απλούστευσης διαδικασιών και μείωσης των διοικητικών επιβαρύνσεων.

Μια τέτοια μεγάλη αλλαγή, βεβαίως, έχει ως αποτέλεσμα και την αναγκαία συγχώνευση νομικών προσώπων που προσέφεραν ομολογουμένως εξαιρετικά σημαντικό κοινωνικό έργο στην περιφέρεια και τη μεταφορά των αρμοδιοτήτων τους σε ευρύτερες διοικητικές ζώνες.

Ακόμη όμως και σε αυτές τις περιπτώσεις το παρόν σχέδιο νόμου μεριμνά με ευαισθησία για την όσο το δυνατόν ομαλότερη μετάβαση των παλαιών νομικών προσώπων στο νέο καθεστώς, τη διατήρηση των θέσεων εργασίας του προσωπικού τους και τη διασφάλιση της συνέχισης της προσφοράς τους στο κοινωνικό σύνολο των περιοχών όπου μέχρι σήμερα δραστηριοποιούνταν.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό των εταιρειών προστασίας ανηλίκων, όπως και της εξαιρετικά δραστήριας και ιστορικής για την προσφορά της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων Βέροιας, της οποίας ενώ το αντικείμενο δραστηριοτήτων μεταφέρεται από το Πρωτοδικείο στο Εφετείο Θεσσαλονίκης, διασφαλίζεται η μεταφορά του προσωπικού της με την ίδια σχέση ερ-

γασίας στην έδρα του Εφετείου. Παράλληλα, συνίσταται Επιτροπή Προστασίας Ανηλίκων με έδρα το Πρωτοδικείο Βέροιας για τη συνέχιση της πολύπλευρης υποστήριξης σαράντα απόρων, ανήλικων και ορφανών παιδιών που μέχρι σήμερα η εταιρεία είχε στην εποπτεία της.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συχνά-πυκνά στην κριτική που ασκεί ο ΣΥΡΙΖΑ μιλά ως αυτόκλητος υπερασπιστής της ελευθερίας απέναντι σε όσους, κατά τα λεγόμενά του, θεωρεί ότι υποτάσσουν τη χώρα στα μνημόνια και στους δανειστές.

Θα ήθελα ως επίλογο να υπενθυμίσω στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι υπάρχουν δύο ειδών ελευθερίες: η ελευθερία να κάνει κάποιος ό,τι θέλει και η ελευθερία να κάνει αυτό που πρέπει. Δυστυχώς για εσάς, η νέα διακυβέρνηση έχει το θάρρος αλλά και την ικανότητα να ξεχωρίζει την επικίνδυνη ευκολία της πρώτης επιλογής από την υπεύθυνη αποστολή της δεύτερης. Και αυτό θα συνεχίζει να πράττει για το καλό της χώρας, αφήνοντας σε εσάς τα λόγια τα μεγάλα, που ήδη άρχισαν να σας εκθέτουν ανεπανόρθωτα στη συνείδηση των Ελλήνων πολιτών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Ηλίας Βλαχογιάννης για επτά λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ευχηθώ και εγώ σε όλους να έχουμε μία καλή και παραγωγική χρονιά και κυρίως υγεία.

Με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση επιχειρεί μια βαθιά τομή στη Δημόσια Διοίκηση της χώρας.

Η δική μας δέσμευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν λιγότερο και καλύτερο κράτος. Αυτό πάντα λέγαμε και είμαστε συνεπείς σήμερα με αυτά τα οποία προεκλογικά είχαμε πει στους Έλληνες πολίτες. Γιατί μας κατηγορείτε; Επειδή εφαρμόζουμε αυτά τα οποία προεκλογικά είχαμε υποσχεθεί στους πολίτες; Δεν είχαμε υποσχεθεί λιγότερο κράτος; Αυτό κάνουμε.

Το ζητούμενο είναι αυτό το λιγότερο κράτος να είναι και πιο αποτελεσματικό. Για να είναι πιο αποτελεσματικό, πρέπει να μειωθούν τα επίπεδα διοίκησης. Οι αλληλεπικαλύψεις αρμοδιοτήτων όλοι ξέρουμε ότι δεν προάγουν την αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης.

Η έλλειψη διαφάνειας είναι κάτι που όλοι ομολογούμε κατ'ιδίαν, αλλά δημόσια δεν θέλουμε να το πούμε. Και αυτό είναι το ζητούμενο με αυτές τις τομές που κάνει η παρούσα Κυβέρνηση.

Η μείωση της γραφειοκρατίας είναι η τρίτη στόχευση. Ειπώθηκε από τον εξαιρετικό συνάδελφο της Δημοκρατικής Αριστεράς πριν -έχει γραφτεί, το ξέρουμε, υπάρχουν μελέτες- ότι η γραφειοκρατία στην Ελλάδα κοστίζει. Κοστίζει πάνω από το 7% του ΑΕΠ, όταν το αντίστοιχο κόστος στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και στις χώρες του ΟΟΣΑ είναι περίπου 3% με 4%. Για να μπορέσουμε να είμαστε πιο αποτελεσματικοί και χρήσιμοι στους πολίτες πρέπει να πατάξουμε, να πολεμήσουμε τη γραφειοκρατία. Και αυτό κάνουμε.

Πιστεύω ότι θα βοηθήσετε προς αυτήν την κατεύθυνση, γιατί το κράτος έχει συνέχεια και οι κυβερνήσεις διαδέχονται η μία την άλλη. Ό,τι καλό κάνει η μία κυβέρνηση πρέπει να το υιοθετεί η άλλη και δεν πρέπει να λέμε πάντα ένα «όχι», επειδή είμαστε στην αντιπολίτευση, έστω και αν μέσα μας πιστεύουμε αυτό το οποίο πρέπει να γίνει.

Θα αναφέρω εδώ ένα παράδειγμα. Όταν πριν από μερικά χρόνια επιχειρήθηκε η κατάργηση των αστυνομικών σταθμών, είχαν ξεσηκωθεί όλες οι τοπικές κοινωνίες. Έλεγαν «καταργείται η Αστυνομία, θα γίνουμε βορά στους κακοποιούς». Ενώ ο αστυνομικός σταθμός είχε πέντε άτομα προσωπικό και τα πέντε ασχολούνταν στην ουσία με τη φύλαξη του κτηρίου...

Κανένας αστυνομικός δεν έκανε πραγματική αστυνομία. Συνενώνοντας πέντε σταθμούς, εξοικονομείς δύναμη είκοσι ατόμων, τα οποία μπορείς να τα διαθέσεις πραγματικά στην αστυνομία.

Το αυτό μπορεί να γίνει και τώρα με αυτές τις δομές τις οποίες

καταργούμε-συγχωνεύουμε, με στόχο ποιον; Να εξοικονομήσουμε προσωπικό και να δώσουμε καλύτερες υπηρεσίες στους πολίτες. Υπηρετείται η αρχή της επικουρικότητας; Είμαστε πραγματικά κοντά στον πολίτη; Δίνουμε την ευκαιρία στον πολίτη να εξυπηρετηθεί, να έχει την πλησιέστερη αρχή στον τόπο του με αρμοδιότητες; Πιστεύω ότι το κάνουμε. Διότι η ενοποίηση της διοίκησης δεν σημαίνει κατάργηση της τοπικής αρμοδιότητας, των φορέων που θα μείνουν.

Ως προς τη δημιουργία της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού του κυβερνητικού έργου, γιατί τόσο πολεμική γι' αυτήν τη δομή που θεσμοθετείται και η οποία υπάρχει σε όλες τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις; Και το Σύνταγμα επιτάσσει να υπάρχει ενότητα του κυβερνητικού έργου και ο Πρωθυπουργός πρέπει να έχει -γιατί έχει την ευθύνη- την ενότητα της διοίκησης. Το να έχει μία γραμματεία που θα τον υποβοηθά και, κυρίως, θα υπάρχει μια συνέχεια στο κράτος, είναι κακό;

Λέτε ότι σας πείραξε, γιατί έχει πενταετή θητεία. Μα και οι ανεξάρτητες αρχές έχουν πενταετή θητεία. Τι σημαίνει αυτό; Το κράτος έχει συνέχεια. Οι πλειοψηφίες εκφράζουν όχι μόνο τη σημερινή πραγματικότητα αλλά και την πραγματικότητα για τα επόμενα χρόνια για τα οποία έχουν ψηφιστεί.

Ακούστηκαν και ακραίες εκφράσεις, ότι ακρωτηριάζεται η Δημόσια Διοίκηση. Όχι, δεν ακρωτηριάζεται η Δημόσια Διοίκηση, γιατί συγχωνεύονται τρία θεραπευτήρια σε ένα. Μη λέμε τέτοιες υπερβολές. Ακούστηκε από άλλο συνάδελφο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μην τους κουνάμε το χέρι για θέματα νόμου και τάξης. Δεν κουνάμε κανένα δάκτυλο σε κανέναν. Επισημαίνουμε, όμως, κάποιες πραγματικότητες -και αυτές οι πραγματικότητες μπορεί να πονάνε, αλλά είναι πραγματικότητες- ότι η ανομία από αυτήν την Κυβέρνηση δεν γίνεται ανεκτή και όσο υπάρχουν υποστηρικτές ανόμων και εκνόμων ενεργειών συγκεκριμένων ομάδων θα είμαστε εμείς απέναντι, εμείς θα υπηρετούμε τη νομιμότητα. Τίποτε παραπάνω, τίποτε παρακάτω...

Το ζητούμενο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι να υπάρχει ομαλός πολιτικός βίος. Το έχει ανάγκη η χώρα, το έχει ανάγκη ο τόπος. Δεν αντέχει οξύτητα, πόσω μάλλον για νομοσχέδια τα οποία είναι ήσσονος σημασίας. Αυτή θα είναι η πραγματική συνεισφορά στην πολιτική ζωή του τόπου, να μπορούμε να συνεννοηθούμε σ' αυτήν την Αίθουσα. Ζητούμενο είναι η υλοποίηση των δεσμεύσεων από πλευράς κυβερνητικής πλειοψηφίας. Με πόνο ψυχής ψηφίσαμε πολλές και επώδυνες προτάσεις που ήταν απαραίτητες για να μπορέσουμε ως χώρα να επιβιώσουμε. Πρέπει να τρέξει η Κυβέρνηση. Πρέπει να υλοποιήσει αυτά για τα οποία έχει δεσμευτεί. Πρέπει επιτέλους το στοίχημα της πάταξης της φοροδιαφυγής, της φοροκλοπής, της φοροαποφυγής να το κερδίσουμε και θα το κερδίσουμε, όταν δώσουμε προσοχή και οπλοστάσια στη μάχη κατά του εγκλήματος της φοροδιαφυγής. Οι αλλαγές πρέπει να γίνουν και πρέπει να γίνουν παντού.

Η συντήρηση, δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν την Αίθουσα εκφράζεται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Οποιαδήποτε αλλαγή τη βρίσκει απέναντι. Δεν θέλει να αλλάξει τίποτα. Κάποτε, οι δυνάμεις της Αριστεράς εξέφραζαν την πρόοδο. Ήθελαν να γίνουν αλλαγές. Σήμερα, κατάντησαν να εκφράζουν ό,τι πιο απαρχαιωμένο, ό,τι πιο συντηρητικό σε αυτήν την κοινωνία. Κρίμα, γιατί θα έπρεπε να επιδιώκουν τις αλλαγές.

Σήμερα όποιος δεν κάνει αλλαγές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει πολιτικό κόστος. Ο λαός περιμένει ρήξεις, περιμένει τομές και αυτή η Κυβέρνηση θα τις κάνει. Και θα τις κάνει με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον, με σεβασμό στα δημοκρατικά δικαιώματα των πολιτών, με σεβασμό στα δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων και κρατικών λειτουργών, τους οποίους σεβόμαστε και εκτιμούμε. Πέρα και πάνω απ' όλα, όμως, τιμούμε τα χρήματα του ελληνικού λαού, από τον ιδρώτα του οποίου πληρωνόμαστε όλοι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μιχαήλ Ταμής.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πώς έγινε το κράτος που έχουμε σή-

μερα;

Όλοι γνωρίζουμε ότι σταδιακά ιδρύονταν οργανισμοί, ιδρύματα, ερευνητικά κέντρα, για να καλύψουν τις ανάγκες της κάθε εποχής. Ήταν λάθος τότε οι αποφάσεις των κυβερνήσεων των διαφόρων κυβερνήσεων; Όχι, γιατί τότε στις δεκαετίες του 1970, του 1980, του 1990 ήταν άλλες οι συνθήκες που υπήρχαν και είναι άδικο να κατηγορούμε αποφάσεις που ελήφθησαν τότε με άλλες προϋποθέσεις, άλλες συνθήκες και άλλα δεδομένα! Άλλωστε, μην ξεχνάμε ότι όλοι τότε διεκδικούσαμε, ο καθένας για την περιοχή του, κάτι περισσότερο.

Άρα, λοιπόν, έχει διαμορφωθεί ένα σκηνικό, μία δομή του κράτους και των υπολοίπων φορέων σήμερα στη χώρα που εκφράζει παλαιότερες εποχές. Εδώ μέσα ειπώθηκε ότι έχουμε συγχώνευση εκατον ενενήντα επτά οργανισμών, που πολλοί απ' αυτούς έγιναν το 1950 ή το 1960. Ήταν άλλες οι συνθήκες τότε και άλλες είναι τώρα.

Άρα, λοιπόν, οι σημερινές συνθήκες ευνοούν τις καινούργιες αποφάσεις που λαμβάνονται για την περιφερειακή συγκρότηση των δομών και συνυφαίνονται μαζί με τη νέα διοικητική μορφή της χώρας, που έχει πλέον ως βάση την περιφερειακή αποκεντρωμένη διοίκηση. Άρα, λοιπόν, είναι δεδομένο ότι σε περιφερειακό επίπεδο πρέπει να οργανώσουμε και τις διάφορες δομές που υπάρχουν σε όλα τα επίπεδα.

Επίσης οι νέες τεχνολογίες επιτρέπουν την επικοινωνία, οι αποστάσεις μειώθηκαν, οι δρόμοι έγιναν πιο γρήγοροι με κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκμηδενίστηκαν τα εμπόδια. Άρα, λοιπόν, δεν είναι απαγορευτικό το εγχείρημα αυτό που επιχειρείται σήμερα. Παράλληλα, όπως προαναφέρθηκε, η ανάγκη για τη μείωση του λειτουργικού κόστους μάς επιτρέπει την επιλογή συγχωνεύσεων ομοειδών φορέων και μας προτρέπει γι' αυτό.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, έχω επισκεφθεί και έχω μελετήσει πολλά μοντέλα διοίκησης αρκετών χωρών, ανατολικών και δυτικών, από το 1985 που πήγα για πρώτη φορά στην Αλβανία ως θιασώτης του μοντέλου της μαοϊκής τότε αντίστασης και της πολιτικής, μέχρι και τώρα τελευταία στην Αμερική ή στη Βραζιλία. Παντού έχω πάει. Είναι κοινή η διαχείριση και η λειτουργία των φορέων των ιδίων αντικειμένων και όλοι ενθάρρυναν και ενθαρρύνουν κεντροκοποιημένες δομές και κεντροκοποιημένη διαχείριση. Και ερωτώ: Δηλαδή, αν στη χώρα μας είχαμε μία κομμουνιστική κυβέρνηση, δεν θα επιχειρούσε να ενοποιήσει υπό μία ομπρέλα κάποιες δομές του ιδίου αντικειμένου; Δηλαδή, θα άφηνε σε κάθε χωριό να υπάρχει «χρονίων παθήσεων» εδώ, «χρονίων παθήσεων» εκεί, «χρονίων παθήσεων» παντού; Δηλαδή, στη Σοβιετική Ένωση, συνάδελφε από τη Λάρισα, θα είχατε διαφορετικές διοικητικές δομές;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Όλο και προς τα εδώ έρχεστε!

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΣ: Άρα, λοιπόν και εκεί, ακόμα και στο πιο αριστερό κομμουνιστικό σύστημα, θα ήταν πολύ πιο κεντροκοποιημένα τα πράγματα!

Επομένως μην ακούμε από αριστερά κόμματα τόσο αντιδραστικές θέσεις, δηλαδή να υπερασπιζόμαστε εσείς το μοντέλο του ΠΑΣΟΚ, που δεν υπάρχει σήμερα στην Αίθουσα. Δεν πρέπει να πέφτετε στο ίδιο λάθος που επεσήμαναν και οι προηγούμενοι ομιλητές, δηλαδή να είστε εσείς που υπερασπιζόμαστε το μοντέλο του ΠΑΣΟΚ και των προηγούμενων δεξιών κυβερνήσεων -ας το πούμε- ότι ήταν σωστό! Τότε εσείς το κατηγορούσατε!

Άρα, λοιπόν, όλα πρέπει να τα δούμε με βάση τις συνθήκες της εποχής μας. Τίποτα δεν είναι όπως ήταν παλιά. Όλα αλλάζουν. Επομένως πρέπει να τα δούμε με το νέο πρίσμα της εποχής του 2012.

Όμως θα αναφερθώ και στο θέμα του Γενικού Γραμματέα Συντονισμού, γιατί εδώ είστε διπλά «φάουλ». Δηλαδή, σε ένα σοσιαλιστικό σύστημα, αριστερό, κομμουνιστικό, δεν θα είχατε Γενικό Γραμματέα Συντονισμού υπό τον Αρχηγό της Κυβέρνησης; Έλεος! Έχουμε πάει σε διάφορα συστήματα! Δεν υπάρχει περίπτωση να μην υπήρχε! Όμως, θα υπήρχε όχι μόνο σ' αυτό το επίπεδο που είναι τώρα, αλλά και σε πιο έντονο επίπεδο!

Άρα, λοιπόν, προς τι αυτός ο θόρυβος για το Γενικό Γραμματέα Συντονισμού; Είναι παράλογο να υποστηρίζετε ότι ο Πρωθυπουργός θα ορίσει ένα πρόσωπο που θα είναι εντεταλμένο της τριόικας!

Το άκουσα και αυτό σήμερα. Ειπώθηκε, δηλαδή, από τον κ. Μαριά ότι ο Γενικός Γραμματέας Συντονισμού θα είναι ο άνθρωπος της τρόικας, που –εντός εισαγωγικών– «θα δίνει οδηγίες» στον κ. Σαμαρά ή στον οποιονδήποτε Πρωθυπουργό της χώρας για το τι θα κάνει. Αυτό δεν το δέχομαι. Και δεν το δέχομαι για κανέναν Πρωθυπουργό, πολύ δε περισσότερο για το σημερινό Πρωθυπουργό. Και αυτό θα γίνεται, όταν μάλιστα ο Πρωθυπουργός έχει δικαίωμα να τον παύσει όποτε θέλει. Επομένως δεν μπορούμε να ισχυριζόμαστε τέτοια πράγματα, τα οποία συνιστούν και μια περιφρόνηση για τα πρόσωπα που έχει εκλέξει ο ελληνικός λαός.

Άρα, λοιπόν, πρέπει να συσχετίσουμε αυτό το θέμα και με μια εμπειρία που υπάρχει. Ξέρετε πολύ καλά ότι με τους προηγούμενους νόμους –είναι εδώ και ο κ. Ντόλιος– ο νομάρχης και ο δήμαρχος...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ήρθε το ΠΑΣΟΚ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Ήρθε το ΠΑΣΟΚ!

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ: Ήρθε το ΠΑΣΟΚ!

Ο νομάρχης και ο δήμαρχος είχαν γενικούς γραμματείς. Φαντάζεστε, λοιπόν, ότι στον κ. Βλαχογιάννη –που ήταν νομάρχης– και σε εμένα –που ήμουν δήμαρχος και είχαμε γενικούς γραμματείς– έκαναν κουμάντο οι γραμματείς στο νομάρχη και το δήμαρχο ή ότι δεν βοηθούσαν; Άρα, λοιπόν, κατ' επέκταση νομίζω ότι είναι άδικες οι αναφορές σας σε ό,τι αφορά το ρόλο του Γραμματέα Συντονισμού που θα έχει στο Υπουργικό Συμβούλιο.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Βολουδάκη, κατά τη συζήτηση στην επιτροπή επισήμανα το μοναδικό κίνδυνο που πηγάζει από την πρόταση συγχωνεύσεων που έχει προτείνει η Κυβέρνηση σ' αυτό το πρώτο στάδιο των συγχωνεύσεων. Αυτός ο κίνδυνος είναι η συγκέντρωση των συνενομένων φορέων στις έδρες των περιφέρειων. Αυτό ισχυροποιεί την έδρα της περιφέρειας και αποδυναμώνει τους υπόλοιπους νομούς, με αποτέλεσμα σταδιακά και εφόσον αυτό γίνει –πιθανόν να γίνει έτσι– με κάποιον κακό τρόπο να δημιουργήσει μια υστέρηση στους υπόλοιπους νομούς κάθε περιφέρειας. Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να προσεχθεί αυτό το θέμα στις επόμενες ενοποιήσεις που πρέπει να γίνουν, έτσι ώστε να μη μαζεύονται στην έδρα της περιφέρειας όλες οι δομές. Επομένως στο επόμενο βήμα θα πρέπει να γίνει μια προσεκτικότερη διαχείριση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ό,τι αφορά τώρα την ενοποίηση των δομών της έρευνας, υπάρχουν δύο σενάρια. Το ένα, το οποίο και ανέφερε σήμερα η κ. Χριστοφιλοπούλου, είναι αυτό που πρότεινε το ΠΑΣΟΚ και σε εσάς και είναι μία ομπρέλα ερευνητική σε όλη την Ελλάδα, η οποία θα έχει τα πέντε ερευνητικά κέντρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, θα πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ: Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Βλέπω ότι έχετε κουράγιο να πάτε και πολύ μακριά.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε ένα λεπτό.

Αυτό είναι το ένα μοντέλο, το οποίο κατά τη γνώμη μου είναι λάθος.

Το πιο σωστό μοντέλο, το οποίο υπάρχει σε πολλές ευρωπαϊκές και αμερικανικές χώρες, είναι ότι σε κάθε περιφέρεια το ερευνητικό κέντρο υπόκειται, ελέγχεται και διοικείται από το πανεπιστήμιο της περιφέρειας. Δεν μπορεί, δηλαδή, το Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας Θεσσαλίας να υπάγεται στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας να μην έχει το ερευνητικό κέντρο κάτω από τις διαταγές του. Πώς θα συνδυάσουμε την ανάπτυξη της περιοχής με έρευνα, τεχνολογία και σπουδές σε μια περιφέρεια; Άρα αυτό είναι λάθος σήμερα και, αν το προχωρήσουμε, θα πρέπει να το δούμε διαφορετικά αργότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ: Τέλος, θέλω να ενθαρρύνω την Κυβέρνηση να συνεχίσει τις συγχωνεύσεις σε άλλους τομείς. Για παράδειγμα, στα νοσοκομεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Ταμίλο,

σας παρακάλεσα να ολοκληρώσετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ: Τελειώσα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Υπάρχουν και τόσοι άλλοι συνάδελφοι να μιλήσουν. Αν αφήσω εσάς να συνεχίσετε, εγώ πώς θα μπορέσω να διακόψω τον επόμενο συνάδελφο;

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ: Επίσης, στους οργανισμούς ύδρευσης και αποχέτευσης και στους οργανισμούς μεταφορών στο Λεκανοπέδιο. Όλα αυτά νομίζω ότι θα βοηθηθούν από την εμπειρία που αποκομίσαμε από αυτό το πρώτο εγχείρημα και πιστεύω ότι και η Αντιπολίτευση στη δεύτερη προσπάθεια θα πρέπει να συμβάλει, έτσι ώστε το νέο κράτος που δημιουργούμε να είναι προοδευτικό, ασχέτως από το ποιος κυβερνάει τη χώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο κ. Συρμαλένιος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι εναπομείναντες συνάδελφοι, η Δημόσια Διοίκηση θα έπρεπε να είναι στη χώρα μας ένας μοχλός οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Αντ' αυτού, όμως, για πολλές δεκαετίες οικοδομήθηκε μια Δημόσια Διοίκηση με κομματικά και πελατειακά κριτήρια, που εξυπηρέτησε πρωτίστως όχι τη μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας, αλλά τα μεγάλα διαπλεκόμενα ιδιωτικά συμφέροντα.

Η Δημόσια Διοίκηση έγινε, με ευθύνη των κυβερνήσεων που μας κυβέρνησαν τόσα χρόνια, δυνάστη των Ελλήνων πολιτών και μετέτρεψε τους δημόσιους υπαλλήλους σε ρόλο θύτη αλλά ταυτόχρονα και θύματος. Δημόσιοι υπάλληλοι κακοπληρωμένοι, ευθυνόφοβοι, υποταγμένοι.

Τα τελευταία χρόνια έγινε μια συστηματική προσπάθεια καταστροφής των δημοσίων υπηρεσιών και ταυτόχρονα των εργαζομένων σε αυτές. Η προσπάθεια αυτή έγινε λέγοντας ότι υπάρχει ένας διογκωμένος δημόσιος τομέας, που με το ζόρι αριθμούσε –όταν έγινε η απογραφή πριν από δύο χρόνια– επτακόσιες εξήντα χιλιάδες υπαλλήλους, με όλο το προσωπικό, στρατιωτικούς, κ.λπ., έχοντας από τις μικρότερες αναλογίες από πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, προσπάθησαν να παρουσιάσουν τους δημοσίους υπαλλήλους ως απόλυτα προνομιούχους, που απομυζούν τους κόπους και τις θυσίες του ελληνικού λαού, προσπαθώντας με αυτόν τον τρόπο να διχάσουν την κοινωνία, να απομονώσουν, όπως έχουν συνηθίσει, φέτες-φέτες τις διάφορες κατηγορίες εργαζομένων και να παρουσιάσουν ότι αυτοί φταίνε για όλα, για να μπορέσουν μετά να είναι τα εύκολα θύματα. Γρήγορα όμως έπεσαν οι μάσκες, η επίθεση των κυβερνητικών πολιτικών των μνημονιακών στράφηκε και προς άλλες κατηγορίες και πρώτα από όλα στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, στους οποίους επιφυλάσσεται η επιβολή του κατώτατου μισθού με κυβερνητική απόφαση, ρίχνοντας στον Καιάδα τις συλλογικές συμβάσεις και οδηγώντας σε ανεργία χιλιάδες –ιδιαίτερα νέους– ανθρώπους.

Προφανής στόχος της απαξίωσης της Δημόσιας Διοίκησης είναι να ιδιωτικοποιηθούν όσο γίνεται περισσότερες αρμοδιότητες και υπηρεσίες: κοινωνικές υπηρεσίες, υπηρεσίες παιδείας, υγείας, πρόνοιας συρρικνώνονται και παραδίδονται στα ιδιωτικά συμφέροντα, ενώ πολλές υπηρεσίες και περιοχές της χώρας παραμένουν για χρόνια υποστελεχωμένες και τώρα –με τις οριζόντιες και ισοπεδωτικές, μνημονιακές πολιτικές– πολλές υπηρεσίες κυριολεκτικά οδηγούνται στα πρόθυρα της διάλυσης.

Οι νησιωτικές περιοχές και ειδικότερα το Νότιο Αιγαίο με τις τελευταίες αποφάσεις σας καταργούν δεκαοκτώ θέσεις ιδιωτικού δικαίου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης διοικητικού-λογιστικού και οι υπάλληλοι ήδη όχι μόνο έχουν θεθεί σε διαθεσιμότητα αλλά έχουν διαγραφεί από τα μητρώα ανθρώπινου δυναμικού και από τα μητρώα των μισθοδοτούμενων υπαλλήλων. Και γι' αυτό το θέμα η Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση Νοτίου Αιγαίου με τα σαράντα οκτώ κατοικημένα νησιά της, που θα έπρεπε να έχει επτακόσιους υπαλλήλους στη θέση των επτακοσίων οργανικών θέσεων, έχει το πολύ τετρακόσιους πενήντα υπαλλήλους, έχοντας τεράστια κενά σε μηχανικούς, γεωπόνους, κτηνιάτρους, νομιάτρους, επόπτες υγείας κ.λπ., με αποτέλεσμα σημαντικές κοινωνικές ανάγκες και δραστηριότητες να μένουν στον αέρα και

οι κάτοικοι των νησιών να μην μπορούν να εκπληρώσουν στοιχειώδεις ανάγκες της οικονομικής και κοινωνικής τους επιβίωσης.

Ξέρετε πολύ καλά ότι ο Περιφερειάρχης έχει προσφύγει στο Συμβούλιο Επικρατείας, ακριβώς για να απορρίψει αυτές τις αποφάσεις και για να σταματήσει τη διάλυση της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου και των υπηρεσιών.

Εάν δεν δέχεστε να σταματήσετε την πολιτική αυτή της διαθεσιμότητας, που οδηγεί μαθηματικά σε απολύσεις... Και, σε τελευταία ανάλυση, πώς προχωράτε σε χιλιάδες διαθεσιμότητες, όταν δεν έχετε καταγράψει πόσα κενά υπάρχουν για να μπορείτε να μιλήσετε μετά για κινητικότητα υπαλλήλων. Προχωράτε πρώτα σε διαθεσιμότητα και μετά ανακαλύπτετε ότι δεν υπάρχουν κενά, άρα αυτοί οι άνθρωποι είναι μοιραίο να απολυθούν.

Από αυτό το νομοσχέδιο εγώ θα ξεχώριζα δύο βασικά σημεία:

Το ένα έχει σχέση με τη συγχώνευση-κατάργηση των φορέων διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών, όπου αποδεικνύεται για άλλη μια φορά ότι αυτή η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει το περιβάλλον ως βαρίδι και όχι ως στοιχείο οικονομικής ανάπτυξης. Θέλει να απαλλαγεί γρήγορα από την παράμετρο του περιβάλλοντος. Και ήδη με τις fast track διαδικασίες για επενδύσεις συμπληρώνεται αυτή η πολιτική.

Με συγχωρείτε, κύριοι Υπουργοί, τι σχέση έχει ο Φορέας Διαχείρισης του Εθνικού Δρυμού της Σαμαριάς στην Κρήτη με το Φορέα Διαχείρισης της Σαριάς Καρπάθου, οι οποίοι συνενώνονται και οι οποίοι βρίσκονται σε τελείως διαφορετικές περιοχές;

Μήπως υπερδέσφατε τις γραβάτες με τα παντελόνια;

Δεύτερο ζήτημα. Η σύσταση της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού αποτελεί μια καθαρά συγκεντρωτική δομή, που ενισχύει με απολυταρχικό τρόπο το πρωθυπουργικό χαρακτήρα του πολιτικού συστήματος. Πρόκειται για τη σύσταση ενός υπερυπουργείου με δομή κατ' αντανάκλαση των επιμέρους τομέων της κυβερνητικής πολιτικής και με έναν υπερυπουργό, το Γενικό Γραμματέα πενταετούς θητείας, απόλυτα ελεγχόμενο από τον Πρωθυπουργό, από τον οποίο διορίζεται και παύεται.

Ουσιαστικά καταργεί πρωτίτως το πάλοι ποτέ Υπουργείο Προεδρίας, νυν Διοικητικής Μεταρρύθμισης και πραγματικά απορώ πώς ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης αποδέχεται αυτήν τη διάταξη και αυτήν τη ρύθμιση. Με αυτήν τη ρύθμιση της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού και του Γενικού Γραμματέα ο Πρωθυπουργός καθίσταται απόλυτος κοινοβουλευτικός δικτάτορας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο δεν υπερασπίζεται την ύπαρξη ενός αναχρονιστικού, συγκεντρωτικού, πελατειακού κράτους και πολύ περισσότερο δεν πείθεται ότι η εξυγίανσή του θα γίνει απ' αυτούς που κατάντησαν τη Δημόσια Διοίκηση υποκατάστατο των μεγάλων συμφερόντων και την κατέστησαν δύναμη του ελληνικού λαού. Δεν μπορώ πραγματικά να καταλάβω πώς το πολιτικό προσωπικό, που επί δεκαετίες έφτιαξε, οικοδόμησε αυτό το κράτος, είναι το ίδιο ακριβώς που σήμερα κατάλαβε ότι έχουμε φτάσει στον πάτο και είναι το ίδιο που θα μας βγάλει απ' αυτόν τον πάτο κι απ' αυτήν την κρίση και το αδιέξοδο στο οποίο οδήγησε τη χώρα.

Είμαστε σαφώς υπέρ της ριζικής και ριζοσπαστικής μεταρρύθμισης της Δημόσιας Διοίκησης. Δεν υποστηρίζουμε τη διατήρηση οργανισμών φαντασμάτων, αλλά δεν υποστηρίζουμε και τις οριζόντιες ισοπεδωτικές λύσεις και μέτρα τα οποία καταλύουν το ανθρώπινο δυναμικό, καταλύουν την περιφερειακή ανάπτυξη και την αποκέντρωση της χώρας.

Θέλουμε έναν δημόσιο τομέα στον οποίο οι στρατηγικοί τομείς θα είναι υπό δημόσιο έλεγχο και ταυτόχρονα, θα υπόκεινται σε διαρκή κοινωνικό έλεγχο και λογοδοσία απέναντι στο λαό, μια Δημόσια Διοίκηση μοχλό οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, που θα θέτει το πλαίσιο και τους κανόνες λειτουργίας της δημοκρατίας και της ανάπτυξης με διαφάνεια, αξιοκρατία και συμμετοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει η κ. Ασημίνα Σκόνδρα.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ευχηθώ κι εγώ για μια καλή, δημιουργική χρονιά στην πατρίδα μας, σε όλους τους πολίτες και σε όλους εμάς, φυσικά.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να αναγνωρίσω στην Αξιωματική Αντιπολίτευση την ικανότητα που έχει κάθε φορά να με εκπλήσσει και, βεβαίως, δυσάρεστα, τότε με τη στενότητα του πνεύματός της, τότε με τη διαστρέβλωση και τη δημαγωγία, τότε με το λαϊκισμό και την υποκρισία, την υπερβολή και την καχυποψία, στο εν λόγω δε νομοσχέδιο με το ύφος της και με τη φρασσεολογία.

Έχετε χάσει την ψυχραιμία, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Ξεπεράσατε τα εσκαμμένα σ' αυτό το σχέδιο νόμου, τόσο σήμερα, εδώ, όσο και στην επιτροπή. Κορυφαίο παράδειγμα η τοποθέτηση της κ. Κωνσταντοπούλου. Απεκάλεσε τη δρομολογούμενη συγχώνευση φορέων «έκτρωμα». Ισχυρίστηκε ότι η Κυβέρνηση μισεί πολύ την πατρίδα, ότι θέλει να ξεκοιλιάσει ό,τι υπάρχει από υποδομές, ότι καταστρέφουμε τη χώρα και αλλοιώνουμε τη μορφή του πολιτεύματος. Αυτό είναι θράσος.

Τι εννοείτε, κύριοι; Ποιος μισεί την πατρίδα; Εμείς που αποτρέψαμε τη χρεοκοπία και την καταστροφή ή εσείς με τη δραχμολαγνεία σας; Εμείς που αναλάβαμε την ευθύνη της ανασυγκρότησης ή εσείς που προτιμήσατε να μείνετε ανεβασμένοι στα κάγκελα; Εμείς που προχωράμε μπροστά ή εσείς που τραβάτε με όση δύναμη έχετε προς τα πίσω;

Μιλήσατε για ξεκοιλίασμα. Συνεννοηθείτε καμιά φορά μεταξύ σας.

Από τη μία κατηγορείτε ότι τα κόμματα που κυβέρνησαν τα προηγούμενα χρόνια δημιούργησαν ένα σπάταλο, πελατειακό και υπέρογκο κράτος και από την άλλη αντιπρότεψαν στον εξορθολογισμό αυτού του μορφώματος, γιατί θέλετε να ικανοποιήσετε πιθανόν τους αδέσποτους συνδικαλιστές που δημιούργησαν την εκλογική σας φούσκα. Η αντίφασή σας σπάει κόκαλα!

Αλλοιώνουμε εμείς τη μορφή του πολιτεύματος; Πού ζείτε και τι λέτε; Εμείς ή εσείς, που πηγαίνετε κάθε τρεις και λίγο έξω από τη ΓΑΔΑ να υπερασπιστείτε αναρχικούς και άλλα καλόπαιδα; Εμείς ή εσείς, που σιγοντάρете κάθε τρεις και λίγο τα συνδικάτα με τις καταλήψεις; Ποιοι κατεβάζουν τους διακόπτες εις βάρος των πολιτών; Ποιοι αρνούνται την εφαρμογή του νόμου για το πανεπιστημιακό άσυλο; Τελικά ποιοι σέβονται τη δημοκρατία; Θα μας τρελάνετε;

Τι είχε πει ο Ισοκράτης το 400 π.Χ.; Η δημοκρατία αυτοκαταστρέφεται όταν γίνεται η αυθάδεια δικαίωμα, η αναίδεια του λόγου ισόπτητα και η αναρχία ευδαιμονία. Εσείς εφαρμόζετε και τα τρία επακριβώς.

Συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ό,τι να πείτε και ό,τι να κάνετε οι Ελληνίδες και οι Έλληνες ζητούν να συμμαζευτεί το κράτος. Απαιτούν να μπουν σωστοί κανόνες λειτουργίας παντού. Διεκδικούν την πάταξη της διαφθοράς. Δυστυχώς για σας, που θέλετε να προστατεύσετε το σάπιο κατεστημένο, την καινούργια σας πελατεία, που τόσα χρόνια απομυζούσε το κράτος και σήμερα έχει πιάσει «πρώτο τραπέζι πίστα» στο κόμμα σας.

Για να δούμε ποια είναι αυτή η πελατεία σας. Είναι όλοι αυτοί που εις βάρος του κοινωνικού συνόλου εμμένουν στα σκανδαλώδη προνόμιά τους. Είναι όλοι όσοι αρνούνται να αξιολογηθούν, διότι γνωρίζουν ότι δεν θα περάσουν τα τείχη παρά μόνο από κάτω. Είναι όλοι όσοι αρνούνται να καταλάβουν τις ανάγκες του κράτους και ότι οφείλουν να συμβάλουν και οι ίδιοι σε αυτήν την εθνική προσπάθεια. Είναι όλοι αυτοί που εμπόδιζαν την όποια αλλαγή, την όποια μεταρρύθμιση προσπαθούσε στο παρελθόν να επιτελεστεί.

Για όλους αυτούς ο ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί το νέο τους σπίτι. Αυτό είναι τυχαίο; Ή μήπως τελικά η επωνυμία σας «ΕΚΜ» δεν σημαίνει Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, αλλά σημαίνει «εξυπηρετούμε κρατικοδίαιτους μιζαδόρους»;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σοβαρευθείτε, διότι το εν λόγω νομοσχέδιο δρομολογεί αλλαγές που η χώρα μας τις έχει πραγματικά ανάγκη. Και για να φτάσουμε στην κατάργηση των μνημονίων, που επικαλέστηκε ο κ. Μητρόπουλος και που είναι ζητούμενο όλων μας, πρέπει να πάψουμε να βλέπουμε το κράτος σαν εργοδότη.

Το διοικητικό σύστημα πάσχει από σοβαρές παθολογίες. Έχουμε ένα διογκωμένο κράτος, που λειτουργεί με απαρχαιωμένες δομές, κομματικές και πελατειακές σχέσεις, χωρίς διαφάνεια και όπου επικρατεί συντεχνιακή λογική. Δεσπόζει η γραφειοκρατία. Σχεδόν σε όλες τις υπηρεσίες υπάρχει σπατάλη και οι υπάλληλοι βρίσκονται αντιμέτωποι με συγκεχυμένες αρμοδιότητες. Υπάρχει ανεπάρκεια συντονισμού, που οδηγεί σε πλήρη αναποτελεσματικότητα. Βέβαια, συνέπεια όλων των παραπάνω είναι αφ' ενός μεν να στοχοποιούνται οι υπάλληλοι, αφ' ετέρου να ταλαιπωρούνται οι πολίτες. Αυτό το χάος δεν πρέπει να πάψει να υπάρχει;

Ο μεγάλος ασθενής ήρθε να αποδημήσει εις Κύριον. Τη θέση του θα την καταλάβει –αργά, αλλά σταθερά– ένα σύγχρονο ελληνικό κράτος δικαίου, επιτελικό, με ελεγκτικούς μηχανισμούς, ευέλικτο, εξωστρεφές, παραγωγικό και αποτελεσματικό. Αυτή η διαδικασία είναι επίπονη. Όμως οφείλουμε να κάνουμε πράξη τα αυτονόητα.

Δεν υπερασπίζομαι το σχέδιο νόμου σήμερα μόνο και μόνο γιατί πείστηκα από τους Υπουργούς ή από ιδεολογία. Έχω και προσωπική εμπειρία, αφού υπηρετήσα επί τριάντα χρόνια τη Δημόσια Διοίκηση. Δεν μπορεί να λειτουργήσει ένα κράτος, όταν στη σύνταξη μιας και μόνο δήλωσης του ΟΣΔΕ, παραδείγματος χάριν των αγροτών, εμπλέκονται επτά υπηρεσίες. Η δήλωση αυτή συντάσσεται κάθε χρόνο.

Σε αυτό το πλαίσιο η Κυβέρνηση αρχικά προχωράει στην κατάργηση οκτώ φορέων και στη συγχώνευση εκατόν ενενήντα επτά νομικών προσώπων του δημοσίου και του ευρύτερου δημοσίου τομέα, που είναι παρωχημένοι και των οποίων η αποστολή δεν ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες, αλλά επιβαρύνει φορολογικά τους πολίτες.

Επίσης, δεν αντιλαμβάνομαι το εξής: Γιατί είναι αμελητέο να εξοικονομηθούν πόροι από λειτουργικές δαπάνες, όταν αυτές είναι περιττές; Και αυτό μεμπτό το βρίσκετε;

Ταυτόχρονα προχωράει στη σύσταση γενικής γραμματείας για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου μέσα από το «λαβύρινθο» της ελληνικής πολυνομίας. Είναι αυταρχικό και πρωθυπουργοκεντρικό, όπως ακούστηκε, το να συντονίζει, να παρακολουθεί και να ενημερώνεται ο Πρωθυπουργός της χώρας για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής, την πορεία και την ομαλή λειτουργία των Υπουργείων και την αποτελεσματικότητά τους;

Εκτίθεστε, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, με το αντιδράτε και με το να διαρρηγγύνετε τα ιμάτιά σας στις δρομολογούμενες αλλαγές. Αναδεικνύετε το φαρισαϊσμό σας, όταν κόπτεσθε δήθεν για φορείς που μέχρι χθες αγνοούσατε ότι υπάρχουν. Προσωπικά βέβαια «δεν με χαλάει» καθόλου το ότι δείχνετε τη γύμνια σας, διότι πολύ απλά τη βλέπουν όλοι οι Έλληνες και θα σας απαντήσουν δεόντως, όπως έγινε και στο παρελθόν, όπου πανηγυρίζατε για το 16% και μετά βρεθήκατε πάλι στην πραγματική σας δύναμη του 3,5%.

Αυτό το νομοσχέδιο είναι προς το συμφέρον της χώρας και των πολιτών. Αφήστε το παρακμιακό παρελθόν και δείτε την πραγματικότητα. Εμείς πάντως αγαπάμε την πατρίδα, δεν τη μιμούμε και θέλουμε να πάει μπροστά, γι' αυτό και υπερψηφίζουμε. Εσείς μένετε στο δικό σας θολό και οπισθοδρομικό κόσμο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Βούτσης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση είναι πάρα πολύ ενδιαφέρουσα, διότι αφορά σ' ένα νομοσχέδιο το οποίο δηλώθηκε σ' όλους τους τόπους από τον κ. Μανιτάκη ότι είναι ο προπομπός μιας γενικότερης παρέμβασης στη Δημόσια Διοίκηση. Μ' αυτήν την έννοια έχει σημασία να επισημάνουμε τα πολιτικά και ιδεολογικά στοιχεία τα οποία βρίσκονται σε αντιπαράθεση ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις μέσα στην Αίθουσα, διότι ακριβώς έχει πολύ μεγάλη σημασία και για τη χώρα το τι θα γίνει στη Δημόσια Διοίκηση.

Θέλω να σας πω ευθέως –και το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά– ότι καμμία κρίση δεν ξεπεράστηκε χωρίς γερό δημόσιο τομέα και

χωρίς ισχυρό πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων. Αυτό ήταν το μεγάλο δίδαγμα της κρίσης του 1929 και όλων των κρίσεων, της ενεργειακής κρίσης, των κυκλικών, μη κυκλικών κ.λπ. παγκοσμίως και διεθνώς.

Αυτό είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό ζήτημα. Είναι ένα πρώτο στοιχείο, που μας διαφοροποιεί απολύτως απ' ό,τι φαίνεται, δηλαδή μας φέρνει απέναντι, διότι ακούστηκαν ύμνοι για το πώς με λιγότερο κράτος και μέσω του ιδιωτικού τομέα –που θα αναλαμβάνει όλο και περισσότερες αρμοδιότητες και χώρους ευθύνης– θα μπορούσε ενδεχομένως η χώρα μας να ξεπεράσει την κρίση.

Αυτό δεν έγινε πουθενά και δεν θα γίνει ούτε εδώ. Δεν μπορεί να γίνει. Πρέπει να συνέλθετε. Οι μνημονιακές πολιτικές είναι ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτικές, δεν είναι ουδέτερες πολιτικές και ως εκ τούτου παράγουν αποτελέσματα τα οποία οδηγούν σε αδιέξοδα και οι περισσότερες από τις λεγόμενες μεταρρυθμίσεις στις οποίες ομνύετε είναι απορρυθμίσεις.

Υπάρχει ένα δεύτερο ζήτημα, το οποίο θα πρέπει κανείς να σταθμίσει όταν μιλάει για τη συντονιστική γραμματεία, για το συντονιστή: Αποσιωπήσατε το ότι είναι μία υπηρεσία με εξήντα δύο υπαλλήλους, με περίπου ένα εκατομμύριο ευρώ το χρόνο έξοδα. Δεν είναι ένας άνθρωπος που θα συντονίζει. Μιλάμε για μία μεγάλη υπηρεσία με έξοδα και με τις παρεμβάσεις που θα έχει.

Μιλήσατε περί θεσμικής μνήμης. Θέλω να σας μιλήσω ευθέως και από προσωπική πείρα. Ο πατέρας μου ήταν ανώτατος δημόσιος υπάλληλος, γενικός διευθυντής του Υπουργείου Πρόνοιας στα πιο κρίσιμα χρόνια μετά τον εμφύλιο και τη δεκαετία του '60. Τα έχω ζήσει από μικρό παιδί. Μία αξιοκρατική, υπηρεσιακή δομή, δηλαδή των ανθρώπων που είναι μέσα στο Υπουργείο, που ξέρουν τι τους γίνεται, που έχουν το μεράκι, που λειτουργούν σωστά, είναι η καλύτερη θεσμική μνήμη έτσι ώστε από Υπουργό σε Υπουργό ή απ' όποιον έρχεται από το πολιτικό προσωπικό να συνεχίζεται το οποιοδήποτε έργο. Δεν τα κατανώ τα άλλα. Το έχω ζήσει, γι' αυτό το λέω με τόσο πάθος. Δεν είναι μόνο το ότι το λέμε στο πρόγραμμά μας, όπου συνηθίζετε να λέτε ότι δεν έχουμε προτάσεις.

Έχετε διαβάσει τις προτάσεις μας για τη Δημόσια Διοίκηση; Μιλώ για τις προτάσεις που δώσαμε πριν από τις εκλογές. Έχουν έναν κεντρικό πυρήνα, την πλήρη εμπιστοσύνη στο δημοσιοϋπαλληλικό σώμα και στην αξιοκρατική υπηρεσιακή δομή. Μη χρησιμοποίηση, λοιπόν, μετακλητών, μη χρησιμοποίηση συμβούλων, το πολιτικό προσωπικό και οι υπηρεσιακοί με αυστηρές δομές κατά το Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα, τη λειτουργία κ.λπ.. Αυτή είναι η κεντρική ιδέα του δικού μας προγράμματος. Τι έχετε να πείτε επ' αυτού; Είναι κρατισμός; Εσείς γιατί συνεχίσατε και μαζέψατε κάθε Υπουργό πάλι ένα επιτελείο μετακλητών, συμβούλων, παρασυμβούλων; Τι γίνονται οι γενικοί διευθυντές, οι διευθυντές, η δημοσιοϋπαλληλία μέσα στο στενό δημόσιο; Άρα είναι υπαρκτά, μεγάλα ζητήματα τα οποία πρέπει να τεθούν και να δούμε πώς θα απαντηθούν.

Ο κ. Βορίδης έφυγε. Είναι αδύνατον, όμως, να το αφήσω ασχολίαστο, γιατί μετά τα κόκαλα του Λένιν, σήμερα έτριξαν και τα κόκαλα του Χότζα και διαφόρων άλλων. Η εργαλειακή αντίληψη του κράτους, την οποία μας ανέλυσε εδώ, είναι το εύκολο για να κάνει τα ιδεολογικά παιχνιδίσματα που έκανε, δηλαδή πώς είναι ένα κράτος κάθε φορά στα χέρια της πολιτικής εξουσίας και το χρησιμοποιεί εναντίον του λαού.

Εγώ δεν ξέρω τη δική μας Αριστερά με όλη της την πολυχρωμία να εντρύφησε ποτέ σε αυτήν την αντίληψη. Θα έπρεπε να ξέρει ο κ. Βορίδης ότι αυτά δεν έχουν σχέση με αυτά που έχει πει ο Πουλατζάς, ο Λούκατς, με αυτά που έχουμε πει εμείς, με αυτά που ζούμε καθημερινά, όπου το κράτος είναι η συμπύκνωση κοινωνικών σχέσεων, σκληρών κοινωνικών ταξικών συγκρούσεων, πολιτικών και κοινωνικών συσχετισμών δυνάμεων. Είναι ένα πεδίο μέσα στο οποίο και γύρω από το οποίο μ' αυτό που έχει αποκτηθεί «πόλεμος θέσεων», γίνεται και η πολιτική σύγκρουση, γίνονται οι αλλαγές στο συσχετισμό δυνάμεων και διαμορφώνονται θύλακες που δεν είναι πάντοτε οι ιδεολογικοί μηχανισμοί και οι κατασταλτικοί μηχανισμοί. Αλίμονο! Είναι και το ίδιο το κοινωνικό κράτος. Και όσο το κοινωνικό κράτος συρρικνώνεται υπέρ των ιδιωτών, τότε οδηγούμαστε σε αδιέξοδα σε κρίσιμες σφαίρες της

κοινωνικής πρόνοιας.

Σήμερα το πρωί, κύριε Υπουργέ, ήμουν στο βρεφονηπιακό σταθμό στη Νέα Ερυθραία, που είναι μάλλον από τις εύπορες γειτονίες. Απλήρωτες οι κοπέλες τρεις-τέσσερις μήνες. Εμείς έχουμε δώσει, οι γονείς έχουν δώσει, για να μπορέσουν να κρατήσουν τα παιδιά.

Ποιος σας είπε ότι απ' αυτούς που βάζετε σε διαθεσιμότητα δεν ήταν -και το γνωρίζετε καλά πως ήταν- σε θέσεις με πάγιες, μόνιμες ανάγκες μέσα στην τοπική αυτοδιοίκηση; Από πού προέκυψε όλη αυτή η αυθεντία ότι περισσεύαν; Ήμουν και περιφερειακός σύμβουλος μέχρι πριν από λίγο. Δεν σας τα λέω έτσι, στον αέρα. Τα γνωρίζετε και εσείς και ο κ. Μητρόπουλος και ο κ. Συρμαλένιος και όλοι εδώ. Μεγάλες ανάγκες προσωπικού. Με τι άνεση, λοιπόν, γίνονται αυτές οι μετακινήσεις, η περίφημη κινητικότητα;

Και κάτι για το ΙΓΜΕ. Είναι το ελάχιστο τεκμήριο φερεγγυότητας της ήδη διαθεσιμότητας εκεί εκατοντάδων ανθρώπων σε κρίσιμο τομέα σήμερα και αύριο που θα το συζητήσουμε, να επανορθώσετε, έτσι ώστε να δείξετε αν ισχύει κατ' ελάχιστον αυτό το οποίο λέει όσες φορές μιλά ο κύριος Υπουργός, ότι τελικά δεν θα οδηγηθούν σε απολύσεις. Αυτό είναι ένα ισχυρό τεκμήριο.

Από την πλευρά μας είμαστε ανοιχτοί σε συζήτηση για το πόσοι φορείς, ποιοι φορείς, ποια Δημόσια Διοίκηση κ.λπ., αλλά στη βάση κάποιων αρχών, για να ξεπεράσει την κρίση η χώρα μας και όχι να οδηγηθούμε πιο βαθιά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει η κ. Μαρία Γιαννακάκη.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναρωτιόμαστε σήμερα αν πρέπει να χτυπηθεί η γραφειοκρατία, αν η γραφειοκρατία είναι κάτι κακό το οποίο θα πρέπει να ελεγχθεί και να μπει στην υπηρεσία του κράτους και του πολίτη. Θεωρούσα ότι αυτά τα θέματα είναι λυμένα όχι μόνο από τον Μαξ Βέμπερ αλλά και τον Λένιν και τις θαυμάσιες σελίδες του, που αφορούν στην ανάγκη ελέγχου του τέρατος της γραφειοκρατίας, προκειμένου να εφαρμοστεί η πολιτική.

Η έξοδος της χώρας από την κρίση εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τις μεταρρυθμίσεις που θα συντελεστούν στο δημόσιο τομέα. Οι περισσότεροι συμφωνούμε στο γεγονός ότι η κακώς εννοούμενη γραφειοκρατία αποτελεί τροχοπέδη στην εύρυθμη λειτουργία της κοινωνίας. Πόσω μάλλον όταν αυτή η διόγκωση συνοδεύεται από κακή διαχείριση, διαφθορά και προσπάθειες καμμιά ουσιαστική οργάνωση.

Έχουμε την πρόσφατη -πριν από ενάμιση χρόνο- έκθεση του ΟΑΣΕ, που αναφέρεται στον αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων στην Ελλάδα. Εκεί αναδεικνύεται ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα. Οι δημόσιοι υπάλληλοι στην Ελλάδα δεν είναι πολλοί. Δεν είναι πάντως από το μέσο όρο των άλλων κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Απλά δεν αξιοποιούνται. Δεν χρησιμοποιούνται με τον τρόπο που θα έπρεπε. Γίνεται μια απίστευτη διασπάθιση ανθρωπίνων πόρων.

Οι ως τώρα μεταρρυθμίσεις που αφορούσαν στο δημόσιο στόχευαν σε ποσοτικές παραμέτρους, οι οποίες όμως από μόνες τους δεν μπορούν ποτέ να είναι ικανές να φέρουν τα απαιτούμενα αποτελέσματα, καθώς ο κύριος στόχος ήταν -και εξακολουθεί να είναι- η ποιοτική αναβάθμιση των λειτουργιών του. Το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να εγκαταστήσει μια σειρά πρωτοβουλιών που στοχεύουν κυρίως σε ποιοτικές μεταβολές.

Η μεταρρύθμιση σε αυτόν το χώρο αποτελούσε εξαρχής ένα μεγάλο στοίχημα για το κόμμα μας, για τη Δημοκρατική Αριστερά, η οποία θα είναι επιτυχής μόνο αν υπάρξει συνέχεια σε αυτό το νομοσχέδιο.

Προφανώς δεν είναι το ιδεατό. Πόρρω απέχει απ' αυτό το νομοσχέδιο και απ' αυτό το σχέδιο νόμου που θα μπορούσε να καλύπτει όλους τους σχετικούς χώρους, αλλά θα πρέπει να θεωρηθεί ως μια αφετηρία ενός γενικευμένου πλαισίου μεταρρύθμισης. Ουσιαστικά έρχεται να λειτουργήσει πιλοτικά, δημιουργώντας έναν πυρήνα και κατ' επέκταση να εφαρμοστεί και στους υπολοίπους φορείς.

Πρόκειται για αντιγραφή του γαλλικού μοντέλου διακυβέρνησης, το οποίο έχει εφαρμοστεί από το 1949 στη Γαλλία και το οποίο καλούμαστε να προσαρμόσουμε στις δικές μας ανάγκες και στα δικά μας δεδομένα. Φυσικά το νομοσχέδιο αφορά σε μια λειτουργία που θα έπρεπε να θεωρείται αυτονόητη και να έχει εφαρμοστεί εδώ και τριάντα τουλάχιστον χρόνια και όχι να αποτελεί μια κρίσιμη μεταρρύθμιση σε μια ευρωπαϊκή χώρα το 2013.

Σχετικά με ό,τι αφορά στη νέα Γενική Γραμματεία, θέλω να πω ότι αυτή θα επιτελέσει ένα πολύ σημαντικό έργο το οποίο θα έχει τα εξής χαρακτηριστικά.

Κατ' αρχάς θα μπορούν να τίθενται στόχοι σε κεντρικό επίπεδο, ενώ παράλληλα θα μπορεί να υπάρχει έλεγχος ανά σύντομα και τακτά χρονικά διαστήματα, ούτως ώστε να γίνεται γνωστό ποια Υπουργεία πετυχαίνουν τους στόχους τους και ποια όχι. Κατ' αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται η συνοχή του κυβερνητικού έργου η οποία εξασφαλίζεται και με την πενταετή θητεία. Είναι ακριβώς αυτό που προσπαθεί να κάνει αυτή η πενταετής θητεία, δηλαδή -αν μου επιτρέπτε το λαϊκότροπο της έκφρασης- να καβατζάριε δυο κυβερνήσεις, δυο κοινοβουλευτικές θητείες. Τα Υπουργεία ξεφεύγουν πλέον από την αποκλειστική αρμοδιότητα του εκάστοτε Υπουργού. Σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να τονιστεί ότι ο ρόλος του νέου Γενικού Γραμματέα θα είναι καθαρά συντονιστικός και εκτελεστικός και δεν θα μπορεί -και φυσικά και δεν θα πρέπει- να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες νομοθετικού ή όποιου άλλου τέτοιου χαρακτήρα.

Παράλληλα το κυβερνητικό έργο θα μπορεί πλέον να έχει μεγαλύτερη συνέχεια και διάρκεια, καθώς η εκάστοτε κυβέρνηση θα μπορεί πλέον να είναι ενήμερη για τις πρωτοβουλίες και τις ενέργειες της προηγούμενης. Η θέσπιση της θεσμικής αυτής μνήμης δύναται να αυξήσει τη διάρκεια των έργων πέραν των κυβερνητικών κύκλων.

Σχετικά με τη συγχώνευση των δημόσιων φορέων, αυτή αφορά ουσιαστικά την ενοποίηση των διοικητικών λειτουργιών. Έτσι διασφαλίζεται η παροχή των υπηρεσιών σε περιφερειακό επίπεδο, αλλά πλέον με μικρότερο κόστος, που είναι και ένα από τα προαπαιτούμενα αλλά και τα ζητούμενα, ενώ παράλληλα θα υπάρχουν και μακροχρόνιες συνέπειες, αφού η κάθε υπηρεσία θα μπορεί πλέον να προβαίνει σε σύναψη συμφωνιών με διαφορετικούς όρους όσον αφορά στον εξοπλισμό για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών.

Φυσικά, όπως προανέφερα, η πρακτική αυτή θα πρέπει να επεκταθεί κατόπιν ευλόγου χρόνου και σε άλλους φορείς του δημοσίου, ενώ θα πρέπει να υπάρξει και συνέχεια του νομοθετικού έργου που να καλύπτει όλες τις πτυχές της οργανωτικής σφαίρας του ελληνικού δημόσιου τομέα.

Θα πρέπει επίσης να τονιστεί ότι μέσω της ενοποίησης των διοικητικών λειτουργιών δεν θα υπάρξουν απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων. Το μόνο σημείο για το οποίο κρατήσαμε επιφυλάξεις ως Δημοκρατική Αριστερά αφορά στο άρθρο 8 και συγκεκριμένα το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών, όπου οι εργαζόμενοι μεταφέρονται από το καθεστώς του δημοσίου δικαίου σε ιδιωτικού, με αποτέλεσμα από μόνιμοι να θεωρούνται συμβασιούχοι αορίστου χρόνου. Ζητήσαμε να βρεθεί η κατάλληλη νομική φόρμουλα που θα αποτρέπει αυτήν τη μετατροπή. Το Υπουργείο δεν μας κάλυψε με την απάντησή του. Καταθέσαμε τροπολογία και αναμένουμε αύριο απάντηση.

Επιτρέψτε μου τέλος να κάνω μία πολύ σύντομη αναφορά στο ποιος θα είναι ο ρόλος των αποφοίτων της Σχολής Δημόσιας Διοίκησης σ' αυτό το καινούργιο μοντέλο και δεν θέλω να θεωρηθεί ως «συνδικαλιστική» αναφορά, καθώς είμαι κι εγώ απόφοιτος της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης κι έχω υπηρετήσει το δημόσιο τομέα επί δώδεκα συναπτά έτη από διάφορες θέσεις, στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό. Όταν τελειώσει η θητεία μου, θα επιστρέψω σ' αυτήν τη θέση, όπως έλεγα πάντα, με το κεφάλι ψηλά.

Πρόκειται για ανθρώπους οι οποίοι θα πρέπει να αξιοποιηθούν και να βρουν τη θέση τους μέσα σ' αυτό το καινούργιο μοντέλο, όχι μόνο γιατί είναι άνθρωποι οι οποίοι έχουν περάσει μέσα από πολύ σκληρές εξετάσεις -από τις πιο σκληρές εξετάσεις που υπάρχουν στην ελληνική Δημόσια Διοίκηση, προκειμένου να καταληφθεί κάποια θέση- αλλά είναι και άνθρωποι πολύ υψηλών

προσόντων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Πρόκειται για στελέχη ταχείας εξέλιξης, τα οποία θα έπρεπε να επιτελούν ένα στρατηγικό ρόλο στη Δημόσια Διοίκηση. Η Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης φτιάχτηκε πάνω στα πρότυπα της αντίστοιχης γαλλικής, αλλά ποτέ δεν μπόρεσε να επιτελέσει έναν ανάλογο ρόλο και σ' αυτό φταίνει πολλά πράγματα και φταίει και η αντιμετώπιση που είχε από το συνδικαλιστικό όργανο των δημοσίων υπαλλήλων, γιατί σ' αυτήν την Αίθουσα πρέπει να λέγονται όλα.

Επίσης και για να τελειώσω μ' αυτό, αυτοί οι άνθρωποι επί δύο χρόνια εκπαιδεύτηκαν, αλλά και οι μισθοί τους καλύπτονταν από τα χρήματα του ελληνικού λαού. Όταν λοιπόν δεν αξιοποιούνται και δεν κάνουν τη δουλειά για την οποία προσελήφθησαν και για την οποία εκπαιδεύτηκαν, πρόκειται για την πλήρη απαξίωση των χρημάτων του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Χρήστος Κέλλας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα από τα μεγάλα στοιχεία που έβαλε αυτή η Κυβέρνηση από την πρώτη ημέρα της εκλογής της ήταν ο εξορθολογισμός του δημόσιου τομέα και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Μέσα σε έξι μήνες και ύστερα από τις εργώδεις προσπάθειες του Πρωθυπουργού μας Αντώνη Σαμαρά αλλά και μέσα από την καλή συνεργασία των τριών κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση, καταφέραμε για πρώτη φορά να βάσουμε έναν μπούσουλα στα δημοσιονομικά και να ατενίζουμε με μεγαλύτερη αισιοδοξία το μέλλον.

Είναι νομίζω ηλίους φαινότερο ότι το σημαντικότερο ρόλο στην εξέλιξη των μεταρρυθμίσεων στη χώρα θα παίξει η Δημόσια Διοίκηση. Αυτή θα εκτελέσει όλες τις αποφάσεις που θα ληφθούν και θα νομοθετηθούν σε πολιτικό επίπεδο. Δυστυχώς όμως η σημερινή διοίκηση δεν μπορεί να αποδώσει, διότι είναι ανοργάνωτη, υποστελεχωμένη εκεί που χρειάζεται ανθρώπινο δυναμικό, υπερστελεχωμένη εκεί που δεν χρειάζεται και πλήρως κατακερματισμένη σε πληθώρα οργανισμών νομικών προσώπων, φορέων κ.λπ..

Έτσι λοιπόν με το παρόν νομοσχέδιο που συζητάμε και που το πρώτο μέρος του αφορά σε καταργήσεις, συγχωνεύσεις νομικών προσώπων δημοσίου και ευρύτερου δημόσιου τομέα επιδιώκουμε μία πιο ορθολογική λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, τόσο σε λειτουργικό όσο και σε οικονομικό επίπεδο.

Με το παρόν νομοσχέδιο κάνουμε πράξη τις υποσχέσεις μας για ένα δημόσιο σύγχρονο και δίκαιο για όλους. Καταργούμε λοιπόν οχτώ φορείς και συγχωνεύουμε άλλα εκατόν ενενήντα επτά νομικά πρόσωπα του δημοσίου τομέα. Για τους οχτώ φορείς που καταργούνται θα προκύψει εξοικονόμηση πόρων από τη μη καταβολή μισθωμάτων, αμοιβών μελών ΔΣ, λοιπών οργάνων, δικηγόρων κ.λπ., σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, περίπου 816.000 ευρώ ετησίως.

Για τους φορείς που συγχωνεύονται το δημοσιονομικό όφελος ανέρχεται σε 2.200.000 ευρώ περίπου. Το συνολικό δημοσιονομικό όφελος υπερβαίνει τα 3.000.000 ευρώ σε ετήσια βάση, ποσό καθόλου αμελητέο στις σημερινές δύσκολες συνθήκες που περνάει η χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ενιαία λογική που διέπει το πρώτο μέρος του νομοσχεδίου που συζητάμε είναι η εξής: Σε σχέση με τις αρμοδιότητες, αυτές μεταφέρονται ή στο δημόσιο ή στο νέο φορέα, όπου μπορεί να ενσωματώνονται και οι άλλοι φορείς. Σε σχέση με το προσωπικό, δεν απολύεται κανένας και ισχύουν τα ίδια ακριβώς πράγματα όπως και πριν. Η υπηρεσιακή κατάστασή τους ρυθμίζεται από τα υπηρεσιακά και τα πειθαρχικά συμβούλια, όπως προβλέπεται. Σε σχέση με τα περιουσιακά στοιχεία τους, αυτά μεταφέρονται στον καθολικό διάδοχο.

Ειδικότερα στα άρθρα: με το άρθρο 1 καταργείται η Ελληνική Θαλάσσια Ένωση και οι αρμοδιότητές της μεταφέρονται στην Δι-

εύθυνση Εθιμοτυπίας του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού. Το προσωπικό του είναι δημόσιοι υπάλληλοι αποσπασμένοι, άρα πρόβλημα ουδέν.

Με το άρθρο 2 καταργείται το Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών και οι αρμοδιότητές του μεταφέρονται στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Ανάπτυξης. Το προσωπικό του μεταφέρεται στην εταιρεία «ΚΤΙΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ Α.Ε.» που εποπτεύεται από το ίδιο Υπουργείο, οπότε ούτε εδώ υπάρχει πρόβλημα.

Με το άρθρο 3 καταργείται το Ταμείο Διαχείρισης Πιστώσεων για εκτελέσεις αρχαιολογικών έργων. Το προσωπικό μεταφέρεται σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου του δημοσίου τομέα. Προβλέπεται ότι το εξειδικευμένο προσωπικό σε αναστηλώσεις μνημείων θα συνεχίσει να προσφέρει τις υπηρεσίες του μέσω επιτροπών της Γενικής Γραμματείας Πολιτισμού του Υπουργείου Παιδείας, οι οποίες θα διαχειρίζονται και τα έργα που έχουν ενταχθεί και χρηματοδοτούνται από το ΕΣΠΑ.

Με το άρθρο 4 καταργείται ο Οργανισμός Τουριστικής Εκπαίδευσης και μεταφέρονται οι αρμοδιότητές του στο Υπουργείο Τουρισμού. Ουσιαστικά καταργείται μόνο το διοικητικό συμβούλιο, ενώ οι σχολές θα συνεχίσουν να λειτουργούν κανονικά σαν αποκεντρωμένες υπηρεσίες του Υπουργείου. Το προσωπικό συνεχίζει κανονικά.

Με το άρθρο 5 καταργείται το Ευρωπαϊκό Κέντρο Επικοινωνίας, Πληροφόρησης και Πολιτισμού και οι αρμοδιότητές του μεταφέρονται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους σαν τμήμα με τίτλο Αρχείο Χαρτογραφικής Κληρονομιάς. Το προσωπικό του μεταφέρεται λόγω επαγγελματικής συνάφειας στην «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» και κατόπιν διατίθεται στο Αρχείο Χαρτογραφικής Κληρονομιάς.

Με το άρθρο 6 συνιστάται το Εθνικό Σύστημα Υποδομών Ποιότητας, στο οποίο εντάσσονται με πλήρη διαχειριστική, οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια το Ελληνικό Ινστιτούτο Μετρολογίας, το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης και ο ΕΛΟΤ. Για το προσωπικό δεν υπάρχει κανένα θέμα.

Με το άρθρο 7 εντάσσεται το ΚΕΤΕΑΘ στο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης και αποτελεί εφεξής Ινστιτούτο αυτού. Για το προσωπικό του δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά.

Με το άρθρο 8 καταργείται το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών και εντάσσεται ως Ινστιτούτο στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών. Ούτε εδώ υπάρχει πρόβλημα με το προσωπικό.

Με το άρθρο 9 συγχωνεύονται είκοσι ένα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου Φορείς Διαχείρισης Προστατευμένων Περιοχών σε εννέα φορείς, καταργούνται άλλοι τρεις, ενώ διατηρούνται πέντε φορείς, λόγω της διεθνούς αναγνωρισιμότητας, της μοναδικότητας και της ιστορικής αξίας των περιοχών αυτών. Για το προσωπικό τους δεν υπάρχει ουσιαστικό πρόβλημα.

Με το άρθρο 10 συνιστώνται για κάθε περιφέρεια της χώρας συνολικά δώδεκα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, Κέντρα Κοινωνικής Πρόνοιας, στα οποία υπάγονται όλες οι μονάδες κοινωνικής φροντίδας της χώρας. Το προσωπικό των μονάδων αυτών μεταφέρεται στο αντίστοιχο Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας.

Με το άρθρο 11 συνιστάται Ενιαίο Κεφάλαιο Αποζημίωσης Φορτοεκφορτωτών, στο οποίο συγχωνεύονται όλα τα κεφάλαια αποζημίωσης φορτοεκφορτωτών. Τα αποθεματικά των υπό συγχώνευση κεφαλαίων εντάσσονται στο ενιαίο κεφάλαιο σε χωριστές κατηγορίες και χωριστές μερίδες, ώστε να προστατεύονται πλήρως τα δικαιώματα των δικαιούχων. Το προσωπικό συνεχίζει κανονικά στον ενιαίο φορέα.

Με το άρθρο 12 καταργούνται τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων, εκτός από εκείνες που εδρεύουν σε πόλεις που είναι και έδρες εφετείων. Το προσωπικό των εταιρειών που καταργούνται μεταφέρεται στις εταιρείες που διατηρούνται στην έδρα του εφετείου.

Με το άρθρο 13 η «HELEXPO Α.Ε.» απορροφάται από τη ΔΕΘ και λύνονται έτσι δυσλειτουργίες στον εκθεσιακό κλάδο.

Για το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου που αφορά το Συντονιστή της Κυβέρνησης νομίζω ότι έχουν ήδη αρκετά λεχθεί. Δεν θα καταγραφώ το χρόνο σας, λόγω και του προκεχωρημένου της ώρας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο βάζουμε ακόμα ένα λιθαράκι στον εξορθολογισμό της Δημόσιας Διοίκησης. Νομίζω ότι τα παραπάνω άρθρα είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, συμβάλλουν στην αποτελεσματικότερη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης και έχουν ένα σημαντικό δημοσιονομικό όφελος.

Εκπλήσσομαι δυσάρεστα από τη σφοδρή αντίδραση της Αντιπολίτευσης σε ένα νομοσχέδιο καθαρά εκσυγχρονιστικό. Γι' αυτό σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μιας και είναι 1:40 και μιλώ σε μια άδεια Αίθουσα από την οποία έχει αποχωρήσει και ο Υπουργός, κ. Μανιτάκης, θα αναφερθώ σε εκείνα τα οποία ελπίζω να ακούει από το σπίτι του, αφού είναι και ζωντανή η μετάδοση αυτής της συνεδρίασης.

Ο κ. Μανιτάκης ήρθε, είδε και απήλθε. Είπε ότι δεν θα υπερασπιστεί τον εαυτό του και εξαντλήθηκε σε αυτοκρατορικές, αυτοαναφορικές παρεκβάσεις. Και πράγματι δεν χρειάστηκε να υπερασπιστεί άλλως τον εαυτό του, αφού τον υπερασπίστηκε με τον καλύτερο τρόπο το ολόθερμο χειροκρότημα της Νέας Δημοκρατίας πρώτα απ' όλα, των Βουλευτών που είχαν προσέλθει από το ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ. Και αυτό το χειροκρότημα θυμίζει και υπενθυμίζει το ολόθερμο χειροκρότημα στον κ. Παπακωνσταντίνου, όταν του δόθηκε η εξουσιοδότηση να μας βάλει στο μνημόνιο, θυμίζει το ολόθερμο χειροκρότημα προς τον κ. Βενιζέλο, όταν έφερε το μεσοπρόθεσμο σχέδιο καταστροφής, θυμίζει το ολόθερμο χειροκρότημα επίσης ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας όταν έφεραν στη Βουλή το δεύτερο μνημόνιο και το PSI. Μη βιάζεστε, λοιπόν, όσοι ακούτε και μη σπεύδετε να χειροκροτείτε έτσι, γιατί δεν υπερασπιζέστε, αλλά εκθέτετε.

Το άρθρο 1 του Συντάγματος, για να απαντήσω στον κ. Μανιτάκη και να αναφερθώ σ' αυτό το έκτρωμα που αποτελεί και πολιτειακή διολίσθηση, ρητώς ορίζει ότι το πολίτευμα της Ελλάδας είναι η Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία και ότι θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία, ότι όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα.

Ίσως η χρονική απόσταση του κ. Μανιτάκη από την καθηγητική του έδρα να μην είναι τόσο μεγάλη, αλλά η απόσταση που δημιουργεί το ύψος της θέσης εξουσίας έχει κάνει τελικά πολλούς να λησμονούν και αυτά που ήξεραν, αλλά δεν θα μας κάνουν εμάς να ξεχάσουμε αυτά που ξέραμε.

Το άρθρο 26, λοιπόν, του Συντάγματος ρητώς ορίζει ότι η εκτελεστική εξουσία, η εκτελεστική λειτουργία ασκείται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και την Κυβέρνηση. Για τον μεν Πρόεδρο της Δημοκρατίας στις έκτακτες περιπτώσεις -που τις έχετε κάνει τακτικές, κ. Μανιτάκη και κύριοι της Κυβέρνησης- με τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που έχουν υποκαταστήσει τους νόμους. Για δε την Κυβέρνηση με τον τρόπο που ορίζουν τα άρθρα 81 επόμενα.

Η Κυβέρνηση ασκεί την εκτελεστική εξουσία. Δεν την ασκεί ο Γενικός Συντονιστής, ο Γενικός Γραμματέας Συντονισμού, του οποίου η θητεία υπερβαίνει τη θητεία της Κυβέρνησης. Δεν την ασκεί μία παραδοχή την οποία δημιουργείτε με αυτό το νομοθέτημα, η οποία στελεχώνεται -αυτό, αλήθεια, γιατί ξεχάσατε όλοι να το αναφέρετε;- με εξήντα τρεις νέες θέσεις που δημιουργούνται για να διοριστούν όσοι έχουν απομείνει και δεν διορίστηκαν κατά τη διανομή θέσεων και καρεκλών που κάνατε.

Την Κυβέρνηση, λοιπόν, αποτελεί το Υπουργικό Συμβούλιο, ένα συλλογικό όργανο το οποίο απαρτίζεται από τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς.

Αυτό λέει το άρθρο 81 του Συντάγματος, που ξεχάσε ο κ. Μανιτάκης.

Ακόμη λέει ότι κανένας δεν μπορεί να διορισθεί μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, αν δεν συγκεντρώνει τα προσόντα που ορίζει το άρθρο 55 για τον Βουλευτή. Τέτοια προϋπόθεση δεν υπάρχει για τον γενικό συντονιστή.

Ακόμη λέει το άρθρο 82 ότι η Κυβέρνηση καθορίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική της χώρας. Δεν το κάνει ο Γενικός Συντονιστής, όπως λέει ο νόμος σας.

Ακόμη λέει το άρθρο 84 του Συντάγματος ότι η Κυβέρνηση οφείλει να έχει την εμπιστοσύνη της Βουλής και γι' αυτό έρχεστε εδώ και εκθέτετε τις προγραμματικές δηλώσεις και ζητάτε την εμπιστοσύνη της Βουλής. Ο γενικός συντονιστής, τον οποίο εγκαθιδρύετε, δεν έχει την εμπιστοσύνη κανενός, αλλά τον βάχετε πάνω από τους Υπουργούς. Επίσης δεν μπορεί να υποστεί πρόταση μομφής από τη Βουλή. Αυτό το δημιουργείτε και το υποστηρίζετε και θέλει ο κ. Μανιτάκης να το εμφανίσει ως συνταγματικό.

Τέλος, το άρθρο 85 αναφέρεται στη συλλογική λειτουργία της Κυβέρνησης που θέλετε να καταργήσετε με αυτήν τη Γενική Γραμματεία Συντονισμού, η οποία -σας διαβάζω- κατά το άρθρο 15 αποτελεί αυτοτελή επιτελική δημόσια υπηρεσία, κατά το άρθρο 16 καθορίζει δράσεις ανά Υπουργείο, απλώς λαμβάνει υπ' όψιν τον προγραμματισμό των Υπουργείων, ελέγχει τα Υπουργεία, απευθύνει υποδείξεις, συγκαλεί συνελεύσεις, εκτελεί, διαχειρίζεται το ΕΣΠΑ -το ξεχάσατε και αυτό που αναφέρεται σε χρήματα- κ.λπ..

Αυτά, λοιπόν, σε απάντηση όσων αναφέρθηκαν σε αμαθείς και ημιμαθείς, σε απάντηση προς τον κ. Μανιτάκη, στον οποίο έχω να πω, επειδή λέει ο λαός μας «με όποιο δάσκαλο καθίσεις τέτοια γράμματα θα μάθεις», ότι εμείς με αυτούς που έχουν κάτσει στην εξουσία, με αυτούς οι οποίοι έχουν κάνει επιστήμη την πολιτική «κωλοτούμπα» δεν θα κάτσουμε να μάθουμε γράμματα.

Τέλος, έχω να πω, επειδή μίλησαν κάποιοι για τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ως «μαζορέτες», ότι εμείς το σίγουρο είναι ότι δεν θα γίνουμε οι θλιβερές μαριονέτες του μνημονιακού κατεστημένου της διαφθοράς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κ. Χαρούλα Καφαντάρη είναι απούσα και διαγράφεται, ο κ. Μαρίνος Ουζούνιδης είναι απών και διαγράφεται, ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης είναι απών και διαγράφεται, η κ. Όλγα Γεροβασιλή είναι απούσα και διαγράφεται και ο κ. Αδωνις Γεωργιάδης είναι απών και διαγράφεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώσαμε τις πρωτολογίες. Κατόπιν συνεννόησης που έχει γίνει με τους κυρίους εισηγητές και λόγω του προχωρημένου της ώρας, είπαμε ότι θα δοθεί αύριο μεγαλύτερη άνεση στην τοποθέτηση επί των άρθρων και δεν θα γίνουν δευτερολογίες.

Οι κύριοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δεν ξέρω τι γνώμη έχουν.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν μπορείτε να τοποθετηθείτε αύριο; Είναι δύο η ώρα.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Επειδή κάθε φορά όταν έρχεται το αύριο λέτε ότι βιάζεστε, εγώ θα κάνω τη δευτερολογία μου τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Μαριά, έχετε το λόγο. Παρακαλώ, όμως, να μην υπερβείτε το χρόνο σας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν ακούσαμε απάντηση σε όσα αναλύσαμε προηγουμένως σε σχέση με την οικοδόμηση του κράτους του προτεκτοράτου που στήνουν οι δανειστές. Ήμασταν πολύ συγκεκριμένοι. Αναλύσαμε το τι λέει η έκθεση του ΟΟΣΑ -το είχα υποσχεθεί ότι θα το φέρω- και αυτή η περίφημη διακυβέρνηση, την οποία θέλουν να επιβάλουν μέσα και από τις ρυθμίσεις αυτές.

Μιλούν όλοι εν κενώ, σαν να μην υπάρχει μνημόνιο, να μην υπάρχουν συγκεκριμένες προδιαγραφές, να μην υπάρχουν συγκεκριμένες απαιτήσεις και κάνουν συζήτηση περί δήθεν αξιοκρατίας.

Έχουμε αναλύσει και άλλη φορά σ' αυτήν την Αίθουσα ότι η τρόικα κατ' αρχάς βολεύεται με τους κομματικούς στρατούς. Οι κομματικοί στρατοί είναι πρώτα απ' όλα οι γενικοί γραμματείς των Υπουργείων, είναι όσοι υπηρετούν ως ειδικοί και γενικοί σύμβουλοι και εμπειρογνώμονες γύρω από τον Πρωθυπουργό και

τους Υπουργούς και ήταν αυτοί που πραγματικά διαχειρίστηκαν όλη την ιστορία του μνημονίου.

Ήταν οι μόνιμοι θαμώνες στα τηλεοπτικά παράθυρα, που ήθελαν να πείσουν ότι το μνημόνιο θα σώσει τη χώρα. Και το μνημόνιο κατέστρεψε την Ελλάδα. Έχουμε πάνω από ενάμισι εκατομμύριο ανέργους και την Ελλάδα να κρυσώνει. Η μισή Ελλάδα είναι στο σκοτάδι, γιατί έχει κοπεί και το ηλεκτρικό ρεύμα. Αυτοί, λοιπόν, βολεύουν την τρόικα, γι' αυτό και υπάρχουν.

Ταυτόχρονα η τρόικα δεν βολεύεται με τους δημοσίους υπαλλήλους. Γι' αυτό ξεκίνησε μια επίθεση για περιορισμό του αριθμού τους, για να τους διώξει και για να τους απομακρύνει.

Κι επειδή μιλήσατε για θεσμική μνήμη, πραγματικά υπάρχει θεσμική μνήμη σε αυτό το κράτος της διαθεσιμότητας, που είναι οι ρυθμίσεις που χρησιμοποίησε ο Ιωάννης Μεταξάς το 1936 για να διώξει όσους δεν συμφωνούσαν μαζί του. Αυτή είναι η θεσμική μνήμη που επαναφέρετε εδώ με τη διαθεσιμότητα, την οποία εμφανίζουν κάποιοι, υπέρμαχοι, δήθεν του συνταγματικού δικαίου, της δημοκρατίας, των δήθεν δημοκρατικών τους αγώνων και τη θέτουν εδώ, στην υπηρεσία της τρόικας.

Ταυτόχρονα η τρόικα χτυπάει και το κοινωνικό κράτος, τις κοινωνικές δομές που αναλύθηκαν και από άλλους συναδέλφους. Σας διαβάζω ειδικότερα για την Κρήτη τι γίνεται.

Έξι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ήτοι το Κέντρο Αποθεραπείας και Αποκατάστασης Παιδιών με Αναπηρία Ηρακλείου, το Κέντρο Προστασίας Παιδιού Ηρακλείου, το Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων Χανίων, το οποίο φέρει ως παράρτημά του το Κέντρο Αποκατάστασης Παιδιών και Νέων Κρήτης, το Κέντρο Προστασίας Παιδιού Λασιθίου, το Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων Λασιθίου, το Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων Ρεθύμνου συγχωνεύονται όλα σε ένα ενιαίο νομικό πρόσωπο που ονομάζεται Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Κρήτης.

Μπαίνει ένα ερώτημα: Κάνετε μια μελέτη, όταν αυτά τα συγχωνεύσατε σε ενιαία διοίκηση, αν θα υπάρχει παροχή υπηρεσιών αναλόγου επιπέδου; Έχετε κάνει μια μελέτη για το τι προσέφεραν αυτά και τι προβλήματα είχαν, προκειμένου να έρθετε σ' αυτήν την πρόταση; Έφερα ένα παράδειγμα με το τι γίνεται μόνο στην Κρήτη. Το τι γίνεται σε άλλες περιοχές έχει αναλυθεί από άλλους συναδέλφους.

Προχωράτε για το ΙΓΜΕ, το μόνο όργανο –και έχετε έρθει με τροπολογία και θέλω να το αντιμετωπίσετε αυτό το ζήτημα– που πραγματικά μπορεί να στηρίξει σε αυτήν τη φάση τη χώρα μας στην αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου. Δεν σας βολεύει όμως. Θέλετε κάτι άλλο.

Υπάρχουν εξήντα τρεις νέες θέσεις, όπως ειπώθηκε, σε αυτήν την περίφημη γραμματεία του κ. «γκαουλάιντερ», ο οποίος θα επιβάλλεται από την τρόικα, για να υπάρχει συνέχεια διακυβέρνησης από αυτήν.

Αυτές οι θέσεις, λοιπόν, έχουν ένα κοστολόγιο εξακόσιες είκοσι εννέα χιλιάδες ευρώ σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, συν τα ποσά που θα υπάρχουν για τα εκτός έδρας και τις υπερωρίες, που δεν τα αναφέρει. Σύνολο όλων όσων κάνετε τα υπολογίζουμε οχτακόσιες ογδόντα πέντε χιλιάδες ευρώ. Κι υποτίθεται γλιτώνετε τρία εκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, τι έχετε κάνει; Έχετε ένα κέρδος δυο εκατομμυρίων ευρώ; Κι αν είναι αυτό το ποσό, το οποίο λέτε.

Τις σχολές τουρισμού, που είναι πολύ σημαντικές, τις βάζετε

να λειτουργούν μέσα στο Υπουργείο. Νομίζετε ότι θα μπορέσουν να λειτουργήσουν έτσι; Το ότι υπήρχαν οι δομές οι συγκεκριμένες είναι απόρροια μιας εμπειρίας που υπήρχε για τον τρόπο λειτουργίας των σχολών στα θέματα του τουρισμού. Νομίζετε, όμως, ότι με αυτόν τον τρόπο πραγματικά θα ξεπεράσετε τα προβλήματα, τα οποία υπάρχουν;

Λέμε, λοιπόν, κύριοι Βουλευτές και κύριε Υπουργέ, ότι αυτή η προσπάθεια η οποία γίνεται είναι μια προσπάθεια στον κεντρικό σχεδιασμό να οικοδομηθεί ένας τρόπος διακυβέρνησης στην υπηρεσία των δανειστών. Είναι βέβαιο ότι οι δανειστές σε λίγο δεν θα χρειάζονται ούτε τα πολιτικά κόμματα ούτε τη Βουλή και θα σας καταργήσουν και ως Κυβέρνηση. Αυτό θέλουν, διότι έτσι διοικούνται τα προτεκτοράτα. Διαβάστε λίγο την ιστορία.

Η Ευρώπη των δανειστών είναι μια Ευρώπη που δημιουργεί αποικίες στο Νότο, για να μπορεί να περάσει τις διαδικασίες της και δεν θα θέλει ούτε το πολιτικό προσωπικό, γιατί τους στοιχίζει –και μάλλον πολύ ακριβά– ούτε και τους ολιγάρχες, που νόμιζαν ότι με τη βοήθεια το Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου θα κάνουν κουμάντο στη χώρα. Απ' ό,τι φαίνεται, όμως, το ίδιο το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο θα στείλει τους ολιγάρχες στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Αυτές είναι οι δομές. Αυτές είναι οι καταστάσεις. Εκεί οδηγούμαστε. Για το λόγο αυτό, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει κανένας άλλος ομιλητής.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Κατάργηση και συγχώνευση νομικών προσώπων του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα-Σύσταση Γενικής Γραμματείας για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΜΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Κατάργηση και συγχώνευση νομικών προσώπων του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα-Σύσταση Γενικής Γραμματείας για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.55' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 9 Ιανουαρίου 2013 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Κατάργηση και συγχώνευση νομικών προσώπων του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα-Σύσταση Γενικής Γραμματείας για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ